

اَوَّلُ حَجَرٍ وَسَمَكَا اِيْتَدِيكَ بِرِيَابِ صِيُوتَا ثَارِكْتِ
 رَحْلَتِ اَنْدِزْدَارِ الْقَارِيَةِ فَاِذَا فَاِيْكَ
 صَبَا طَبْعُكَ لِحَاوَا طَوِيْ
 مُنْتَجِبًا فَاِيْكَ وَانْكَ اِيْزْ
 بَيَانِيْدَكَ دَرْتِ

« طوطی نکوید از تو دلاویز تر سخن »
 « باشد میرود زدهانت بدر سخن »

طوطی

بوشهره مخاطب اولما قلوقة سزاوار اولان طوطی شیرین زبان وشکر گفتار فردیباغ
 والیسی ابراهیم خلیل خان جوانشیرک فرزندان جندی ابوالفتح خاندن عبارتدور
 اوایل عمرینده بوکل کلشن خلیل * ونهال بوستان خان بی عدیل * تریسه تاپوب والد

ماجدینك حضورینده بمد از آن پدر بزرگوارینك صلاحیدیلد تو پراق رشك
هندوستان اولان ایران تو پراقینه رخت سفر باغلوب و عزیمت ایدور * وهان
سرزمینده ولیعهد مغفور شاهزاده عباس میرزا نایب السلطنة طاب الله ثراه
حضرة لرینه تقرب تام بتوریر وسنه مین ایکی یوز اللی بش هجریده طایر روح
پرفوچی قفسه بندده دایانیموب نخل طوبی اوزره آشیان طو تاجقون شاخسار
روضه رضوانه طرف پرواز قیلور * خلاصه صاحب طبع ایش نایج خاطر شریفدن
انتخاب ایندیگمز ایکی غزل واوچ فردك ذکرله اکتفا اولوندی

غزل

اوگون کیم حسرت ایله اولبت زیبادن آیرلدم قالب بر صورت بی حسن کی معنادن آیرلدم
چکوب ال خلقدن مخنوز صفت محرابه یوز قویدم * کسلمش صبر و تاهم وصلت لیلادن آیرلدم
بکاشمشاد سروی باغیان عرض ایتمه کیم هرگز یوقومدر میل کلشن قامت طوبادن آیرلدم
نولور شام وسحرنی تک صیلدار سینه زارم مریض بستر هجرم دم عیساندن آیرلدم
فراقك شدتندن لال اولور بو طوطی طبعم مزاقم تلخدور کیم لعل شکر خادن آیرلدم

غزل دیگر

شی بخواب که عکس جمال رویتو دیدم ز کاینات تعلق بهر که بود بریدم
قیم برویتو کردم که جز تو یار نجویم بخوریان هشتی اگر دهند نویدم
هنوز ازجی وصلت پیاله نکشیده ز دست ساقی هجران چه زهرها که چشیدم
امند زنده کیم بود آب تیغ تو خوردم هوای وصل توام بود فرقت تو کزیدم
ده است ومن زرقبیش در بنگ کو برادش رسید ومن ترسیدم

بحرم آنکه مرادل بغیر دوست نه بستم کشند بیکنی را ندیدم و نشنیدم
حقوق عشق نکر پای مردیش زانکو ز جور هرچه مراسر شکست یانکشیدم

بسی زوصف لبث گفته اند لیک کسی را
درین رموز چو طوطی حریف حرف ندیدم

فردیات

روز کاری پیش یاری اعتباری داشتم اعتباری داشتم خوش روز کاری داشتم

دیدن تراودل بتو دادن کنه من دل رابه حرف غیر شکستن کنه کیست

دارم اندر هوس وصل خیال عجبی چه خیال عجبی فکر محال عجبی

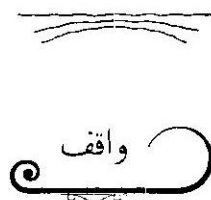
آغا بکم آغا

مرحومه مشارالیه (ابراهیم خلیل خان جوانشیر) ک کریمه عفت و سیمه سی
وابوالفتح خان طوطی تخلصك همشیره فخریه سیدر. قاسم محمد شاه قاجار حضر تتری
اویله که سنه ۱۲۱۲ هجریده بوسر زمینده مغلوب اولوب و تحت سلطتی تحت
خاکه بدل ایتدی آذربایجانك ایلکاهی و کر جستانك خانلری هر بریسی بر طریق
ایله رادتوسل وطریق اطمینان فیحملی شاه حتمکانه حاصل ایندیله * ابراهیم خلیل
خان ایسه بومه جمال فرشته خصالی حر مسرای خاصه و دولترای سلطنته روا کو
ردی * وهان سیه آسوده لك تادی. و بوبانوی محترمه و خاتون معظه دارالجمعه

وارد اولان کي عقلتک يابه سی آرتق اولمقلقه کوره جيع اهل حرم انچون بيوک اولوب وبانوی حرمک لقیله ملقب اولدی .

آتیده کی بو ایکی بیت بر غزلدن مفرزدر .
 خرم انکو بسر کوی تو حالی دارد
 که سرکوی تو خوش آب وهوائی دارد
 به سفر رفت دلم شد جرس ناقه او
 رسم اینست که هر ناقه درائی دارد .

جایی

واقف

بو غفران پناه و رضوان جایگاهک اسم شریفی ملا پناه و مولد و منشأی قزاق محالی و محل اقامتی پناه خان آباد ایش پناه آباد شهرندن عبارت دور * هانسبکه شمعی «شیشه» آدیله آدلانور مشارالیه ایام جوانلغده که موسم عیش و زندگانلوق ایش برعکس بریشان روزکار اولوب کسب معیشت ایچچون ترک وطن مألوف ایدوب عازم قره باغ اولور و بوسر زمینده بریشانلیق ایله روزکار کچورمکه مشغولیدی عاقبت الامر علم مدنیتی سایه سنده سنه ۱۲۷۶ هجری ده ابراهیم خلیل خان حضرتلرینه الک درجه ده قرب یتوروب ایشیک آقاسی لوق منصبنه نائل اولدی . کونی کوندن خان حضرتلرینک محبت و مودتلی معظم الیه متزاید اولدی * بیله که شمیدیه دیلدرده ضرب المثل * دورکه هر اوقویان ملا پناه اولمز * خلاصه الکلام سنه ۱۲۸۲ هجریده آقا محمد شاه قاجار دوباره قره باغ طرفه هجوم آور اولدیغنده خلیل خان ایسه عدم مقاومت جهته (جابلکانه) فرار ایتدی آقا محمد شاه

«شیشه» شهرینه متصرف اولان کي ملا پناهی و اوغلی علی آقائی محبوس ایتدیروب که صبح دم مقصر لر چرکه سنده قتله یتورسون نهایت بموجب (العبدیدبرو الله بقدر) قضیه بر عکس اولوب همان کیجه سی آقا محمد شاهک اوز نوکری صقر علی نام شاه من بوری اوز رختخوابی ایچره قالیله هم آغوش * و چراغ عمرنی خاموش ایتدی * ولسان قضاء آنک حالینه مناسب شو فردی او قودی .

چراغی کو شب روشن شود مغرور نتوان شد
 فنائی هست در پی صبحدم شمع شبستانرا

خلاصه ایله که صبح مطلب کون کي واضح اولدیغندن صکره حبس خانه دن خلاص اولوب ذیلده درج اولمش افرادی اوز معاصری وهم وطنی اولان ودادی تخلصه کوندردی * و بر نجه کون آندن صکره محمد بک مهر علی بک اوغلی هانسبکه آقا محمد شاهک امریله خانلق ایدرمش جزئی عداوت سینه ملا پناهی و اوغلی علی آقائی قتله یتوردی * محملاً بو ذاتک حسن الفاظی و موزونیت طبعی کلام فصاحت انجامندن اکلاشلور * (مشک اودرکه اوز عطرنی اظهار و آشکار ایتسون)

ای «ودادی» کردش دوران کچ رفتارده باخ روزکاره قیل تماشا کاره باخ کرداره باخ اهل ظلمی نجه برباد ایلدی بر لحظه ده حکم و عادل بادشاه قادر و قهاره باخ صبح سوندی شب که خلقه قبله ایدی بر چراغ کیجه کی اقبالی کور کوندوزده کی ادباره باخ تاج زردن تا که آیرلدی دماغ برغرور یایمل اولدی تپکارده سر سرداره باخ عبرت ایت آقا محمد شهیدن ای کمتر کدا تا حیاتک واریکن نه شاهه نه خونکاره باخ باش کتور بو اهل دنیا دن ایاق دوتدو قچه قاج نه قیزه نه اوغله نه آشانه یاره باخ

واقفا کوز یوم جهانک باخه خوب وزشته
 بوز چویر آل عبایه احمد مختاره باخ

معشرات

ای بت طوطی زبان کل کیم مقالک ایسترم نشئه دیدار کم آب زلالک ایسترم
 ناز کرم و غمزه چشم غزالک ایسترم یوز بیاضنده سنک اوز خط خالک ایسترم
 مطلع وجهکده ابروی هلالک ایسترم سایه سروقدو طوبی مثالک ایسترم
 دم بدم ذوق تماشای جلالک ایسترم تار زلف مشکونک ورد آلیک ایسترم
 قالمشام هجریکده کلزار وصالک ایسترم ای بت طوطی زبان کل کیم مقالک ایسترم

کل که آ ش بوکون عیش نشاطک و قیدور گوشه کلزارده فرش بساطک و قیدور
 تازه دن تجذید عقد ارتباطک و قیدور بزم عید وصله ترتیب نشاطک و قیدور
 انقضای فصل کل دی احتیاطک و قیدور علت عشقه علاج بو قراطک و قیدور
 روضه رضوان ایچون سیدصراطک و قیدور عاشق معشوق آرا خوش انبساطک و قیدور
 هر زمان شیرین شیرین اختلاطک و قیدور ای بت شیرین زبان کل کیم مقالک ایسترم

راه عشقنده سنک بن جان و سردن کچشم پاره پاره قلمشم کوکلی جکردن کچشم
 یاغشم پروانه لرتک بال و پردن کچشم هر سمن ساطره دن هر سیم بردن کچشم
 دلبر غنچه دهن ترکس نظردن کچشم لاله دن ال چکشم کل برک تردن کچشم
 ترک ایدوب دهریک صفاسین خیر و شردن کچشم دیشری چون مخزن دز کهردن کچشم
 کوثری اونو تمشام شهد شکردن کچشم نشئه دیدار کم آب زلالک ایسترم

بن سنک بر عاشق بی اختیاریک اولوشام بی دل بی جان و بی صبر و قراریک اولوشام
 شانهوش مشتاقی زلف تابداریک اولوشام اینجهله بساعت بساعت تار و ماریک اولوشام

اوزون ایللر بای بند رهگذاریک اولوشام ره گذاریک اوز ره سرویم خاکساریک اولوشام
 واله خال ز نخدان و عذاریک اولوشام بر تو کمنز دردمند انتظاریک اولوشام
 شوخ نگاهکدن سنک شیرشکاریک اولوشام ناز و کرم غمزه چشم غزالیک ایسترم

چونکه مشتاق اولوشام سن سروسیم اندامه من ایلرم مژگانمی خون ایله ز ترین خامه من
 یازهرم هر کون سنکامهر و وفادن نامه من چوخ دیدم هر نک اولوم اول عارض کافامه من
 قویماز اما چرخ کردون سورنیم بوکمه من یوخ عجب دیسم سبه رو کردش آیامه من
 دوشیمشم سر حلقه زلفک او جندن دامه من نه شراب لاله کونه مایلم نه جامه من
 تکمشم کوز روز وصلدن کلن بایرامه من مطلع وجهنده ابروی هلالیک ایسترم

تاکلور که که بکا باد صبادن کاغذیک جانی مدهوش ایدر غیر هوادن کاغذیک
 برک کل تک دوشمز اول عطر فسادن کاغذیک صانکه بر عطار دور کاش ختادن کاغذیک
 دم اورار عیسی کی عمر بقادن کاغذیک بر عجب سر مشق دور مهر و وفادن کاغذیک
 ایشله سون قاصد کلمه سون آرادن کاغذیک کم دکلدور لوح طومار قصادن کاغذیک
 ایله سن زینت اگر مشک سیادن کاغذیک یوز بیاضنده سنک اوز خط خالیک ایسترم

کوستر و بدور بلرم لعلیک نه لذت کوکله دونه دونه آنی ذکر ایتمکدور عادت کوکله
 آندن اوز که کلیور شیرین حکایت کوکله فرقتدن قالمیو بدور صبر و طاقت کوکله
 قامتدن آری ظاهر دور قیامت کوکله وعده وصلنده ویرسون استمالت کوکله
 سن اوزیک تا اینجه بر اعانت کوکله چوخ یتر اغیاردن جور اهانت کوکله
 آفتاب شوق آرتیرمش حرارت کوکله سایه سرو قد طوبی مثالیک ایسترم

چون مراد خاطر دور لعل لب بدین سود عشق
ایلم مردم فرد با غریبی صو خون لود عشق
عرشه باشم چنار تولا باشه بیک درد عشق
صور کیم دور آب سودادن دولور برود عشق
زاهد بی مغز تک بن اولزم مردود عشق
وار امیدم کیم اولام بن مقتدای جود عشق
واقفم صالیدی بنی آتش لره نمرود عشق
قللم هم کرده کارار و صالک ایسترم

ایضاً معشرات

ای رنگ رخ آتش که حیران کل ولاله
جان قربان اوله سن کی بر قاشی هالاله
وه جلوه حسنک بتیش و بدر نه کاه
تحسین کتورر کوکده ملایک بو جابه
سیر ایلمیشم چوخ صنم و حور مثاله
آمانه دیم اولماشم بنده حواله
بر سن کی شکر دهن و طوطی مقاله
تا عاشق اولوبد ز کوکل اول غرض آله
هم سلسله کا کله هم دانه خاله
دائم جکرم سبزه کی هر کیجه ناله

سند که جدا نوش ایدرم ساغر کلنار
تند اولما دونیم کوزلر یکا اوز که سبب دار
عرض ایلم اولطره عنبر کل رخسار
قلمش بی بر مشکل اولان درده گرفتار
اما ینارم آتسه پروانه کی زار
یعنی که اولالی سنکا بن عاشق دیدار
هر کز دکل احواله بر کسه خبردار
ناچار ایدرم درد دلم ساقیه اظهار
لعلیک که دوشر یادمه ای کوزلری خمار
بو ذوق ایله کاهی ایچرم نیجه پیاله

مینا و صرا حیده که وارد بر لطافت
گر چکه بهار قامت کردن سکا نسبت
هر کز بن ایدر دیمی دخی اولنره الفت
هر یسنده یتراجمه چوخ محنت و کلفت
ایسترسه بکا کونده چکه تیغ سیاست
اولدورمک ایچون یوز قویه قاتل کی فرقت
شیرین دهنک تا اوله بردم بکا قسمت
صابر اولارم وار نقدر حانده سلامت
سن سیز نه روادر ایلم عیش ایله عشرت
بسر بنکا شوقم که اولور جام وصاله

او خشار دیو بن لبر ینکا باده کل کون
آنکچون اولور هر دم آکا رغبتم افزون
معذور دوت اولدیم سیله شوریده جکر خون
چوخ اولوشم آشفته پریشان دل محزون
زیرا که سنک دانه خالیکده کی افزون
دل مرغی ایتمش کره زلفکا مفتون
جمع اولسه اکر بریره لقمان و فلاطون
یوخ چاره دخی باده دن اوز که بکا اکنون
هجران کونی دل خسته اولان دمه بو معجون

بر واسطه دو دفع غم و درد و ماله

واقف کی کیم دم اورارم زلف سیادن
اعضامه دوشر ناله دمامد بو نوادن
طنبور صفت جوش ایدرم ضرب هوادن
شمی بی هر سن کوریر اولور سه شندان
بر تاره برابر دوتار اول چنک دوتادن
قانون بیله دور فرقه عشاقه بنادن
سن جاهل ایسک یوخ هله علمک بوادعادن
یوخدر خبریک هیچ دیمز سن فقرادن
بر کره دوشنده خبر آل باد صبادن
ساجک هوسی کور که بی سالدی نه حاله

وله ایضاً مخمس

بن جهان ملکنده مطلق دوغری حالت کورمدم
هر نه کوردم اگری کوردم اوز که بابت کورمدم
آشنار اختلاطنده صداقت کورمدم
بیعت و اقرار و ایمان و دیانت کورمدم
بی وفادان لاجرم تحصیل حاجت کورمدم

خواه سلطان خواه درویش و کدأ بالاتفاق
اوزلریک قلدش گرفتار و غم درد فراق
حیفه دنیا به دره احتیاج و اشتیاق
مونه که ایتدیم تماشا سوزلره آصدم قولاق

کذب و بهتاندن سوای بر حکایت کورمدم

خاق و عالم بر عجب دستورد و تمش هر زمان
قسی غملو کوی تکلی کیم سن ایدر اولسن شادمان
او سکا البت که بد کویاق ایلمی کان
هر که هر کسی که ایتسه بخشلق اولور یمان
بولما دیم بر دوست که آندان بر عداوت کورمدم

عالم و جاهل مریدو مرشد و شاگرد پیر نفس اماره النداء سر بر سر او نش اسیر
حق باطل ابله پیشتر ایشلنور جرم کبیر شیخ زلر شایاد عابدلر عبوساً قطار بر
هیچ کده حقه لایق بر عبادت کورمدیم

ایلین ویرانه جمشید چین ابوانی یوله صالمش بلکه بزم عشرتین چندانی
کیم قالدردرکه آنک غم تو کیمو بدر قاتی دونه دونه امتحان آیتدیم فلك دوراتی
اونده بن برعکس بکدن غیری عادت کورمدیم

هرکسی هرشی سودی آتی بهتر ایستدی کیمی تخت و کیمی تاج و کیمی افسر ایستدی
یادشدر دمدم تسخیر کشور ایستدی عشقه هم جوخ کسده و شدی وصل دلبر ایستدی
هیچ برینده عاقبت بر ذوق نوراخت کورمدیم

کون کی هر شخصه کونده خیر ویرسون صد هزار ذره جه ایتمزلر آنلر شکر نعمت آشکار
قالموبدر غیرت و شرم و حیا ناموس و عار دیدلر که اعتیاز و اعتقاد عالمده وار
آندن اوتری بنده جوخ کزدیم نهایت کورمدیم

بن اوزیم جوخ کوز کاری کیمیا کرایلیم سکه لندردیم غبار تیره فی زر ایلدیم
دانه خر مهره فی دره برابر ایلدیم قاره داشی دوندر و بیاقوت احمر ایلدیم
قدرو قیمت ایستوب غیر از خسارت کورمدیم

مختصر کیم بیله دیادن کرک ایتک حذر اوندان اوتری نیم دکلدر اوزیرنده خیر و شر
عالیله خاک مذکوره دنیله معتبر صاحب زرده کرم یوقدر کرم اهله زده
ایشلین ایللرده احکام لیاقت کورمدیم

دولت و اقبال و مالک آخرین کوردیم تمام حشمت و جاه جلالک آخرین کوردیم تمام
زلف و روی و خط خالک آخرین کوردیم تمام همدم صاحب جمالک آخرین کوردیم تمام
باشه تک بر حسن صورت قد و قامت کورمدیم

کوز آغاردی روز کاریم اولدی کون کوندن سیاهه ایتدیم صد جف کیم بر ماه رخساره نگاه
قدر بیلیمز همد میله ایلدیم عمری تیهه واقفه یار بنا اوز لطفکی ایله پناه
سندن اوز که کسده لطف و عنایت کورمدیم

تفلیسک و والی تفلیسک مدحنده

وه یو باغ نه عجب سرودلا رالری وار هر طرف تازه آچلمش گل رعنا لری وار
آچلوب تازه وتر لاله حمرالری وار یعنی تفلیسک عجب دلبر زیبالری وار
ای کوکل سیر ایله کیم طرفه تماشالری وار

مرحبا تفلیس ایش جنتی دنیا یرینک یغلوبدور آکا جمعیتی حور و یرینک
بن بوشهرک نه دیم وصفی دلبرلرینک فی المثل شکل و شمانده بی هر یرینک
مه تابانه برابر سرو سیالری وار

اول قدر در رب نازک بدن و اینجه میان ایلمک اولمز آنک وصفی معلوم عیان
هربری ناز و نراکت ایله بیک آفت جان جمله بر جلوه برشوده خوش سرو روان
مست طاووس کبی کردن منالری وار

یوزلری پرتو مهر جهان آرا کبی در صفحه سینه لری سیم مصفا کبی در
لذت لهجه لری نطق مسیحا کبی در الاری معجزه حضرت موسی کبی در
دلر بالقده عجایب بی بیضالری وار

الا کوزلر سوزیلوب ترکس سیرابه دونوب آق قباغنده خم ابرولری محرابه دونوب
لعلتک لبرلرینک رنگی می نابه دونوب دو کیلوب کرده صاحب ارجمی قلابه دونوب
صونا جقاسی کبی زلف نظرلری وار

نه قدر واریسه بو خاق و زلف خندان ویناق تازه کل یاراغی تک قرمزیدر نازک و آق
بر برندن کورتور و ب شعله سنی مثل چراغ کور محبوب کسه بیله قاترو کوزودیشی ووداق
اوز که بابت صفت صورت و اعضالری وار

بدی حاتم نه حمام که سر منزل حور هشت جنت کی هر گوشه سی بر مطلع نور
بر عجب آب روان کرم قلوب آمده ظهور شکر تقدیرینه ای قادر و قیوم و غفور
لطفکات بنده لره نعمت عظمای و ار

منبع جود و کرم من آچلوب در خوشاب باصفا حوضه دما دم دو کیلور مثل کلاب
کور سه بر کره آبی بن کی برخانه خراب کینمز آندن دخی بر جنبه مانند حباب
کینسه ده باده باشی منزل ماوالری وار

کر چه ای خضر بولوب سن شرف فیض ازل و بر میو بدور کوکل آسایشی اما سکا ال
ایسته سن عمر دوباره کوره سن طرفه کوزل برجه تشریف کتور تقلیدیک حمامنه کل
کور نیجه راحت جان بخش تن آساری وار

بو اوجاق بیله او جقدر که ایشیق آیه سالور کون کی شعله سنی جمله دنیایه سالور
هر کیمک باشنه کیم مرحمت سایه سالور تیردوتار خان بدخواه لری وایه سالور
اویله بیلسون اولارک دین ایله دنیالری وار

باغ رضوانده اگر حوری و غلمان چو خدور بو کوزلار کی مقبول و مزین یو خدور
نسل با آنسل کوزلیک بولره بو بروقدر بن کورنلر که کدن پریدن آر قدر
هله دبرلر که بولردن دخی اغلالری وار

قلمشسم و له و مات و متحیر دلی لال ای خداوند جهان کز لو دکلدر سکا حال
بو نیجه سیب زلفندان بو نیجه زیب جمال که و یروب سن بولره سن بو قدر عز و کمال
نیجه کیم وار جهان صورت اعضالری وار

بدن پاک چکوب آب روان تک صولره آغاروب تازه و ترجمه دونوبدور قولره
آب کر نسبت ایدوب بویلر نی قار قولره نیجه شیدن بیله ظاهر که خدائک بولره
نظر مرحمت و لطف هویدالری وار

بری حاتم که قدر تدن اولوب بذل برات بری کر سونی که هر جرعه سی بر آب حیات
بری اهلیدن آنک جمله سی پاکیزه صفات بری اولدور که نجیب اصلده عالی درجات
عالمک سروری والی کی آقارلی وار

واقفاننده که یو خدر بیلورم زهدوریا شرط اخلاص کرک ایلیه سک شمدی ادا
ایله بووالیه اوغلانلرینه خیر دعا ساخلاسون آنلری اوز حفظ پناهنده خدا
حاصل ایتسون نقدر دلدن تمنالری وار

نازیه تا اول بت زیبا کلیسادن چقار سرکش و خندان و بی پروا کلیسادن چقار
شاهدر کویا کیوب دیبا کلیسادن چقار آچو بن طلعت کونش آسا کلیسادن چقار
شعله سالمش عالمه کیم تا کلیسادن چقار

لحظه لحظه ایلدی قجه ماه رخساری ظهور لمعه لمعه زیر بر قعدن دوشر دنیایه نور
آتی بر کره کورن دیندن اولور البته دور نیجه کم جنت سر ایدن چقار غلمان و حور
اولشکل بود ختر تر سا کلیسادن چقار

شاه و شن صیقل و یروب زلف نبیشه نبسته برده مطلق دو تمیوب سیا و صدر و صورته
قیل تماشا کردند ایله قد و قامت قاش و کوز غمزه معاذ الله دونوبدر آفته
ایمکه دین ملکینی یغما کلیسادن چقار

کل کی نرمبله نازک پیر هنده آغ بدن پلمرم کیم شعله در یا خرمن برک سمن
دیشلری غلطان صدف چون آغزیدر امل یمن آق قباقره برکز آنک طاق ابروسین کورن
میل مسجد ایلمز حاشا کلیسادن چقار

واقتم ناکه کوزیم آلمک سانشدی قاشنه ایستدی محراب و مبرزدن خیالم داشنه
شمدی بیلدیم کیم نه کیش شیخ صنعان باشنه یا بودر کیم تفلیسی غرق ایلرم کوز یاشنه
اولصم وصلی بنیم ایچون یا کلیسادن چقار

وله ایضاً مخمس

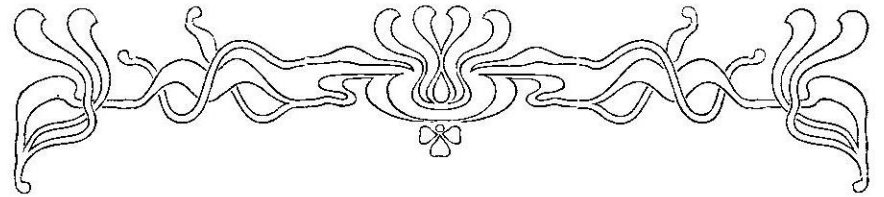
آلدی جانم تازیله بر کوزلری شهلا پری ایلری غنچه یناقی لاله و حرا پری
جسمی کل باشندان ایاقه قامتی رعنا پری سرودن موزون صنوبردن دخی بالا پری
زلفی عنبر آغزی شکر کردنی مینا پری

آن کیرالوان لک اورتر کلاب افشان چخار کوئیا برج حملدن برمه تابان چخار
سیر نه عالم سراسر هر طرف هریان چخار عقل اوچار باشند پورک اوینار جسدن جان چخار
کوز او جیله هر کسه ایلر نهان ایما پری

ای نیم ماهم سکا بو شهر بو ایللر فدا باند و قیک طوبراغه هر دم لاله و کللر فدا
زلفطیک هر موینه بوز ساحی سنبللر فدا لهجه کفتار یکا کلشنده بابللر فدا
قانبک هر طاقه قربان ایکی دنیا پری

کز مشم هر شهرده ماه منور چوخ اولور غمزده سی قانلار توکن مثرکانی خنجر چوخ اولور
نازایلان جانلار اوزن قدی صنوبر چوخ اولور حور صورت لوملک سیاهی دلبر چوخ اولور
یوخ نصیریک من نه بی همتاسن ای زیبا پری

واقتم جانم سکا هر دم فیدالر ایلرم قیورولوب هجرنده قارقونک صدالر ایلرم
ایشکننده ایتکا جوخ التیجالر ایلرم کیجه کوندوز عمر یکا ای مه دعالر ایلرم
ساخلاسون دهریک بلاسندن سنی مولا پری

وله ایضاً مخمس

یوزندن اول کونش رخساره کیم معجز چکوب دورمش اوزین برکوشیه آندن مه انور چکوب دورمش
ملکدر اوج اعلاده سناسن بر چکوب دورمش کلستان ایچره کویا بر صنوبر سر چکوب دورمش
جیننده کان ابرولرین خوشتر چکوب دورمش

زخندان چوره سنده زلف مشک افشانی در یارب کلک یاننده یوقسه دستر یحان میدر یارب
اونازک لعلاب بر غنچه خندان میدر یارب صدف اغزندکی دردانه دندان میدر یارب
ویا صراف نظمه برنجه کوهی چکوب دورمش

نهان بر کوز او جیله ایلدی ناکه نکه چشمی بی اولنور مکه این ایدر نابت کنه چشمی
بیله بر ناز و غمزه اوله بیلمز بادشه چشمی زرافشان تیر مثرکان ایچره اول شوخ سیه چشمی
سناسن رحسین جلاد در خنجر چکوب دورمش

رخنی اظهار ایدو بدور خوش حرارت نم کلور آندن مکر کل بر کدور کیم قطره شبنم کلور آندن
دنده معجز عیسی بن مریم کلور آندن نسیم جانقزا هر لحظه و هر آن کلور آندن
سراسر طرّه طرارنه عنبر چکوب دورمش

سوزی شرین جوانین حسنی کینه لذتی کینمز شکرستی در اول دور دو جبه قدر قیمتی کینمز
کسلمز ذوقی خاطر دن صفای الفتی کینمز اولاله بوز لونک بندن که داغ حسترتی کینمز
جناسین جاندا واقف تادم محشر چکوب دورمش

وله ایضا مجلس

ای ماه شرف مهر و فالر کتوروب سن جوخ لطف و کرم جو رو جفالر کتوروب سن
خورشید کی نور صفالر کتوروب سن بو شهره که تشریف فالر کتوروب سن

سن خوش کلوب سن و صفالر کتوروب سن

ای ذات شریف کده اولان جلوه تحسین هجریک بزی ایتشدی بله خسته و غمگین
نه درد کا حد و ارایدی نه جور کا تخمین بز منتظر راهبک ایدک کوزیم آیدین

خاک قدسیکده طوبالر کتوروب سن

ای صاحب تعظیم سروجان سکا پیشکش دردانه چشم کهر افشان سکا پیشکش
بو تخت که سینه سوزان سکا پیشکش مجموعه ملک دل نالان سکا پیشکش

خوش معدلت عقد کشالر کتوروب سن

ای نسخه فرج رقم منشی قدرت ابروی لطیفک خط منشور سعادت
سرلوح رخک مصدر دیباجة فطرت مضمون وجودک بلی امداد عنایت

مخلص لره احسان و سخالره کتوروب سن

ای جان معالی محل و سرور واقف فمفور فریدون و جم قیصر واقف
املاک سعادتده سعید اختر واقف دیدار کا مشتاقدی چشم تر واقف

المنة لله جلالر کتوروب سن

تقایس والی سندن جواهر خانی که کوهر آتانی مرحومه ملک
وانده سی در بر اهریم خلیل خان ایچون خواستگار لی ایدن زمان انشاد

اید ب

باش آجیقده اثر اولسه بر دلبر بو نشانلر آنده معین کرک
اندامی آینه قنای معتدل سه زلفی قامتیه تن کرک

یداعی لالهک بهاری سکی لب لری یاقوتک کناری کبی
بر دانه ناسفته مرواری کبی بشدن ایقه دین آق بدن رک

تمیزاکه اوله میل و هوسی اولسه عاشقه باز و غمزه سی
کل نی کوخسو یا نطق نفسی زلفی بنفشه یاسمن سکرک

قولی صادق اوله هر فعلی حلال بلغمه کیم فتنه ندر مکر و آل
شمع کبی قبا قدده نطق لال کسله ده باشی دینین کرک

نورسته اون دورت اون بش باشنده عیب اوله کپرکنده قاشینده
جیاسی اوزنده عقی باشنده آغزی بور نو نازک یوزی کن کرک

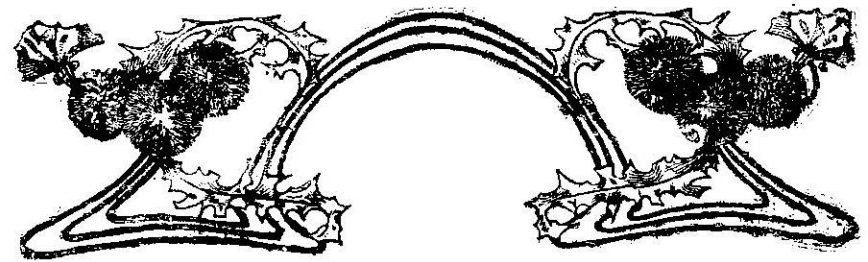
طاووس کبی جلوه لره هر سحر بزرک و وره جمالنه سربس
دندرمه مش ویره کوکلدن خبر اشاره آنایوب حال بیان کرک

یشادجقه جوانلا تا بکلنه بو حجابدا بر پرده ده اکلنه
نطق و نفسندن جانلار دیکنه قولو قدده صحبت ده مستحین کرک

یختی جانان کرک واقف جان ایچون چوخ چالشمق ندر بو جهان ایچون
بر کوزل لازم در بزم خال ایچون والی قولو قدده عرض ایدن کرک

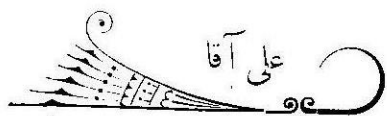
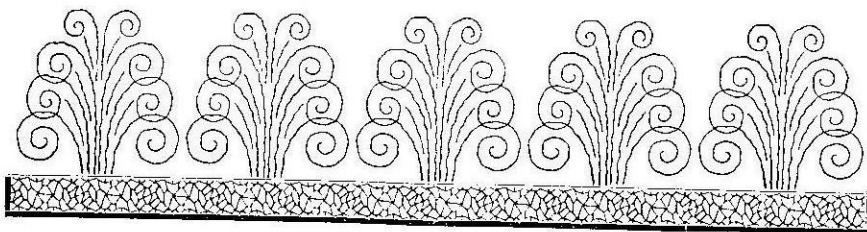
عقلی کید، سرخوش کز ديواندهن آرتوق نادونه آنك باشنه پرواندهن آرتوق
 آنی کین عودت ایشلر تاپا صورت
 زلف بو دونم سرما شال شاندن آرتوق اوخونا بوجاقلرده کتب خاندهن آرتوق
 جاندهن چخه حسرت احکام شریعت
 تعریفی دوشه دل لره افسانهن آرتوق جمع اولسه اکر بریره بوز صانع اکبر
 تا روز قیامت جمله سینه سرتاج
 آنوقت که شد حاضر موجود حیا بایدکه فرستاده شود ذوربانجا
 این رخت دل آویز از بیک سبک خیز
 از بهر حضورش نبشین فکر بفرما نملین بیابوش زاهن بکف اما
 کن چاره تجویز در کبر عصا تیز
 زیر قدم افکن همه مخلوق سراپا میسر زهر ملت هر جنس مفرما
 بانیک بد آمیز از مردم تیز
 روز حمت امروز بکش از پی فردا نه غصه زبس خور نه از پیش غم اصلا
 ای پور دل آویز بی پرده و پرهیز
 تنده بقضا باش بیا از پی سودا تا آنکه برای پسری ای ابو جعفر
 منکر بدکر چیز چون دختر سراج
 ظاهرکه بکا طعن تعرض تین ایلر شمعی کره آر ایش اسباب زن ایلر
 یعنی که فلانی طور صفهائی
 بو بدعتی نه لژی ونه شاهسون ایلر دیرلردیکه آکلرینه پیره ایلر
 نه کور کولانی کرباس کتانی
 اویله دکلدی کوزه سن کیم ندن ایلر سیران کلستان مکر کیم کلن ایلر
 کیم آز و یروب آنی تغیر هوای

نیمته باره سنده انشاد ایتدوکی مستزاد

بر نیمته کیم تا اولا زربفت نیکوتر متنده تمام رابط موزون سراسر
 دیبا آکا محتاج نك حاشیه قبقاج
 اوستنده آنیک صورت معشوق مصور بلدوره شبه نقشی یری کبی اخضر
 ال شوقه منہاج نظاره یہاج
 تیر نظری اهل تماشایه مقرر انجده آنیک شعله ویرہ طلعت دلبر
 هر بوطه سی آماج تابنده وهاج
 کورن دیه بوماهدراول چرخ پراختر کعبه ابونك اورتوکنه دوتہ برابر
 بابحر پر امواج سبانی حجاج
 کردوشه انکی اله لبته تر ایلر اندیشه نه ایتدور چقه برده چکه لشکر
 بزدن غمی اخراج کوکلی ایده تاراج
 شانی شرفی خلعت شاهاندهن آرتوق فروفرجی سیب عروساندهن آرتوق
 پیرایه شوق سردقتر زینت
 طعم طرب نشاء بیامدهن آرتوق زردوکه کریبانہ دردانهن آرتوق
 ذوق می جنت منظوم اوله البت

اوزیک که قوجالشی کی چون کتورن ایلر ریشخند ایدو بن دخی نچون چوپ درن ایلر
 اوغلان زنانی حاتم خان آقانی
 نیلوم دوتارام بش غلط آتی دین ایلر بله بویور و بدر ار ایدو عورده زیور
 فرمان خدانی اول خالق الازوج
 واقف آلان عورده حیران نیجه اولمز حیران که اولور بنده فرمان نیجه اولمز
 جاق ایتسه دماغین سوزیک سویله ساقین
 سومزمی دیلی سینه سی سوزان نیجه اولماز دونمزمی حبابه ایوی ویران نیجه اولمز
 پروانه چراغین یخمازمی او طاقیک
 همدم سیزا یکیت چاک کریبان نیجه اولمز آل قاته بویار غرقه طوفان نیجه اولمز
 آجماز نیجه باغین کوز قارده سین آقن
 غنچه دهنین کورمه سه لرزان نیجه اولمز اول خانه خرابک جگری قان نیجه اولمز
 خندان دوداغین بوش کورسه قوجاقن
 بیشکش بیله یولداشنه باش جان نیجه اولمز کتورمش اولا چکننه پیغمبر سرور
 آنک که آباقین اول صاحب معراج

فوق الذکر ملا پناه واقف تخلصیک فرزند ارجمندیدر* یاره نسخه لرده
 آثار ابیات و اشعارندن آکلاشیلور که شو ذات با کیزه صفاتک ده طبع شعرلی
 وار ایش امانه او درجه ده که مرحوم ملا پناهک موزونیت طبیی ملاحظه
 اولور بله که آقا محمد شاه قاجار (شیشه) شهرنه متصرف اولمادن قباق قلمه
 اطرافنده نزول اجلال بیوروب و ابراهیم خلیل خانه بر تهدید آمیز مکتوب
 کونده رور هانسیکه همان کاغذده شو فرد درج اولمش ایدی

زمنجنیق فلک سنک فته میبارد

تو ابلهانه کرفت میان شیشه قرار

ملا پناه ایسه فوراً جواب کاغذده بو فردی یازوب ترسیل ایدیور

کرنگه دارمن آنست که من میداتم

شیشه را در بغل سنک نکه میدارد

خلاصه کیفیت رحلتی ایسه آتاسی ایله بر یرده اتفاق دوشوب و مشهور
 درکه آنلری معرض عتابه آباران وقت علی آقا آتاسندن سؤال ایدیور که آیا

بزی نهدیه آبارورلر مرحوم ملا پناه ایسه جواب ویریلور اویره که بزر چوچ
آدماری اورایه کوندرمشیک باری نتایج خواطر شریفندن همان جوابه قانع
اولورز که پدري نیتته بارمسنده یازوب حقیرده آنفا درج ایتمشه

—

جواب واقف

ای خواهش ایدن نیتته پروزر وزینت آخر كرك البته بو نیتیه نسبت
قبله بزه فرمان بر مهوش دوران
یعنی که اوله یله لباسی کین عورت اکنینه آنک ایله یاراشه تزه خلعت
سر دفتر خوبان کورن اولا حیران
بر وقته چکوب نازیه سرو و سبی قامت کیم کورسه دیه کیم نه عجایب نه قیامت
اولانده خرامان اولوم آکا قربان
هر لحظه قدم یره باسانده قویه منت ایله که قیاقده اوتوره ایله صحبت
تا کیم ایده جولان واله اوله انسان
هر اهله ایله کوزلی ایله قسمت سوزی بتون اوله ایده هر عهدینه بیعت
اولقادر سبحان سندر مه پیمان
باشندن آیاقه کیدیکی اکنینه یراشه انوان ککینوب نازایله شال ساریه باشه
زیبانه هر دم نازک بیله هر دم
هر زینت ایدنده کیده بر طرز قاشه اسباب مطالاسنه کوز باخه قاشه
دیباچدن اعظم حیران اوله آدم

هر بر کورتی ایله سالا داغیله داشه اول لبی صفت باخیه بو کوزدکی باشه
مجنون اولا اولدم رحم ایلیه هر دم
زلف سببی کرده سرماشه دولاشه بر سیل کی ایله که کرداب اولا داشه
زنجیرنه محکم کوزدن کیده چسون نم
کر اولسه ارنکه سی ایله کیده سواشه دوشسه اوزمان چونکه اله کشتی نصرت
اوندان اولا درهم طوفان اوله طوفان
پیدا شود از مثل چنین دلبر مهرو بازیلت باصورت باروی سمر بو
آندم شود احسن محبوب مزین
باشوکت باعزت باخلعت نیکو یارب بکه قسمت شده این شوح ملک خو
بازیب معین ظاهر کنی بر من
خوش باشد بر حال کسبکه شی باو پیدا شود کریشو این غمزه جادو
تا روزکه روشن ای عارف پرفن
میخواید بر بستر برکشته زبر قو باید بروی بهر حصولش تو بهر سو
می باشد یکتا باعجل دویدن
بنکر تو بهر شهر بهر منزل هر کو مقدور شود بلکه ترا این مه طلعت
کر بشنوی از من از شفقت یزدان
هر کیمون الینه دوشه بو وصفده دلبر بر لحظه آنکه اوتوره یعنی برابر
ساله بر اوطاقه قیاق قیاقه
آدن دخی دولانوب نلک باشینه یکسر نیجه دولانوب هر که تاصیح مقرر
دوزون ایقه پروانه چراغه
کو کسینه باسوب ایله صدرینه مصدر بردم که مشوقه قویه و هم ای کوثر
آلوب قوجاغه دوداق دوداقه

اول آل زرخندان آله هم بوسه مکرر
کوک دوشه یناقه
بردم کورده سن ناز قلوب اولدی مکدر
یتشدی دماغه

طرح ایلبون آدمه هم اول بری بیکر
یوز دونه قراقه
یالوارون ایده سن آکا چوخ کنه منت
تا کیم اوله خندان

عفو ایله سوزوم ایلمشم جرمی اظهار
قبلدیم جو حسابی
اول واقفیک البته بوسوزدن بکازینهار
دوئاسون عتابی

بیلسون بو خلائق دیورم بن دخی اشعار
هم بیله جوابی
آنک سوزینه قارشو دیمکنه حدیم وار
آجام بو حجابی

اودر بو جهانده بی هر علمه خبردار
بوخدر دخی بالی
بن هم بیلورم اوخو مشام درس الله تکرار
قرآن کتابی

کس آتیه سوز قایتاره محشر کونی قهار
جوخ ویرور عذابی
بو تکتمه مقبولدر ایله دیم اظهار
هم راه صوابی

خانک که اکر لطی اوله بندیه برابر
دلدن آچه بابی
کنجینه دلدن ساچلور کوهی حکمت
تملو اولو هریان

وکادی

بو فصاحت کلشنیک بلبلنک دی ملا ولی * و محل مادرزادی قزاق محالیدر * سنه
بیگ یوز آلتنی دو قوز هجریده ملاینا واقف تخلص ایله بررد ترک وطن
مألف قلوب قره باغ توپراقی قدوم میمنت لزوم ایله مزین ایدوب لر * و دیده
ارباب کالی مهر محبتیله روشن * روایت کوره بو ایکی ذات حمیده صفات لر اوایل

عمر لرنده بر نیجه مدت پریشانلق ایله روزگار کیچورر مشلر * بعده علم و معرفت لر
سایه سنده انظار مردم ده نور واحد کی عزیز محترم دولانور مشلر * علی الخصوص
ابراهیم خلیل خان مرحومیک نظر کیمسا منظر نده * خلاصه صاحب طبع سلیم
وسوزلری مطابق مضمون کلام کریم در بیله که مضامین ابیاتی شاهد حال و کوا
بو مقالدر .

کل چکمه جهان قیدی سن جان بیله قالمز
کل وقتی کیچر سیر کلستان بیله قالمز
جوخ آغلا ماقان دیده کریان بیله قالمز
هر لحظه کوکل خرم و خندان بیله قالمز

بر جام یتور ساقی که دوران بیله قالمز

تن بر کون اولور خاک ایله یکسان بیله قالمز

زبس بو جمال ایچره که جانان اوله فانی
بو کردن خوش زلف پریشان اوله فانی
بو شیوه ایله قدت خرامان اوله فانی
بو احسن صورتده که انسان اوله فانی

بر جام یتور ساقی که دوران بیله قالمز

تن بر کون اولور خاک ایله یکسان بیله قالمز

سلطان جهان اولسه کیدر جانہ انانمه * بر کون یوزولور شوکت دیوانه انانمه
چون باقی دکل ملک سلیمانہ انانمه * کعرعا قلین کردش دورانه انانمه

بر جام یتور ساقی که دوران بیله قالمز

تن بر کون اولور خاک ایله یکسان بیله قالمز

یوز موسم خوش خرم اولوب ایلار آچلسه
یوز داغ جهان تازه لبوب کلر آچلسه
یوز لاله بتوب سنبل سوسن لر آچلسه
کولکلم که آچلماز نیجه مشکلر آچلسه

بر جام یتور ساقی که دوران بیله قالمز

تن بر کون اولور خاک ایله یکسان بیله قالمز

آه آلدی بی درد فراق و غم حسرت سرمست خراب ایستی بی باده حیرت
بر مهر وفا ایتمه لی یوخ کیم اوله رغبت فوت ایلمه کل وار ایکن الددم فرصت

بر جام یتور ساقی که دوران بیله قالمز
تن بر کون اولور خاک ایله یکسان بیله قالمز

فکرایتمسن اگر دهرک ایشی بحر بلاد بر درت کر انامیه سی بیک جان بهادر
هر نقشی بر آینه اثبات خدادار مقصود دو عالم کنه تحصیل رضادر

بر جام یتور ساقی که دوران بیله قالمز
تن بر کون اولور خاک ایله یکسان بیله قالمز

فهم ایله ودادی که جهان بر قور و سدر بر دنده کچر ایله که فریاد جرس در
بو بزم قساده بونه هنگام هوسدر کل دورمه که عمرم یتوب انجام نفسدر

بر جام یتور ساقی که دوران بیله قالمز
تن بر کون اولور خاک ایله یکسان بیله قالمز

عاشق علی

اصلاً کلیر اهلندن اولوب بر مدت دن صکره کلوب بو دیار مینو آناری اوزی
ایچون مسکن قرار اتمش * وملا پناه واقف تخلص ایله بر عصرده بولونوب
مناظره اتمک مشغول وار ایش * بعضی نسخهلرک مشاهد سی بواکی ذات عالی
مقدارنک هر بر پسنک آشفتنه حسن بر معشوق مجازی اولماسی معلوم و آشکار
ایستی * واقف تخلص ایسه مدینه نامه مقید و مقنون ایش * بیله که
آئیده کی نیجه سوزلری شاهدنک مدینه نام اولماقنه شاهد و کواهدور *

ای کعبه کربلام مکم مدینه هر زمان کویکا زیارتدر
قبله دیوب قاشلاریکا باش اتمک کیجه کوندوز نیم عبادتدر

وعاشق علی ایسه سکنه نامه عاشق و پای بند ایش بیله که محبوبه پری رخساره سی
(شیشه) شهرینه وارد اولان زمان بو سوزلری واقف تخلصه یازوب کونده رروب

علی چکر کیجه کوندوز آه وزار
کسلدی مداوا کیتدی اختیار
واقف اولسون بو معنادن خبردار
مدینه کوینه سکنه گلش

خلاصه صاحب طبع ایش اشعارندن فقط فوقده کی درج اولونمش سوزره
اکتفا ایدرز

آقا میرزا علی قاضی

شو جناب مستطاب فضایل و معارف اکتساب مرحوم ابراهیم خلیل
خان جوان شیره فوق الناده مقرب اولان میرزا حق و بردی مرحومک ولد ارشد
یدر: هالنسکه سنه ۱۲۲۱ هجریده ابراهیم خلیل خان حضرتلری مقتول اولان
وقت معظم البهده قاضی خان مزبورک قانندن آیرممش ایدی. خلاصه حقیر
«الولد سرآیه» مضموتی نظره آلوپ قاضی مرحومیک مدخدن صرف نظر
ایتدیم. شوراده نامنک تخلیدنه وسیله اولور امنیه سیله طبیعت شاعرانه سندن
گاه کاه تولد ایدن اشعار آبداردن نمونه اولمق اوزره انتخاب ایش اولدیغمز اشو
فرد ایله سبب تنظیمنه عائد وقعه یی ده لاجل الايضاح درج ایتمکی مناسب کوردک.

شویله که :

بر کون دولت خانه سنده اعلیٰ عیال ایله فارغ بال اکلشمش ایکن زهره نامنده اولان
صییه مرضیه سی نک صورتی شاهدین غیر عدلین صورتندہ حضرتلری ایچون ظاهر
و نمایان اولور همان ساعت شو حاله مناسب بو کوزل فردی حجله خاطرندن ظهوره
کنورور.

فرد

کریدین صورت بنامد تا ابد زهره مار انباشد مشتری

آصف لبرانی

بو جنابك مسقط الرأسی شیننه شهرندن اون ایکی فرسخ مسافده واقع اولمش
لبران قریه سندن عبارتدر بو وحید عصر و فرید دهرک ترکیه شعر کولقد سر آمد
شعرا اولمش حقیرک از جمله اعتقاد اتندن در هانسه ذبلده کی اشعاری کواه صد قدر
اما افسوس هزار افسوس بو طور اهل معرفت و صاحب بصیرت شخصک
سرگذشت احوالاتی و کیم اولمش حضرتلری کبی هموطن و غیر هم وطن لرندن مخفی
و پوشیده دور.

نیجه ایلاردر کولک بو خاک درده جان اوزر بر اوزولمز رشتائی کور کیم نیجه آسان اوزر
درک تدبیر الله پیوند ایلمک ممکن دکل بر امل سر رشته سین کیم چرخ سرکردان
چاک چاک اولمش کرک خارندامتدن مدام کیمکه بو کلزاردن بر قاج کل خندان اوزر
تیره باران غم اولدم عشق غوغا سنده جوخ اوخ دگراوخ سندرار پیکان دگریکان اوزر
آتش محنت بزی کوندن کونه موم ایتمه مشیت مزکوه اندورر انکشتمز سندان اوزر
کوه طالع که الدن دوشدی آتی بولمقه مردم چشم ایکی غواص در کیم قان اوزر

آصف پاکیزه الحانک نثار شعرینه
رشته نظم ثریانی فلک یکسان اوزر

جسک دیمی بیلیم کورونور بیرهن ایچره یاروح رواند رمی دولانور بدن ایچره
کویکده بوز ایل زلفه اسیر اولسم اوصاف نام از بسکه قرا کون بکاخو شدور وطن ایچره
بر شعر نمک ریزله آغز یکدن او بردیم کیزلین کیده بیلیدیم اگر چه سخن ایچره
مژگانلرک ایچره سنک اول چشم سیاهک بر ترکس تر درکه بتدر تنک ایچره

آصف کل رخسارنی کورمشمی نکارک

غنچه دهنی آچله قالمش چمن ایچره

اول کلرخ و شکر لب فتح ایله جک دوداغن نظم کهرغه هرکز آجاز صدف قولاغن
دورینده وارده وارده یوخ اولدی هر نهو آرم بلمن نه کوردی بدن ساقی چکر آباغن
عشقمدن اول پرینک مستغنی در جمالی کیم تلمادی بر آتش یاندرمغه اوجاغن
ویردی سلام جانان یوز ناز عشوه برله بسم الله ایندی قصاب چکدی روان بوچاغن

آصف که ترک مهرمه رولر ایتدی دون شب

کویاکه اوز ایله سوندوردی اوز چراغن

اول آهووش که زلفی هریان آتار چخار عازار چمن قناقنه وارین ساتار چخار
کیسولرک آراخ برزبورک سنک ابرایچره بر کونش کی در کیم باتار چخار
غمزک خدنکین اهل نظر دن دریغ دوت الیندن ای صنم دیمک اولمز خطر چخار

ای آصف اول کلن خم زلفه اسیر کیم

اوردو قجه شانه آهو و شمشک تر چخار

جوخ سعادت دی یته یار الی دلدار الیه نه که دلدارین الی یتسون اغبار الیه
ال اوزادیم که ایدم شانه او زلف سیه بیلعدیم ویردیم الیمی کنه شهمار الیه
اوخکه فور تولدی کاندن کیده جک چارده سی بوخ دخی کلز اوکیدن تیر کاندار الیه

غزل پنجم

غم هجر يك ايله حالم دلبرا دشوار كيچسومي نه دير سن روزگارم بيله هر كون تار كيچسومي
تمدن هر زمان طعن او خيلاري صديبار كيچسومي تمام عمر با غرم قان كوزم خونبار كيچسومي
ايكي سر چشمه دن درياچه زخار كيچسومي

بخام چيش بلا چنكننده برله چاك قاسونمي اوزم حيران ايشم افغان كوكل غمناك قالسونمي
هين بو كردش وارون ايله افلاك قالسونمي كدورت كوشه سنده عاشقك اي ياك قالسونمي
غم هجر يك ايله حالم دلبرا دشوار كيچسومي

پريستانم هميشه تار زلف مشكبو نيكدن بلازنجيريدر بوينومده هر بر تار مو يكدن
تو كندني صبر و طاقت جان او زلدي جستجو يكدن قالب شام فرا ننده جدا خورشيد رو يكدن
نه دير سن روزگارم بيله هر كون تار كيچسومي

سارالدي رنگ رويم موسم فرقت خزانيله بهار وصلدن و يرمن خبر تركش نشانيله
اولوبدر درد سيزلر شاد عشا فك فغانيله روا درمي تين ناقابليك شصت زبانييله
تمدن هر زمان طعن او خيلاري صديبار كيچسومي

شب هجر نده بر پروانه لم ياتمش برو بالم رخك شمع تئناسنده بوخ بر ذره اهمالم
بلا درد برله يتدي يايانه مه و سالم نولور سيل سرشكم با غريمه مرحم قوبوب ظالم
تمام عمر با غرم قان كوزم خونبار كيچسومي

طريق نظم دوتوق آصفاييه روده بي حاجت كلام پنج صرندن نه حاصل شرح اولاحت
علامت بس دكلي شعله چكمش آتش حسرت تعجب برله كوزياشم كورن سويلر قلوب حيرت
ايكي سر چشمه دن درياچه زخار كيچسومي

يوسف كوسه

قره باغ شعرالرندن بري حساب اولنور بيله كه مرحوم حاجي لطفعلی خان
آذر تخلص آتشكده آدلانان تذكره سنده ذكر ايدوبدر بو كوزل فرد
او جنابندر .

خون شد دل من در طلبت خون شد ني بود * آن به كه زبید ادتو شد چون شدني بود

فرخی

بو مرحوم مغفور لك كه اسم سامیسی فرخ و ابوی سنك اسم كرامیسی مشهدي
مسیح دور تولد ایدوب شیشه شهر نیده و ایام جوانی نلقنده بود بارده سفر آخرتی
اختیار ایدوب صاحب طبع در اشعارندن بو بر فردا اکتفا ایدرز .
دل بدرش آشنای میکند راحی از جان جدائی میکند

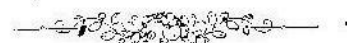

عارف

اسم شریفی آقا حسین مولد و منشائی دارالسلطنة تبریز محل اقامتی شیشه
شهر بندن عبارتدر * اکثر نسخهنرین ملاحظه سی . وهم چنین بعضی تذکره لرین
مطالعہ سندن مثل نكارستان كه اوز معاصری مقتون تخلص جمع و تألیف ایدوب
شو عارف دانشمند علم ریاضیدن بهره مند اولدو قندن - واهم چنین سه بیک

ایکی یوزیکری منجی هجریده عمرنک شیشه سی شیشه شهرینده طاشا توخونماقلقدن
ماعدای حقیر ایچون بر معلومات ویرمدی باری صاحب طبع ایش اشمارواییاتی
قوة طبعنک نه درجده اولماسنی ایضاح ایدر .

کونش نوری دکل برتوسالوب کون مکان اوزره * یوزیک نورید راول اینه دوشوب عکس آمان اوزره
روان اول جانب بستانه ایسروروان تاکور * یوزیک تورافه قویش سر و سرکش بوستان اوزره
سارالیدی ترکس مستک غمندن ناتوان ترکس * یوزیک کل کورد و خجلندن فرادی کلستان اوزره
کوتورکیچ پرده یوزدن شورش غوغا بلند اولدی * قیام ایتدی قیامندن قیامتله جهانی اوزره
قدم باس باشینه تا پایمال ایت سرفراز اولسون * قویوب باش خسته عارف باسبانک آستان اوزره

صبا غمخواریم اول غمخواریمه درد دل اظهار ایت * خبردار اولمان غمخواریمی غمندن خبردار ایت
یتو شجک سایهوش تورافه دوش غمخواریمه سوله * غم هجر کده حال زاریمی اظهار غمخوار ایت
که ای پیمان شکن مهر وفا بی اولمان دلبر * تغافل ایله بر لحظه عزم کوی دلدار ایت
الندق اوپ آکا شرح ایله احوال پریشانی * ایاقنه دوشوب اوز باشیک ایچون یاره اظهار ایت
که کلش عاشق بیچاره یانندن صبا سویله * که ای غمخوار خواب نازدن جانانی بیدار ایت
اجل ویرنرمان جان نقدی آلق دیلر سندن * بو فردی ناله فریاد ایله هر لحظه تکرار ایت

که حسرت کیندی عارف کورمدی یارین بو دنیاده

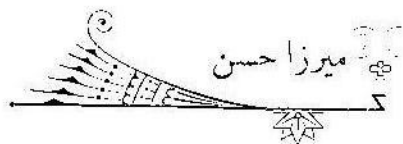
رقیبی بار آسمی بن کی محروم دیدار ایت

ممکن اولماز یاری کورمک بر زمان اغیار سیز * کلستان ایچره کورد و غموب بر کل اولسون خوار سیز
دوری دوش دور دوران بولمادی کایجه آه * چرخ کجی قناری بر دم کورمدیم آوار سیز

ندر فیتلر نابوب کوشیده یارین غزل * لیک بن قالدیم غم هجران آرا غمخوار سیز
غم بنی پامال قیلدی ای مسلمان هرای * اولسون کافرده یارب بن کی غمخوار سیز

قبرمک داشینه یاز ای اهل دل بو مصرعی

ویردی عارف جانی بیک حسرت ایله یارسز

شو صاحب وجه حسن و عاتق وجه حسن میرزا جعفر مرحومک خلفی
وعی محمد آقانک بزمه سی در * و مرحوم علی محمد آقا ایسه ابراهیم خلیل خان
جوا تشرک الک مقر بلر سندن بر بسیدر * اوایل سکنده ترک وطن مأوف ایدوب
شکی شهرینه مسافرت قیلور * روس دفتر خانه سکنده منشی لیک امرینه مشغول
اولور * وهان سرزمینده ارتحال دارنیم ایدر عزیز قوم اولماقنه کوره او یوسف
مصر ملاحت ایچون هوطنی اولان شعرا هر بریسی برلحن ایله شاخسار محبتده
مترنم اولوبلر * اوچله دن میرزا ابوالحسن شید تخلص بو فردی او مرحومک
ماده تاریخنده دیوب مناسب اولماق کوره درج اولندی شهید کفت به سال وفاتش
این مصرع هزار آه از این قامت هزار افسوس * خلاصه و تصیه سینه کوره
جنارده سنی وطن اصلی سی شیشه شهرینه حمل ایدوب بر ویرست شهر دن کنار
دفن ایدرلر همان مرغزن مرحومک آدیله آدلانور که الآن میرزا حسن قبرستان
نلوقی دیبلور * بهر حال صاحب طبع ایش بیله که وطن ده اولان دلبر شیرین
سختندن آیرلان وقت بوغزلی انشاء ایدر

الای شوخ شیرین کاری مروت خدا حافظ غم عشقده بسدر چکدیکم ذلت خدا حافظ
نکارا دور ویکده رقیب شاد کام اولدی بزم انجی اولان آواره غربت خدا حافظ
کوکلر ازدحامی شاه جوری قویادی کوکم ایده رفیقده بر آسایش راحت خدا حافظ
دریکده شاد بولسن یاسانک خاطری یتر بو کوندن بيله نالیدن اوکاز حت خدا حافظ

حسن بو ماه رولردن وفا و مهر آزیسته
که جور اتمک اولور مهوشلره عادت خدا حافظ

میرزا مریض

شو محترم اولان وجودک اسم شریفی میرزا محرم بیکدر هانسبیکه کثرت
استعماله کوره میرزا مریض اولوب اوایل عمرنده پدری حاجی بیک مرحومک
معاونیه مسلمان و روس علملرینه بقدر کفایت دارا اولور بر مدت دن صکره ترک وطن
مألوف ایدوب قزاق محالسه رخت سفر باغلیور و او مکانه عبدالله آقازک که
اورانون معتبرلریندنر صیه مرضیه سین حباله نکاحنه کتورر بعد از آن توطن
قصدیه قلیس شهرینه عزیمت ایدر و همان سر زمینده علم و معرفتی سایه سند
سردار اکرم و ارانوف حضر تبرینه مقرب اولور خلاصه حکیم الاطلاک امرینی
یرینه تیور مکملک که باعث قرب محبوب حقیقی در سنه ۱۲۶۴ هجریده مریض
اولوب جام (کل نفس ذائق الموت دن) اولم شربتین نوش ایدر عرض صاحب
طیبعدر دیوانی بو اورافک ترتیبده نظره لندی الحق اشعاری شیرین و ایایی
تمکین در غزلیاتی کلاسی مخلص دیرمش منتخبانندن بر نیجه غزله اکثفا اولندی.

نموده یوسفی رسوای عالم آنچنان مارا که یوسف شهره عالم نمود از غم زلیخارا
قدم بگذار از بهر تماشای کل کلشن میان کلستان بین ناله مرغان شیدا را
در عمر خود مسیح ارمرده را زنده میکرد تو با حرفی توانی زنده کردن صد مسیحارا

مترسان می پرستان بدوزخ هر زمان واعظ چه باک از آتش محشر بود ندان رسوای
نمی خندن هرگز برقد همچون هلال من اگر بیند خلق شیوه آن قد بالارا
من حسرت کشیده عاشق بیچاره ام جانا که از روی تون توانم می قطع تماشارا

بهار دلکش آمد چمن شد کوشه جنت
بیاساقی بده جام پیاسی هر زمان

بدست غم چرا دادم ندانم دامن خود را که هر لحظه بگردون می رسانم شیون خود را
جفا کاری نکردان بیوفا صیاد من یکدم نمی پرسد فغان عندلیب کلشن خود را
ز حال عاشقان غافل شدی ای بیوفا هر دم بزم خویش محرم چه سازی دشمن خود را
نمودم آک قدر فریاد از بهر گرفتاری که در کنج قفس کردم در آخر مسکن خود را
نبردم عاقبت ره جانب صبح و حال او دردم کریه در شام غمش پیراهن خود را
ترجم آرهم بر حال مرغ بینوای خود مشوم فرور آذربازوی صیدا فکن خود را

مپرسیدای عزیزان شورش قلب حزینم را
که در آتش نمودم من ز هجرش مسکن خود را

کوئی که ملک را بنود هم گذر آنجا آیا که برد از من مسکین خبر آنجا
فرست ندهد در قفسم ناله مرغان تا اینکه سر خود بکنم زیر پر آنجا
شاید که بزم تو مرا هم نکذارند هم شام گذر میکنم و هم سحر آنجا
دردا که فغان می کنم از حسرت بزمی کز حال دلم نیست کی را خبر آنجا
رقم ز سرکوی تو از قربی اغیار امید ندارم که پیایم دگر آنجا
صد آه کشیدم ز دل خویش به زمش آگاه نشد یار زحالم مگر آنجا

در کوئی تو کرا ز همه جات بیغ بیبارد
من هم سر خود میکنم از جان سپر آنجا

قرار نیست در آن زلف تابدار امشب که کشته ام من آشفته بقرار امشب
 ز ناله زار کنم پاسبان کوی ترا اگر بوی تو افتد مرا گذار امشب
 به حیرتم که غم خویشتم که را گویم بلب رسیده مرا جان ز انتظار امشب
 فغان که کس نشد آ که ز بی قراری من نه خواب بود مرا و نه اختیار امشب

هزار کریمه دل سوز کرده ام چون شمع

بیاد محفل وصلت من فکار امشب

احوال مرا که دیدنی نیست	هم درد دلم شنیدنی نیست
شیراز غم تو زنده مانم	با عشق تو آرمیدنی نیست
درد من ناتوان میرسد	کاین درد مرا کشیدنی نیست
صد سنک زنتا کر بر مرا	از گلشن او پریدنی نیست
جان بر لبم آمده است از غم	بر حال دلم رسیده نی نیست
سنگین دلی ای کل از غم تو	پیراهن دل دریدنی نیست

مردم بهزار گونه حسرت

زهر غم تو چشیدنی نیست

کریمم نم بد امن آن کلامدار دست	یابم من ستم زده بر روزگار دست
از پیری فروش شنیدم که دوش گفت	نازنده زد امن ساقی مدار دست
آخر ببار مژده وصل ای نسیم صبح	تا کی ز من بسر ز غم هجر یار دست
آخر روا مدار که در کوشه فراق	یابد غم جهان به من از هر کنار دست
دستم بد امنش نرسد از جنای غیر	بشکر چگونه یافت بمن روزگار دست
زنجیر فکر کرده بگردن درافکنم	کریمم سد مرا بدو زلف نیکار دست

هر چند خاکره شده ام در غمت ولیک

عشقت نمی کشد زمن بقرار دست

چشم بیک کرشمه دل از عاشقان گرفت با جلوه رخ تو قرار از جهان گرفت
 هوشی که بود در سرم آن دلستان ربود صبری که داشتم به دل آن نوجوان گرفت
 میخوای سسم که از غم دل آکبت کم پیش تو لب مرا نکشوده زبان گرفت
 آهو وشی که صبرو قرارم گرفته بود از من رمید مهر به دیگر کسان گرفت
 از سر هوای باغ وچمن را بیرون نمود مرغ دلم به نخل تو چون آشیان گرفت
 آخر عزیز هر دو جهان شد میان خلق در ستان مبنکه هر کس مکان گرفت

نکذا شت تابه کلشن وصل تو رو کنم

هر تو اختیار من از دل چنان گرفت

جانم بلب رسیده زدست جفای چرخ یارب کسی مباد چو من در بلای چرخ
 ای دلخور فریب بعهده جهان که هیچ کسرا وفا نکرد دل بیسوفای چرخ
 کر کشته می شوم ز تو دل بر نمی کنم من داده ام ز عشق تون بر قضای چرخ
 ایکاش روز کارز آهم شود خراب من هم ز خون دیده و هم خون بهای چرخ
 کاهم ذلیل ساز دوکاهی اسیر غم این بود چون کنم بمن از کینه رأی چرخ
 کاش از زمان که آمدم از هیچ بر وجود می مردمی ندیدی هرگز جفای چرخ

سنگ ستم ببارد از این زال فته جو

فریاد بر دلی که ششود آشنای چرخ

دامن مکش ز دستم ای ماه سرو قامت نادا منت نکیرم در عرصه قیامت
 آرام خواطر خلق از وصل قامت تست از هر بلا خدایت دایم کند سلامت
 من بر شکسته مرغم دور از چمن فتاده جای دگر ندارم جز کو شهای بامت
 روزم چو شام بگذشت با صد فغان و ناله کر بگذرد چور و زم ای دل فغان ز شامت

بر حال بیقرارم رجمی بر آریکم

تا چند نالم از توای من فدای جانت

بکش بر خنجر من خنجر چندی که در پشت زخم بال و پری چند
 قیامت در جهان گویند نبود من از هجرتو دیدم محسری چند
 نمیدانند رسم دلرایی فغان از لبرای دلبری چند
 زمستی سرتیبارم تا قیامت اگر نوشم زوستن ساغری چند
 زیر همی میازار عاشقا ترا ترحم آر بر خم بروی چند
 دلاجان می دهی بر شوخ چشمان وفا خواهی مگر از کافری چند

بین عیارتی آن طفل بدخو

که ویران کرده از غم کشوری چند

در فراغت زار و کربانم چو شمع از غمت پیوسته سوزانم چو شمع
 دشمنان محرم به بزم وصل او من بحال خویش حیرانم چو شمع
 وز غم زلفش میسر احوال من کز جفای او پریشانم چو شمع
 خرا از دستت نخواهم برد جان من زاول روز میدانم چو شمع
 بسکه خون کریم بیاد لعل او غرقه خون کشته دلمانم چو شمع
 از شرار سینه پر آتشم دود آید از کربیانم چو شمع
 بر شب هجران گرفتارم خود ناسحر که در غمش مانم چو شمع

می زهری چشیدم در قره باغ

که رجان میرسیدم در قره باغ

نصیب کن الهی شهر دیگر که روز خوش ندیدم در قره باغ
 بکام دل ز کلزار وصال کل حسرت بچیدم در قره باغ
 تو در شهر دگر آسوده من چه ها بیتو کشیدم در قره باغ
 فغان از حسرت درد جوانی قد خود را خمیدم در قره باغ
 بیایکز آرزوی دیدن تو بجان آخر رسیدم در قره باغ
 نو رفتی وز پی زانبار بدکو چه هابی تو شنیدم در قره باغ

مرامی کشد انتظاری که دارم چه سازم از این بیقراری که دارم
 بیاد لب بسکه خون کریم از دل شد دجله خون کناری که دارم
 بکش تیغ خود را بکش بیقرارم که در دست تست اختیاری که دارم
 الهی بکا فرم کن هم نصیص ز هجران از روزکاری که دارم

تو برمی کشی دامن خود زدستم

که برتست این جان سپاری که دارم

مریض چشم آهوی تو باشم قیل تیغ ابروی تو باشم
 گرفتار غم زلف تو صکرم غلام خال هفت وی تو باشم
 کاتم کرده از غم قامت تو اسیر قد دل جوی تو باشم
 به فردوسم اگر خوانند صدبار ز شوق دل دوان سوی تو باشم
 مرا نکذاشت این شرم جگر سوز که یکدم مائل روی تو باشم
 فدای شیوه قد تو کردم پریشان حال کیسوی تو باشم

در آندم می خوری افسوس بر من

که خاک کلشن کوی تو باشم

ساغری

بو ساغری تخلص اولان «ساغر معرفتدن بی نصیب اولیان» و ساغری
 لفظیدن سال وفاتی آکلاشیلان شخصین نام نامی سی و هم چنین
 ساغر عمری مسقط الرأسی اولان شیشه شهرینده طاشه تو قو نوب و سنان ذات
 عالی مقدارنک اسم کرامیسی آخوند ملا زین العابدین در معظم الیه اوایل

سنددن جدگله ينه کي هوطنی اولان علمای عظاملرين وهم چين ابوی والامقاي
آخوند ملا صادق مرحومك قوللقنده تحصيل كالات ايجون بوانورمش و سینه
بيك ايكي يوز اوتوز منجي هجريدن عمرك آخريته تك مدرسلقه و شعر كوافه
هانسيكه سبب قوام بوج جسم روح در مشغول و اريش خلاصه صاحب ديوان
در فارسی و تركي ديوانسندن منتخب اولان اشعار شسوندردر كه بطرق يادكار
ثبت دفن اشعار اولندي .

ای کوکل محو ابله دلدن وصل جانان صورتين نقش قبل تابنده بوندن بوبله هجران صورتين
عادت ابله ای کوکل هجران ودينه ياتمه کل فراموش ابله اول مهردرخشان صورتين
يوخ وفاسی دلبرك هرگز وفا اتمز كا ايامه هرگز تما مهر جانان صورتين
كافر اولدك زلف برچيندن ای دل توبه قيل كل چيقار دلدن بكون زلف پریشان صورتين
ای کوکل عشق حقیقتدن دم اور برقی تاب خواطر كدن محو قيل اول ماه كتمان صورتين
ياندیدی پروانه تك بال برين هجر اودينه اتميه هرکس جهاندا شمع سوزان صورتين

کل جياتكدن کوتور ال ساغری خوشدر ممت

آرزو قيلمه لب ولعل ز نخدان صورتين

دل دوشوب زلف پریشانه گرفتار اولش نيشوب مطايه کوکلوم بكا اغيار اولش
باق کريبانیه ای کا فری رحم سقن کوزومك قائلو باشندان نجه هزار اولش
کورمه مشدیم يوزنی کوردوم او کل چهره سی کل کلشن کوزينه هر بری بر خوار اولش
باغه سیر ايندی اول کلرخ پاکيزه که کل کوروب چهره سی عاشق ديدار اولش
طرمه درونده بكا اولمادی بر کون راحت شانه و باد کوکل مرغنه خونخوار اولش
بدنیم تاب آب آتش هجرانه دوشوب اينده کور قطع حياك بله کیم زار اولش
ای اجل ناپ منی سن ايله بو غمندن آزاد دلبریم ترکیم ايدوب غيره کيدوب يار اولش

ساغری قيلمه شکایت که بكا يوخ غم خوار

تير پيکاني کوکلده بكا غم خوار اولش

ترحم ايلمز هرچند کلرخ ياره يالوارم ندیم برکلدن اوثری هر زمان مين خاره يالوارم
وصالندن اولوب محروم هجران آتشی اوزده فغان ناله ايله ياش دوکوب اغياره يالوارم
سی کورمك بكا ممکن دکل بررحم يوق سنده سر کويکده هر لحظه در ديواره يالوارم
سالوبدر عقرب زلفون قر دورنده سیر ايلر قيلوب کوکلوم پریشان زلف غنبراره يالوارم
کوکل مرغنی صيد ايندی ايکی جلاد جادوسی خلاص ايمز ندیم اول غمره خونخواره يالوارم
صبح شامی قيلمش برابر زلف رخساری کهي اول صبحه کاهی طرره يالوارم

دوبوبدر ساغری جانه ديون دردني جانانه

اولوبدر خانه ويرانه کيدوب کفار ه يالوارم

کوکل مرغنی من اول طرره طارره تاپشوردم دل ديوانی اولزلف غنبر باره تاپشوردم
زبس فرياد قيلدی مرغ دل سينه قان اولدی کوکل پرکاله مين اول غمره خونخواره تاپشوردم
بنم جان دلم هرکز جهاندا کورمندی راحت طريق عشقه جان ودلی بن ياره تاپشوردم
کوکل کل توبه قيل کیم بت پرست لکدن نمر يوقدر دخی بسدرسی بن نجه ايل دلداره تاپشوردم
بكا مشکل که بوندن بيله قالماني دار دنياده کليمي او زاليمله بن و يروب بر خاره تاپشوردم
آناندا غمره اوخين سينه بيک نار ايله جانان خدك تير پيکا نك دل يماره تاپشوردم

آلوبدر دين ايمانی الدن ساغری اول بت

ايدوب غفلت عجب ايمانی کفار ه تاپشوردم

کوزك تک کوزلريم نوری بنم يياردر کوکلوم جلاک کلشنده عندليب زاردر کوکلوم
حذر قيل اوزمه شانه زلف برچينه سن ای ليلى مسلسل زلف برچينکده بخون وارددر کوکلوم
لب و چشمک خيالی قانه دوندرمش کوکل ملکين اياغ باد تک قانداں دولوب سرشاردر کوکلوم
خيال طرره برچين ايله شام صبح اولماز قسم اول طرره مشکينه دایم تارددر کوکلوم
سرکوا يتلرينه هر نه وار قسم قيلديم بن تصور ايلمه ای دلرا کیم وارددر کوکلوم
کوزيمده خوابله بر استراحت بوق بکا هر دم سنک فکر خيالکله عجب بيدارددر کوکلوم

قوجالقی يايه دوندردی قدک ای ساغری لیکن

کوکل هرکز قوجالماز عاشق ديدارددر کوکلوم

دهنك وار يوخين هيچ كان ايتمز ايديم بلسيديم آني يوخ باغريمي قان ايتمز ايديم
 بلسه ايدم كه غم عشق اولاجق خلقه عيان هر يتن خامه غم عشق عيان ايتمز ايديم
 صكر بليدیم دل بيمارمه ايلر درمان درد عشق بو كوكل ايجره نهان ايتمز ايديم
 بيلمديم طعنه اغباري سر كوينده حاشالله كه دخي اوندا مكان ايتمز ايديم
 آكلا سيديم كله جك يانمه بيك عشوه الله كوزياشم صفحه خصاره روان ايتمز ايديم
 وصل مقدور بكا اولسه ایدی عللده ميل فردوس برين قصد چنان ايتمز ايديم

بيلمديم يار بيم حاله اولش واقف
 ساغری بيلمه ايديم آه فغان ايتمز ايديم

يوزكدن آل نفاين سالبره گل شرمسار اولسون گلستان ايجره گلدر حسرتندن خوارزار اولسون
 كوكل مرغی بریشان زلف راهیچ ابلادی ایمن بنم كوكل کی یارب اوزلنی بیقرار اولسون
 رقیب روسیه قیلدی بنی محروم وصلندن کوروم کیم خانه سی کوكل اويستك تارمار اولسون
 غنیمت بیل بهار ایامنی ایدل فغان ایله وفا یوقدر بو عمره ایل دولانسون نو بهار اولسون
 یوزيك كوردون چون جان ویرمده ای عاشق صادق طریق عشقدر چاندان کچیرلر سنده عار اولسون
 سر و شدم اهل دلدن عاشق مشوق رفتارین دیدیلر اولوب عالمده عاشق بختیار اولسون
 اجل بیکی کریبام دو توب جانم آلان وقته رقم قیلدیم بو شعر ی تاجهانده یادکار اولسون

دخی نظم ایلمه ایساغری شعر غزل بسیدر
 جهان اهلینه سر قور خورام کیم آشکار اولسون

اور شانه فی اول زلف بریشان داغلسون دلار دو کولوب جمله بیابانه داغلسون
 کل ویرمه بكا وعدة وصلی حذر ایله قور قوم بودر کم خلقه بو افسانه داغلسون
 چاك ایلمه قلمده کریبان عذارك آچه او قدرد رویکی بیكانه داغلسون
 جمع ایلمه زلفی یوزیکه ایله بریشان قوی ابر کی مهر درخشانه داغلسون

بیت سخن هجده یادی دل زاریم ای وصل مدد قبل که بوکاشانه داغلسون
 بیك دل جمع اولوب زلف بریشانکا بنسیر قوی آه چکوم هر بری بریانه داغلسون
 هجران المی قیلدی فراموش وصالی
 ای ساغری آه ایله بو ویرانه داغلسون

ای شانه او تان طرّه افشانه دکمه جانم چقار اول زلف بریشانه دکمه
 ایتمه کوننی قاره بنم زلف حذر قبل چین چین دوکوب مهر درخشانه دکمه
 ای سرمه حیا ایله کونم ایلمه تیره چشم سیه ترکس فشانه دکمه
 ای زلف حیا قبل منی سن ایتمه بریشان هر دم دوکولوب اول مه تابانه دکمه
 جنت قابوسین باغلامه سن عاشق زاره ای باد صبا چاك کرباننه دکمه
 قوی جانی چیقون بکارم ایلمه جراح ال اورمه بكا ناولک بیکاننه دکمه

یشمه اونی ساغریك باد حذر قبل
 هر لحظه اسوب سبب زنجذانه دکمه

وای او کوندن کیم نظردن ماء زخسارم کیده وصل ایوین ویران ایدوب قهر ایله دلداریم کیده
 بیله کیم یوقدر قراریم بر زمان دلدارسز قطع اولور بالله حیاتم ترك ایدوب یاریم کیده
 چقسه جانم جسمدن مشکل دگل هر کر بکا بر قیامتدر بكا کر زلف زنا یریم کیده
 ای کوكل کم آل وصالندن مقام وصلدر قور قارم دور فلکدن یار غمخواریم کیده
 دور غنیمتدر دولان باشینه ایدل دلبرك خوفم اوندا ندر کوكل بو سرو رفتاریم کیده
 ای کوزوم ایله نظر رخسار یاره قور قارم کیم بنی تنها قویوب اول چشم خواریم کیده

ساغری اولدی کیاب هجران اوینده آتسه
 ترسم اوندا ندر کوكلدن ناله زاریم کیده

عنبرین زلفدی یا شام غریباندر بو دوشوب آی چه ره سنه زلف پریشاندر بو
بیلرم چشمدی یا فتنه مردم زر مست خون ریزدی یا ترکس فغاندر بو
طاق محرابدی یا قبه اهل دلدن آی کی زلفک آراسته نمایاندر بو
صفدر قلب شکندر که چکوب خنجرینی نیزه وتیردی یا نادرک مژگاندر بو
لاله در یاسمن نسترن باغ بهشت بو نه منظردی نه عارض نه گلستاندر بو
عقد شبنمدی دوشوب غنچه سیراب اوزره یوقسه پرویندی یا کوهر دنداندر بو
آغزینی درک ایده بیلک بکا چوق مشکدر وم بچه درک ایده نکته پنهاندر بو

سالك راه محبت آدینی عشق قویوب

ساغری بن نه بیلوم آتش سوزاندر بو

زلفدر سله مودر بو مشکدر طره کیسودر بو
قوسدر قوس قزحدر یوقسه طاق پیوسته ابرودر بو
ایکی بیاردی طاق آلتده تکه قلمش ایکی آهودر بو
تد بیضادی بو یا وجه حسن کل نسریندی یا رودر بو
فته در ترکس نه لادی کوزک ایکی سحاردی جادودر بو
بیلنی درک ایده بیلرم دیده نجه درک ایده آتی مودر بو
سوردیم آغزینی بکار بردی جواب یوقدی برشی که دیوم بودر بو

کوز قره سید دوشوب چه ره سنه

ساغری خالیدی هندو در بو

وصلده قهر قیلوب عاشقه جانان کتدی روح ایدی جسم آرا جسمی قویوب جان کیند قویوب
روزی می تیره قیلوب زلف پریشانی کی نظرمدن اوزمان کیم مه کنعان کتدی
باد هجران ستم اسدی کلاستامزه فصل کلزار خزان اولدی کلاستان کتدی
قیامان ش شرح غم هجری بت کافر کیش زلفی تک کوکلمزی قیلدی پریشان کتدی

رخت کوکلون ایله رخس اوزره نکاریم کوردیم نظرمدن دیه سن آتش سوزان کتدی
وصلدن ایلدی محروم بی دور فلک اوله حق برده دیوم شکره هجران کتدی

سوز هجرانه سالوب جانمی اول ماه لفا

ساغری عیش ایوبی ایلدی ویران کتدی

ایمرغ دل بکوکه گرفتار کتدی فریاد میکنی تو چنین زار کتدی
بال و یرت شکسته و غلطیده بخون مجروح تیغ غمزه خونخوار کتدی
تنها گذاشتی تو مرا رفتی از برم ای مرغ بر شکسته به کلزار کتدی
فریاد میکنی که طییم بیسورید می پر سمت بکوکه تو بیمار کتدی
یکجا وطن نکرده ای روسیاه دل آکه نشد کی که بی کار کتدی
سر زیر بال خویش نهادی چنین چرا ای پر شکسته خسته دیدار کتدی

برسید مرغ دل زمن ناتوان بکو

ای ساغری تو خویش گرفتار کتدی

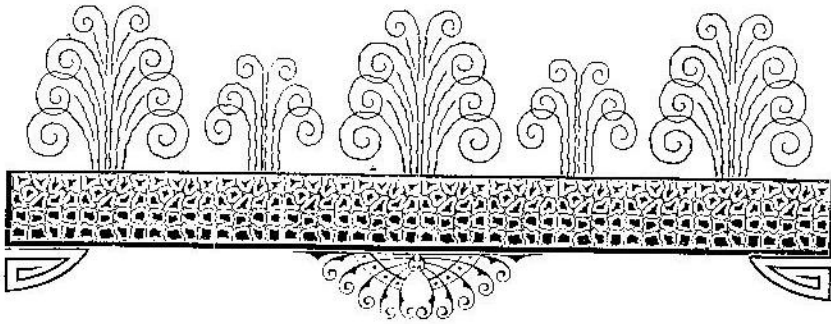
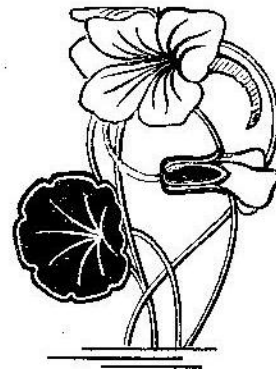
عنان دل ز کفم در ربود کل روی فرشته خوی بری روی عنبرین موبی
قرار نیست بدل روز شب پریشانم ز تاب زلف سیاهی و تار کیسوی
بدست مانبود اختیار خود اکنون عنان بدست ندارم کشد به هر سوی
به کلاستان رخ تو ز آنکه کل چند بروی خوب تو خال است یا که هندوی
حذر چشم سیاه تومی کتند هم علی الخصوص زفت که سرودل جویی
امید نیست بود خوب زخم دل مارا کشیده است از آن زلف مشکبو بویی

ز چشم دوست مشو ساغری دمی غافل

بحای خلف زمی خانه باده می جویی

بسکه در فرقت توانا و افغان کردم همرا چون سر زلف تو پریشان کردم
شود از جنس محبت بود این مارا بس تن خود را هدف نالوک پیکان کردم
تو میندار که رقت به گلستان بیدو با خیال رخ تو سیر گلستان کردم
ترسم از مرگ نباشد نکنم خوف ذبیح خضرسان نوش از آن چشمه حیوان کردم
مکن آزاد بکنی تا برهم از غم دل دست بردامن توای شه خوبان کردم
گریه در روز وصال تو زمین نیست عجب دم وصلی تو خیال شب هجران کردم

ساغری مست شدم بی می باده اکنون
چون تصویر می لعل لب جانان کردم

علیل

شسو وجود جلیل القدرک اسم شریفی آقا عبدالرحیم ابن ملا محمد باقر
بن ملا اسماعیل ابن ملا حافظ ابن ملا مصطفی ابن ملا محمد بن ملا محمد شریف
ابن ملا مؤمن علی ابن ملا یسن ابن ملا محسن در* آخوند ملا اسماعیل هانسکه
حقیرک جدی آقا عبدالرحیم مجتهد مرحومک جدا مجدی حساب اولیور* ایام
جوانانده شیشه شهرنی وطن اصلینسه ترجیح وریر وطن اصلینی و مسقط
الراسی ایسه (زنکروز) توپراقنده واقع اولمش (چولوندر) آدلانان یردن عبارتدر*
غرض علمدن بی بهره اولمامقلق معظم الیهک ارث پدر اولماقلقنه کوره بموجب
(ومن یشا به ابه فناظم) ابوی والامقامیدی آخوند ملا محمد باقر مرحومک حضورینده
مقدماتی تمام ایدر بعد از آن کسب کالات ایتمکچون عتبات عالیاته مشرف اولورواو
اما کن متبرکده بقدر مقسوم جناب شیخ احمد بحرینی مرحوم اعی الله مقامه دن
و سایر علمای عظام و فقهای ذوی العز والاحترامدن تحصیل علوم ایدر درجه

اجتهاده چناندن صکره بمقادیر حب الوطن من الايمان ملاحظه بیوروب وطن اصلبی
اولان شیشه شهرینه مهر و محبت سألوب مبادت بیوردیلر * بمقدورود علم
ومعرفی سایه سنده ابنای وطن انجیره افتاب عالمتاب کی مشهور و مرجع کل
اولماقانی جهتیه محسود نزدیک و دور اولور * بمضمحل * شب پیره کروصل آفتاب نخواهد *
رونق بازار آفتاب نکاهد * غرض بعضی صاحب غرض شخصلرک باطنی اولان مرضلری
معظم الیهک امپراطور اعظم و جانشینی سردار اکرم حضرتلرینک نظر لرنده متهم
اولماسنه باعث اولور (سردار اکرم) (وارد نسوف) جنابلری ایسه مدعیلرک بهتان اولان
سوزلرینه باور ایدوب تحت الحفظ حضوره طلب اولماسنه حکم و ریور معظم الیه
دارالسمور اولان قلیس شهرینه وارد اولان کی حقنده دیان بهتانلری جانشین
حضورنده اوزیتندن دفع و رفع ایدره بمده وطنه عودت ایتمکله اذن ایستبور
سردار اکرم ایسه مرایله بیک بو طریقلرک ویدی بوز آلتیش مناط تقدیر مستعمری قرار
قوبوب انصرافه اذن و ریور هانسیکه آنک ورتهلری هان مواجیدن بی بهره دکلر
خلاصه نیجه مدت شیشه ده قالدندن صکره بمضی علتیه کوره هانسیکه شو نسخته درج
اولماسی حکیم اولان شخصلرک مزاجنده ناخوش دوشردی شیشه محبت ریشه دن قطع
علاقه ایدوب قصد توطینیه شیروان بهت نشانه طرف رخت سفر باغلادی * و او
سرزمینده سکنز آی اقامت ایستکدن صکره محرم الحرام آینک دوقوزنجی کوننده
عام بقایه رحلت ایدر * و روحی عاشورا کوننده کوفی و شامیلر السده ذیح اولنان
غریب کربلا اعنی جناب سیدالشهدا علیه التحیه والتیاه فدا ایدر * و عمان کونیک شامی
او غریب ایچون شام غریبان اولور

شماخی اهی ایسه اهل اولوب و جزئی انس دو تن قلو قلیرینه کوره کلا و طراً
تشیع خنازده حاضر اولور و لازمه احترام که لازمه السانیت در او جنابک حقنده
عمله کتورولر بیلکه ابوی مرحومه ترسیل اولنان تعزیت نامهک ذیلده درج

اولونمش صورتی صورت حالی بیان ایدر * باری بر نیجه مدت دن صکره شماخی
حاکمی غور ناظور (کیناز طرخار) اوفک خرجیه نمشی عتبات عالیات عرشی
درجانه حمل ایدرلر * بهر حال صاحب طبع و تصانیف ایش نتایج خاطر شریفندن
فقط تعزیت نامه دن صکره ثبت اولونمش قصیده اکتفا ایدوب درج ایتم

تعزیت نامه نک صورتی

عالیجناب قدوسی القاب فضایل و کالات نصاب جلی الانساب معارف انساب
نکین خاتم فراست و خاتم نکین زکاوت غره جبهه بنفش جبهه عمه دانش نور
حدقه دقاقت و نور حقیقه صداقت معدن الفواضل و الفواض ادام الله شانه
وفضله * از انجا که از فراز بارگاه ایجاد آوای بلند کل شیء هالک الاوجهه بمسامع
قاف تاقاف کل کاینات رسیده و کتابة جلی (کل من علیها فان) بر ایوان وجود هر
مخنوق نقش کرده پس جمیع طبقات مکونات راحتمی است که از مشربته (کل نفس
ذائقة الموت) شربت موت را باید چشاند و عموم انفس و آفاق الزومی است
که بحکم و ماکان انفس ان تموت الا باذن الله کتاباً مؤجلاً سفر آخرت را لابد
کشند مع هذا دوات را از خامه دست بردل و قلم را از سیاهی پای کدورت در کل که
بامداد کدام خامه و قلم خبر وفات جناب تقدس مآب عبادت نصات شهدا ثواب
علین ثبات موحد کوشه نشین و مجرد خلوت کزین عارف معارف حق و البقین
شارح تفاسیر موعظه لایمتقین آقای مظم و مکرم و مفخم آقای میرزا عبدالرحیم
آقا اعلی الله مقامه را بموقف بیان آورده بانجناب سعادت ما بکه پرتو آن کوهر

و شمع آن اختراست اعلام نماید و زبان راجه طاقت که بمطیة آن نطق کشاید باید ملول و اشکبار ماندن و دم بدم سلام و رحمت بان میروور فردوس مقام خواندن بعد از محنت و حسرت بسیار و پس از حزن و حیرت بی شمارا یعنی راتوان گفت چون حکیم ملک و ملکوت و خالق حی الاموت از قرار حکمت و صلاح و از در رحمت و فلاح مسافران عالم یا کرا بدین منزل آب و خاک جهة تحصیل فضایل نفسانی و تکمیل خصایل انسانی و کسب مواد استمدادات و سعادات فرستاده که چند روزی در قابلیت و شایسته کی خود کوشیده بمقاد (خیر الزاد التقوی) زاد معاد ذخیره المآدر ابعرفت باری و پرهیزکاری سرانجام کرده بوطن اصلی و عالم علوی مراجعت نموده داخل مضمون (فادخل فی عبادی و ادخل جنتی) کردند پس توقع بقا از مهری و تاعین محال و طلب زنده کی در این محل فنا امری دو راز خیال بنای ابدان را بر ابدان عمر روان گذاشته اند و اجسام را بجماع عاریت روح بریاداشته پس همه افراد انس و آحاد جنس را ناچار است که وداع متاع حیوة فانی نموده مستعارات این جهانی را رار دکرده التبه بدار القرار قرار گیرد ازان است که ان فاضل بهشت مقام بدعوت عالم غیب که حقیقت بنیان جوهر نفس الامر نشاء فانی را رار هکذر عالم باقی دانسته اند بعالم ارواح پاک رحلت کرده و چون وفات آن جنت مکان در روز نهم شهر محرم الحرام سنه ۱۲۷۴ و یوم پنجشنبه واقع بود و هوای روح سعادت سایش از ساحت دنیا بقضای آخرت و کلزار جنت در آن تاریخ طیران نموده پس ماده تاریخ وفات آن سعادت مندار چند در اینمصرع مرتب شد (همائی رفت از دنیا بجنّت) ولی نظر باینکه آن عزیز در علم و کمال و فصاحت و موعظه بسر حد کمال بود مناسب شد که تاریخ وفات آنواعظ راهنا همین (واعظ راهنا) باشد و چون آن متکلم من الحق الی الحق فی الحق لاحق در ایام شهادت و مصایب حضرت امام حسین مظلوم علیه السلام وفات کرد از عین سعادت

خاصه تاریخ وفات او (یا حق یا حسین مظلوم) انسب و اولی افتاد و چون امرای واعیان و اشراف و اشخاص شهر شتاختی کاز در تعظیم و تکریم نعش آن جناب حاضر بودند در این سورت چون غبار اثر غربت بر آینه احوالش نه نشسته بود از آنجهه (لا الغریب) تاریخ وفات او شد و الحاصل دعای خیر از زبان همه افراد در باره آن مرحوم مغفور جاری شد که رحمت خدا بود باو پس سال تاریخ وفات آنجناب همین شد (رحمت خدا باو بود) و زمانی که درحول ضریح اقدس امام زاده علیهم السلام برسم امانت مدفون شد باز همه ناس در سر قبرش دست برداشته دعا کردند که عطرالله مضجعهم با سعادت روحانیه سال وفات آن بهشت مقام همین (عطرالله مضجعهم) تاریخ افتاد در اینصورت بجناب شاهمین اولی که از وقوع این مصیبت بطریق دل بستگان عالم صورت خاطر حقیقت ناظر را بیتابی نداده مسند آرای انجمن تسلیم و رضا باشند* (ان الله یحب الصابین*) و مذاق شکب را بشکرشکر* لئن شکرتم لازید نکم* شیرین سازند* (ان الله و انالیه راجعون) مخلص حقیقی محمود اقا

ز نور ذات خداوند قادر معبود محمد عربی و علی وصی موجود
بمحمد شکر الهی و نعت آن محمود ملایک رسل انبیا زبان بکشود

علی ولی خدا و خدا ولی علی ست

کنند جمله خلائق بقدرت جبار زعرش کرسی و لوح قلم همه اشجار
بروج عالم علوی شמוש با اقرار وحوش جن و ملایک بصدق این اقرار

علی ولی خدا و خدا ولی علیست

دیگر صفوف ملایک بعالم لاهوت صنوف جمله خلائق سر اداق ناسوت
حجاب ارض سماوات جامع جبروت خطاب کرد بکفنا بسامع ملکوت

علی ولی خدا و خدا ولی علیست

بنفشه ترکس و سوسن شقایق ازهار
شعاع شمس و قمر بلکه جمله انوار
به طایق حکم خداوند عالم اسرار
برغم انف متافق چنان نمود اظهار
عی ولی خدا و خدا ولی علیست

بذوق عشق توای سرورمه خوبان
بسوخت جان و دل عاشقان سرکردان
حیات بخش شده هم قصور در رضوان
نجات داد علیش زحیرت نیران
علی ولی خدا و خدا ولی علیست

﴿حاجی میرزا علیقلی﴾

شو عالم و عامل و فقیه کامل تولد ایدوبدر شیشه ده و اوایل سنده تربیت
ناپوب ابویسی میرزا یوسف مرحومک و شهرینک سائر علمالرنک حضورنده
صکره اکیال تحصیل ایچون عتباب عالیاته مشرف اولوب سید جلیل و عالم نیل
جناب حاجی سید کاظم رشتی اعلی الله مقامه نک حضور پر نور لرنده تحصیلک
کاله یتورندن صکره وطن اصلی سی اولان شیشه شهرینه مراجعت بیوروب
احکام دین مبین سید المرسلین صلی الله علیه و آلهک پیشرفتده و چهارده
معمومک فضائل و مناقبی کشف اتمکده خادم شریعت غرّا اولوب فضائل آل
محمد علیه السلامده نیجه جلد کتاب لر عرب و فارس دیلنده تصنیف بیوروب
فروغات بارده سنده رساله عملیه یازوبلر و انواع اقسام خطبه لر توجیده عربجه
انشاء بیوروبلر و اون ایکی امامک فضایلنده دو آزده امام طریق ایله مختلف
وزنلرده نیجه دوازده امام لر عربجه اوز طبع شعرلرنک اتارندن یادکار قویوبلر
اکرچه مرجومک اشعار و منظومه سی الله دکل که متعدد قصیده لر ذکر و قید
اولنه انجق بو حالدده دوازده امام لر ز بریسی الله اولماه کوره بروجه آتی

قید اولندی هر چند مرحوم غفران پناهک تاریخ ولادت و وفاتی الله دکل که
عیناً درج ازلته نهایت تحقیقائه کوره آز عمر ایدوب و مکّه مشرفده داعی
حقه لیک دیوب اجابت امر حق ایدوب و حق تعالی به ابدی مهمان قالمش لر
(رحمة الله تعالی علیه)

صلی یارب علی شمس الضحی نور حق و سراج العالمین
و علی البدر المنیر بعده حجة الله امیر المؤمنین
و علی المعصومة المظلومة فاطمه الزهراء ام الاطین
و علی نجم الهای طود النھی حسن الخلق عماد العارفین
و علی کھف النجاة و التقی و شهید صابر الممتحنین
و علی سر الخضوع و الخشوع سید الأبرار زین الساجدین
و علی محی العلوم و السنن باقر العلم ملا ذالعلمین
و علی کاشف اسرار الحکم منبع الصدق و رکن الصادقین
و علی باب الهدی نور الدجی کاظم الفیض امان الخائفین
و علی الراضی بتقدیر القضاء وارث الخوض و ساقی المتقین
و علی الحبل المتین الاقن صاحب الجود جواد الصالحین
و علی الشافع فی يوم المصاد هادی الخلق و منجی الهالکین
و علی الحصن المتین الحسن معدن الفیض مناع للاندین
و علی المر المصدون الغائب ناصر الدین و عون المسلمین

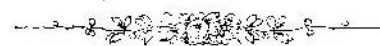
بابا بک

شو جنت مکان و خالد آشیان تولد ایدوب (مهر بانلو) قریه سنده نیجه که معلوم
اولور بوذات عالی مقدار و بیکو اطوار بودیارده جمله عرفادن و زمرة شعرا دن

محسوب اولورمش بيله که مرحوم قاسم بك ذا کر تخلص معظم اليه ک وفات ايتديکی وقت بو تأسف آمیز سوزلره مترنم اولور.

ديغا کندی بر بردرد بلنلر فردمن قالدیم جهاندا خاطری غم کین دلی پردردمن قالدیم متاع جان خریدایندی رقیان کرم ایکن بازار بوزولدی رونق آنجیق قالدی آسردمن قالدیم ایدر سیرکستان بقا قی کونلور هریان قره کون ایجره کل برک خزان تک زردمن قالدیم حقیقت منزله یته بدیلر سر دره عالم بکا بو عار یتیمی همین نامرد من قالدیم خیالات اهلی خاک کباتک ناپدید اولدی دوتوب راه عدم کسیر طبعان کردمن قالدیم کوروب دهرک و فاسک چکدیلر ایل عیش دنیادن بو ویران ملکده صد جفتن پروردمن قالدیم وزیر شاه رخ دوتدی پیاده خانه فرزه سمندوفیل تک اولدی بوزولدی تردمن قالدیم مصیبت سال تک تاریخی اولدی سال تاریخی کو چوب استاد ذا کربی هنر شا کردمن قالدیم خلاصه صاحب افکار و ابتکار در وبو شعر آبدار آنک نتایج خاطرندن بطریق یادکار ثبت دفتر اولندی.

مشک بازارک کشادایلر تورسه کر صباخی اهل چینه نکته کیسوی عبر باریکی

بو منبع جود و سخا و معدن فیض و عطا که خوان نوالی و سفره احسانی غد و عشا و صبح و مسامح فقر و موقع مسا کین و ضامنادر تل خاکستری مطبخ جودیندن آنلان خاکسترو انجم و اختر آنک آد قازانان اولان قدور داسیاتنک زیرندن چقان شراره و اختر در نام نامی و اسم کرامی سی جنت مکان و خلد اشبان جعفر

قلیخان مرحوم که محمد حسن آقای جوانشیرک شیلی در* و محمد حسن آقای مغفور ایه ابراهیم خلیل خان مبرورک اولنجی اوغلیدر* که فراست و لبافت جهته او جناب اوز یچون جانشین انتخاب ایش ایش و لکن بمضون (العبدید بر و الله یقدر) خان حال حیاته ایکن پیمانه اجل نوش ایدوب مختصر بو شیرینجه که جوانشیرلر ایجره جوان شیرکی شجاعت و وصولی و اریش و (یلان) و دلیران بی پروا آنک شمشیر آتش باریتک دمندن شیر قافتدن پروانه فرار ایدن کبی قاجار مشلر جد بزر کواری (ابراهیم خلیل خان) ک کلشن عمری خزان اولاندن صکره بعضی جهاته کوره (دولت علیه ایران) ملحق اولوب و مرحوم فتحی شاهه تقرب یتوروب و حضرت شاهک رکابنده نمایان فیحار ایتدکن صکره وطن مالوفه مراجعت قیلوب و بر آزدندن صکره حسب الامرا مراطور اعظم معظم الیه تحت الحفظده (بظر بورغ) پای تخینه آبارلر و دلت سکز ایل اوراده قالدقن صکره منصب (کترالقه) نائل اولوب دوباره قلمیه عودت بیوروب و سینه بیک ایکی یوز هشتاد دوردده کرک اجل چنکالنه کر قنار اولوب خموش آباد عدمه وارد اولور (بلی)

دنیا بشال کوزه زرین است که آب در او تلخ کھی شیرین است
بر غره مشوکه عمر من چندین است این اسب اجل مدام زیر زین است

خلاصه الکلام صاحب طبع روشن و خداوند کلام مستحسن در که او جمله دن میرزا حقیردی صفا تخلص مرحومه و بر دیکی جوانی و حضرت سید الشهدا علیه السلام مصایبده انشاد ایتدیکی ترجیع بندک بر بندینه اکتفا اولندی.

جواب میرزای حق ویرد صفا تخلص

سوی یاران وفا پیشه سلامی دارم غله و دله عجب طرفه کلامی دارم
رخ نمیشم از این عرض کنم فرض العین چونکه در پیش شما شهرت تامی دارم

گرچه ماتیم و پیاده زچین کردش چرخ اسب دزد برده و دردست لجای دارم
نیست در شیشه مافرق حلالی زحرام کز قبولش بکنی رخن حرامی دارم
غرض من همه شوخیست و نه صدق صفا بر من رسید که از کله لامی دارم

ای نوا کر نکنی راضی دان قاضی را
با توتا روز جزا بحث مدآمی دارم

~~~~~  
(وله)

ماه محرم آمد و پر شد دلم ز آه دود دلم گرفت رخ چرخ و مهر و ماه  
چون ابرو بهار فلک را احاطه کرد چند آنکه در فلک بملک می ندآد رآه  
جبریل از تردد افلاک باز ماند کفنا بجزئی که خدا با ترا پناه  
آیاچه شده چاک کریبان نمود صبح پوشیده شب لباس عزرا به بر سیاه  
آمدند از هاتف غیبی که یا امین بنکر بدشت کرب بلا سوی قتلکاه

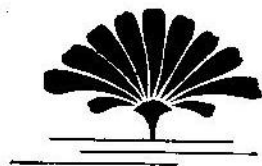
امروز روز قتل حسین ابن مرتضی است  
امروز روز ماتم مجموع انبیا است

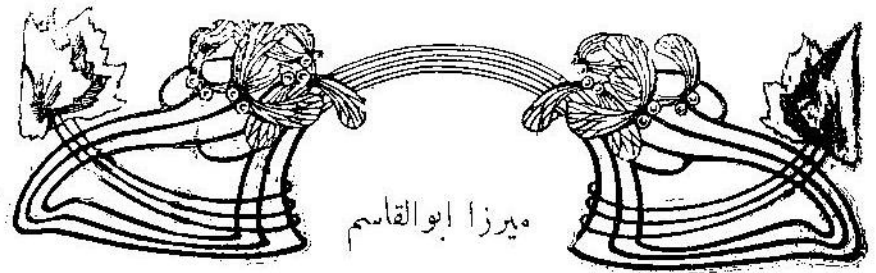
~~~~~  
(فنا)

و رضوان جایگاه و غفران پناه جناب میرزا بك بابا میرزا علی یار مرحومك
او غنی و مغفور میرزا بك بابانك نوه سی و مبرور میرزا طاهر ك نیروه سیدر
میرزا بك بابا طاهر زاده ایسه اصلاً قره داغك سرآب می لنگ كرمه رود

قصه سندن در که یکر می سنده شیشه شهرینه دیارندن هجرت ایدوب مرحوم محمد
حسن آقایی جوانشیرك حضورنده امر میرزا لقه مباشر اولوب مختصر بوقفا
تخلص شیشه شهرنده تولد ایدوب ایضاً بو دیارده تعلیم و تربیه تا بوب از جمله
عرفا و شعرا ممتازدن بری سیدر و بویوك خان جنت مكانك خدمتنده منشی
و صاحب احترام شخصلرك بریسی اولوب تقریباً هشتاد یاشنده ایكن سنوات
مسیحیه نك بیک سکز یوز آلتش یدی نجی سنده عالم فادن دآر بقایه رحلت
بیوروب خلاصه بو فرد او مرحومندركه بطریق یادكار صفحه روز کارده
مسطور اولندی .

هر که خواهد که شود پادشاه ملك جهان مدتی بر در این شاه گدانی بکند

میرزا ابوالقاسم

الملقب بملك شو جناب جلالتمآب وحلی الانساب مرحوم میرزا علی قاضی
جنابلرینک خلف الصدوقر هانسکه احوالاتی شو صحیفه لردہ سابقاً ذکر اولندی
معلوماتہ کورہ بوہشت درجات او ایل شبا بلغندہ کسب کالات اتمک ایچون اصفهان
فردوس نشانہ طرف عازم اولور و او سرزمیندہ لازمی قدر مرحوم حاجی ملا
احمدزاقی و سائر افاضل حضور لریندہ تحصیل علوم و اکتساب معارف عموم ایدیور قریب
باجتہاد اولان زمان عتباتہ مشرف اولوب بر زماندن صکرہ ترک غربت ایدوب وطن
اصلی سی کہ شیشہ شہر ندن عبارت در عودت و مراجعت بیورور بعدالورداجل مہودی
متقاضی اولان کی قضاوت امرینہ مشغول اولور و ہجرتک بیک ایکی بوز ہشتاد
ورودینہ داعی حقہ لیک دیور غرض صاحب طبع غراً و کلاملری عیوبادن مبرا در
بیلہ کہ آتیدہ کی ایکی عربی جہ انشاد ابتدکی دوازده اماملر شاہدین عدلین کی
کوز قباغندہ دوروب ادای شہادت ایدیور

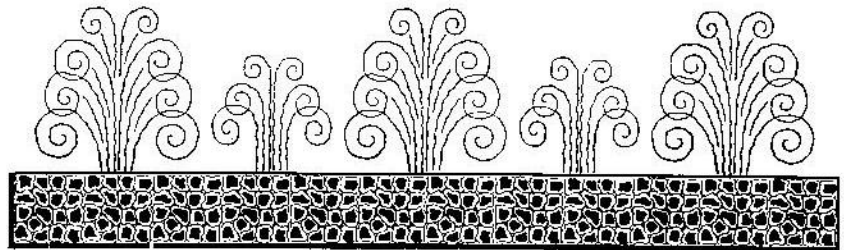
دوازده امام

ربنا صل علی شمس الازل	من بہ نورت عین الکائنات
مبدہ الا کو ان ختم الانبیاء	منتہی الآثار قطب المسکنات
احمد الحمود فی عرش الاله	نور حق قداتی بالمعجزات
و علی منبع اسرار الوجود	مطلع الغیب الالہی الصفات

العسلی والولی و الوصی
وعلی الزہراء بنت المصطفی
وعلی شمس الوجود الحسن
وعلی السجاد عز الاولیاء
وعلی الصادق مفتاح العلوم
وعلی ارکان علم و یقین
وعلی المشرق جود اونی
وعلی المہدی وجہ الاُحدی
عین حق و یداللہ و جنب
یا ابا القاسم صبراً بالحن
و طلب الرحمة لیللاً ونہاراً
اسئل اللہ بمن کان شفیماً للبشر
مظہر الحق نبور هو من علی
حسن الخلق خلق نعظیم الخلق
ساجد الحق و فی الأدم مسجود الملک
کاظم النیظ حلیم و سلم النفس
صاحب الجود جواد و نقی ہادی
یفقر اللہ بہ الشیعة من امتہ
بنی و ولی و وصی و ولی
آل یس و طہ الذین طہروا

مظہر الایات کشف الیضات
مرج البحرین در الزاہرات
والحسن الممتحن بالکربات
وعلی الباقر سرالمنزلات
وعلی الکاظم نوراً للہدات
الرضی بالقطاء روح الحیات
حسن الخلق قوام الحسنات
رحمة اللہ ظہیراً للنجات
معنی التزیل تأویل السمات
و تمسک بہدا ہم سنوات
و نجاتاً بہم فی العرصات
الذی تاب بہ آدم فاز و افتخر
ناظم الامۃ والشیعة من نار السقر
ولہ الحسن و فی الخلق حسباً قد ظہر
بافر العلم و بالصادق من قول امر
رحمة اللہ رضی بقضاً و قدر
قایم غاب عن العین تجلی باثر
منہم الناظم ابوالقاسم راج بنظر
ارحم اللہم من آمن بالاعتق عشر
المحیین نحووا فی عرصات المحشر

عبدالله جانی زاده

شو عارف عالی مقدار شعر سرالقمه سکنا ایستدیکمز دیار بهشت آنارده
اولان شعرالرك ماینده اول منجی حساب اولنور * هانسبکه افکار ابکارندن
معلوم و آشکاردر معظم الیه صاحب معرفت اولماقده کوره عموم اعیان و اشراف
ولایت ایجره بالانهایت عزیز و محترم ایمش خصوصاً مرحوم جمفر قلی خان نواتخلصک
حضورنده عالی قدر و مقرب بر ذات ایمش روایت کوره مرحوم بدیهه کولقمده
ید بیضاسی وار ایمش بیله که بر تلمیم خانهده اکلشمش ایکن رفیقی معلم مکتبی
موقتاً و اکدار ایدر اکا معظم الیه ایسه اطفاله سرمشق و یردیکی وقت بر شا کرد
خوش سیما عزیزنامک سرمشقمده بو رباعی انشاء ایدر

قلمو آرم ترا شددل غم نورسته میرزائی که خط عشقش اندازدمرا مردم بسودای
هزاران یوسف مصری به پیش بارمن شاید بیایستاده کوید یا عزیزی انت مولای
و هم چنین بر کون معتبرین ارامنه دن بر فقر جمشید بك نامه برجفت جوراب
قدیم ایدر جمشید بك ایسه قبولنده امتناع ایدر معزی الیه فوراً بر فرد حمله
خاطرندن ظهوره کتوروب انشاد ایدر فرد

کر به پای سرومن جورآب باشدعیب نیست قول مشهوراست کویدارمنی جوراب را

خلاصه هجرت نبوتك بك ایکی یوز آتمش یدنجی ایلنده جانی جان آفرینه
تسلیم ایدوب عرض نتایج خاطر شریفندن اله کلن و میسر اولان کلاً نکاشته
قلم مشکین رقم اولدی

جواب مکتوب میرزا حسن بك وزیراوف

جینا صاحب وجه الحسناسیم تنا درکستان وفا تازه کل ویا سنا
راقم دفترشاهی بدبستان کال مظهر درمعانی بنظام سخنا
وقت تحریر رموزات حروفات خطوط غیر افشان قلمت بر سرمشک خطنا
آفتابا قرا دسته کل تازه ترا طاقت تاب دلامونس روح البدنا
مسکنت کشتشکی بی شک و بی شبهه و ریب توی در شهرشکی ماه زمین و زمنا
نامه ات واصل ما حاصل ما کشت سرور بمقالات لب طوطی شکر شکنا
چه درایوسف مادور شود از برمن همچو یعقوب شوم ساکن بیت الحزنا
چهره و دل شود از آتش اندیشه کباب من دراین شیشه کنم کریمه شوم ناله زنا
ای نثار قدمت کوه دردانه اشک وی فدای تو شودجان جهان دربدنا
چون سر زلف تو سودای غمت در سرماست حال ماشام سحر هست پریشان شدنا
یا بکش یا بسم سایه فکن بر سر راه یا بکو عاشق سرکشسته عشقم به منا
یعنی مشتاق توام حب و ثنای خواهم که رسی سن ثنا یا بر سم من به سنا

معطر قبلدی عشق اهلین دهانك نفی و اثباتی یقین اولدی بكا كم وار یوقندر آنك ذانی
نه شیریندر دهانك صحبتی لعل لبك حرفی که تلخ اولمش لب لعلکدن آرومیلر اوقاتی
جهان ظلمت سرائك روشن ایتزدی اگر یوزکز یوزکدن کسب انوار ایتسیدی شمس مرآت
داغندی عقد زلفك دور روبکدن صبا کویا طلوع صبحکاهی نوردن فرق ابتدی ظلماتی
کوزك کوردیم خطادن اولادیم خالی مسلمانلر خدا کفراره مرجوع ایتسون هم بیله آفاتی
مقالات لبك باینده ناطق عیسی و مریم خط وخال ورخك حقنده نازل مصحف آیاتی
لب لعلك سونلر ایتدی کوثر تناسین سرکوب کورنلر شوقدن ترك ایتدی جناتی
نه نمکن کاکلندن عمر کوتاهیله کام آلماتی کوکل باشند چیتار طول ایته بو باطل خیالاتی
دهانك ظلمت پنهانه چکدی آب حیوانی غبار خط رویك حرق تار ایتدی سراقی
بلا یکانی دولش جانه یوزقات ای کوزیم نوری خدنگک ساخلا اوندن کم دموردندر آنك فانی
هوا سقنده قوشلر کامیاب اولقی خدنگیکدن حسدن سچریوب افلاکه چیتدی آهمن آتی
خدنگ چشم مستك سینۀ مجروحه مرهمدر تفاضل قبله عبدالله مرسل ایت بو سوقاتی
سك کوینه انذر ایتش جگر پر کاله سین کوکلم
سعادتدر آکا مقبول درگاه اواسه خیراتی

مرحوم جعفر قلیخان جوانشیر سیره کونده ریلن زمان انشاد ایتش

آه کیم قالمادی جان جسمه جانان کیده لی اولدی هر رده که جانان کیده لی جان کیده لی
دوتدی ظلمت کوز ایوبن شمع شبستان کیده لی اولدی ویرانه کوکل کشوری سلطان کیده لی
یعنی سردار جهان سرور دوران کیده لی

کون اوزین کورمه لی اولمادی خندان کلر شمع او دلارۀ یانوب باشه قویدی کلر
زلی سوداسی ایله درهم اولوب سنبلر نجه فریاد و فغان ایلمسون بلبلر
که اولوب خاریله هدم کل خندان کیده لی

چرخ دم ایلمدی دیده کریانمزه قویدی حمیرت بزی اول شمع شبستانمزه
آتش هجر یله اود سالدی بزم جانمزه سانجلوب ناولك غم سینۀ سوزانمزه
کوشۀ چشمندن اول کبرکی پیکان کیده لی

چیتدی چون شیشه دن اولاه لقا مثل کلاب شیشه اهلینه بو وجهه حرام اولدی شراب
سندی باشلارده هوا شیشه سی مانند حباب اولدی عالمده فرح کلشنی بالره خراب
یوزی کل کا کلی سنبل خطی ریخان کیده لی

چکه لی بزمندن اول لبلری می کون اتکین دولدروب قانیله ساغر دل برخون اتکین
اشك سیلابی دوتار عاشق محزون اتکین نوله فریاد فغانم دوته کردون اتکین
که قرا اولدی کوینم اول مه تابان کیده لی

بیم اول قری مسکین که سالوب عالمه سس سر و کوکو دیرم حزنیله تا قطع نفس
آب دانم الم غصه یریم کنج قفس بر زمان ایلمزم سیر کلستانه هوس
صحن کلزاریدن اول سر و خرامان کیده لی

مقصدم روضۀ کویکده بودر شام سحر که بوله فیض و صالیک له ضیادیده تر
اوله خاک قدمک سرمۀ ارباب بصر قبله سن کلشن کویکده اولان موره نظر
کوره سن کیم نجه در حالی سلیمان کیده لی

ایکۀ ظلمت که زلف ایچره یوزیک مثل چراغ مست و سرخوش کوزیکا قارشو یان کوزلره آق
اولماسون خالک دریک کوشۀ چشممندن اوزاق بلریندن دهنم درده دوا ایتدی سوراق
سویلدی آغزیمه عناب لب و سیب بوخاق

باخدی مردم یوزیکا سالدی نظردن آئی قیلدی خم شهرت ابروی لطیفک یائی
قدر و قیمتده دکل لعل لیک همتائی هوس زلف سیاهکه اولوب سودائی
که چکوب سلسله کا کل طرآره دراق

کورو نور چهره لک لالیه کلکون کله آل قویمادی آل ایله رویک دل آینه ده حال
سرمه نی شوخ کوزک فتنیه سالدی فی الحال قیلدی اظهار شرف کعبه رخساریده خال
ورق اوز صورتدی قدمگاهکه کلکونه یکاق

کاکلیک شانه نور زینت دوش ایتمک ایچون خوش کلور خلقه لیک حرفی تیوش ایتمک ایچون
دل دیلر شربت گفتاریکی نوتس ایتمک ایچون خلقدن وصف بنا کوشکی کوش ایتمک ایچون
بحر آچدردی صدفدن در غلطانه قولاق

کل خطاب ایته سکا غنچه اوکا ایله عتاب غنچه کیمدرکه سکا قارشو دوروب ویره جواب
باخسه هر دم یوز یکا شرمندن اولمازمی کلاب ندر آینه کورن دمدنه سنی ایله تاب
عکس رخسارک اوکا اولماسا معناده دیاق

دورسه آینه مقابل یوزیکا قبله نظر آکایوز ویرمه نظردن سال آنی شام و سحر
غازه دن قویمه اولادور یکا فتنه اثر وسمه دسرمه کوز و قاشکامیل ایته اکر
سرمه نی سحره سالب وسمیه قیل قاش قباق

حسنکا عاشق صادق دیمه هر کراهی عاشق اولدر یاخه چرخنی دل آتشکاهی
امتحان ایله شب هجرده عبداللهی شعله آهنه کریا نسه چرخین ماهی
نیغ چک باشنی کس شمع کی آتسه یاق

کوهر آغای مرحومه نک مسجدینک تاریخنده انشاد ایدوب

بانی مملکت شیشه کدر حشمت وجاه طعنه زد قبه تخت اش بسر ابرده ماه
یعنی سر در فلک شوکت ابراهیم خان کدرش بر همه خاتان جهان بود پناه
کوهری داشت درخشنده و فیروز که بود بر تو ماه رخس بر سر خورشید کلاه
بانی مسجد محراب شد آن کوهر پاک اهل فردوس برین جمله برین کشت کواه
قلم اهل دعا زد رقم تاریخ اش باد پیوسته کهر در صدف لطف الله

وله ایضا

ای ایکی کوزم قبل بیله شهزاده تماشا موسمدی کشاد ایت ایکی دروازه تماشا
بو ناز نزاکنده سر افرازه تماشا

کورنجه کوزلدر محبوب ازلدر لیلایه بدلدر مجموعه محلدر
خوشبویه تماشا آهویه تماشا کیسویه تماشا ابرویه تماشا
ختجر نه کرادر هر باره سی کویچک هر مویه تماشا خوش صوت خوش الحان
خوش اوازه تماشا

کولکلم قوشی پرواز ایله پروازه تماشا

ای بلبل جان چخ بیله رفتارنه برباخ قیل سیر سیاحت کل کلزارینه برباخ
یوز جان آلی عشوّه رخسارینه برباخ

کورکم نیجه جاندر جان ایچره نهاندر منظور جهاندر هر غمزه سیی قاندر

بن اولدم اماندر شرین لیه بر باخ نازک بیه بر باخ شمشاداله بر باخ
مشکین تله بر باخ عنبر نه کرا در کوثر نه کرا در رخساره سی کویمچک
کیمه هله بر باخ

جواسنه شمانه نارینه بر باخ قوسوندانه الوان بزه نوب نازده تماشا
بر کوزلری خمار زنجذانی عجایب بردیشلری مرواردی رخشانی عجایب
بر تنک دهان غنچه خندانی عجایب

کور بونه ادا در جانم نه فدا در بر حور لقادر بر جور و جفا در
یانور خدادور اخلاقی عجایب دورماقی عجایب بو خاقی عجایب
دوداغی عجایب سمر مرنه کرا در کوه رنه کرا در نظاره سی کویمچک
اوطاقی عجایب

ایدل ایده بن کسب بو میدانی عجایب تفصیل بهار اولدی بو یور یازده تماشا
بو سرو قدیک قامت رعنا سیده خوشدر شهباز صفت زلف مطرا سیده خوشدر
دور ناکی هم کردن مینا سیده خوشدر

یانجم در در یا شمس قر در اکسیر نظر در یاندم نه خبر در
باخما سیده خوشدر سودا سیده خوشدر زیبا سیده خوشدر اعضا سیده خوشدر
اخکر نه کرا در بحر نه کرا در هم قاره سی کویمچک بیضا سیده خوشدر
کل ایندی سن ایت بو یرشه نازده تماشا

یوز پسته لب لعل بد خشان بوکا پیشکش یوز لاله غذار آفت دوران بوکا پیشکش
جمله تقدر وار ایسه خوبان بوکا پیشکش

بو حور ملک در غلمانه کومک در بو سیم بیلک در رضوان نه دیمکدر

رضوان بوکا پیشکش بستان بوکا پیشکش ریحان بوکا پیشکش جوهر نه کرا در
سیم زر نکرادر خونخواره سی کویمچک بوجا بوکا پیشکش عبدالله کی نیجه
غزل خنوان بوکا پیشکش
دور صحبت می خانیه کل سازه تماشا

کر بلای صنی واله تخلص کر بلای معلا دن مراجعت ایدن وقت
بطریق شوخی انشاد ایدوب

ای صنی شاه نجف کوئی سکا مسکن ایکن نچون اول روضه تی ترک ایدک اگر آدم ایدک
کون کی اولمادی یارک سر کوینده برک سن مکر اهل وفا بزمنه نا محرم ایدک
سست رأیک سنی محروم وصال ایتمزایدی ره عشق ایچره اگر ثابت مستحکم ایدک
قرب اولاد علیدر سبب رحمت حق سن بو معنی ده مکر جاهل لایعلم ایدک
کهفک اصحابی ترک ایتمدی سک بر ساعت سنکه انسان ایدک ایشک مکر اوندن کم ایدک
آدم اولسیدک اگر شوقله تاشام سحر یار کوینده صدا قتله بزن همدم ایدک
دست اخلاص ایله جانان اته کین دوتسه ایدک سرور رتبه ده سلطان قو عالم ایدک
مستقیم اولسه ایدی عشقه طبعک دایم حلقه نک در که مولاده بی محکم ایدک

ایکنجی جواب

واله نه عجب زمرمه صوت خرنک وار فخر ایله که قانون هنردن خبرک وار
غرباله قویوب آرد پکی بازارده ساتک سودا کرایسن خلی چه سودا ده سرک وار
آلاتدی سنی بلیکی باسدی حاجی زاده سونجو قلاما بوندن بیه زخم مکرک وار
هرگز سنه آدم دیمرم ای انسان صفت کرک طبیعت اثرک وار
برقدیده اولسیدی قولاقون اوزون ای خر استردیم چونکه اورنک کهرک وار

واله

اسم شریفی کربلای صفی و (خاقلی) مرحومك خلفدر . مشارالیه ابا
عن جد (کلابو) قریه سنددر مرحوم جانی اوغلی عبدالله ایله معاشریش و همه
اوقات بربرلینه اشعار یازوب کونده ریر مشلر بیله که معزی الیه کربلای معلادن
مراجعت ایدن وقت بوسوزلری جانی زاده یازوب کوندردیکی اشعارین جوابنده
دیوب و ترسیل ایدوب .

نه سبیدن صفی محروم کدر حیدردر کیم بلور پرده ده کی زشت ویا احرردر
صفینک ضدی عزازیل ازل عبداللهی اوکاباش اگدی لغت اوخونور مضطردر
اولا بوجهل رسولین نکین اسکده بلور دایما ذم نی دلدہ آنک از بردر
نچه کافرده که پیغمبره اتر دبدیلر تحقیق علمنده اولر ایمدی اوزی ابردر
ارشنه الی کرن آند ایچنی کور که بکا ایله سویلر که کورن دیر اوزی پیغمبردر
سنگ آتان که نانورسان آتی یخشی بدن سیرت ظاهره باخما اوره کی عنتردر
اوروسان لاف و ارام بنده او این جانی برنجه شاهدیلہ بیلدیم آتان عسکردر

والهک ایکنجی جوابی

ای بیج سنگ جانیدن اوز که پدرک وار اوندن صدف سینده پنهان کهرک وار
انجمندی هیچ آجی سوزندن دل شیرین چون نخل حرام توشه سن آجی ثمرک وار
آتام دیوین جانیه غم خوار دوراز سن اوندن آخطا دیده سنگ نه خبرک وار
برین کی شاعر کیننی نک لطفه سی سن سن بو شعر فصاحتده که بونجه هنرک وار
آغزینہ یارا شمر جانینک سن کی اوغلان برسنکی اوغلان کوکی اوغلی غطرک وار

ابضا والهک اوز شا کردی قنبره دیدیکی شوخ آمیز سوزلر

بو طبع طبعا نیلکی برکس بیله حاشا ای قنبر مجنون
درمانلریکی کورسه قالور محومقوا لقمان و فلاطون
کوزدن و نظردن سنی حفظ ایله مولا دانای بر افسون
بر سن کی جراح دخی خلق ایتموب اصلا اول قادر بی چون
الله شکر کوزلریمک یوقدر آزاری آخر پو چولاغی
بر کوزکی آوب باقی یوزیکه سن سنی تاری کور کورچه بولاغی
هجوینه کوره کوزلری کور اوله باری کار درده قولاغی
عادتیکه ساغلار کوره کلکدی مداری ویرمکدی قساغی
بر کون کوزیمز قاره دوشنده نه کلور سن کوکلک نه اولور شاد
ایللر اوزونی بس نیه بورنوک سلور سن سن ای ایوی بر باد
کوز آغزینسه پرهیز و غذا که بیلور سن ای کامل و استاد
بس نیه قره مال کی چاهه یخلور سن کر اولمسه ارشاد
یاغمز بیله قار برده دخی کوز دوشه قاره آدم اوله رنجسور
کور اولسه کوز قاردن اگر دوشه آزاره تیزدن اولور بر نور
اوز عیبکی کور سن دخی جوق سویلمه ییجا دانشمه بو مضمون
ساق کوز لونی کور هجوا یلمک ایله دی رسوا دوشدی تازه قانون
قرخ یدی قلم کوز دواسین ایله پیسدا کوزدن اوله مغبون
اولمز چره کوز یوز چره لوب قیلسه نظاره کورمک اوکامقدور
دبرمش سن ایسن قیله رم من کوزه چاره قرخ ایلدن اوله کور
صد آفرین اول اوزی طیب کوزی نه بینا کپرکری یوزقنون

برجه دوا وارصا قلامم پنهان آتی من
شاگردن اکرمندن ایشیت اول بونی او کرن
چوخ کور کورنده ایله او درمائیله روشن
پنهان نه دیوم چرتاقو چین سوسن ازرسن
دولتور کوزیکا کوزلیک اولسون کنه بینا
واله اوزمندن که اولوبدر سکا یولداش
یو خمدن اولوب کوزلی مائنده خفاش
ساق کوز کورده جکدر کنه بر قدر کدیراش
ای بینوا باشکاسنک ایله دوشوب داش
کورمک سکا اولز دخی من بعد مہیا

قنبر ولد علی

شو مرحوم کربلای صبی والہ تخلصک شا کردی و ہم وطنی در صاحب
طبع ایش بیلہ کہ آئیدہ کی مستزادی اوستادنک کوزلی آغزین وقت بطریق
شوخی انشاد ایدوب هانسیکہ جوابدہ آنفا ذکر اولندی .

کوک داش ایله دوز قوی اوکازک باغلا قوروم قات
زرنیخ و کو کردی کتور تیزلکه ایسلات
نوشادری تباکویہ قات آندوری قاینات
شور ایله سیر آب پیاز قدرده باتبات
باغلا کوزیکیک نورینہ چکمه دخی مہیات

ایمدی ویردرم قان
اولسون سکا درمان
قبل اوزیکا احسان
قوی آجیسین اوندن
کزمہ بیلہ محزون
اول خوش قدمندن
کوک قاجہ کوندن
حقین کرمندن
دوران ستمندن
صددورایدہ کردون

ترباک ایکی مثقال یاریم سود یکن ایله
مالیک اودینی روغن قاره نکان ایله
چرتدا قوشی از سویی اونلرہ تن ایله
داریشکنہ ئی نارین ایله ہم کتن ایله
مجموعی جمع ایت کنه برکاسده قاینات
قوا مہ کلوب قابناسون اون یدی مداوا
چکمه دخی کوز غمینی خوف ایلمہ اصلا
خام پزہ یاخوب قدریدہ بنہ ایله پیدا
کورمز کوزک آزار قیامت اولہ بر پا
کورسہ کوزیکک کورمکین عالم قالہ ہم مات
غذائی دیوم صبحده نہار ایله ایران
ترش نار شرابک ایچکن اوستن ایکی فججان
چاشته یکان جاد قاتیق ترب ایله سوغان
شامہ یکان بالیق قیشرون در اغان
عمرک تقدیر واریسہ صحت یکور اوقات
دنیا دہ تقدیری اولہ اول ماه جمالون
هم مجلس محفلدہ اولان عقل کالون
کر بہتان ایسہ بوینوما اولسون وبالون
ترکیب تمام ایله اورنک رخ آلون
قار قودالی کتور بکا سوبلہ اونی باردات

ایران قرا اوت
ازوای ایله ايسدوت
ملحق ایله بر نوت
قاتران ایله کاکوت
قویمہ داشہ ساوور
دوشور برہ اولدم
درست ایله مرهم
باغله اونی محکم
هیچ کلز اوکانم
اولماز بیلہ بر نور
نان جویله سن
یازلسخه سین اوکرن
صحت تپاہ بدن
ای عارف بر فن
اولہ دخی رنجور
کیم شیطانہ اوخشار
لاپ مردانہ اوخشار
اول سفیانہ اوخشار
بیل خوردانہ اوخشار
هر عیبدن اول در

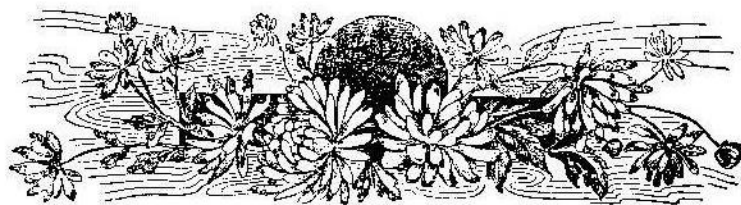
صرفاً جواهر روایت دهندند افواه والسنة خریدار لر دوشوب عاقبت چون کوش
و آره کوهر آغای مرحومه نك کوش زدی اولور کوهر آغای مرحومه ایسه
مرحوم جانی اوغلی عبدالله دن بدکل اولوب فی الفور حضوره طلب ایدوب عتاب
انکیز سوزلر ایله جنبانی خطاب ایدر معظم آیه ایسه فوری شو اوج فردی انشاد
ایدوب بانوی معظمه و خاتون مکرمه جواب و پرور

آغا بخداوند تعالی و یسکانه
دیرست که من هیچ نکویم سخن آما
شهباز تذروی که به چنکال در آرد
اصلاً خبرم نیست از این نقل فسانه
کوبند بنام سخن ابنای زمانه
آواز بر آرد همه کنجشک و سبانه

ترابی و خاکی

شو ایکی تخلص ایله متخلص اولان فردوس منزلت و علیین رتبت
میرزا (عباس) جنابلرندن عبارتدر که حاجی میرزا (علی قلی) سابق الذکرک خلف
ارجمندیدر که تولد تابوبلر (شیشه) شهرینده و تحصیل علومه مشغول اولوبلر اوز مرحوم
آتاسنک خدمتترینده آتاسی رحمت خدایه و اصل اولدقدن صکره بر نیجه ایلده
(سالیان) شهرینه تشریف آباروب اوراده معتبر عالم لک یاننده اکیال تحصیل ایدندن
صکره اوز وطنلرینه معاودت بیوروب مدت عمر لرینی وطن مانو فلرینده مدرّ
سلیک عنوان ایله باشه کتوروب (۶۳) سننده وفات ایدوب شهرک مشهور میرزا حسن
قبرستاننده دفن اولوبلر رحمة الله تعالی مرحومک عربی دوازه امام لریندن
و قصایدده یازدقلری منظومه لر دن بر نیجه سی ذیلده مذکور اولندی

کر بلانی قهرمان

نوشاعر پر هنر که شیشه ایجره (حیدر) اوغلی قهرمان مشهور در مرحوم جانی
اوغلی عبدالله ایله معاصر ایمش و بداهتاً سوز انشاد اتمکده ید بیضاسی واریمش
بیله که رضوان مکان (ابراهیم خلیل) خان جوان شیرک صبیّه عفت و سیمه سی کوهر آغای
مرحومه فی غفران پناه. (خان کیشی) بک حباله نکاهه کتورن وقت مشارالیه
مشارالیهائی یکدیگرینه کفو حساب ایتیوب بو بکر مضمونلو فردی که عروس
سخنان ایجره زیباو عیدن مبرّادر مشاطه طبعی زیت لندروب حجله خاطرندن
ظهوره کتور.

فرد

خر مهریه لایق اولیان خر صد جیف جهانده تاپدی کوهر
الحاصل غواص طبعی دریای فکرتدن ساحله سالدینی سوز صدفی آغزندن
چخان در شاهو آر و لوء آبدار کی بر قیمت اولماقه کوره کوچه و بازارده

دوازده امام

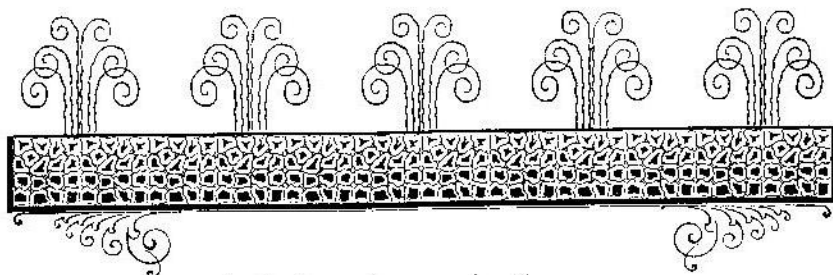
صلی یارب علی مهبط وحی الازلی
وعلی من هو قطب لمدار الکیون
وعلی فاطمة الزهراء ام الاولیاء
وعلی الشاهد بالخلق و فی الله شهید
سیما القائم بالامر ولی الکل
وهم المظهر للفیض شمس للهدی
یوم لا ینفع مال و بنون غیر من
ربنا اغفر للتراب واعف عن جرمه

رحمة الله علی العالم وجه الاحدی
محور الابجداد بالخلق من الله ولی
وعلی المرأت للحسن الجمیل الصمدی
وعلی التسمه من ولدالحسین بن علی
قامع الکفر هو الواقف بالسرائر الخفی
طلعت انوارهم من اوج برج العلوی
قداتی الله بقباب مطلع النور الجلی
بنی هاشمی عربی مدنی

ایضا منه رحمة الله

ربنا صلی علی احمد قطب الممكنات
فلك المعصمة شمس الحسن مرآت الازل
ساجد الاول لله ومن سجده
مظهر الفیض مفیض الکل مصباح العلوم
سر والشمس سراج الحق فی فیض الوجود
معدن الجود نقی المهتدین
وعلی العزة من صلبه انوار الهدی
هم ولاة الامر ابواب الفیوضات لنا
بالغدو والعشا کان التراب مادحا

الذی کان ولی الکل محمود الصفات
شاهد الخلق من الحق شهید العبرات
کان للحق من الخلق رسوم السجدة
صادق القول امین الله منجی الهلکات
کاظم الفیض رضی بجمیع الکربات
حجة الرحمن للخلق شفیع العرصات
الذین جهنم فی الحشر خیر الخسرات
بفضهم کان من المنکر شر السیئات
ربنا اغفرهم بهم صل علیهم صلوات

منه رحمه الله فی مدح امیر علیه السلام

سحرکاهی شدم بیدار چون از خواب غفلت
فروزان درتهای کوب اندر دشت مینائی
افق راجهره از کلک کونه نور و شفق همرا
سپاه ظلمت شب سربجیب وبای دردامن
علمدار سپه سالار جیش روز فیروزی
نکه کردم در اوضاع جهان اوضاع دیگر بود
کل کلزار خندان بلبل از شادی غزل کو یان
کل همرا که محبوب دل آرائست بلبل را
جمیع سیم دار آن چمن اطباق و سیم وزر
که در وقت طلوع خسرو خورشید عالم گیر
نظر بر هر چه افکندم مهبای فرح دیدم
که یارب باعث شادی ذرات جهان از جیست
که نا که هاتنی گفتادر آن حیرت بکوش جان
وصی احمد مختار امام الکل آتشی
مفیض فیض مطلق از خدای قادر مطلق

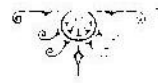
چه دیدم صبحی روشن تر ز مهر خاوری نسبت
عروس چرخ آویزان بکردن عقد بر قیمت
برای کاروان شب رسیده موسم نهضت
کشیده دست از دنیا گرفته گوشه عزت
علم بر قله کوه افق زد از ره شوکت
فرح افزا دل افروز چون محبوب مه طلعت
شده مسدود بر خیل سپاه غم ره فرصت
بخود داده زمبروارید شبنم زیور وزینت
بسر برداشته ایستاده اند در موقف خدمت
کنند ایثار بر ین قدومش از سر همت
فتاد از نجهته کشتی دل در ورطه حیرت
بفرق عالم افتاد از کجا این سایه دولت
که فیض معجز شاه عرب کسترد این بسطت
که هست اوصاحب علم لدنی ومظهر قدرت
بامر حق باشد خلق را از حق در رحمت

شه مسند نشین هل اتی و اقامت تاجی سلونی تخت سالاری امیر لو کشف رتبت
بانوار الهی مطلع محرم بر اسرارش کلام الله ناطق شیر یزدان شافع امت
نجرا صهر و ایزدراولی و خلق را رهبر شفیع محشر و ساقی کوثر و قاسم جنت
بود وجه الله باقی که از فیض بقای او نبود باقی جمیع کائنات از نورو از ظلمت
عجب ناپید که فیض ظلمت از درگاه وی باشد برای مؤمنان رحمت بود بر کافران نقمت
بود محبوب حق از نص پیغمبر که در خیر بدستش دادرایت را که آن سردار ذی صولت
نظر بر پشت ناکرده قدم را پیش نهاده کشد مرحب کند در منافق را دهد خجلت
محل فعل سبحانی محیط جمله عالم با فعال همه شاهد وجود خلق را علت
عقول انبیا حیران در اوصاف کالاتش ز تعداد صفاتش اولیاد لرجه فکرت
ید صنع آلهی محور افلاک ایجاد است مه برج شجاعت آفتاب طارم عصمت
طفیل ذات باک وی نمی کشند کرا شایء نمی پوشید کس هرگز لباس و حلیه خلقت
مدار کون را قطب و با حکام قضا مننی باستحقاق خود هر کس ز انعامش بر دو قسمت
علوم عالمان مأخوذ از لفظ در بارش ز تعلیم بیاناتش مبین شکله حکمت
محبان زنده از آب و حیات ذکر اوصافش غدورا زهره آب از حله آتش با هیبت
حدیث املحش شور افکن زخم دل مشتاق مذاق عقل را چون شهد توصیفش دهد لذت
معین انبیا حامی دین و نفس پیغمبر زفر زندیش بر آدم رسیده منصب صفوت
به آدم سجده کردن بر ملایک شد از آن واجب که چون در صدف در صلب وی می بود آن حضرت
شجاع انبیا موسی کلیم الله را هادی خلیل ازین مهرش کرده حاصل رتبه خلعت
ذبیح کوی مینا چون بقرابانش شد راضی از آن آمد ز جنت کو سفندی به روی فدیت
نمی شد جلوه کرد در چهره یوسف اگر جشنش بمصر اندر نمیدادند او را مسند عزت
سلیمان نبی با آنکه شاهنشاه عالم بود کدایی از کدایان درش باشد بد آن حشمت
مسیح از بندگی در که نشاء چون دم زد دوش بر مرده کان شد باعث احیاء از آن خلعت
بهنگام ولادت بر ولایت چون نمود اقرار سپهرش جای استقرار وی شد از ره رفعت

تصور انمی کنجد نفهم اندر نمی آید قلم را کی بود قدرت که مدهنر ادهد صورت
کف و احسان و جودش محو کرده شهرت حاتم شر از نفع خونریزش فکنده رستم از شهرت
بمیدان غزا خواهد مقابل کر بجو لانش اگر صدر ستمی باشد نباشد در کبی جرئت
که هیچا چون شمشیر شر بار از نیام آرد هر بر چرخ چون رو باده شل کرد از آن سطوط
بنص حضرت پیغمبر از طاعات و حین و انس بود افضل بروز خندق از حیدریکی ضربت
انبیس اهل فقر و همدم غم خوار مسکینان کفیل جمله ایشام باشد از ره رأفت
با حوال سما اعرف ز احوال زمین باشد امیر المؤمنین بر حله خلق جهان حجت
علی ابن بی طالب که سیف الله مسلول است هلاک از معجزش کشته درین آوایی بد بخت
در این سالی که تاریخش هویدا کرد در افرار غب ظهور معجزش بر شور کرده عالم فطرت
هر آنکس با و آلی امر خود افند چنین افتد چنانکه قبل از این منشوق کشته مرید طینت
کسی که کشته شمشیر قهر حق باشد او سزاوار است یاد آوردنش هر دم بصدد لغت
بود منکر عبوس از استماع این حکایتها خصوصاً یا علی مداح تو سازد چین و صفت
نمنا میکند خاکی که خاک در کفست بوسد مکن مولای خیر کبر محرومش از ن نعمت
اگر چه مجرم و عامی است لیکن هر شب و روزش تیرا کاروی از دشمنش ذکرش بود مدحت
نبوده هیچ کس اقرب از آن حضرت به پیغمبر بایمان کرد از آنرو وقت بشت بر همه سبقت
بود مدلول مافرطت فی جنت الله از آنرو کند متکرر ز تقریط مقامانش بسی حسرت
بروز حشر کر خوف جهنم انبیا را زند شفیع جرم وی بوده در یغ از وی مکن لطف

ملا عباس جوانشیر

بو شعرشناس و روشن ضمیر اولان وجود کتم عدمدن (ساریجه لو) قریه سنده
وجوده کلوب معلوماته کوره معظم الیه اکنساب معارف ایتمکدن اوتری بمقاد
تقرّب عن الاوطان فی طلب العلی * و سافر فنی الاسفار خمس فوائد * تفرج هم
واکنساب معیشه * و علو اداب و صحبه ما جده بار عزیمت باغلیوب (سینه سفر) محالنه
مسافرت قیلوب او مکانله علم ریاضدن کما ینبئ بهره مند اولوب شیشه شهرینه مرا -
جمعت ایدر و بوسرر مینده تأهل اختیار ایدوب بر مدت اقامت ایدندن صوکره شو
صفحاتی یاد ایدوب دوباره عودت قیلور و اوز علم و معرفتک مقتضاسیجه محبوب
القلوب خلایق اولوب مقلبتک منصبه نائل اولور * تا اینکه سته اسلامیه یک بیک
ایکی یوز هشتاد آتی منجی ایلنده دار قانیدن عالم باقیه ارتحال ایدوب و همان
توبراقده مدفون اولوب خلاصه ممتاز شعرالزردن محسودر و بونجه اشعار آتک
طبعینک نتایجنده اله کلوب مرقوم اولندی .

رخیک سطحده خط حسن کیم لوح و قلم یازمش جبین لوحی اوزره اول زمان عشق رقی یازمش
قدیکدر برالف کیم راست چکمش خامه قدرت آرمش اول الفدن لام زلفیک نیجه خم یازمش
قلم سردها نه بندن اعلمدرکه بن دیردیم آتی برقصه مو حوم کوردیم که کم یازمش
سرور و غم که یازدی کتب قدرت بوختوقه سروری عالمه تنها بنگا طومار غم یازمش
نه غم کر اختصار یله بی ذکر ایسه زاهد که عارف دفتر عشاقه نام محترم یازمش

اگر عباس شعرنده رکاکت بولسه شاعران
دی کیم مبهوتدیم بن بونلری سر خود قلم یازمش

کل دکل مظلومیز کلشنده چون دوندوق وطن بلکه کل رخسار یلر یادیله یاد ایتدک جن
سرو چون اوز قامتک بکزند ی قدیاریمه سرزنشله باشی با کوب ایدرز اغ زغن
شعله نار تقدیم کیم یاندور هر کسوئی ایسترم جلد سمندردن تکم بر بیرهن
کرم بیله حالی سوردیم قمو احوال دین کیم تی اوزره تو خور اولدقدن اقدم بر کفن
بن کیمی بر کوشه ده غم چکمه که تاب ایتیوب قاجدی مجنون کوه صحرا یه جفای یاریدن
کر امید وصل اوله بن بر سر مزکانیله دلم اولداغی که فولادیله دلمش کوه کن
شعله آهم بکا روشن قیلور هر کلبنی حاجتم یوخ شعله روشن قیلام کاشانه بن

چون بکا غربت وطن در غربتدر بو وطن
هر زمان عباسه اولمش اهل غربت هم سخن

میرزا جان بک مدد اوق

بو عبوی طریقه سند بولنان (وکتر آلق) منصبه دولت محروسه روسیه
طرفدن نائل اولان محترم وجود شیشه شهرنده جمله متشخصین ار امنه دن

محبوب اولنور صاحب طبع ایش بو شعرلر آتک خیالاتنددرکه ذیلده مذکور اولندی .

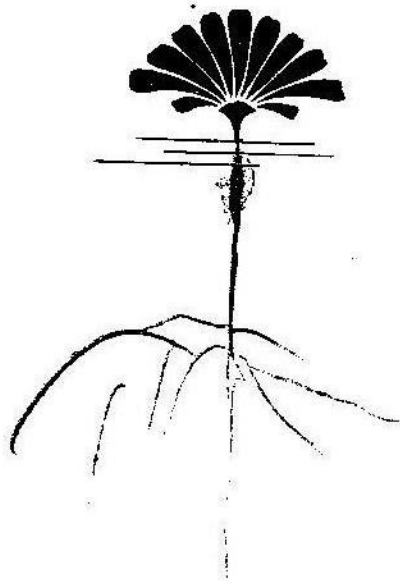
داغیدر هوشی آلور جامی	هر باخنده اومستانه کوزلرک
چکوبدر اوستیمه خنجر خونریز	باته جکدر مکر قانه کوزلرک
بیلورم بیلوبدر غمین عزتی	قوی چکه-ین هیچ شادلقین منی
چونکه بیلمش آغلاما قین لذتی	قوی آغلا سین یانه یانه کوزلرک
بولمز نیم چون بر یخشی همد	عرضمی بتوره یاره دمام
برجه باخا بکا کوزدن باش توکم	بلکه اوله دردم قانه کوزلرک
ایلرسن آخرده سن بی سنان	دوزم دینمدن ویره سن فرمان
بیلمزسن ابدجک جاتی قربان	باخسه اگر میرزا جانه کوزلرک

وله ایضا

گرداب محنتده غرق اولان جام
یارب اوله بر کناره یرمی
بو سبیل بلادن طوفان غمدن
خلاص اولوب اودلداره یرمی

غم لشکری بکا اولوب حواله	ایستور غربتده جانی آله
چکدیکم افغانلر ایتدیکم ناله	بو دیاردن او دیاره یرمی
چونکه بیله هجران دوشمش آرایه	کیم وارکه بتشون بوندا هرابه
امیدت بوخ قاصده باد صباه	بر آه چکم اوده یاره یرمی
نجه دوز سون جانم بو ستملره	بونجه محنتلره بونجه غملره
یارمک کوینده سیز همدملره	برده کوروم بو بی چاره یرمی
فلک بی بیله سلماتش آواره	کوک مشاق کوز منظر دیداره
مرزا جانی مکر اوکل عذاره	سک کی بخت قاره یرمی

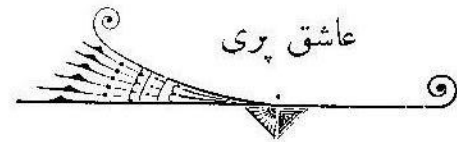
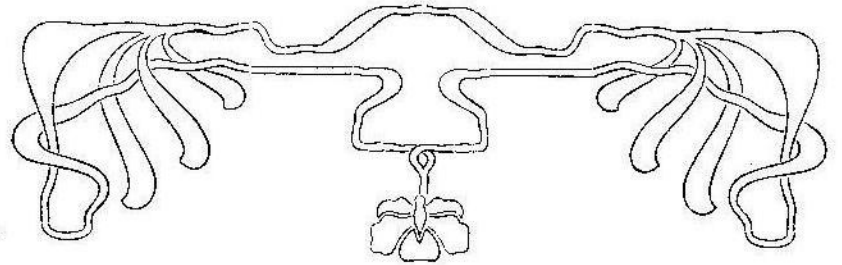
یجه چك ایلوب شهر اوسته سواش جاری اولوب سیل یرینه قانلو یاش
فلک ایتدی تاج و تختی تاراج نوکر نایب خاتمانی نیلک
پوچ دنیاسنده یارانان هانی کون بکون آرتردون شوکت شانی
تقلیسك ساق الی سردارک جانی ویران قویوب داغستانی نیلک
اوفلکدرکه کون یرین داغلیان اول شاد ایلوب صکره آغلیان
سینه سندن شعر و کتاب باغلیان صاحب هوش کوهر کافی نیلک

اسد بك

خلف مرحوم قاسم بك وزیر اوف جمله معتبرین ولایتلرندر و صاحب سواد
اولوب تمامی عمرینی (قره باغ) ولایتند صرف ایدوب و تاریخ ۱۲۸۹ منجی
ایله رحمت خدایه واصل اولوب الحاصل صاحب طبع در اشعارندن عاشق پرینه
دیدیکی شعرلره اکتفا اولندی .

او کونندن که دیدارکی کورمشم حسرتسندن یانار جیم و جان پری
دولانوب باشکا سر زلفننده کوکل مرغی دوتوب آشیان پری
اشتیاقك چکر نجه کیمنه اما هیچ بریسی بکرمز منه
جاندلن مهتلایم بن سته انامور سن ایله امتحان پری

عاشق پری

بو پری رخسار فرشته خصال صاحب جمال و صاحب طبع بر عورت ایش
نجه که معلوم اولور بو غزال غزلخوان وطن اصلی سی اولان (مارالیمان)
قریه سی ترک ایدوب شیشه شهرنده سکنا ایدرمش اعیان ولایت ایسه
مشار الیهایه نسبت فرداً بفرد شعر واسطه سیله اظهار محبت و ابراز
مودت ایدرمش و اکثر اوقات صحبتنده بولتورمشلر عرض صاحب طبع
ایش بیله که میرزا جان جانی وداع ایدک زمان بو تأسف آمیز سوزلری بیانه
کتور ویدر .

دنیا سنك اعتبارك یوخ ایش بر خبر ویر میرزا جانی نیلک
یجه بکار ایله نجه خان ایله گفتاری خوش اهل جانی نیلک

آشیا نیلک
منی ادرم
دولانوب

عارضه کدر کوش جالکدر آی هیچ نازنین اوله بیلیمز سکا تای
غمزه قاتل کبریک اوخ قاشک بای قامتکدر سرو خرامان پری
نقدر واردی جانلره اختیار بر خاطره سنده دولادم کنار
آخر کزین دردم سالدم آشکار قوی بیلیمده بیلیم میرزاجان پری
فی کور فراقده بن ناتوام افسرده خاطریم شکسته جانم
اسدیر سکا بسته فرمانم سنن بکا سلطان پری خان پری

احمد بك

خلف الصدق جنت مکان (خد اداد) خان بوجلال مآب آنا طرفدن (شیروان)
شاهی (فتحعلی) خان چرخچی باشینک نسلندن و آنا طرفدن کنجه خانلرنددر
و اوز عصرنده صاحب املاک و ذوالادراک بوجود ایمش غرض اوایل عمرنده
ایرانک (خوی) دلائان شهرنده و او اخرده (زنکه زور) اوزدنیک بر کشاد
محالک حال قریه سنده نشوونما ایدوبدر تخمیناً فرق سنده سنوات مسیحه نیک
بیک سکز یوز آلتش ایکنجی سنده وفات ایدوب و (حال) قریه سنک قبرستانده
مدفوندر . بهر حال اهل حالدر . و بوفرد آنک نتیجه خیالنددر که بهار فصلنده
انشاد ایدوب

بوفصلده سیر باغ خوشدر هم الله مدام ایاغ خوشدر

ذاکر

بو حلاوت لسان ور شاقیت بیان شرین سوزلری ورد زبان اولان ذات حمیده
صفاتک نام نامیسی (قاسم) بك مرحوم و ابوی والا مقامینک اسم کرامیسی
(علی) بك مغفوردر . معلوماته کوره مرحومک نشوونما سی و تربیه سی (شیشه)
شهرنده اولوب و حد کاله چاتاندن صکره (خضراستان) قریه سنه که وطن اصلی سی
و ابا عن جد جنابلرینه مخصوص و متعلق در کسب معیشت اینک ایچون تشریف
آباروب ملکه دارلقه مشغول اولور بروفته کچی که (بهبود بك) نام که اقواملرندن
بریسیدر . خلاف زا کون ایش دوتما قلعه کوره ناحق یره دولت محروسه روس
نظرنده متهم اولوب اهل عیالبله بیله (شیشه) قلمه سند محبوس اولنور . دولت
طرفدن قطع نامه قویولنور که املاک متحر که و غیر متحر که سین الندن آلوب
روسبه تو براغه طردید اتسونلر مرحوم (ذاکر) ایسه (بادکوبه) غورناطوری
(قلبی) بیک جنابلرینه و غیره کرجی کنیازلریله که سابقه سی و ار ایمش استخلاصی
ایچون نظماً القاس کاغدی یازیور مشارالیه ایسه لازم اولان یرلردن وساطت
ایدوب خلاص اولمالرینه حکم آلورلر . بوشرطیله که (ذاکر) مذکور اوج
آی (بادکوبه) شهرنده قالسون بعداز آن وطن مألوفه عودت بیورسن معظم
ایله ایسه اوج آی تمام اولدقدنصکره (بادکوبه) شهرندن اوز وطنه مراجعت
بیورور . وسنه بیک ایکی یوز یتیش برمنجی هجریده ساقی دوران الندن شربت

مرکی نوش ایدبور . بهر حال اهل حال و ارباب کالک بریسیدر .
نتایج خیالینک تمریفندن قم عطف عنان ایدوب بومضمونه اکتفا ایتدی .

شرحیکه مستغنی از اظهار و تقریر است چه محتاج به تحریر

تو کوانش هر طرف زلف سیاهک مشکو لنش پریشانلق کوروب باد صبادن تندخو لنش
دکدی بیله خلق ایچره ازلدن رتبه بحر آب قاشک طاقه ا کرام اتمک ایله آبرو لنش
جفای هجردن خارستمدن پاره لنش دل بحمد الله ایتدی تار زلفک له رفو لنش
ایدوب بدمست لیک بزم اهله قان بوودوران باده لب لعلک توروب آخر خجالندن صبو لنش
نممعجز دربو کیم رکس نکام کورمه مش آندان دوشوب دلدن ده وصف دهانک گفتگوی لنش

کنور اشرف عزیز احسرتکدن خسته حال اولدم
شکسته ذا کرم کو کیم سکا جوخ آرزو لنش

دمادم بحث ایدر بلبل بخله خورده دانلرتک دیرواردربو کلشنده سیزنک غنچه دهانلرتک
تخوف باد مخالف سندروب نخل تمنای دولانام واله وحیران جفاکش باغبانلرتک
بولفساز بر اثر دور رخنده تار زافندن یاتوب کوندوزمین کهنده کجه کاروان اورانلرتک
بکا بوضعف بی خاللق ساقما پراک دندر کوزوک فکری بی یورقون سالوب آهوقووانلرتک
آلشمش خسته جام کوندرویدر غمزده پیکانک دوتر که کهرک جانی طیب مهربانلرتک
دل دیوانه مدندر کیدوب اولمشدی باشمدن کنه ظالم بوکون چخدی بلای نا کهانلرتک

شکسته ذا کرم ای مه رخ زلفک خیالیه
دمادم بیج بیج اولم اودا دوشمش یانلرتک

مشاق لبک ساعر و صهبایه باخاری برکوزکه سنی کورمیه دنیایه باخاری
آلوده قدورخ و چشمک اولان عاشق سروو سمنه رکس وشهلایه باخاری
بوز موسه کلزار اوله دلکیر جیلاک سوی چنه جانب صحرایه باخاری
برکیمیه خورشید جیلاک اوله منظور مهر وفلکه میل قیلوب آیه باخاری
همراه رخکدر ایدرم زلفه تعجب ها بیله ایشی یوزده اولان بایه باخاری
یادوست دیوب داد ایلسم یار ایشکنده یارب کوره سن برمن رسوایه باخاری
مکتوبی می خسته نک ای قاصد همراز ویر سرعته کوربت زیبایه باخاری
کر دیسه صباح من دخی کیم هله سن کیت عرض ایله اجل ضابطه فردایه باخاری

ذا کرکس امید نظر مرحمت آندان
کیم پادشه حسن اولان ادنایه باخاری

جیور جفای درد و غم یاره قانم تیغ ستمله کر جکریم یاره قانم
تقسیم ایدنده ایتلرینه سفره سفره نان هر روز بخش ایده بکا بر یاره قانم
کونکیمی سیم تن دکم کویکا دوشم کینندن نظاره در و دیواره قانم
عشاق یاریدن نظر مرحمت دیلر من نوک چشم مست جکر خواره قانم
عشقی آنک اوله بکا کر موجب سقر زلفی ساینجه یاندرلر ناره قانم
از بسکه وار نسبتی کیسوی دلبره قبر ایچره نیش عقرب وشهماره قانم
روشنندی اول نکاره که جسم فکارتی پروانه وار سالسار اودلاره قانم
حق بودرکه طغنه اغیاردن سوای هر جیور و ظلم یقسه دل زاره قانم

عشق اهلی دکشورور غرضک دمیدم ولی
من ذا کرم همین ایله دلداره قانم

کال حسن که صانع او سرو نازه ویره دخی نه حاجت آکا برده زب غازه ویره
حدیث لعل لبك کورسه هر کتابده دل گرنه که رشته جاندن آکا شیرازه ویره
تکامین دیدلر یار تقدس جان ویره اینسانمازم بو کرا نمایه دری آزه ویره
نه دلدل تاب توان وار که شرح راز قیله نه ال قلم دوتار احوال یاری یازه ویره
سرنك آلیله کلک مژه بیاض رخه بویکی فردی یازوب اول دنی نوازه ویره
رقیب محرم بزم وصال بن محروم روادری مرغی و غصه بی کدازه ویره

بو ذا کری ایده هجرک فضای غمه هلاک

حیات لعل لبك غیره تازه تازه ویره

سنگاه مطلبی مخفی دیدیم ای کل عیان دوتك رقیب زشتکارک آشکار عیین نهان دوتك
او غورار دور رو بکده سر رلفك عرق تقدین نه با کوزه امین تاپدک نه بخشی پاسبان دوتك
کلید مخزك حسنی سپاه جنه تا بشوردك هرايش کم دوتك عالمده آتی بی امتحان دوتك
چوردك بی تکلم شانه دن کیسوی بریحی سنکا انعام لازمدر کیم افسون سیز نیلان دوتك
مبادا ایلله کنندن نظاره مردم چشمی ایکی هندو کانداری همیشه پاسبان دوتك
رقیب ابتدی خیانت روبرو یکدک نهان آندان بنم حتمه هر بهتان دیدلر سه روان دوتك

دانشدک نقاش کوزیله هریتن نا اهلیله ظالم

شکسته ذا کری کوردیکده اوخ چکدک کان طوتدک

دل عشاقه کرچه قید زلفکندن فرار اولماز کونورمه بندنجیری اسیره اعتبار اولماز
رخک دوریکده ای کل ناله زاریمدن انجمنه بو آیین جهاندر هیچ بلبل سبز بهار اولماز

غبار خواطم افزون اونور کوزیانی توکد بقیه سو اویناق اولان برده دیرلر بس غبار اولماز
سراسر جسمی سوراخ سوراخ ابتدی یکانک بحمدلله دخی بوندن سکره دل تیره تار اولماز
دیدیم جانا بی آگاه قیل سردهانکدن دیدی معذور دوت علم معما آشکار اولماز
کونش رخسارینه مردم تو کر زلف سیاه فامی بو منوا لینه کچسه عاشقک لیلی نهار اولماز

قیامت رستخیزینده بوشکیله قیام ایتسک

دوتارلر ذا کری معذور مطلق شر مسار اولماز

رقیبی کورمه تمکن اولییدی یاریمله کزیدیم اولسر کوده اوز اختیاریمله
کزیدیم اینتری ایچره درینده بی پروا زیاده بولمشدیم رنبه اعتباریمله
هر آی باشنده براوخ نوك غمزدن اجرت رك بکا یتشه شرطدر نکاریمله
قویانده قیره بی اورتمیون کلوب دلبر نه کفتکو ایدم جک نا کوروم مزاریمله
زکوب سرشک کوزیندن دیرمی مافسوس که حسرت اولدی بو بیچاره انتظاریمله
نقافل ایلسه بر دم او سنکدل دیرم فغانیله دوتو بن دامنک غباریمله
باغشله جرمی ای شوخ کم حیاطمه چوخ ایتشم سنی آزرده آه زاریمله
خرام ایلله کزین ایندن بیله بویون اوزونی کل اولمشیدی دریک چشم اشکباریمله
رقیبی محرم بزم وصال ایلمه کیم جهانده اود سالارم آه پر تراریمله

خدایه شکرکه باسدک مزاریم اوسته قدم

شکسته ذا کرم عهدیم بو ایدی تاریمله

چشم مستک روش ترکس سیراب آبار طاق ابرویدریک رونق محراب آبار

قانو کو زبانشی قطع ایته یوزیک شوقی نوله
بکا دیرلر چکرک کیت سرکوشنه آنک
مردم دیده لیم حجر کونی نوح آسا
شاملر تیشه فرهاد سالوب داغه صدا
ره میخانه دوت ای زاهد درد آلوده
غمی ساغر داغیدر دودی می ناب آبارر

یاری دیرلرکه کیدر ذا کرینه چاره اید
نوش دارونی اولسدن صکره سهراب آبارر

قادم اسیر زلف پریشانه کوکلی آرماسه اولسلاهدن شانه کوکلی
خاطر جمع قراکونه ازبسکه تابی وار یوز آق ایدندی کوندره هریانه کوکلی
دوشمنش شکسته دلو کی آبرودن سالمز او شوخ چاه ز نخدانه کوکلی
دونه دونه دیدیم کوزهم دینجلن دکل کوزدن ابراقه قویمه بو دیوانه کوکلی
تیر بلایه ایتندی هدف عاقبت بی یارب کوریم که صیدوش اوخلانه کوکلی
چخماز ساجی خیالی کوکلدن نکوب مکر معمار صنع فی لره خانه کوکلی
حدی ندر بنماه اوره لاف عشقدهک باغاقده چوخ کوروب اوزی پروانه کوکلی

ذا کر بر ایلیم سرکو ایتلری ارا
پاشوردم آشنلره بیکنه کوکلی

قصیدیک بودی کر خاطر بی چاره داغلسون
ویر زیب رخ آلیکاچخ خانه دن ای مه
تمهادل محزوننه حقیقتده جفا در بر پاره اوخکدن دی تن داغلسون
آچش بوکون اولسروسهی تحفه حسین خداملری مزده بیمار داغلسون

بر لحظه او بیر همه نهان شرح غمیم وار
وهمم بودی یول ویرمیه لر خون چکردن
کوز مردمی مشق خط حسنین هوس ایلر
ای چشم یولو چیکده اولان قاره داغلسون

ی رنج نه تمکندر اوله کنج میسر
ذا کر دی افسون اوخی شهواره داغلسون

زلفکدمی دور رخ زیبایه داغلمش
اطراف لب لعلده خطیلدی یوخسه هند اهل یمن ملکته سودایه داغلمش
طن دهنک مشت ایله ازمش صدق آغزین دندان سراسرته دریایه داغلمش
رهزنایکی غمزک کوتوروب چخمش ارادن ما باقی مصلحت سرسیمیایه داغلمش
مضمون معما دهنک چون فقه سالر مجموع کتب خایه منسایه داغلمش
دردا که خریدار غمک اینجوریم یوخ سودای سر زلفده سرماییه داغلمش
سردن کیدلی سایه سی اولسورور زوآنک بیقدر اولوبم همره وهمسایه داغلمش
هر برده قرا کونلو خطادن اوزاق اولماز کور زلف سیه نجه دوشوب پاییه داغلمش

عیب ایلمسون اهل هنر فکریمه ذا کر
حیران اوله لی ترکس شهلایه داغلمش

اودم کیم اتشین لیک عارض جانانه یازمشلر
سنم فکری چخماز خاطر مدن بر زمان کویا یازان دمده بو ویران اولشی بخانه یازمشلر
ایاقیک کسمه مدن سافیا بشیمه پوشم دیب بی نوح ازلد سرف مستانه یازمشلر
نهو جه ایله دیدیم قاشک دوشوب کج صحف روده دیدی قانون خطدر سهوا یش عنوانه یازمشلر

سر سیاهی جانانی چکوبلر بریریندن خوش اوکه چشم سیه مستی بسی شاهانه یازمشلر
ایکی میگونلک وصفین سنک ای شوخ شریکار باتروب کلک خضری چشمه حیوانه یازمشلر
حرام اولسون کوزیم نان و نمک دیرلری کیم باده دهن سریخی مخی غنچه خندانه یازمشلر
ندر حدی اوله همتا بکا کم نام عاشقار من دیوانه ک آدین نیجه دیوانه یازمشلر

کوکل جمعیتدن نا امیدم ذا کرا قسمت

آنک هر پاره سیک برناوک مژکانه یازمشلر

کورنلر ترکس مستک نیکار ایله مست اولمش چکوب صف دور چشمکده مژکنت بای بست اولمش
او کوندن کیم قاشک طاقی اولوب طاعتکه مردم یوزولمش طاق مسجد رونق منبر شکست اولمش
نه خوش الفت دوتوب زلف سیه رخسار آیه تعجب ایلم افعی کیدوب آتش برست اولمش
اولو بدرخانه یک ابرولر ایله مردم چشمک نه مردم ایک دخی اکریلرله هم نشست اولمش
صبا شرح ایلمش کوبا بوکون قدو رخی وصفین که کل پرمده لشمش قات شمشاد بست اولمش
صاقمه کم چخاسودای عشقک تا ابد سیردن دل و جان واله حیران سنکا روز الست اولمش

نثار مقدمک چون جان کی تقدیر واجم وار

اینانمه کردیسم اغیار ذا کر تنکدست اولمش

کیجه ناصیحه دیک فریاد ایدر کوکم جرسرنتک نوله فریاده یقین سنده بر فریاد رسلرنتک
هر کوکیده کور سن نمشی قر ایته ابطالم آیارور سبل اشکیم هر یر اولسه خار خسلرنتک
دولابوب باشیکازلفک اوپر اولطاق ابرودن سجود ایلم عذار آلیکا آتش پرسرنتک
او کوندن من دل دیوانه دن ال چکمشم دلبر سک کوکجه همراز اولماق ایستروالو سسلرنتک
محمد الله که درد غمندن ایمندر کوکل شهری دولانور قانلو پیکانیک اوندده مشعلدار عسلرنتک
نکار پمروت چکدی تندل اوخلارین بربر داغلمش خانه دل سربسر یوزقون فسلرنتک
دیدیم بر آن کچه تندل اوخیک بیچاره بند اولدی چکر برکاله سنده قاه غرق اولمش مکسلرنتک

کوزک مردملری و کان اوخون هر یاه کوندرسه دعای خیر ایدر اول مرشد صاحب نفسلرنتک
کریانتک طوتوب محشر کونی ذا کر فسان ایله صاعمه یتیمه غوره خدا بو غیر کسلرنتک
دون حکم قیلدی قلمه اولسه عتایله شاد ایلدی کداسنی بو خوش جوابله
اولسون قرا یوزی کوردم قانلو غمزه نین اولدورمدی بی نیبه قویدی عذابله
زلف سیاهلر غمی شام و تا سحر عمر درازدر چکریم پیچ و تابله
کوندوز یوزک غمی کیجه زلفک کشا کشی آسایشم نه خورد ایله حاصل نه خوابله
اول کلمه ایدر عرقک خوش صفاسی وار طرفه بودر که بسازش ایدر آتش آله
اولدورمه سک نه سود بکا برق تیغدن ممکن دکل که سیر اوله تشنه سیرایله

ذا کر او شوخ ترکس مستک خراییدر

ها بویه سرخوش اولماق اولورمی شرایله

یوزیکی کورسه اگر کبرلر ایمانه کلور کفردن ال کتوروب راه مسلمانه کلور
باخاسونمی سکا آینه ایله آب زوان آبارور فیض بدن هر ایکسی جانه کلور
کون سراسیمه سرکوییکا ایلغار کیجه دن نیجه برقول دوروبان خدمت سلطانیه کلور
شمع رخساریکه ایستردوشه زلف سیهک بختن قاره لکن کور اوده پروانه کلور
خط بومضمون ایله در طوغری لبند کوبا لشکر هند دوتوب رومی بد خشانه کلور
زندکانلق بکا دشوار ایدی بوندن صوکره بار الها بکا کلسون نه که جاتانه کلور
قورقارم ذا کری هجریک غمی برحاله ساله کورن آدم دیه وای وای بودی دیوانه کلور

کیوب کلکون قیاسروم طوروب کزار اراننده ستاسن زما خساری کولدر برکزار اراننده
کوزمدن ای کمان آبرو سراسر یکدی پیکانک بر اندک صافلام بودیده خونبار اراننده
سیدپوش بریشان اولدو غمندن مقصد اولدر کیم کزوم بورنکه اول طره طرآر اراننده
نهوجه طوتوب خط صفحه رخسارین اول شوخین اولور قانون خطدر برالف رخسار اراننده

سحر پرواز ایدنده زلف مشکین دور روینده کورن دبر زاغدر کشتن اویسار اراستنده
کوزو غمزن کلوب جان قصیدینه اما بودر و هم دوشه ناحق یره قاندر ایکی سردار اراستنده
سك کویکه طونسه چنك دوت معذور سلطانم ایشیکده قبل و قال اولمازمی خدمت کار اراستنده
قاجو بدر طعنه دن فرهاد کوه قیس صحرا بهم نک پلاشلان کیمدر درد یوار اراستنده
حریم محرم بزم سرکوبک اولان ذاکر روا درمی بکزه بیکانه وار اغیار اراستنده

کوزم قالدی ایشیکده باردولتخانه دن چیقماز کسبدر شفقت کویا بن دیوانه دن چیقماز
طلب قیلدم طیبم دن دو ادوندردی یوزیندن بواش کیم آشنادن ویردی یوز بیکانه دن چیقماز
مدد قیل ای اجل آل جانی نندن چیقمازین تاجان یقینمدر ائک دردی دل ویرانه دن چیقماز
خطا در زلف بر چین نکلام شست شو ائک اوطورسه صبحدن طشت اوزره تاشب شانه دن چیقماز
نیجه بن اولمه یوم آواره غریب رقیب ایتدی دیرلر کیم فلانی در کلن آستانه دن چیقماز
کوزک چو نر زرددر الحقی دکل غمزه کیمی موزی دوکوب قان خلفدن کزیمک نهان مردانه دن چیقماز
ایستاقا عارضک فکری چیقار ذاکر خیالندن اولنیجه آتشین ذوقی دل پروانه دن چیقماز

اگرچه دونه دی ای دل فلک مدارکله اوزی هم اولمادی آسوده آم و زارکله
اویاتدی سینی هر آتیشه باندرد هزار بار آتی آم پر شرارکله
میسر اولمادی وصالک دونه دونه آلدک قراریم ای کل تر عهد بی قرارکله
بسان مار کزیده سزلدارم تا صبح شب فراق غم زلف تابدارکله
او کون حیاندن امید کسدم ابرولر که اولدی همسر ایکی زکس حصارکله
اویزیندن اولدی میه بزمین کنار اولق غلطدی بحث لب نعل ابدارکله

دیاز یاره یولک دوسه ای صیا سویه

که اولدی ذاکر بچاره انتظارکله

صبحدن باد سحر طره خوابه دکر کونوروب نکهتین اندن صکره هریانه دکر
اود سالور خرمن محصول ذله برق آسا بو تن زارده بیکانی که بیکانه دکر
گاه بی وجه جهت خاطریم ایلر درهم گاه بی حیرم کنه بو دل نالانه دکر
آتشه دوشمش ثلان نک اولورم بیچیده که نیچون زلف سبه عارض جانانه دکر
عرضین جان ایسه برنند نکاهک بس در حیف در آتمه اوقک هربری بر جانانه دکر
کوکلی قنده اوروب حبسه که تابناز شانه بو قدر زلفی کزور چاه زنجدهانه دکر

ذاکرا صبر ایله کیم وصله دکن آفتدن

آی اوتر پیل دولانور وقت اولی هجرانه دکر

حسن نکار اهل نظر آفتابی در قویماز نه سود کور که کیسو سحابی در
طبخ غذا ایچون مزه می یاندیرک دیدم طبخ یار توللادی کیم چوب آبی در
باد سحرله نکهت زلف اوسته شانه نین عمر دراز در آرده انقلابی در
بامال اولورسه که اینه سرازیر چوق دیدم طوقمادی زلف پندیمی چکون غذای در
غمزه خدنکنه چکر عشاق باغری کویا حلال مرغ شکاری کبابی در
لب شهد انکین خط نودر شیه مور قد سرو باغ و کا کل مشکین غرابی در
یستان نارددر کورین چاک سینه دن یا جنت ایچره چشمه کوثر حیابی در
دون صبح شانه سخت دکوب تار زلفنه دلد همنوز اول اترین پیچ تابی در
بوی وفا ویر نیجه بن اندن ال چکم کلکون سرشک برک محبت کلابی در
کر قل عام ایسته مژگان چشم مست قوس قزح قاشک اکا نیر شهابی در
هل دفترین دوکوبدی صبا ظاهرا بوکون بچاره بلبلی کنه باقی حسابی در
اوراق لعلین آچمه ایتدم هوس دیدی بیلمزسه که آتی علم ممسا کبابی در

ساقی شراب نابکی کیت غیره عرض قیل
ذاکر او شوخ ترکس مستک خرابی در

اوروب دین برک کل هم رنک لک لافین دودا نیله
قالوب در کیزنوب البت مسلسل زلف اراستده
نه حاجت مرشد هجران ارا حال دلم صور مق بیلورسه ک روشن اولماز عاشقین بزمی چراغیله
چکر قانندن اوزکه فکر بیلمز دله بیگانک در بغا کیم سرکارک دوشوب بد خو قوناغیله
یتشدی باشه عمرم اولمادی مقصود دل حاصل بو کون فردا دیمکدن جانه یتدم اشتیاقیله
دکل شبنم کوتورمش باشه نقد حاصلین هر نه نثار مقدمک چون لاله و کللر طباقیله
نه مشکدرکه آسان اولمیه تدریج ایله ذاکر
مدارا اتمک اولسیدی اگر مدت فراقیله

وله فی الخمس

بو کون بوزناز ایله سرویم جیقوب سیره هوا سیله مبارک مقدمین باصمش کل اوزره التماسیله
قاجوب برکنجده ترکس باقوب خوف و هراسیله اکوب قدک بنفشه سجده به حمد و پاسبیله
دیر کیمدر خداوند اکلن عزت اساسیله
نه مدتدر دل شیدا سر کوینده ساکن در الدن غزوه مینک بسی ناشاد غمکین در
قائنده ماسوا هر یرده اگری اوله برکین در کوزین مردملری ایله ایلمک رفتار ممکن در
اولور آسان دولامق مردم مردم شناسیله

دمادم برنکارک زلف رویین یاد ایدر کوکیم کیجه تاصبح اولنجه ناله فریاد ایدر کوکیم
یقوب بنیاد صبری آه ایله بر باد ایدر کوکیم چکر قانی ایله هر دم چشمه امداد ایدر کوکیم

نیجه کیم طفی مادر آلداتیر کلکون لباسیله

کوزم تا کورمیه بالیم اوزره چشم شهلای الیم تا طونیه دست لطیف شوخ رعنائی
اکا تا اتمیمم تقریر جور ظلم هجرانی یقین بیلای اجل یوقدر سکا جان و برمک امکائی
چکوب طبل علم کلسه ک اگر بوز بیک اساسیله

بریشان ایش باد سحر زلف سیه کاری بریشان کور مشم هر یرده اوله قوم طراری
آغارماز کیجه کوندوز لر چالشه مردم آزاری احاطه ایلمش زلف سیه اطراف رخساری
تمنای بودر برقی طونه کهنه پلاسیله

بولماز نور چشم سندن آبرو خواب چشممده بو کندی قالمادی قطره صوی تاب چشممده
اولوب در عریق عالم لجه سیلاب چشممده صالوب کوز مردمین هر کیم کوره کرداب چشممده
چکوب بخری ایکی هندو جیقوب رومه کلاسیله

ترحم قیل صبا اوز باشین ایچون سرو آزاد دی که بیچاره ذاکر کنج غمده قالمش افتاده
نیچون یاد ایلمز سک کترینک در ملک زاده کیمی تنک شکر دیر آغزین کیم غنچه کیم باده
بیلن یوقدر خلاصه طاییشور هر کس قیاسیله

یو نه ماهیدر که حددن کجوب اضطراب زینب فلک اوزره ماه مهری ایلدی کباب زینب
 یوق امید صبح هرگز اسرای قید شامه نه یمان قیران نخسه دوشوب آفتاب زینب
 دیدم عندلیب زاره که نه آم وناله دربو دیدی بو فغانه باعث الم جنساب زینب
 دخی لاله دن صوروشدم نیه داغدار اولوب سن دیدی یاندیروب دی باغیریم او یوی خراب زینب
 کلی سبلی چنده بوگون عشق بار کوردم اولاری ایدوب پریشان یقین انقلاب زینب
 بوبالو چولده غنجه نیجه برقع دار اولسون کیم اسیر شام شومه کیده بی نقاب زینب
 یتیشوب دی بر مقامه ایشی سر برهنه شامه کیدوب یوز طوطوب مکسدن ایدن اجتاب زینب
 خبر آلام اهل بیتن عدد غین فلکدن دیدی کیم شماره کلز غم بی حساب زینب
 اوزین ایتسه غرقه خون نه عجب او قتلکده بدن حسینی کوز کوز کوره چون حباب زینب
 دکل اوز که غازه حاجت انک اللین همین دم دم قاسم ایله ایلر نیجه کور خضاب زینب
 کوتور زیوری ارادن که فغان شانه قویماز سر زلف نو عروسه ویره ییجتاب زینب
 نه حیادی سنده ای کولک نه وفادی سنده ای بر نیجه کوندی کربلا ده نه خورونه خواب زینب
 نه روادی کوچه کوچه گزهر و گشته ای چرخ او اوز عکس مقامتدن ایلین حجاب زینب
 جمیع شمعین کنه این سن اوزین باغشلاطوب یدل غین کلن سوم برخ پر آب زینب
 دخی ذا کری حساب ایت سک کوی کربلادن بحق فغان زهرا بحق عذاب زینب

آغلار بو کیجه ناله اوزه زار سکنه
 صحرا به صالوب شور جیر سوار سکنه

نیرنک ایله سربان قضا چکدی قطاری اهل حرمین قتلکه دوشدی کذاری
 تا کوردی دوشوب قرداشین جیم قنکاری خورشید صفت ایندی ننگون سار سکنه
 نمشیلر آرا نشسته مظلوم حبیبک کل پیسکرتی ایلدی معلوم حسرتک
 باشیز بدین قوجانجه مظلوم حبیبک اولمش غم و غمت نیجه کور یار سکنه
 که لم یزل قادر ییچو طوطوب یوز که غابد دشتنه غمزونه طوطوب یوز
 که زینب و کلنوم جگر خونه طوطوب یوز بابام هانی دیوب روز شب آغلار سکنه
 حرمتده ایکن جله دن اهل حرم ایجره عزنده ایکن سلسله محترم ایجره
 بی قیمت اولوب کور نیجه بازار غم ایجره یکنسا گهر و هم در شهوار سکنه
 آنالک هانی اول نشه جگر هادی ورهبر باباک هانی اول تیغ دوسر حیدر صفدر
 جدک هانی اول خبر بشر شافی محشر ای بیشکس و بی یاور و بی یار سکنه
 سردار کوجوب خیمه و خراکای یوزولمش خورشید باتوب اهل جهان روز شب اولمش
 طونمش یوزنی بس که ییتیک تونشی قونمش اول برک خزان نک کل رخسار سکنه
 اکبر کیمنی قرداش وفادار کور و نمز اول قاسم عباسی علتدار کور و نمز
 مر یانه باقار شجمنه بر یار کور و نمز اول قسوم شره یالواری ناجار سکنه
 قان آغشلا کوزم کلندی یننه ماه محرم بو همزه دن جبرخ کیسوب جامه ماتم
 باغیرینه باصار اصغر مظلومی دما دم آل فغانه یاقوب طرره طرله سکنه

ای بار خدایا بحق آل پیامبر بحق علی ولی و ساقی کون
 بو ذا کرک عفو ایله اوله جرمی یکسر بر حرمت دو چشم کهر بار سکنه

یوسفی

مرحومك اسم شریفی کربلای قلی در. کربلای قلی ایسه پری ناز اوغلی
 محمدك ارشد اوغلیدر. نیجه که کورینور معزی، الیه مدام خراطلنی اوزی ایچون
 شهر شیشه ایچره پیشه ایدرمش. مکر محرم الحرام آیلری که ایام نغزیه جناب
 ابی عبدالله علیه السلام در. مصیبت کونلری بولمقلغه کوره وطن مانوقنده و قفقا
 سیه نك سائر قطعه لرنده شیه کرداتلق امری ایله مشغول اولورایمش. روایتی نظر آ
 خراطلقده وشیه کرداتلقده ید بیضاسی وار ایمش. با این همه قابلیت راه معیشتی
 نهایت مرتبه ده نك ایمش. بویه که بو رباعیه سی پریشان حالده بولمسنندن خبر
 ویرر.

هر ناکه و یروب دی خدا بولك آفینی
 انجیق روا کوروب دی بزه غم قالاغی
 کفر اولماسه بو قسمته بن بحث ایلرم
 چون بیلمیوب دی خلقنه قسمت سیاقی

الحاصل آلمشه سنی یتمش. رحمت خدایه واصل اولمندر. وفاتی ایسه تاریخ
 هجرت نبویه نك بیک اوچ یوز بر سنه منده واقع اولمش. غرض، طبع صاحبی در
 بو کوزل غزل ایله آتیده کی اسکندر بك رستم بکوف جنابلرینه یازدینی نیجه
 فرد انك نتایج خاطرندن درکه ترقیم اولندی.

بازدر مصر جن یوسف کی پیدا شد عندلیبان چو ذلیخا بسر سودا شد
 بر دل لاله عیان کشت چو بخون داغی زکس اندر چن از عشوه کری لیلی شد
 هم چو فرهاد بر آمد به فغان مرغ جن غنچه از باد سحر چو لب شیرین واشد
 کشته چون وامق بی دل به کستان بلبل چون به کشتن کل احمر جورخ عذرا شد
 محن کشتن دوکه از شور نوای بلبل راست بالحن هایون براز غوغا شد
 مردکان از جن نفخه عیسای صباح سر زخاک آرد بیرون زدمش احیا شد

یوسفی در غم آن دلبر مانند ایاز
 هم چو محمود ز عشقش بجهان رسوا شد

عید فطرده سرکار اسکندر بك رستم بکوف حضرتلرینه بغدادی تناسندن
 اوتری دیوب.

ایا سکندر نصرت قرین نیک انجام هزار شکر یتشدی تمامه ماه صیام
 قوای خسه طاہوب ضعف روزه ایامی نه عقل وار ایدی بنده نه هوش ونه آرام
 خیال قورموت اطفالدن کوکل محزون نه اخذ نان حلال ونه اکنساب حرام
 ایدوب دی حالی تغیر کسالت غلیبان خیال طبخ سحوره غم تدارك شام
 اولان نقود و ظروفی صیامه صرف ابتدک ولیک بر تهی قزغان ایله قالسوب بر جام
 او اوب دی هرا یکبسی وجهه قطریه مرهون علاوه ظرف یوخومدی میسر اولسه طعام
 سالوب دی رهن خیالاتی کندومی قیده مقیمدم اولاری کیم نه نوعله آلام
 ندای هاتق غیبی یتوب بک انباری غم اتمه یوسفی ایلر بو فکرکه انجام
 همیشه دوستارک شاد دشمنک غمناک مدام دلده بودر اول خدادن استدعام

مشهدی علی مدد * * مرحوم مشارالیه رسماً قاضی اوغلی نامیه مشهور
ایمیش. اواخر عمرنده درویشک ایله گذران ایدر ایمیش. یتیم سننده وفات
ایتمیش. وفاتی ایسه تاریخ هجرتک بیک ایکی یوز سکسن التی سنه سننده و فع اولمشدر.
بو مصرع اندن درکه بر عزیز نامه دیوب:

حاشه یوسف اوله همتا سکا ای یار عزیز

بو لایق وجود جنت مکان بهود بک ونگلانی بک خلیف ارشدی مرحوم
محمد بک جوانشیر جابلقان عیازندرکه مدعیلری دولت محروسه رؤس زنگه
زور طویراغی نازه نصرقه کتوردیکی زمان معظم الهی دولت نظرندمه منم
قیلارلر. دولت ایسه صاحب مکنش و صاحب اقتدار اولماشی نظره آلوب حقنده
دینلمش بیتان سوزلره باور ایدوب مادام الحیات اوردباد شهریه تردید اولماش
حکم ویرر. بویه که هان مکانه ۱۸۶۱ تاریخ میلادیده وفات ایتمیش. خلاصه،
صاحب طبع موزون و ایات پر مضمون در انار و اقتکاری ایسه بو کتابک
تالیفنده حصوله کله دی. مکر مرحوم میرزا حسین سالار تخلصه کوتلدردیکی
شعرلر ایله حین وفاتنده یازدیقی توبه نامه شی و بی بدیل بر عزیزی درکه ذیلاً درج
اولندی.

نیجه کیم اول صمنک غمزده خونخوارسی وار دل زارنده نیم قانلو جگر بارسی وار
در اشکی نیم صالمه نظرندن ای کوز طوط کران مایه که انک سبعة سپارسی وار
یار خالینیه باقان کوزه قرادن قالمساز دیمه عاشق اکا کیم کوزلرینک قایروسی وار
دام تسخیریه سالور هر یتن آزادولری قاتس و کوز و زلفک عجیب غمزده مکاروسی وار
صانمه بیکاره بی شاه هنر مندانهم بیرفیلوب باشمه دهرک نه که آواروسی وار
رنک زردم یوق عجب اشک ایله کلکونه دونوب جگر مده آجی مژگان او خونک باروسی وار
کفر زلفک سوهلی کامل اولوب ایمانهم گرچه بو رمزیلرک شرعه کفاروسی وار
باغلامش سلسله کاکله کویکم محکم بن کیم یوز بیک انک عاشق بیچاروسی وار

هر نه ایش طوندسه جمله بد و بدحرکات ایتمدم شکر حیات ایله مدم فکر ممات
بو دنی دهرده پهوده کچوردم اوقات شمعی رحلت دمیدر قالمشم آواره ومات
شر مسار کنهم آه الیم بی سوقات یتکم مقصده بو وجه ایله هیات هیات

رحم قیل بار خدایا که کنه کارم بن
عاصی و بد عمل روسیه و خوارم بن

یارب ایمدی من اوز احواله حیرانم چوق غضب و قهرک ایدوب فکر هراسانم چوق
بیلول ابتد کرم افماله یشیام چوق بیلمه بوب سهو و غلط ایشله کریانم چوق
رم لطفکی چوق عزت ایله جویانم چوق غصه دن شام و سحر زار پریشانم چوق

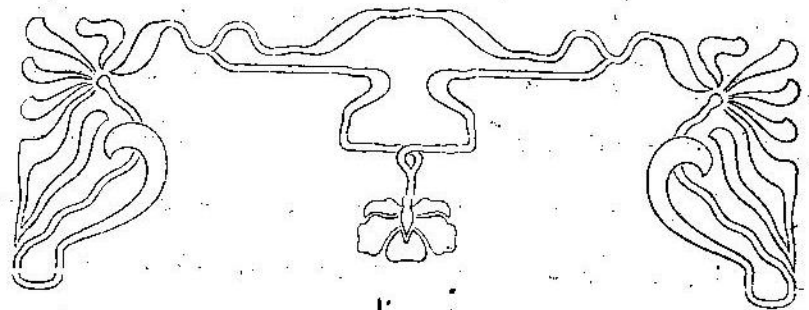
رحم قیل بار خدایا که کنه کارم بن
عاصی و بد عمل روسیه و خوارم بن

توبه یارب دخی بد عملمدن توبه مصیبت راهنه هم کیت و کلدن توبه
هر خلاف اولمش ایسه شمش الیمدن توبه دخی بوندن صکره مکر و دغلمدن توبه
ایلرم صدق ایله بن بیش از اولومدن توبه هر خطا جیقمش ایسه برده دیلمدن توبه

رحم قیل بار خدایا که کنه کارم بن
عاصی و بد عمل روسیه و خوارم بن

بیلیمز ایدم که بو عالمده اولور زار اولوق نه اولوم وار نه قوجالمق نه ده بیمار اولوق
عادتیم هر خم کسویه نکون سار اولوق مایل لعل و لب عاشق رخسار اولوق
واله خال و خسط و حیرت دیدار اولوق یاره اغیار اولوب اغیارم ایله یار اولوق

رحم قیل بار خدایا که کنه کارم بن
عاصی و بد عمل روسیه و خوارم بن

توبه نامه

بطریق ترجیح بند

ای خدا سکا عیاند که وفادارم بن طوندیم ایشلری یاد ایلوب آغلارم بن
لیک بو نفسک الدن دون کون زارم بن الی بوش یوزی قرا بنده بی عارم بن
هر نه تنیه ایده سن اکا سزاوارم بن بکنم در که که لاید ناچارم بن

رحم قیل بار خدایا که کنه کارم بن
عاصی و بد عمل روسیه و خوارم بن

کرچه دنیا به کلوب کزدم و کیتدم بی چیز ویرمه دم خیر و شره زرمه تشخیص و تمیز
آرتدی حرصم مرضی ایتمدم اصلا پرهیز دخی بوندن صکره بوق در بکا بر راه کریز
نه عمل رشته سی وار الله نه بر دستاویز ایلدم خلق ایله ناحق یره پر خاش و ستیز

رحم قیل بار خدایا که کنه کارم بن
عاصی و بد عمل روسیه و خوارم بن

بل مستود اولوب شیمدی بکا رام خلاص چونکه لازم دوشوب عصیان شریعتده قصاص
قدرت حکمت حقن کورینور بوبله خواص کیم کوره روز خزا هر کیشی فعلنه تقاص
سن اوزین داده بت اول کونده که نعم و نه خاص نه کرم اهلی یتر داده نه اهل اخلاص
رحم قیل بار خدایا که کنه کارم بن

عاصی و بد عمل روسیه و خوارم بن

نفس اماره سرکش کتوروب عقلمه زور جسم ايله جانی طوتوب مرسته کبر وغرور
امل افسو ایشم مظلومه شغل شرشور کلشم قیوکه با این همه عیب و قصور
دخی یارب درکدن بی سن ایلمه دور قوتادی حرص طمع کردی دخی دیده ده نور

رحم قیل بار خدایا که کنه کارم بن

عاصی و بد عمل روسیه و خوارم بن

مختصر هر نه عمل ایلدم اولدم نادم حرص قیلدی بی هر ناکس دونه خادم
نفس اوچندن نه بلا چکدی دل بر بادم شیمدی نه بر عمل الله نه وار بر زادم
تا بادم بر کرم اهل که ایده امدادم سن اوزک دادمه بت بخش ایشیت فریادم

رحم قیل بار خدایا که کنه کارم بن

عاصی و بد عمل روسیه و خوارم بن

نه دیلم وار سنی جرأت ایدوب یاد قیلوم نه یوزم وار سکا ساری دوتوبان داد قیلوم
نه سوزم وار اوزیمی اول سوز ایله شاد قیلوم دل بر بادی نه امید ایله آباد قیلوم
نه ایدوم جانی بو ورطه دن آزاد قیلوم چاره اولدر که بته بر سوزی اوراد قیلوم

رحم قیل بار خدایا که کنه کارم بن

عاصی و بد عمل روسیه و خوارم بن

رنجه ییل اوزیمی عشقه مقید قیلدم کاهی عاشق آدیمی کاه محمد قیلدم

مشق ابروی خط و خال ایله مرید قیلدم شیوه مهیر محبتده یکه سد قیلدم
روش عشقه مجنونه دخی رد قیلدم هر نه ایش طوندم ایسه جمله سنی بد قیلدم

رحم قیل بار خدایا که کنه کارم بن

عاصی و بد عمل روسیه و خوارم بن

مرحوم میرزا حسین بك سالار تخلصه نظاماً یازدینی مکتوبی در

ینه آسوده ایکن اوغرا دم بر شوخ زیبا به بوزی کل عارضی مل زلفی سنبل چشمی شهباه
خطی سرکش خالی دلکش رخی مهوش لی جان بخش تلی آفت بی انچه قدی سرو دلاراه
دیشی کوهر دلی شکر ترنج غمی بر بر کوش جبه ملک سیرت مزه اوق قاشلری یاه
سوزی ساجراوزی طاهر کوزی جان آینه ماهر کورن بر باقشین و بر من انک دنیا و عقبایه
باقانلر قامتده رمزیلر آکلار قیامتدن کورنلر شکل ابروسین دخی باقماز یکی آیه
انک دیدار فیض یلیمک ایچون کورنجه آدم چکوب جتدن ال یوز شوق ایله کلدی بودنیایه
برار زره طور مادی کیندی ساوانی مقام ایتدی بی اعجاز رسمین کوسرن دمده مسیحایه
ایکی بستانی صدر سینده لیمویه تن ایلر زلال آغزی قیلور تهمت انک شهد مصفایه
دهان وار یوق سرنی یلمز حزدده دانلر هم عجب ماهر در اول عیار هر علم معمایه
بی کتر کدایه قیل نظر ای پادشاه حسن همیشه التفات ایتک کلوب اعلادن ادنایه
آلور فیض نظر عاشق کر طوتسه دامان تابار سر رشته سین بته الی زلف چلبایه

سالارک جوابنه جواب

یتوب مکتوبک ای شاعر بن محزون بیمار دواى درد دل اولدی شفاهم و بردی آزاره
انک فردی بر جان در سنان جسمه صاماشش وبا بر عنبر انهب بوکولش طوی طوماره
نظامی کورسه بو نظمی صالور نظمین نظامندن ایشیتسه طرح مضمونین کلو رسعدی خریداره
نهایت پیرتر شاتنده استهزالر ایشیتسهک بوسوز عارف پسند اولماز ایدر لر طعن بر نایه
جوانلر سرو قد قدری بر قارقوجه بیلمز کورنده بیچ زلفی وهم ایدر او خشادی شهواره
کرک میدان عشقه باش قویانلر پیره مرد اولسون قضای عشقه سیرایله مک دوشمز جوانلره
بکا دیرسه که او خشامه کوزلار قاشنی یایه اوزک او خشامه شک پستان روح افزالری ناره
نجان بن آی و یایه نسبت ایتم طاق ابروی بی بن قبله عشاق بیلم آنی همواره
کل ای هم درد بی روا اوزکی صافلا کوزلاردن ینه بو عشق قوی بن کی پیر تجربه کاره
طاشمه تیر مژکندن همیشه وهم قیل اندن انک نظم صی بر بر یارار کهنه کهنه
مقید اوله زلفه او به خاله دوشمه نشویشه کیم آنک هر بری بر دامدر عاشق اولانلاره
او چشم شوخه او به بیقمه بن تک خانه قوی صاماشدیرمه اوزکی غمزتی رحم خونخواره
خط و خال سیاهه قد جان صرف ایتمه ای عارف بوسودالرده سودا و ملاز کل ایتمه کونکی قاره
جهان مهوشلری بر کون جفادن ال کورتور مزر وقاسر مشق کویا کلمیو بدر هیچ اولناره
سنگ وصل نکاره وار ایسه کریمک امیدک بنده واردی بر جزئی امیدم یتیمکه یاره

سالار

سالار دین اعنی ابی عبد الله الحسین علیه السلام اسم مبارکله مسعی
اولان و او حضرتک مصیبتده جکر سوز و جانسوز نوحه لر انشاد ایدن میرزا
حسین بک و حاجی یوسف بک مرحومک ولد ارشدی در . حاجی یوسف بک

ایسه جمله اعیان ولایتدن محسوب اولور ایش . اوبله که شهرک محلاتندن بری ده
انک اسمی ایله تسمیه اولنور ، بهر حال معظم الیه شاعر لکدن قطع نظر عرب
وفرس و روس لسانلرینه دارا ایش . مدت عمری شیشه و کنجه شهرلرنده اعیان
واشرافی ایله کجوروب آخر امرده وطن مألوفده یک ایکی یوز طقسان بش
تاریخنده روح شریفی آشیان قدسه پرواز ایش .

خلاصه صاحب طبع نقاد و شعر کوفده استاد ایش . اوبله که نوحه لری
و بعض مقاله لری صدق مقالتمزه کواه صد قدر .

مرحوم محمد بک عاشق تخلصک یازدیغی مکتوبک جوابنده
بیوروب :

یتشدی عاشقا اشعار موزونک بو رسوایه های بخت صالادی باشمه کویا بنم سایه
بونه ایام پیریدر کنسه نه کشتی کیدر براق بو شغلی ای پیران بنم تک باری بر نایه
دولاشمه شاهه تک سن چوق او کیسوی بریشانه ایلشه پایکه بر توك کیدر باشک بوسودایه
بوکولش قدایله اول سروباش چکمز کنارندن خدنک جانستان مشکل کیر بویله بوزوق یایه
کرک درد اهنی در دین اهل درده ایلسون حالی گرفتارم سنک تک بنده بر سرو دلارایه
بر آی بوزی قره کوزلی شکر سوزلی سوزی طوزلی بی اینجه آغز غنچه لب شهد مصفايه
لبی کوثر دلی شکر یوزی کلبرک نردن تر خطی هندو کوزی جادو صالوب بوز شور دنیا یایه
کوتورسه کون جانندن بولوط کی قارازلفک سراسیمه زلیخانک چیقار یوسف تماشا یه
دوداغیله یناغین کفر در بکزمک اول یارک اب اعجاز عیسایه بد بیضای موسایه
قیام ایلر قیامت قامت موزونی باش چکسه نقاب آتسه ویر رخ جات یوزی حشده خورایه

نه پستان نار پستان بلكه بكنز رقبه نوره سبنای سینه ده شو به برافش عرش اعلايه
بله محبوب بی همتایه جان تقدیر نثار ايله غریبه پر بهایه صرفدر عمر کران مایه
ایشیتمز ناله می اوستنکدل شوخه کو چم چاقاز قناعت ایلرم بن ده سنک تک آه ايله وایه
مکر معشوقه عاشق قشرك افشادی ای عاشق یکی آیه ویا یایه اگر کوکدن یینه آیه
دوداغندن صور ایدم آغزیک بن وار بوق سرین بونازک نکتته فی صورمه دوشرقان دیدی اورناته
نیم واریدی کنه اصل وصاله اونیق امیدم بر سن می سنی ده بیله نرم آخر بو تمنا به

وله غزل

بك صورمه آغزندن کوکل یارک جواب ایستر عجب آشفته غافلدر که یوق یردن خطاب ایستر
ال اورمه زلفنه شانه دولاشمه اول پریشانه بله زنجیر افشانه اسیر اولغه تاب ایستر
خالک سرین بی مضطر صور ایدم سویله دی لیلر بونی تفسیر قیلسم کربونکته بیک کتاب ایستر
امیدم واریدی اول هدم ایده زخنده مرهم نیجه که قاضی دن هر دم وکیل نیز نیز جواب ایستر

حسینک قان اول دلبر ایچوب جانہ صالوب اخکر

بی می نوش ایدن کسلر بو عادتدر کباب ایستر

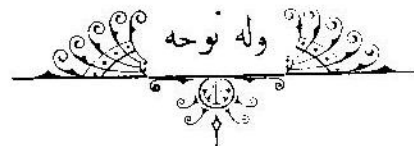
مار سیاه زلفک ایدوب خانه کوکلی قیسه دی محل کنج بو ویرانه کوکلی
تیر بلایه ایستدی همدی عاقبت بی یارب که حید و ش کوروم اوخلانه کوکلی
غمرمه چکوب خدنک قشک تیر اینه کان قشور کی چکر هره بر یانه کوکلی
فوتیه که شانه دل اوزانه تار زلفک آناهیه بق بتورمه کان قانه کوکلی
خاک هو اسپیله وکی قشوندی زلفک آخر اسیر دام ایلدی دنه کوکلی

هر صبح دم اسیر دلی خسته ایلدور کاهی نسیم صبح کھی شانه کوکلی
سالارینی قویوب غم هجرانده مبتلا رحم ایلمز ایدر کنه ویرانه کوکلی

یار ترک مهربانی کرد یاری را ببین میل جنکش هست باما دوستداری را ببین
لشکر غم را رقم داده بی تاراج جان جور شاهی را نظر کن ظلم کاری را ببین
برد دل دلبر زما آخر زما دل بر گرفت کرد دل را هدم غم غمکساری را ببین
بی سبب از لوح خاطر شست حرف مهرمن تیره بختی را نکر بو روز کاری را ببین
از هوای وصل کفتم خنده چون کل میزنم حالیا کریم چو ابر از هجر یاری را ببین
لحظه بر سوی ما بخرام ای سرو جن جوی ها از اشک بر رو کشته جاری را ببین

سوی سالاری کذرکن ای طیب سنکدل
بر دانی از تیر هجران زخم کاری را ببین

وله نوحه

اویته جرخ فلک گردش سیاره لره
دولانان جر خنده سرکشته بو آواره لره

کربلا واقعه سن یادیکه سال ای غافل جوقوده بل باغلامه اول ظالم خونخواره لره
آل سفیانی عجب صاحب تمکین ایلدی فروشی مجلسنه اطلس رنگین ایلدی
خوار خشاک قشایستر بالین ایلدی بزه پاره بدنی نازک مته پاره لره

ای کوک آمچکوب جرخک اوین او تله دای شمره کور ووردی نه جرعت نیجه ایستدی کتاج
 شهدا زخنی کل کور اسرا اشکنسه باق نیسواده لمر ایت ثابت سیاره لره
 بس که خیل شهدا قرب حقسه مائله دی کربلا انلره بر عیش فزا محفله دی
 ووردی عباس قولین و جهی بو کیم حائلدی جسمنه دوست بولنده یتیشدن یار لره
 تیر پیکان عدو قطره باران اولمش قلیچک شمعسه سی برق درخشان اولمش
 پیکر اکبر عجب تازه گلستان اولمش زخمدن کلره باق قان ایله فواره لره
 دوشدی آتدن شهیدین کرب و بلا دشته چون داغیلوب جولره اهل حرمی قاچدی بتون
 زلف قاسمدی دوشوب کل یوزینه بوقسه که کون ماتم آل علیده کینوب قاره لره
 کیتدی لر قاسم و عباس علمدار سپاه قالمادی دشت بلاده دخی بر پشت پناه
 شهیدک سینه سنک زخنی صاغلماز باهه مشک کیسوی علی سورتوشوب اول یاره لره
 پیکر پاک اکر تیر و سنن ایله طوله صائمه شهاب شهدا ناله و فریاد قیله
 شرحه شرحه تی کردوست رضاسنده اوله یاردن ال چکر عاشق یابیشار چاره لره
 قانه صالار باهه کرب بلا میدلک بر ایچیم صو ایله یاد ایتدی اوز مهمانک
 جولره اولدی روان نهر فراتی ائک ووردی صو دام دد وحشیله طیاره لره

وله ایضاً

بو روح مجسم که مه اوره بکزر کیمدر که جمالی ایله پیغمبره بکزر
 آثار سجاوت در عیان ناصیه سندن بو شبیل اسد شیر حق داوره بکزر

چکمش ایکی باشی قلیچ اول ایکی قاشندن سفینه دعوی ایله بن حیدره بکزر
 نور آیه سنک نقطه و هم ضمه و فدی اول هاشمی خال و خطی چون عنبره بکزر
 غلمان نجبی در اوله غلامی که بو شاهه یوسف قولانغی حلقه لی بر جا کره بکزر
 دفع ایتک ایچون بد نظرین آفت چشمین خالاری سپردانه رخى مجمره بکزر
 کلرنکی عطشدن صارار رب غنچه در داغی پژمرده کلای چکیان کلره بکزر
 کل چهر سنک شمعسه سی طور سینایه موسای کلیمی آباران اخکره بکزر
 رحمت علمین قامت موزونی اوجالتش کور کرب و بلا معرکسی محشره بکزر
 یوق یوق قدی طوبا یوزی در روضه رضوان مختوم رحنی آغزی لب کوثره بکزر
 زلف سیپی گوشه ابروی خنده حیدر قلیجنه یابیشان شهره بکزر
 بو ناله ایله نوحه ایدن صبیح و مساده سالار شکر طبع سخن کستره بکزر

ایضاً

ای گروه بی حیای شام خیل کوفیان نالی آیات قرآن نالی تاویل آن
 آل شیطان رضای خاطرینی کوزله بوب عترت اللهه چکوب سز تیر تیغ خون فشان
 فکر ایدک ای ناصر اولاد سفیان لعین شاد اولور کوکلی کیمین کیمدر اولان خاطر حزین
 قورقک اول کوندن که جدم رحمه لامالین حشرده سزدن ایده شکوی چکه آدو فغان

سوله یکه ای امت سنکین دل خیرالانام ایلدم بن سز لره هاشمی حلال امری حرام
 نه سبیدن قلمه بل باغیلوب سز خاص و عام طنومور سز کیمین ویرم اوزیمی بن نشان

تا اولوب شامل بنم حاله تکلیف خدا اولوب هیچ بر نمازم عدا و سهوا قضا
اول صلاتم من اوزم بلکه حقیقتده بوکا آد عمودالدین قویوب پیغمبر آخر زمان
من حسینم خامس آل عبا جبل المتین کاف ها تفسیرهم مصداق قرآن مبین
بغض حیم نار نیران باغ فردوس برین عرش چتری خرکه جا همده در بر سایبان
من کبی دنیاده واری هیچ بر عالی نسب کیم انک نسلنه ایتسون فخر احزاب عرب
جده و جدم تماماً متعجب در متعجب ادعاه شاهدیم الله اکبر در همان
جدم اول کسیدی که دوشمزدی بر اوزم سایه سی کیمش ایدی قابه قوسیندن فلکده یایه سی
مشعل قربندن اولمش شعله ورنور آیه سی مطبخ جا همده در بر دود حم دخان
باعث ایجاد عالم قدرت الله اوغلی یم بر قضا چاکر قدر قدرت شه نشاه اوغلی یم
وجه عین و جنب حق یعنی بد الله اوغلی یم آدی حیدر در قسیم نار کلزار جنان
مادرم بنت نبی زهرا ی ازهر در بنم نسل پاکم رجسندن بالله مطهر در بنم
تیره دن که وارده می ناموس اکبر در بنم شامه نازل اولوبدر بر رخ لایبقیان
دوغه سیدی چیه سندن نور منبری رب شک آدم خاکی اوله بیلیمزدی مسجود ملک
نقطه بر کار خاک قطب ادوار فلک مصطفیانک عترتی در نیجه کیم جسم ایچره جان
امر مه تابع قضا کر اولیه یا کیم قدر ایده یلم انلری بر آه ایله زیرو زبر
لیک ای قوم جفا پرور گروه بد سیر بونده واربر نکته پنهان کرک اولسون بیان
یار ایسنر کیم کوره قاینه غلطان عاشقین یاره یاره پیکر و جسمنی بی جان عاشقین
ای قوملرا وسته دوشمن زار عریان عاشقین تا قیاهو هیئت ایله خان رساله مهمان

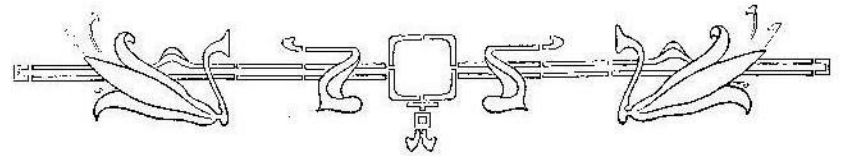
شوق قرب یار ایله بن جسم جانندن کچشم قومدن قرداشدن جمله جهانندن کچشم
اهل بیتمدن علی اکبر جوانندن کچشم نوش دارو در مذاقده بنم زخم سنان
جان ایله یزدن اگر خوشنود ایسه جانامز جانه منتدر انک قربانی اولسون جانمز
چوق سعادتر قبول اولسه اگر قربانمزل بزلره بو فخر بسدر تاکه باقیدر جهان
من بلایه عاقم کوکلم بلا مشتاقیدر خنجرم هم خنجر شمر دعا مشتاقیدر
عهد اولدن کوزم بو کر بلا مشتاقیدر واصل جاتان اولوب ترک ایده بنم جسم جان
شمیدی ای قوم ستم پرور گروه بر جفا بو حسین بو خنجر و بو شمر بوده کرب بلا
هم سزه حاصل بو چوله هم بکادر مدعا
هر جراحت یقه سزدن جسمه راحتدر بکا صافه یک زحمت که بلکه عین لذت در بکا
شکرین اظهار اتمکه چونکه بو نعمتدر بکا بر آغزدر هریاره پیکان اکا اولمش زبان
صافه یک من حق قضا سندن شکایت ایلمر یاکه قورقوب سزلره اظهار ذلت ایلمر
سزلره رحم کلور انعام حجت ایلمر ایسته یوم قیلسون سزی بو چوله کردون امتحان
آتش بیداد کزله ای شقی قوم شریر خیمه که هم او تلاتوب اولور عیالم دستگیر
قول قوله باغلی کرک در شامه کیتسونلر اسیر تاکه دکسون لبرمه اوراده چوب خیزران
یا حسین و یرم قسم اند او غان اکبر جانته قرداشین عباس اول شیر دلاور جانته
قاسم داماد ایله مظلوم اصغر جانته سایه کی سالاریکه محشر کونی قیل سایبان

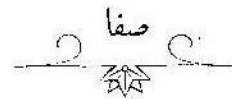
ای نو کل کلزار علی شهبه پیمبر کلزار جهان ایچره هانی چهره که بکزر
 قدداش علی اکبر
 کوندورمی دوغوب شامده بوشام زمانی باشکدی سنک نیزده یا جلوه لر ایله
 جانم سکا قربان ای ماه منور
 قانی قورومش قللرینک سوکیلو قدداش البته قورو دورسه اکر مشک ایله عنبر
 رخساره یاشمش خورشیده برابر
 شیرین سرکت شهید سوزک طریفه مقالک اونلاشدی آلیشدی جکرم باندی سراسر
 دوشادی کنه یاده ای عازمی اخگر
 بوغنده کی زنجیری قوجوب باغیرمه جاننک هر حلقه سی اول پیچ خم طره که بکزر
 قوجاغه سبب وار ای نازلی برادر
 سندن صکره یانسون دیلم آغزمنده قرالسون رضوان کتوروب الله اکر طوئده ساغر
 دنیاده صو ایچسمه از چشمه کوثر
 کر قویسه طوئونه ایدیم شمر نظاره دخی دیمزم عهد ایدرم اکا ستمکر
 اکبر او جاله من بیکس و مضطر

سانجسون عی کوزلرله سانجیلان او قلر دکنون دکن اول کل بدنه نیزه و خنجر
 اول بیکر پا که بو سینه مه یکسر
 یتملوق یا آج صوسز قلمی ای جان هانسی غمی شرح قلوب باشمه کلار
 یا ظلم یزیدی قدداش سکا آخر
 عریان دوه کون ایسی آجیق باشم اوزاق یول بس من نه ایدم کیمه کیدوم داده برادر
 فریاده یتن یوق ای بیکر بی سر
 قربان اولوم اول قانه بانن عارض آله سندن صکره قوی شرح قیلوم اولمه مکدر
 هم دانه خاله چکدم نه بلالر
 که دیلم اسیری دیدیلر آل رسوله که خارجی آد قویدی یزه فرقه کافر
 اولاد بتوله بو قوم بد اختر
 بر مسجد ویرانه اولوبدی یزه مسکن نه شمع نه شام نه لحاف ونه بستر
 کیم انده طابعااز نه فرس نه سائر
 طوبراق دوشکیم یاصدیق اول خشت خرابه آد کدی دیلمده کیچهلر صبحه دک ازبر
 یورغان بکا صاچیم کورمز یوقی کوزلر
 سن سک کیچه کوندوزلر ایله فکر خیالم دوشمز یاده عم نه عمه و نه خواهر
 بر اوزکه ایشم یوق کوکلم سنی ایستر
 کسمه نظر لطفکی سالار حزیندن هجر کده سنک چکدیکم افغانه سحرلر
 ای معدن رحمت ویررم قسم اکبر

صفا

بو محب آل عبا و کلب آستان حضرت علی و مجاور روضه مقدسه
سلطان اصفیا میرزا حق و بردی جنابری سابق الذکر مرحوم میرزا علی قاضی نیک
اوغلی و میرزا حق و بردی مبرورک نجفی و میرزا ابوالقاسم مغفورک اخ اجلی در
اوائل عمرنده بو غواص دریای فکرت و صدف در کران مایه فطنت و زکاوت
و صراف جواهر علم و معرفت و خریدار اجناس بازار کیاست و فراست نقد
عمرین کسب علومده صرف اتمکیچون نجف الاشرف که شهر علمک بابی و باب
علمک شهری و شحنة النجفک کشوریدر مشرف اولوب همان ولایتده ولایت
مطلقده بر قرار اولدینی کبی اختیار توطن ایدوب ابدی اقامت ایدیور و او
آستان ملائک یاسانده آیه وافی هدایه و اعبد ربک حتی باتیک الیقین مضمونه
عمل ایدوب اوقاتی اطاعات و عبادات و کسب کمالاته صرف ایدیور تا اینکه
هجر تک بیک ایکی یوز طقسان دردنجی ییلنده منادی حقیقیدن ندای یا ایها النفس
المطمئنه ارجی الی ربک راضیه مرضیه فادخل فی عبادی و ادخلنی جنتی ایشیدوب
جهان آفرینک حکمی ایله متاع جانی و داع قیلور و همان سر زمینده که بهشت برین دن

بر گوشه در مدفون و در نجفی تک مکنون و کوه مکنون کبی دل خاکده
مخزون اولور بهر حال صاحب طبع موزون و خداوند اشعار بر مضمون در
بویله که ذیلده مندرج اولان ابیات کواه حال و شاهد مقال در .

مرحوم میرزا ابوالقاسم نجف الاشرفدن یازدینی مثنوی در

آنکه دور افتاد از هندوستان آن من عم دیده ام ای دوستان
آنکه دور افتاد از بستان انس آن منم ای طائران باغ قدس
باز سیر عالم جان کرد دل باز یاد عهد جانان کرد دل
بال افکن کشت مرغ روح من در هوای باغ و راغ انجمن
دارد اندر سر هوای عندلیب بهر گل دارد نواهای غریب
عاشق مهجور یاد وصل کرد بید مجنون میل سوی اصل کرد
ناله دل هوشم از سر برد باز یاد از یار و دیار آورد باز
جانب کلشن مکر دارد هوس رخنه افکن کشته مرغ اندر قفس
موطن اصلی پیاد دل فتاد کار دل بار دگر مشکل فتاد
ای دروغا شد بهار و گل گذشت شد چمن افسرده و بلبل گذشت
گر جرس وارم زدل خیزد فغان نی عجب وامانده ام از کاروان
ای خوش آن بزمی که وجد حال بود مجمع روحانیان احوال بود
محل قدسی کلامش مشق یار مجلس انس حدیثش عشق یار
ای خوش آن درسی که اشراقی بود وی خوش آن شرحی که مشتاقی بود
رفت خورشید و مه انور کجاست خشک شد دریا ولی کوه کجاست
کرچه محجوب است از من روی یار لیک صورت دارم از روی یاد کار

کر بصورت دورم از آن دل ربا لیک دارم در دل ازوی کهربا
سوی معنا میکشد جان مرا می نماید روی جانان مرا
ای ز دریا مانده کوه یادگار وی کلاب گلستان و عطر یار
زان کهر بخشا ضیای چون چراغ زین کلابم عطر پرور کن دماغ
کاهی کاهی یاد این مهجور کن طور دل را از تجلی نور کن
کاهی کاهی نافه های از تشار کاهی کاهی نامه های مشکبار
سوی این افتاده دور از آن حرم جان من بفرست از روی کرم
نامه کان از دیار یار ماست بهجت افزای دل بیمار ماست
هر نسیمی کز دیار یار خاست جان عاشق را بسی راحت فراست
بر کرفتاران حدیث یار خوش پیش بلبلی صحبت کلزار خوش
من که دور افتادم از یار و از وطن بر شما خوش باد یاران وطن
بند بندم چون فی آمد در فغان الامان از درد هجران الامان

بر واعظك لسانجہ مرحوم جعفر قلیخان نوا تخلصه یازوب:

دیر وقتست که در شیشه مقامی دارم نقد سرمایه همین شهرت نامی دارم
کر پرسی زمتاع من محزون گویم در نهان خانه دل و عظم عوامی دارم
هیچ کی نیست برین جنس خریدار شری کرچه در فضل هنر طرفه کلامی دارم
حالیا شوق بسر منزل دیگر دارد دل من لیک به پیش تو پیامی دارم
از تو ای ممدن حلم و کرم و علم و هنر خواهش ابرش شیرین روی رامی دارم

کردهی ورنه دهی داعی و مداح توام در دعا دائم الاوقات دوامی دارم
عرض خود را بطریق غزل آوردم پیش نا امیدم مکن امید تمامی دارم

باز ایکنجی جواب

یاران که میرد بر دلبر سلام ما و آنکه ز روی شوق بیکوید پیام ما
دارم بدور لطف توای شهسوار عقل افتد کورنک و حسی دولت بدام ما
بر تهیت سرود سرورش ذمک غیب یک مطلع زحافظ عالی مقام ما
ساقی به نور باده بر افروز جام ما مطرب بگو که کار جهان شد بکام ما
دیدیم یک سؤال میان کلام نظم منظومه شنو بحسبواب از کلام ما
جای که رد مظلمه شارع کند حرام حاجت به رد عذر نباشد حرام ما
کر خود غزل سرای ما سر بسر بود کوه نشود بقصه ما صبح و شام ما
تعجیل کن بوعده که ما خود کو تریم در جنب شاه باز نباشد دوام ما

صبا

باد صبا نفحات جانفزای نسایم افکارندن خجل و منفعل اولان ذات
پسندیده صفات مرحوم میرزا ابراهیم ابن حسن افادر که حسن خطی
و حسن طبی و ار ایش حسن خطی ایسه حسن صاحب لیرنک خطنه طعنه
اورار ایش حسن طبی ایسه ذیلاً ترقیم اولمش مرحوم میرزا حسن یک
وزیر و فک نظماً یازدینی کاغذک جوابی الیه بر نیجه سوزلردن مین اولور
خلاصه الکلام شو صاحب احترام وجود ابا عن حد قزاق اهلسدن اوله رقی
تولد ایدوب شیشه شهرنده تعلیم و تربیه کورد کدن صکره آخر عمر به دک بو ولایتده

مدرسلک ایله امرار حیات ایدر ایتمش. شیشه عمری ایسه بیک ایکی یوز سکسان
الهی هجرتدن کچمش. شیشه شهرنده طاشه طوقومش. رحمة الله علیه.

مرحوم میرزا حسن بک وزیروفک مکتوبنک جوابنده

چسپنا ماه منا سیم تنای کل بدنا حسن الوجه قمر بیکر و سیمین ذقنا
کل رضا غنچه لبای سرو قد آهو نکها ای به کلزار فصاحت سمنایا سمنایا
بی کل عارضت ای سرو روان آفت جان چه تمتع بدل خسته زسیر چنایا
واشدت همی عن فرقتی یاربا و احزنا این حبیبی حسنا
ای نسیم سحر از یوسف کل بیرهم خبر آورتو بر این ساکن بیت الحزنا
ناکهم سایه بسر از ره الطاف افکند قاصد خوش خبر از حضرتش آمد بمنایا
دسته بسته ز کلزار فصاحت در کف از کل غنچه واز سمن واز سمنایا
برده الفاظ کهر ریز ملاحه بارش آب ورنک کوه و لعل و عقیق بمنایا
ای نثار قدمت جان همه اهل کمال وی فدای قلمت جمله اهل سخنا
ای لب اعل ترا خاصیت یحیی العظام وی خم زلف تو بر کردن دل چون رسنا
کی نسی شوم از نامه و قاصد سخنی نکتم کوشا کر زان لب شکر شکنا
شکوه از من مکن ای یار تو کفتی بوسه بلبل از لب همسایه شوخم بزنا
کر رضای ندهی باز بجاییش بنهم بوسه های که کرفتم من از آن سیم تنایا
قلمم هجره ارا خسته دعالر ایدرم یته سن یا منسه سن یا که یم بن بسنا

وله تخمیس

کوکل اینجه دنیایه ذوق وهوس جهانندن طمع جاندن امید کس
کلور کوشمه دمبدم بویه سس جهان ای برادر نمائد بکس
دل اندر جهان آفرین بند بس

کوکل هانی جشمید فرخ سرشت اولوب بستی خاک بالینی خشت
وفا ایتمدی آکا کردون زشت مکن تکیه بر ملک دنیا و پشت
که بسیار کس چون تو پرورد و کشت

مرحوم رحیم بک اوغزلو بکوفک حامنک تاریخنده دیمش:

چون رحیم این اوغزلو بک جوان شیر کیر ساخت این حمام تن آسای بی مثل و نظیر
کشت تاریخش ز الفاظ اوغزلو بک عیان ایمن از آسیب هاباد این بنای دلپذیر

عباس بک

بو کریم الاساس وجود حسن بک مرحومک خلفیدرکه بین الناس پری
اوغلیلر ایله معروف و مشهوردر. پری اوغلیلر ایسه، معظم الیه متعلق اولان
بر قریه درکه ولادتده هان اوراده واقع اولمش. غرض، مشارالیه شیشه
شهرنده وغیری برلرده تعلیم و تربیه کورمش. اکثر عمری روس قوللغنده صرف
ایتمش و هجرت نبویه بک بیک یوز آلتی سه سنده نصف شبده نامعلوم مدعی طر.
فدن غفله و عداوة جراح عمری خاموش ورخت خوابی ایچره اوز قانی ایله هم
آغوش اولور. آئیده کی غزل، مشارالیه در:

ساقی اوطورمه ویر ایچک بادهنی ایتمه فراموش من افتادنی
قاشیکه بکرتیمکه ماه فلک آیده اوتوز یول بوزار آمادنی

ویرمه نصیحت بوقدر زاهدان ایستبورم مسجد سجاده‌ی
کعبه‌دن ال چکمکه حاضر کوزم کورسه قیافنده بت سادانی

سن پری سن یار حرم خانه که
محرم ایدرسه می پری زادانی

بر جناب فضیلت مآب که اوزی ایچون تخلص انتخاب ایلمیوب مر-
حوم اوجاق قولیک خلفیدر. اصلاً جنلو قریه‌سندن اولوب ایام شباب لغنده
ا کتساب علم و آداب ایتمک ایچون عثمانیه طور براغنده واقع اولان امامیه بلده‌سنة
تشریف آپارمش. او سرزمینده مرحوم حاجی میر حمزه افندیکن حضورینه
شرفیاب اولوب معظم الیه قوللغنده تربیه کورمش و دارای فیوضات علم
اولدقدن صوکره قره باغ طور براغنه عودت بیورمش ۱۲۹۴ سنه هجریه‌سندده او-
توز بش سنه چاندینی زمان بموجب

الموت شریفه کل ناس شارها والکفن ثوب کل ناس لابسها
والجنازة مرکب کل ناس را کبها والقبر بیت کل ناس داخلها
رحمت خدایه واصل و سعادت ابدیه نائل اولور. الحاصل صاحب طبع ذر
فیله مرقم ابیات اوجنابک محصولات افکارندن درک بطریق یادکار ثبت وضبط
اولندی.

کوکل کل بو فنا دنیای دونک دانه‌سندن کچ
خراب اولمازدن اول ساکن کنج خرابات اول جهانک کجی ویرانه بیل ویرانه‌سندن کچ

کوکل ویرمه پریلر زلفنه چکمه پریشانلق نشاط اوممه‌انک مشاطه‌سندن شانه‌سندن کچ
باشکچون درد سردر ساقیاده‌سرا نجامی انکله عهد و پیمان ایلمه پیمانه‌سندن کچ

قالور دنیاده دنیا مالی سعدی اولمه جوق طالب
کوروب عبرت کوزیله انی عبرت خانه‌سندن کچ

کیم کلسه نقش عالمه حیران کلور کیدر عالم بو نقش حیرته سیران کلور کیدر
کلنک جهان کیمکه اولسون تدارکک زیرا بو خان متنه مهمان کلور کیدر
مفلس الیه مال کلوب کیمه‌سی کی روز اجلده حلقمزه جان کلور کیدر
کوی نکاره کلسه کیدر عاشق اولمه کیم عید ضحاده کعبیه قربان کلور کیدر
قرب حیه دوشسه رفیقک ترددی کویا که قلب مؤمنه شیطان کلور کیدر
یوماز بهشت کوینه حوری سرشته‌لر آدم مدام دهره پشیمان کلور کیدر

سعدی هنوز مور کی دانه جمع ایدر
بیلمز که کونده نیچه سلیمان کلور کیدر

غمره‌ک خدنیکی سینه صد چاکدن کچر آهم کی که کنبید افلاکدن کچر
زلفک غمنده حسرت ایله زار اولان کوکل بکزر او زهر نوشه که تریا کدن کچر
ماکایت درون قلبکی محنتدن اول خلاص زیرا که ضرب جامه ناباکدن کچر
حاک ایله خاک اولمدهن اقدم وجودیکی هنره مراده کچسه کیشی خاکدن کچر

سعدی مکرکه باغلیه صورت کوکلده دوست
حیرت کوزمده حدت ادرا کدن کچر

صبا کل برخیر ویر اول کل تننازدن نازک چنده بلبل جان ایتدیکی آوازندن نازک
کل ای قاصد کدادن برنیازیات اول شه‌نازه صدای دلنواز نغمه شهنازدن نازک
مجازی پرده‌سندن برترنم ساز اول ای مطرب سزداشون وجودم رشنه‌سی اول سازندن نازک

یوکلندی کیتدی بکاشق عشق قاف آخر نه چیمش اوج استغایه این نازدن نازک
نه قصه اینش به جان صیدینه سیادت چشم نه سرزمش تیر مژگات پر شهبازدن نازک
کتاب حسنه شیرازه چکمش رشته جانن
نه سویلر سعدی فانی سعدی شیرازیدن نازک

کوکلم ینه اول زلف شکن در شکن ایچره بر قوی خطا قولدی آصلمش رسن ایچره
یعنوب غم دیده نمیده آغارمش یوسف کی دوستاقم اوجاه ذفن ایچره
قاندقمه لبك قاعده سن قانه بویاندی اندن صکره لعل اولدی قراطاش ین ایچره
زلف سیمکدر دوکیان کردنه یاخود بردسته سبیل می طاغلمش سمن ایچره
اول کاکلی مشکینه دیسم مشک خطادر مشکدر اوله آهو کوزلک ختن ایچره
بوخلت نازی سکا کیم وردی که کورکچ چاک ابتد کربانی کلار تیکن ایچره
بردر جدر آغزک دلانی درج ایدم ینمزد دشوار دیشک تک اوله بردر عدن ایچره
آی آنمی کون آنمی یاخود ملک اولسه طوغماز ینه مثلك فلك پیره زن ایچره
سعدی اوزیکی ایله شکر لبلمه همدم لال ایله بو طوطی زاغ زغن ایچره

اول پر بوش که کورنمز کوزمه نورکی طاشه جلمش دیلمی شیشه بلور کی
بکزر اول مهر سلیمان دهانک صنما دور لعلکده خط نو یغیلور مور کی
حق بود کیم دیبه و خنده انا الحق عاشق اوله بر دار کوکل زلفکه منصور کی
کل کی کوکلم آچار ضیح بهار رویک دوشمه زلف ارایه شب دیچور کی
سعدیا اومه نگه کرم اول آهودن کردن کوز آجماز کیمسه محور کی

اماسیه دن شیشه به عزیمت بیوردقلری وقت سرکار حسن

علی خان قرا داغی مدحنده انشاد ایدوب :

چند روزیست که بر خدمت خان آمده ام کوی از تازی این دم بجهان آمده ام

شکر کویم که ر ستم زخدنک فرقت وصلشرا بقدر همچو کان آمده ام
شکر و شادی ز ز بانم نرود در هر شب مرده بودم زغم امروز بجهان آمده ام
اختلاط شکر نطق مرا گویا کرد همچو طوطی بمقالات لسان آمده ام
یغلامی درش بحث کنتم با کلشن کز برای طلب شوکت و شان مدهام
مورلکم من ازیں کوی سلیمان نروم که بر این کوی بصد پای دوان آمده ام
بر سراز خاک درش کوه شاهی دارم بنده راغره همین است نشان آمده ام
نیست انصاف بر انندم ازیں در به دری جان من نیست جز اینجا به امان آمده ام
سعدیا من به سکا میروم از در که دوست ز آتش دوزخی بر باغ جهان آمده ام

طالب بك

علم و معرفت طالب و راغب اولان شخص مرحوم زینل بك وزیر وفك خائف
ارشدی در که بدایت خالده شیشه شهرینك روس و مسلمان معلم خانه لرنده تعلیم
کورمش و بعد علم و معرفتی سایه سنده آخر عمر ینه دك روس قولافنده اولوب
خلق ارا عزیز و محترم طولانور ایمن و هجرت نبودن بیک ایکوز طقسان طقوز
سنه کچمن عمری آخره یشمش خلاصه صاحب تابع در . نتایج خاطر شریفان
اله دوشن ر فرددر که ثبت اولدی .

ساقیا دور کتور اول باده روح افزان

نوش ایدم بلکه قیله دفع غم پنهان

خیال قاش و کوزی طاق ایدوبدی طاقتلر بو در خیالی بیقه مسجد و کلیسایی
بی مقید ایدوبدر او کفر زلفینه بو کافر اوغلی نجون اولدیرر مسلمانی
امید کسمزم آخر خیال و صاندن مکر بودرکه چیته طالب اوغلونک جانی

شهید

نتایج خاطر شریفی طبعنک نهایت درجده زیبا و عیدین مبرا اولمانه شهادت
ایدن میرزا ابوالحسن قاضی جنابلی کریمای کظم میرورک خلف ارشدی در .
تحقیقاته کوره ، شو جناب جلالت مآب عالم شهابتده متوطن اولدینی شیشه شهر-
ینک ارباب کالندن بقدر مقدور اکتساب علم و آداب قیلور عاقبه الامر استعداد
و قابلیت و ذکاوت و معرفتی زیاده اولمانه کوره کنجه شهرنده اولان کوبراسکی
مجلسده عضو اولور بر مدتدن صکره جوانشیر طورراغه تشریف فرما اولوب
مسند قضاوته اکلنور و عمرینک آخرینه دک همان خدمتده بولنور و منتهای عمری
ایسه هجرت نبویه نک ۱۳۰۱ نجی سنه سنده اتفاق دوشوب خلاصه الکلام صاحب
کلام مالا کلام در اکثر اوقات سمند خوش خرام طبعی متوی کولق وادیسنده
جولانه کلوب از آنجاشیکه کلاملری در مشور کی مشور ایدی مهما ممکن اله
کلنری بو اوراقده تسطیر اولندی .

هجوم اشک ایدر هر دم جکردن بارلر بیدا که تاراج اولسه کلشن جویبار ایلر اثر بیدا
کوکل بو چاک سینه مدد یوزک کور کچ فغان ایلر که کل کور کچ اولور مرغ قفسدن ناله لر بیدا
سنق کوکلی در هم ایلمه ای سنک دل و هم ایت اوران دم بربره ایلر سنق شیشه شرر بیدا
غم زلفنده مسکین کوکله یتیمی آسایش شب غم ایچره بیمار مکر اولماز سحر بیدا

سالف الذکر طالب بک مرحومک ولد ارشدی در . بو ذات پسندیده صفات
نماخی شهرنده بادشاهلق دفترخانه سنده مشیلت امری ایله مشغول اولور ایش .
تاریخ ۱۲۹۰ نجی ییلده همان سر زمینده مرغ روح بر فتوحی کلزار بهشت برینه
طیران ایدوب بو بش فرد او جنابدن در :
مسلط ایلدی تاری بکا بو ترغائی قیلوب کونئی سیه زلف عنبر افشائی
قدی اولوبدی قیامت تمام عشاقه کتوردی جلوه ناکه او قدر غنائی

کوک ایلر نظاره مه یوزنده حاقه زلفه حذر قیمازمی کیم عقربده اولمشدر قمر پیدای
وفور کریمدن هیران اراهم چشمه یقوبیم مکر اول یوسف ثانیدن اولماز بر خبر پیدای

ینه کیرمش شهید عشق هاروتیله میزانه

ایدر چاه ز نخدان ایجره سحر آیین هنر پیدای

وا حسرتا که ترک وفا قیلدی یارلر افغان که کچدی حسرتله روز کارلر
دردا که یارسز غم هجر آلدی جانمی قالدی کوکلده عشره جوق انتظارلر
ارباب عشقندن صوکره عالمده کتس کیم میل رقیب قیلمیهار کلامزارلر
تاراج اولیدی غنچه وکل اول زمانده کیم بلبل خوش اولوب آله کلزاری خارلر
سودای زلف و خطکی باشند چیقارتمازم کر باشه ایجره مسکن ایده مور مارلر
دردا که کل ایشیتمدی بلبل نوالرین بندی خزانه کلشنی صولدی بهارلر
عمری عزیز صاقلا شهید اولسه بخت یار ایام وصله لازم اولور جوق نشارلر

افغان شهید ناله کی جانان ایشیتمدی

طوتدی جهانی ایلدیکک آه زارلر

خوشه دور لبیکده کر همیشه زاردر کوکیم که جام باده نزویچی اولان بیارددر کوکیم
کوکملکن ایدوب یغمای زلفک غارت خطک ایله ویرانه کیم مأوای مور مادر کوکیم
اوزون اولدجه شب بیارلر رنجی اولور افزون انکچون اول خم کیسودیدام زاردر کوکیم
صاقین ای راحت جان کیمه کوکلدن شب هیران که بر طغیان ایدن دریای آتش بارددر کوکیم
خمار ترکس مستک تناسین صالوب باشه ایوب آهولره پیوسته مجنون وارددر کوکیم
کوکللر جمعی زلفه کذر قیلسه کسنی تاری صبا قیامه بریشان کیم بنم هم وارددر کوکیم

خم زلفک خیالیدر که چیقماز هیچ کوکلدن آبن ویرانه لک خانه شهمار در کوکیم
شهید کرچه واردر کوه نظم دلاویزم زر و سیمیم که یوق امثال اینجده خاردر کوکیم

اوطورمه دخی اول زلف بریشانکه شانه سر حلقه زنجیری بکا ایلمه خانه
ساله بی قانه قصد ایته بوجانه

قویمه چیه رخساریکه اول زلف سیاهی کیم آی طوتیلان دم دوشر آشوب جهانیه
تا طوتیه ماهی ای دَر یکانه

قاشکله ایدر بخت فلک ماه نو ایله بحث کجله قدیمی دوندردی کانه
بر قصه ی روشن اول پیر زمانه

اطراف جینیکده ایکن حاقه کا کل اول کونکه قر ایتشدی عقربی خانه
دوشدم ایشه غافل دوشدم بو قرانه

محراب قاشک سجده سی اولمش بکا عادت مقصود قاشک سجده سی محراب بهانه
خوشدر بو عبادت کر میل ایدم آنه

مجن چنه بر کذر ایت ایله نظاره کور بلبل مسکینی صالوبدر نه فغانه
اول زاده خاره سویلر نه ترانه

اول غمزه خوریز شهیدینه نه حاجت بغماکر هندو اوقه اولسه نشانه
آسایش و راحت خوشدر دل و جانه

الهی دلی ده پر از آتشیم که رخت از جهان برکناری کشم
رنخی مردم از لطف بنما بمن دری مردم از غیب بکشا بمن
ز جام قسایم چنان مست کن که درحتم ماسوا پست کن
چنان مست کن زان می بیفتم که اندر وجود اوقد آتشم
مرا آشنا کن بر آن راه راست که ترک وجودست و عین فاست
رضای تو باشد مراد دلم اگر رحمت است از بلا حاصلم
بحیال کوارا ز رحمت بلاست که در رحمت چشم بیکانه هاست
دلم بر غمت میکند صد نیاز که بر ملک ویران شهان راست ناز
صلاده سوی نشسته مسقیم که تا کم ستود صورت هستی یم
بیا ساقی ای محرم راز دوست از آن می که از دوست بوئی دراوست
مرا جرعه ده تا جنون آورم بدینا و عنیا دگر ننکرم
بیا ساقی آن جام لبریزده بخاشاک زین آتش نیزده
بسوزان بیک جرعه می خرمم برون کن زدل مهر جان و تم

که هر جا غم دوست دارد درنگ به بیکنکان منزلی هست تنک
یده ساقی آن آب آتش نهاد هوای دوگونم همی ده بیباد
که آمد سرره بیدان عشق سری دارم و میسل چوکان عشق
پسای بدی ساغر لاله رنگ که دامن هستی درافد زچسک
از آن می که رطل کامل بود بود هرچه جز دوست در دل بود
بمن ده که سازم زدست تو نوش دگر تا قیامت نیایم بهوش
بیا مطرب ای یار دیرین من فدای لب جان شیرین من
خدا را کنی بردف و چنک زن صلا ی خوشی بر دل تنک زن
که بیرون کند مهر اغیار را که منزله افتد غم یار را
بیا ساقی ای دل آرام من بسوزان بی این دل خام من
که دارم بدل میل بازار عشق بخامی نیاید خریدار عشق
کجا ساقی آینه حق نمای که دارد عیان عکس روی خدای
بیا ای فقیه معارف شناس بلطف ازل بین بشکر و سپاس
بساغر بین آتش طور را زساغر بخوان آیت نور را
یده ساقی آن نوروش نار را که برقع فروبرد اسرار را
که از کوی وحدت نشام دهد وز آن نشسته رطل کرانم دهد
بیا ساقی ای یار مسکین دلم که خبر باتو ناید به تمکین دلم
از آن می که یاقوت افشوده است ایاغی که غم دل زمن برده است
یده ساقی ارغوانی میم دلی در غم عالمی تا کیم
به مینا بریز آن می لاله کون که از دور کردون دلم کشته خون
مغنی کجائی یکی بد لاله که باید بدین مرغ همناله

زدور مخالف بسی در غم از این شور و غم وارهان یکدم
نوا برنی و نغز بر صور زن بدین قصر و مینایکی شور زن
که شیر فلک زان صالارم کند قد چرخدون را حد خم کند
بسیا مطربا کز جهانم به تنك جهانم درده بیکدم به چنك
نهان راز کو کن دم چنك را که در برده میگوید آهنگ را
صلاتی بر افکن بخرچ بند که ناهد چنکی شود پای بند
مغنی کجائی سرودی بزنی بمی خوارکان بانك رودی بزنی
دل زار مغلوب شور غم است نبی دم که منصور آن یکدم است
یکی قطره خون که نامش دل است غم عالمی بار او مشکل است
بزنی مطربا بربط و ارغنون بر افکن اساسی غم دهر دون
که در شهر سوز و کداز افکنم صلا بر عراق و حجاز افکنم
که این پنج روزی که عمریست تنك نباید شدن صرف جزنای چنك
شتابان سوار اجل در قفاست بجز جام و باده گرفتن خطاست
بده باز ساقی بطی از ميم که یاد آمد از خسروان کیم
کجارت جشید کاووس و طوس که هر يك زدی در جهان طبل کوس
چه شد آن همه جیش اسکندری که در هفت کشور نمودی سری
تهمن کجارت و افراسیاب که هر يك زدی چتر بر آفتاب
درین بی وفا منزل غصه ناك همه سر نهادند آخر بخاک
هم آنان جو مارند بودند و مست همه رفت و هم میبود هر چه هست
چنین است پیوسته رسم جهان که منزل دهد بر کهان و مهان
زرقه زمانی بسر می برند همان بزم بر دیگری بسپرد

وزان هم دیگر نکذرد اندکی که هر کز نه یابی نشان یکی
شی ساقی و شوخ شیرین مقال مرا داد پیمانه از سفال
که این ساغر ازمن ترانوش باد همه غیر ساقیت فراموش باد
گرفتم ز دستش که بر سر کشم از اونا که آمد صدای خوشم
که من یاد کاری ز خاک جم سر سر فسر ازان این عالم
که سری نهادی جهان بر درم می بود در هر شی در رم
مده دل بدین زال مردم فریب که جز حسرت ازوی نباشد نصیب
مرا داد هم جام یاقوت فام ترا نیز چون من کند خاک جام
بده ساقیا آتشین باده ام که من نیز دل بر جهان داده ام
از این آشنا کش رها کن دلم جدا ساز ازین یار بی حاصلم
که هر کز بیاری وفائی نکرد بدل داد کائنات بقضائی نکرد
نه بخشد بکس جرعه رازی که آخر خمی خون نتوشد زوی
میندار کز ما دگر غافل است که در خون ما نیز مستعجل است
بده ساقی ز آن آتش تابناك که از محنت چرخ کشتم هلاک
بده ساقیا لعل کون ساغر من که از عهد اول بیاد آورم
ز جور جهان چند غم نوشیم ز عهد ازل چند فرموشیم
من آنم که کردون غلام منست رواق فلک بهر کام منست
باغ جنان آشیایم بود بخوش بلبلان همزبایم بود
ز ترکیب آب و کلم عار بود کهی نور در پیش و که نار بود
کجا ساقیا جام کیتی نما ز مرآت می بر تو افکن نما

ز افشردن لعل بیاقوت ریز بر این مرده یادوح یاقوت ریز
 ز آب حیاتم بده ساعری که دارم بدل خواهش دیگر
 بیا مطرب ای مهوش بذله کو که دارم هوای بهار آرزو
 اساس خراباتیان بر کنید بیای کل و طرف کلشن زنید
 که صبح چن شاهد صادق است که کلشن ز حال جنان ناطق است
 هوا صبح و دم کشته کتاخ کل کند قطره زاله بر شاخ کل
 صبا کشته غماز کلکهای باغ مرغ غزل خوان رساند سراغ
 فکنده زرخ شاهد کل نقاب که خوبان ندارند در پرده تاب
 شداز عشوه های کل خود نمای بشور نوا مرغ دستان سرای
 کھی بذله کوی نمشای کل کھی می نهد چهره بر پای کل
 به ترکس شده هاله کش یاسمین که در پرده اولیست شوخ چین
 چو عشاق کستاخ باد صبا زرخسار کل کشته برقع کشا
 پریشان شده سنبیل از بوی کل چو زلف عروسان خد سوی کل
 سر لاله بر پای کلکها خم است که کلکها دوا بخش داغ غم است
 در افتاده ترکس برنج خسار بنازاست بیمار میخواره وار
 شده آب آینه روی صفای خوشی دارد از بوی کل
 باب روان عکس کلکهای تر چو در اشک من پاره های جگر
 شده قمری مست نشیدای سرو بحسرت در افتاده در پای سرو
 که از زوق دیدار در سرخوشی کھی داغ بر دل از آن سرکشی
 بر افکنده کل دست بردوش سرو که کل به که باشد در آغوش سرو

روان چشمه سارست بر پای سرو که در چشم کریان سزد جای سرو
 بیا ساقی ای سرو نو خیز من فدای تو این چشم خونریز من
 قدم بر سر چشم کریان گذار که خرم بود سرو در جویبار
 بطرف گلستان هوا داده زیب شده همچو صحن ارم دلفریب
 دما دم بر آید زغیب آتی که یا والهی واد خلی جتی
 لب غنچه هر دم بصد نوش خند زند بر جنان طفنه دلپسند
 که آنجا همین کام دل آرزوست از اینجا توان برد ره سوی دوست
 بی کر بهشتی بود دل فریب حرام است بی گفتگو بی حیب
 الا ایها الصوفی کج نهاد که کلزار برقع ز وحدت کشاد
 بر افروخت آتش موسوی بیانا کنایات از او بشنوی
 عیان نار نمرود از ارغوان خلیلی در او مرغ تسبیح خوان
 زهر سایه شاخ هر کل ورق زانکشت حمد چو مه کشته شق
 علمها بر افراخت سرو روان عنادیل نصر من الله خوان
 هر سو خط سبزه آیت بود ز توحید صانع حکایت بود
 نشایت از بی نشان هر کلی سراغیست هر نغمه بللی
 ولی دیده راست بین بابت که تا جلوه دوست بنماید
 اگر هر دمی عنادیل سحر بسودای کل کرده خون در جگر
 پس این خون دل خوردن کل چراست چنین چاکها در نقش از کجاست
 دگر ناله قمری نوحه خوان شود در غم عشق سرو روان
 پس این سرورا بیقراری زجیت چنین خاک ریش از بهر کیست

همه والد حضرت دوستند ز اسرار مستی سببخوستانند
 بیا ساقی ای سالک کوی عشق که می آید از هر طرف بوی عشق
 می ده که در هر کجا بنکرم شود طلعت دوست در منظر
 معنی تو ای بلبل باغ من بده خارش بر کهن داغ من
 هم آهنگ کن بر دلم تار را که بس طالع جلوه یار را
 بیا ساقی ای ماه پیر مغان پیای بده ز آن عقیق روان
 بساغر بریز آن می ناب را که بستادم طاقت و تاب را
 بیا ساقی ای زلف تو دام دل ربوده سیه چشمت آرام دل
 از آبی مرا سامری ده بدست که بر چشمه خضر داده شکست
 بیا مطرب ای جاره بخش دلم غم عشق تو در جهان حالم
 که دارم تمنای بزم سری که دارد بخیل سران سروری
 بیا ساقی زان غمزه نیم مست نهان کن بدین دل خندنی که هست
 وزان لعل نوشین نمک بازدار بزم دل چاک چاکم سپر
 به آیین و تمکین و رسم و ادب که یادست از بزم طرب
 بصد خاک بوسی بر آن آستان بود پیش شهزاده نوش روان
 که هرگز ندیدست چشم جهان جنونی خلف از کهان و مهان
 بساغر بریز آن می تابان که جم از کوبید هنوزش بخاک
 چنانی بیک جرعه مدعوش کن که هر دو جهان فراموش کن
 چو از نشئه باده سر کرم شد دلش بر خرابان نوم شد
 پس آنکه ز استاد شیرین زبان نهانی بکوشش یکی بیت خوان

دل بی نوبان مسکین بجوی پس آنکه جام جهان بین بجوی
 الهی بمستان پیر مغان بچشمان ساقی و نیرنگ آن
 باهنگ مطرب بکسوی تار باغراز محراب ابروی یار
 که دائم می بهجت اش نوش باد بمطوب خواجه هم آغوش باد

ایضا منه فی المثنوی

بمجنون شوریده گفتا کسی که من دیده ام روی لبی بسی
 لب لعلگون دارد و جهر آل سیه چشم و ابرو سیه زلف و خال
 مرا نیز شوری از او در سر است که رخ بر نمک لب پر از شکر است
 ولیکن نه مثلاً تو افسانه ام نه از خیل و از اهل بیگانه ام
 نه سردر بیابان و هامون کنم نه از کربه هامون پر از خون کنم
 بزاری تو در ترک آرام و خواب جوماری بر آتش بصد پیچ تاب
 بجز نام لیلی نخوانی همی جهانی بر او بر فشانی همی
 چو مجنون از او نام ایلی شنید زمانی بلرزد چون برک بید
 رخس زرد کون شد زبان لال ماند رفت از سرش هوش و ز حال ماند
 چو بگذشت چندی یکی آه داشت که صد شعله بر خرمن ماه داشت
 بنالید پس کربه آغاز کرد بزاری زبان بر سخن باز کرد

بگفتا که ای از جهان بی خبر زاسرار عشق نهان بی خبر
که حالات چندیست در عشق دوست نمی داند آن کس نه بجنون اوست
تو بر سر این خانه بیکانه نه از حلقه اهل کاشانه
تو آن رو بینی که بینم من نمی تابد این مه زهر روزنا
به لیلی بود جلوه های بسی که جز چشم بجنون نبیند کسی
تو رخسار بینی درخشان چو ماه جهانی عیان بر من از هر نگاه
تو ابرو و من صد اشارات از او بهر گوشه چندین بشارات از او
تو آن ترکس مست و مخمور را من از هر نکه راه صد شور را
رموزیست در هر نگاهش بمن که حرفی نداند کس از انجمن
تو بینی دو کیسوی خم در خمی من از هر خم او عیان عالمی
تو آن لعل ناب شکر خند را زهر خنده من عیسی چند را
تو بینی چهی در زنجندان او من آن تشنگی و بیابان او
تو آن خال مشکین و هند ووشی چو هندو نشسته است بر آنتی
مرا نقطه باده بسم الله است که جان بر حقایق از او آ که است
تو آن حلقه موی کره گیر را من از زیر هر حلقه زنجیر را
تو آن عمزه مست فشان از او من آن رام کشته غزالان از او
مرا حالت چند کرد عیان که یارای شرحش ندارد بیان
چه گویم ندانم چه ها میکند که خود هوشم از سر جدا میکند
مرا جلوه هایی از او حاصل است که ز آن جلوه ها دیگران غافل است
به لیلی تو با چشم بجنون نگر که آن رو بینی بچشم دگر

وله ایضاً

حقیقت شناسان این رسم راه ببردند بر حقیقت زکاه
که خود سنبی بود در کشت را همی داشت شادانی و برک بار
سبزه بر هوا داشت بر آسمان زباد بهاری بهر سو چنان
همی پای او بسته آب جوی دلی داشت با عشق بر آرزوی
که با کهربا آشتی داشتی بدل تخم از کهربا کشتی
کهی سر فرا داشت بر آسمان می بود از بار محنت خمان
همی لایه کردی به باد صبا بگفتی پیامی سوی کهربا
که من ناله کی نالها بر زم که هر سوی شد ناوکی بر تم
بهر روز شب در خیال توام که کی مید هدرو وصال توام
صبا چور رسانید پیغام او پیاسیخ بگفتا دلارام او
که بهر وصالم عبث برمسوز که تو پای در بند غیری هنوز
برک تو اها بنازی همی از این ره کجا عشق بازی همی
نخست این و اها ز سر پاکدار پس آنکه تن خویش بر خاکدار
نفت کن بر طلب ریز ریز سر پای خود هر چه داری ریز
بر افشان من برک این بار را کزین ره توان یافتن یار را
چو بشنید سپرد تن را بداس بر آورد بر خاک روی سپاس
سرخ برز شور دلش برزدرد همی کاست تا کشت بارک زرد
تن خود بی ستوران فکند همه دانه ها پیش موران فکند

جو از غیر ببرد پیوند خویش گذشت از همه غیر دل بند خویش
 پس آنکه نه قاسد نه باد صبا کشیدش بقرب آنچنان که ربا
 جو عاشق بر لب تن و جان برد محبت فراوان ز جانان بود

شدیم که فرهاد شوریده گفت به شبا که در شور شیرین نخت
 که خسرو اگر چه رقیب من است ولی عشق شرین نصیب من است
 که شب تاسحر سر بخارا زخم بیاد رخس کوه رامی کنم
 بشرین عیان است این پیچ و تاب که چشمان من می ندید است خواب
 که او شهر یاریست با تاج و کنج ره عشق راهیست برداغ و رنج
 که دعا دعوی عشق شیرین کند که شب تاسحر خواب نوشتین کند

شدیم که پروانه در چمن همی گشت در پیش اسرو و سمن
 بنالید و میگفت با آه زار که بی روی یارم چه ذوق از بهار
 چه شادی که در حجر اوزند کی مرا عار بوده است و شرمند کی

خوش آندم که مردانه در پیش جمع بسوزم همی جان سپارم بشمع
 جو عاشق اگر خلدو کر آتش است چو در قرب معشوق باشد خوش است

رسید آندم که کیتی را نسیم آزر آراید کنار دشت را ابر بهاری یکسر آراید
 ز زربان خزان کس سخن کلشن را براندودی بصد زبش بهار اکنون چنان مینا کر آراید
 جنان روح القدس باید نفس باد سحر گاهی همی بنکر خریفی را راضیع اندر بر آراید
 بسوی لاله حرا کر آن سر می خند تر کس چو بیاری که به روی طیبی ساعر آراید
 کتاب حسن لیلی و حدیث عشق مجنون را بصد شورش گل و بلبل بشرح دیگر آراید
 بهار خویشتن را چرخ با صد زیور آراید نقاب از رخ بر افکن تا بهار دیگر آراید
 بچشم اندر مقامی کن که هنگام بهار استی همی دون سرور را آب روان خرم تر آراید
 الا ای لبت شرین بر افشان طرّه بر چین که تا مجموعه نسرين به مشک از فر آراید
 ز سر سودای خط زلف بر ثابت بیرون آید اگر موران ما را نام مقام اندر سر آراید
 دم عیش است و فصل گل بکش می کاندین خر که نیات عمر نبود تا بهار دیگر آراید
 کذار ی کن بباغ اندر که ابر آذری مردم چو دست زرنثار شه جهان را یکسر آراید
 امیر اشرف والا علی والی اعلا که تاب افسرش مرآت مهر خاور آراید
 فلک را پیش در گاهش سر تسلیم در کرانش قضا از ان مکرمت فرقی بر زرن افسر آراید
 بی نقش جلالت نقطه این جرخ مینائی که صورت بند تقدیرش با فشای زر آراید

خیال مالش قهرش اگر بردن کذر سازد همی قشرفلک را رنگ چون نیلوفر آراید
 برعب رمح و برق تیغ و تاب لمعه بیکان ز رامج سرزمین رخ بر زکودون پیکر آراید
 زوهم خنجر بر آن زسهم نالوک بر آن سپهر پیرا تاناف بر خاک اندر آراید
 به میزان شجاعت شیر چرخش کرقرین گردد چو قوس عقربش تیغ کجش پشت سر آراید
 خط نصر من الله نقش کل من علیها فان یکی بر تیغ بنکارد یکی بر خنجر آراید
 به همنگامی که بزم آرا در آید شخنة عدائش حمل را دژب در آن همچو مادر در بر آراید
 کتاف رنگ ضیفم را به برتن در همی زبید مقام صموه شاهین را زیر شهر آراید
 ز دیوان مدیحش یک ورق این نیلگون طغرا که نقاش قضایش هم برتر جمفر آراید
 خود آن فر خداوندی بود پس بهر توصیفش چه یارانا ز نقش نکته سنجان دفتر آراید
 با آرایش کران حاجت نباشد روی زیبارا جاک خوب را خود دلبر زیبار آراید
 عنان توسن فکرت شهیدا باز کش کاخجا یلان ملک دانش سر زخجلت در بر آراید
 ثنا خوانم چون او مالک رقابی را عجب نبود کرم لطفش ز سرنایا و از یانا سر آراید
 خداوند ابتاج رفعت آن خسرو اعظم که تا تخت فلک را بادشاه خاور آراید
 بیارانش همیشه پیشرو کن فتح نصرت را که رمنج جان ستان شان عبور ابیکر آراید
 قضا سرهای اعدایش بفراتک اجل بتدد قدر سرهای احبابش بشوب احمر آراید

وله غزلیات

باز بطرز غیسوی شد بچمن بهارها زنده کند به یکنفس مرده شاخارها
 خون سیاوش است آن خوش خروش میکند باز بهار سر کند خفته لاله زارها

قصه حسن یوسفی کل به جن زیر گرفت ناله بزم آترجی سرزده از هزارها
 شد بحریم بوستان قری مست بذله کو سرو چنان بهر طرف در لب جویبارها
 ای شده غائب از نظر بی تو مرا کتاب کل بر دل و دیده می خلد همچو سنان خارها
 من بخيال روی تو کوشه گرفته همچنان بانك طرب بصد نوا میرسد از کنارها
 بی تو بکشن چنان صورت حور در نظیر ما وهان خیال تو خلوت و آه زارها
 قصه اشتیاق تو از حد صبر در گذشت نیست دگر بجان و دل طاقت انتظارها
 باز بر آب چشم من پای بنه که در چین خرم خوب تر بود سرو به جویبارها
 باد غبار ترنم کریه چن پرا کند مهر تو می چید همی از همه آن غبارها
 سوی شهید زار بین بی خود بیقرار بین
 کشته اسیر درد غم داده زدل قرارها

جهان جو جسم توجانی در آن میان ای دوست توی مراد دلم زان همه جهان ای دوست
 زجان همیشه مرا غایت مراد توی و کر نه بار کران برتن است جان ای دوست
 بمهر روی تو در باختم دو عالم را که جز تو انس ندارم به این آن ای دوست
 حدیث قصه مشتاقیم نه چندانست که شرح آن نتوانم بصد زبان ای دوست
 بیا کرز آتش دوری و اشتیاق رخت بسوخت این همه مغز استخوان ای دوست
 زخاک تربت من لاله ها که می روید ز داغ حسرت تومی دهد نشان ای دوست
 هزار سال که باشدم فسرده بخاک هنوز مهر تو باقی میان جان ای دوست
 عیان بروی زمین نام دوست بنویسد بهر کجا که کنی خون من روان ای دوست
 زخاک من که برد باد بر فضای جهان به بوی مهر تو پیدا بود نشان ای دوست

شهید تیغ ترا خاک اگر بیفشاری
 ز حسرت تو چکد خون چو ارغوان ای دوست

کسی که پیش نظر چون تو ماء رودارد دگر بعمر ندانم چه آرزو دارد
 انیس خاطر من جز حدیث عشق تو نیست رفیق اگر چه بصد کونه گفتگو دارد
 بریده از همه عالم طریق الفت و انس دل رهمیده ندانم چه جست جو دارد
 نمائند یکسر مو جایی بر هوای دگر بس از علاقه که جان با تو مویمو دارد
 تو بغافل از من و از ناله های زار منی بین بکوشه دل تاجه های وهوی دارد
 عجین آب بهشت است با نزاکت لطف مگر دلی که به سختی مثال رو دارد
 چه صنع بود قدرت کز قیام محشر خیز دلالتی بقیامت عجب نیکو دارد
 زلال خضر به لعل کجا روان بخشی کل بهشت به رویت چه رشک بودارد

شهید چون بسر آید حدیث بوی لب
 حریف هر چه سخن داشت درکلو دارد

روی زیبای تو بر دیده مشتاق آید همچنان صبح قیامت که بر آفاق آید
 کدرد ناله تسبیح ز کردون بلند سرو بالات جو بر حلقه عشاق آید
 شد به یک گوشه ابروت جهان بر تو اسیر تیغ تیزی به چنین فتنه کری طاق آید
 بوسنی چون تو نزاید دگر از مادر دهر بار دیگر به تناسل اگر اسحاق آید
 مگر از خاک بهشتی تو بدین خلق لطیف ورنه کی زاب کل این طینت اخلاق آید
 نعمتی در همه عالم جو تو شیرین تر نیست نعمت خلدش اگر نیز با لحاق آید
 صد حلی بسته صبا بر ورق لاله و کلی نانشار قدمت آن همه اوراق آید
 تو در آینه بر آن حسن جهان سوز بین تابدانی که چه ها بر سر عشاق آید
 روی پروانه بشمع است نه بر جانب غیر اگر از دولت قریش همه احراق آید
 مزده تاج شهی کی شنود مسمومی که بحسرت نگران است که تریاق آید

جان فدای دم تیغش که عی رغم عدو
 باز بر خاک شهید از ره اشفاق آید

ز تیغ ابروانت دل جوی بیند چنان لرزد که صید تیر خورده در کین بیند کمان لرزد
 بهنکام عتاب غمزه در چشم آن چنان لرزد که در وقت غضب در بنجه قاتل سنان لرزد
 بلرزد طرّه کج چون کوه بکشاید از نارش بی خازن چو خائن کشت وقت امتحان لرزد
 سزد کز خوف شق لرزد رخس در سایه مژگان کز افکشت نبوت قرص ماه آسمان لرزد
 بهوشان روی زیبا و میافکن انقلاب از نو که هم جو طور عالم زان تجلی بی کمان لرزد
 زلفت چون نلرزد دل که خود یک قطره خون است این که موسی باید بیضا ز نعبان دمان لرزد
 ز موج اشک لرزد عکس بالای تو در چشم بسان سایه سروی که در آب روان لرزد
 نیاساید ز فریاد دلم دلها بکیسویت شبنا امن از بانگ جرس هم کاروان لرزد

شهید عشق بفیشند چه حکم تست ناراند
 چه خلعت دارد آن کز آتش نمر و دیان لرزد

ز کس مست مدام تو که میخوارانند عذر دارند در این جرم که بیمارانند
 نکم ناله ز چشمت که دل آزارانند که در این شیوه مدام اکثر بیمارانند
 آن دو چشمت که سیه مست خطا کارانند هر یکی تکیه به تینی زاده خونخوارانند
 ابروان تو به نیرنگ فسونکارانند هر دو پیوسته خمیده ز پی مارانند
 ابروان تو که خونریز کساندارانند بهر تسخیر دو آهو دو کمین دارانند
 آن دو کیسو که بروی تو سیه کارانند بر در کلشن فردوس نکه دارانند
 آن دو زلف تو که زنجیر گرفتارانند شب طول است اسیران همه بیدارانند

چون شهید از شکن زلف تو بسیار اند
که همه عمر بدامند گرفتار اند

باشتیاق تو ام تا حیات من بسر آید
با آخرین تقسیم درد عشقت از جگر آید
ز حد گذشت صبوری و اشتیاق جمالت
بارزوی تو از دل چه آه پر شرر آید
دو کوش من بصد او دو چشم مانده براهش
که آن نکار پری چهره ناکهم ز در آید
تو عهد خود بشکستی من هنوز امیدم
که یار عهد شکن بازم از وفا بسر آید
بخلوتم که تو بودی دلم ز دست ربودی
کنونم آن همه یاری بگریه در نظر آید
همیشه سرو بلندت به پیش دل متصور
همیشه نقش جمالت بدیده جلوه گر آید
بخواب چون بروم با تو هر چه گفت و شنید
ز خواب خیزم در دست پیش دیده تر آید
نه شکل قامت تو یکدمی بدیده نکردد
نه یاد روی تو ام یکدمی ز دل بدر آید
بجای گشت و نشست جو بنکرم بتأسف
چنان به گریه در آیم که خونم از جگر آید
هزار صید تو صیاد هر کناره بخشی
کجا که زخم دلم بر دل تو کارگر آید

تو هیچ جرم ندیدی که مهر دل ببردی

بیای که آه شهید از بی تو شعله ور آید

دلم ز حلقه آن زلف تابدار بنالد
چو مرغزار که از جور شاه مار بنالد
بود زبانه دما دم الم بمار کزیده
اگر هزار بگیرد اگر هزار بنالد
ز بند سلسله دیوانه را نجات نباشد
اگر چه یار همه زاری بهر کنار بنالد
دل جزین بجم اندر خوش بنالد که کوی
اسیر بر سپه چین زنجیر بنالد

فتاده تابسر زلف تو بچاه زخمدان
بمار درجه اگر بیژن است زار بنالد
بناله مرغ دلم در شکنج آن خم کیدو
بی بی چو بدام او فتد شکار بنالد
اسیر سلسله تاسر نهاد زیر دو ابرو
کشیده تیغ ز هندوی نا بکار بنالد
کجا رسد بدل آسایشی ز طرّه مشکین
ز مشک قاعد دارد که زخمدار بنالد
کند زلف تو تا عرضه داشت دل بعدادت
چنان کسی که معلق بود بنار بنالد
اگر نسیم ز زلف تو نکهی برساند
بهر دیار زخام بود غبار بنالد

بی چو شام بر آید غم مریض فزاید

از آن به زلف سیاهت شهید زار بنالد

آرام ندارم که دل آرام ندارم
رم خورده دل از من دگرش رام ندارم
عمر یست که دای پی شهباز نهادم
جز یاد کنون در شکن دام ندارم
نی در سحر صبر و نه در شام شکویی
فرقی بمیان سحر و شام ندارم
کام دل من مشکل و طاقت همه بر باد
جز مرکه علاج دل ناکام ندارم
دستم ز تو کوتاه که خود نخل بلندی
در میل رطب جز طمع خام ندارم
بی روی تو آرام نه کیرد دل شیدا
غیر از تو دگر در دو جهان کام ندارم
صیاد تو و دام تو خوش منزل جانم
میل چمن از گوشه این دام ندارم

در عشق تو خون خورده و جان داده شهیدم

در دفتر عشاق جز این نام ندارم

ساقی به یاد عارضش درده پیانی جامم تا ترکم در دور کل ز آن باده کلفسام فم
بر کرد ترکس خاها از عنبر سارا زده بر دور نسرین هاله بسته زمشک خام خم
یکدم میان نازکش با کام اگر در بر کشم گویم پس از چندین جفا موئی نکشت از کام کم
در جلوه کاه روی و شهری چنان بی خود افتاد گویا بخیل حاجیان آمد ز باد سام سم
تادر نشانم در کنار آن سرو سیم اندام را از اشک خونین بسته ام در مدت آیام یم
زبان آهوی شیر آنا جان در تنم لرزده می من خود که هرگز نبودم از برسن ضرغام غم
از پیش مردم بگذری با حس چندان برتری کفاده در حیرت عقول از کنه او او هام هم
از یم تیغ غمزه اترم خورده و آرامی مرغی که هرگز نبودش از ناولک بهرام هم
از فتنه چشمش شهید افتاده بر کوه بدشت

یا آهوان بگرفته خو بادد زده بادم دم

فغان که کام دل از دوست گفته حاصل دشمن بحالتی که بسوزد بحال من دل دشمن
امید ها که بدل داشتم ز وصل جوانی دریغ و درد که کشت آن امید حاصل دشمن
مگر که نیست دگر طاقم بخنده شیرین که هر کشتن من میکند به محفل دشمن
بقصد کشتن من کر شوی خوشست بجانم بشرط آنکه پس از من مباحث مائل دشمن
فدای تیغ کجش جان کراز وفا به وفاتم بیاد من کشد آهی که خون شود دل دشمن
مکن که مهر بریدن ز روی دوست نشاید خصوص بی همه جرمی بقول باطل دشمن

شهید عشق ترا دودی از کفن بدر آید

اگر ز خاک بپسند ترا مقابل دشمن

یا ز ما يك نیمه برقع از جمال انداخته بر جهان هر سو هزاران قیل و قال انداخته
دیده او هام را تاخیره از ادراك داجت فیلسوفان جهان را بر ملال انداخته
کی کند طی اوج وصفش را بر بیمرغ و هم کاندران وادی دوسد جبریل بال انداخته
دور باشی کنه بر ردت اصحاب طلب بر ترین سدی که بر راه خیال انداخته
تا که در صحرای وصفش زد قدم او ت قدم حرف بطلان بر سر لوح کمال انداخته
طاقت يك جلوه نار و کوه موسی را بین کانش دل بر چه سودای محال انداخته
قرعه هرگز بفهم کنه او پیدا نکشت بس حکیمان بهر اوجندان که فال انداخته
تا نشانی از سر کویش بمشتاقان دهد این اشارت ها به ابروی هلال انداخته
مرحبا ای نار نمرودی که بر راه خلیل بر سر بازار کالای ضلال انداخته
صد هزاران جان و مال همچون قربان آنکه شرط یاری را بترك جان و مال انداخته

شد شهید از تو به حیرت تاجه میگوید کلام

کاندرین صحرا کلیم الله نعال انداخته

نه هر چه دیده و دل دیده و شنیده چنانی که هر چه کلک قضا نقش بسته بهتر از آنی
پس از طلوع تو یوسف بچاه چون مه نخبش پس از حضور تو حورا بغیب عالم ثانی
ز صورت تو همه در تعجب اند و تحیر ز طلعت تو همه در تصور اند و کانی
بحکم آنکه دگر پیر کشته مادر کیتی نیاورد پس از این چون توماه باره جوانی
ز سحر چشم تو در چاه مانده ساحر بابل زرنک لعل تو در سنک خفته لعل یمانی
بصورتی که توی صبر را نبوده ثباتی بطلعتی که توی عقل را نمسانده توانی
حدیث خلل ز حنت حکایتی و اشارت جمال حور ز رویت کنایتی و بیانی

چنان خوشست که شکر کر از تو حنظل آید چنان رواست که تریاق کر تو زهر چشانی
جو خاک باشم و هر ذره اوفتاده بجانی به نوبی مهر تو بازم طلب کنند نشانی
هنوز عشق تو ثابت وجود ماهمه زائل هنوز مهر تو باقی وجسم ماهمه فانی

فرشته کن سؤال از شهید عشق چه جویند

که غافلند بذكرت ز شورش دو جهانی

روی بنای بر آنان که دهنم ز تو پندی تا بدانند که ممکن نشود بلکه به پندی
از خم بیچ من و طولی شبها چه غم او را که زماران دو کیسوت نخورد است کزندی
بعد تصویر تو تقدیر به تحسین و تفاخر ریخت بر بجمر رویت زسیه دانه پیندی
صورت روی نو بیند ولیکن نه بچشم که همه چشم تو سحر و همه کیسوت کندی
ماه آن عشوه ندارد که تو داری و صباحت سرو آن شیوه ندارد که تو داری و بلندی
هوس طلعت حورا و سر خلد ندارم که توام دل زهوای دو جهان باز بکندی
بشنان قامت بالا و بپوشان رخ زیبا که تو صد شور قیامت بقبای بکنندی
بود دردل که کم شکوه چندی ز جفایت دیگرم لطف نماید که تو یکپاره بخندی

من شهید توام ای دوست ندارم سر قصیر

زیر تیغ تو خوشم کر تو بخونم نبستی

شرح عشق ندارم ذکر بسوی تو راهی مگر تو راز بدانی همین بشعله آهی
دل ز آتش پنهان بسوخت با تو نکستم بین که سر کشد از دل چه دودهای سپاهی

خوش آنکه بردل من بگذری نهان ز رفتیان که تا بسوز دلم میکنی نظاره گاهی
تو مائل من و من مائل تو لیک زهر سو نهان بحال من تو کنند خلق نکاهی
دلم بر از هوس قدرت نظاره ندارم زلال درچه و نشنه برسد در لب جاهی
ز حسرت رخ تو قطره های خون برآدد زخاک من جو بجنبند هر کلی و گیاهی
دگر میان من تو نمائده راه سفارت منم کنون بغمت بر سر او فاده بجاهی
اگر اسیر تو صیاد را ز حلقه دامت علاج نیست بجز قتل بی وقوع کناهی

بهر وسیله و تدبیر راه چاره بچشم

شهید را بوصالت دگر نماید پناهی

توی کنون که بخوبی بانند مرتبه شاهی قیل تیغ نوشهری نه لشکری نه سپاهی
به طلعتی که تو داری مرا نماید قراری ندانم بچه مان نه آفتاب نه ماهی
تو در مقابل چشمی ولی مرا زنجیر نه قدرتی بتکام نه جراتی بتکاهی
چه خوانمت که تو بچشم تری زهر چه بکوی چه گویمت که تو زیبا تری زهر چه بخوای
مرا ز بادشهی به نظر روی تو کردن بغیر قرب نخواهم به منصبی و نه جاهی
هزار بار به تیغ ارزند از تو نکردم زمیل کاه را اختیار نیست بکاهی
بشوق آنکه منم از تو دیده باز نبوشم که منع نخل کجا از غسل توان بسپاهی

باضطرار که دارد زدیدن مه رویت

شهید عشق ندارد بروز حشر کناهی

خلاف چون منی تا کی روی ای چرخ تغییری بنا کامی بسر شد رو کارای اشک باثیری
بریدی مهر خلت آخر ای نامهربان رحمی شکستی عهد و پیمان آخرای بدعهد تقصیری

ندارم لطف برقرار عشق ای حال تبیلی
 مسخر بر تو شد ملک دلم ای غمزه یغمائی
 خلیل آسا بنارم کر زنی ای عشق فرمائی
 ز آشوب تو بستم می دهند ای رخ تجلائی
 ز شب های زلیخا ای سواد زلف تیلانی
 ز حسن روی یوسف ای بیاض وجه نفسیری
 خوش است امشب سرابارویش ای سرغ سحر صبری
 یفالم کشور چین داده اندای زلف تاوایی
 بخوابم خاتم جم داده اندای لعل تعمیری

به یغما خدمتی دارد شهید ای طبع تبیلی
 بسوی او ندارم قاصدی ای باد شبکری

میرزا محمد قی حکیم

بومرد فاضل و حکیم کامل مرحوم ملا حسینک خلف ارشدی در و ملا طالب
 مغفورک نواده سی و میرزا محمد علی مبرورک نتیجه سیدر . غفران پناه میرزا محمد
 علی ایسه جنت مکان نادر زمان نادر شاهک حضورنده خاص دیر و منشیلردن بری
 ایش که بواسطه تغیر زمان و انقلاب دوران ایران طویرا غندن قطع علاقه ایدوب

۱۶۰

قره باغه تشریف کتوروب ویسلو نام قریده تاهل ایتش بعد شیشه شهری بنا
اولندقدن صکره مرحوم ملا غائب مذکور ولایتی اوزی ایچون وطن اتخاذا
ایتش . غرض ، معظم الیه ایام شایسته ترک وطن مانوس ایدوب اصفهان خلد
بنیانه عزیمت و مسافرت قیلوب اومکان فردوس نشاند بقدر مقسوم اکتساب
علوم ایتش و بعد از اكمال تحصیل وطنه عودت بیوروب علم طبیده کما ینبی سر
رشته تمامی اولدیغنه نظراً مرجوع خاص و عام اولش خصوصاً بهمن میرزای
مرحومه تقرب ایتش وسنه ۱۲۹۶ هجری مجریده بمقاد کل نفس ذائقه الموت شربت مرکی
حکیم علی الاطلاق فرمانی ابله دست اخلاص نوش و دوستان دنیویستی فراموش قیلمش .

بی جهان جام فلک ساقی اجل می

خلایق باده نوش مجلس وی

خلاصی نیست اصلاً هیچ کس را

از این ساقی از این جام از این می

خلاصه صاحب طبع مذکور که گاه اقتضای وقته کوره اشعار انشاد ایدر ایتش
بویله که آئیده کی غزلی فردوس مکان مهدی فی خان مرجوم ملک صیهی
خورشید بانو بکملک خواهش کوره یازمشدر .

پریشان زلفی ماه اوزره جانان سایان ایلر جهان املی اودر کیم آی دوتولجاق بیک قفان ایلر
کورنده زلف برتانی مه اوزره مرغ دل هر دم صانور کیم مار افی در انکچون الامان ایلر
فاشک تیغ مزه کیکان طودوبلر قصد جان اوزره لبک بر آب حیوان در حیات جاودان ایلر
رقیب محرم کو بیک کورنده عاشق زاری حسد بر دفعه ده یا اولدی برر بانیه جان ایلر
عذارک آتشدن قورقارم یاندر سه عشاقی اوبر اود در اکادوشکج خلیله کلستان ایلر

طیب الوقت خوش بخت در به شعر کز افتد

که مقبول حضور حضرت اوک ناتوان ایلر

شاهد معانی اشعار متقدمین جانبندن مخفی اولمیان محترم وجود رضوان جایکه
و غفران پناه مشهدی اسدالله بك مرحومك خلف ارشدی محمد علی بك میر -
وردن عبارتدره سلسله نسبی علی روایه مرحوم ملا ولی ودادی تخلصه مشه
اولور . بهر حال بدایت حالتندن سسال ارتحانه قدرکه اتفاق دوشوب ۱۳۰۵ سنه
هجریده روس قوللغنده اولوبان اکثر اوقات ارباب حال و اصحاب کمال ایله روزگار
یکوور ایش . معروفدرکه علم تسخیر ارواح که علوم غریبهدن بریدر وقوف
و اطلاعی وار ایش . خلاصه صاحب دیوان در . منتخبات لالی دریای فکرتی
بو نیچه اشعار آبداردرکه درجده در و کوهر مندرج اولدینی کی بو صحیفه لده
ذرح اولندی .

پریشان طرّه طرار کاهی راست کاهی کج دوککش قامته اوینار کاهی راست کاهی کج
دوشر که راست زلفک قامته که کج بو عادتدر چیمار سرواوسته شهمار کاهی راست کاهی کج
وصالک که قیلور قسمت بکا که هجریکی دوران دولاتور جرح کبرفتار کاهی راست کاهی کج
باخور چشمک رقیبه دوز بکا کج بر منل در بو کیدر یول مردم خار کاهی راست کاهی کج
نه قان ایتک ایستری پاخود جوق ختم ایله چشمک مثال مردم خونخوار کاهی راست کاهی کج
قاشک طاقه سجده ایتک کچون روز شبای مه اولور هر زاهد دیندار کاهی راست کاهی کج

قالوب سودای زلفک ایچره مخفی زار سرکردان
دولاتور هر طرف ناچار کاهی راست کاهی کج

حسنی آرتار یوزده زلفی عنبر افشان ایله جک شمع روشن راق اولور تارین پریشان ایله جک
مردم چشمک دوکوب قائم اولوب کوزدن نهان مردم آیین در اولور نهان کوزم قان ایله جک
نقد عشقک جانده قوی جک ایلک جان تقدینی اولدیرر خازنی سلطان کنجی نهان ایله جک

برقیامت در عجب سرو روانم قامتی عجبیری بریا ایدر ناز ایله جولان ایله جک
بر کوزم یاشی کوکل ملکند نه دریا ایش غرق ایدر بو عالمی سیلابه طوفان ایله جک
بیلمزم وجهی نه در بو خوبرولر عاشقه جورین افزون راق ایدر حسنه حیران ایله جک
مخفی غمزه اولقاری کوکلکی مجروح ایتیموب پس نه دن درقان کلور آغز کدن افغان ایله جک

مطلبم کوییکه دیدار جمالکدر سنک زنده کانتقدن غرض انجیق وصالکدر سنک
چشمه حیواندن سونمز بو کوکلم یا نفوسی آرزوی خاطریم آب زلالکدر سنک
اهل عشاقین سلامت اولماق ممکن میدر هر قیا باقدقدنه جان آلمق خیالکدر سنک
قاشلرین طاقین قویوب محرابه میل ایتمز کوکل سجده کاهم عشق ارا اول کج هلالکدر سنک
صحبث خلق جهبان بانمده بر افسانه در مطلبم شکر شکن شیرین مقالکدر سنک
دانه آنکوردر دوشمش می کلفام را لبلرکده یوقسه اول هندوی خالکدر سنک
اورموسه ای مه دیورلردم کمال حسنده بو مشخص اولدی نقصان وزوالکدر سنک
کل مزارم اوسته سرویم بر قدم باص سینه مه بو سر وتن خاکبایک پایمالکدر سنک

کل کل ای شوخ روان جان ویرمکی اولدی عیان
مخفی دلخسته مشتاق جمالکدر سنک

الای دلده ساکن دیده دن مستور اولان یارم خیالی مونس جان وصلی نامقدور اولان یارم
اینانمه چیقما نیجه جان چیتادلدن سنک مهرک حدیث عشق لوح سینه ده مظهر اولان یارم
دوکوب عشاق قانین ایچمه جوق تشنه در هر دم شراب نابدن دایم کوزی محمور اولان یارم
بزمه متصل کین و کدورتلر ایدر پیدا رقیبک محفلنده هر زمان مسرور اولان یارم
وفا وعهد چماننده اصلا اولمادی محکم وفا وعهدده ثابت قدم مذکور اولان یارم

تفاخر قیلیم حسنک ایله که بر باقی اولان شی در کوزلار ایچره ای اوز حسننه مغرور اولان یارم
ایدوب یزم وصالندن بزی محروم ظلمین کور چکوب آغوشنه اغیاری بزدن دور اولان یارم

جفادن ال چکوب بر دم وفا کوسرمدی آخر
وفا و مهریده مخفی غلط مشهور اولان یارم

کوزم یاشنه تاب ایتمز بدن بی تاب اولان برده دایانماز کوجا لرده خار خسی سیلاب اولان برده
سر شکم جاری اولدجه ایدر نشونما سرویم آنا ربوی سرو آیین در بندن ده آب اولان برده
سرسک چشمه بوضف جسم غرق اولوب یکسر خلاصی خیلی مشکدر بله کرداب اولان برده
یریدر غرق اوله کوز یاشنه بو مردم چشم یایار هشیار مردم خانه سن سیلاب اولان برده
خیال زلفک ایله خوابه کیتمز کیچهر چشم پریشان حال اولور مردم بیلاک بد خواب اولان برده
جفا و جور اغیاره دخی تاب توانم بوق چکر می بوقدر جور بدن بی تاب اولان برده
جلاک شعله سین کور کچ کوزلردر بدر دوشمش کواکب شعله ور اولمازیلی مهتاب اولان برده
لیکدن دیشله دم کتاخ دو کدک قائم عاتدر اولار خونخوار یلاک دائم شراب ناب اولان برده

کرفتار کمنده حلقه زلفک در رخفی
نه ممکن در خلاص اولمقی بله قلاب اولان برده

کلسه کر ناز ایله اول سرو روان اورتایه چکر عشاق نثار ایتمک جان اورتایه
تاری شاهددی قیامتده قیامت ایتر کلسه بوقامت ایله سرو روان اورتایه
اوردی همتالق ایله لاف میان ایله کر کمدی مو قدری هیچ میان اورتایه

اولدی دل قاش و کوز و زلفک اراسنده اسیر دوشدی بیچاره یمان یرده یمان اورتایه
هر خم زلفک یوز خاطر درهم دولاشوب شانه ال اورسه دوشر زلفک قان اورتایه
کیم مهنو دیور ابرو لره کیم محراب صالیدی بو بحث کجی قاشی کان اورتایه

چشم جلاد نکارم بنه جان قصدین ایدوب
کیرمه مخفی کور نیور قان امان اورتایه

دل مرغی دوشوب دامه اول حلقه کیسوده اولمازی خطا پیدا هر شام قرائتوده
کوکلمده اولان زخمی کور کچ دبدی افلاطون یوق چاره سی بودردین لقمان ارسطود
کجدم ره عشق کده جانا یوق وارمدن صد شکر بو کون اولدم هر قیدین آسوده
قیل بر حذر ای همدم بوناله زارمدن عشاقلرین آهی صاعه اوله پهوده
آیردی بی سندن قویدی بنه سر کردان یوق رحم اثری هرگز بو چرخ جفا جوده
کم مغز لر ارخشاش پستانکی لبویه صوردم بولطافنده یوق طعم اولمبوده
اکش قدی مانی ایستر چکه تصویرین مدتدی کشا کشدی عاجز قالوب ابروده
آینه به چوق باقمه قور قوم بودی طوطی وش حیران اوله سک کور کچ رخساریکی کوز کوده

یارین کوزینه مخفی باق کور نیجه سرخو شد
حاشا اوله بو کوزلر وحشی کزن آهوده

مصر ملاحی جای تو در چارسو غوغای تو تو یوسفی سودای تو شور همه بازارها
گویند ترك او بگو و زیت به محراب آورو چون دل بود دردست او من چون کنم این کارها
دی خوب بودی در نظر امروزان هم خوب تر خوبند خوابان دگر امانه این مقدارها
گر بعد مردن روید از خاک رقیبان خاها باید دل مجروح من زان خاها آزارها

در کلشن مهر وفا مخفی بنه دل بر جفا

زین سار که از هر کل ترا نبسته در دل خاها

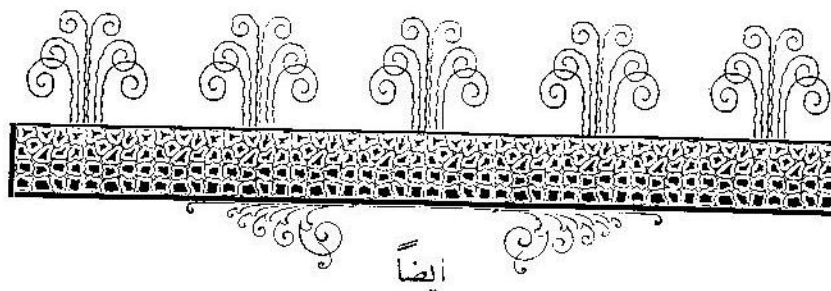
این چه منزل چه بهشت این چه مقامست اینجا عیش باقی لب ساقی می و جامست اینجا
مطرب شمع شب و ساقی و جامست اینجا چنك مضار و دف و عیش مدامست اینجا
چون در آبی بطرب خانه ما با غم دل همه گویند بخور غم که حرامست اینجا
ماه من چهره بر افروز که خورشید فلک به تماشای رخت بر لب بامست اینجا
صحن بستان و گل و لاله و نسرين جن می معشوقه به از هر دو مقامست اینجا
باید وزاهد و مطرب همه از باده خراب ساقی مغیبه هشیار کدامست اینجا

کیست مخفی که زند لاف غلامی بدرت

نام شاه حبش و مصر غلامست اینجا

جلوه گر بگذرد آن مهر لقا از چپ و راست میکند واله حیران همرا از چپ و راست
حجر الاسود خالش به رخ کعبه اوست بر طرف سی کنان اهل صفا از چپ و راست
مرغ دل طالب آن دانه خالست ولی چه کند چیده برو دام بلا از چپ و راست
میرود آن شه خوبان بروند از پی او به تماشای رخس شاه و کدا از چپ و راست

وله غزلیات فارسی

دوری دوست بلا دوستی دوست بلا دل بی چاره بهر جاشده با اوست بلا
دل نه ادم به بلا جان بسپر دم به بلا تاشنیدم که مر آن ترکس جادوست بلا
نه همین کا کل زلفین و دو چشمند بلا خط بلا خال بلا گوشه ابروست بلا
بر بلا تن نهد عاشق اگر بس چه کند خاصه آنجا که خرامان قد دلجوست بلا
بسر ننگ و سر نام منه نام بلا که مرا بند همین ناصح بد کوست بلا
عاقل ار گفته همین عشق بلا باشد و بس کاش می بود مرا مغز بلا پوست بلا
مخفیا کر ز بلا بر جذری بند شنو دل مده بر بت بد خوبت بدخوست بلا

کرمیل کل چیدن کند آنسرو در گلزارها از شرم اوکل افکند خود را میان خاها
دائم به عشاق حزن کار تو باشد خنم و کین ای سنک دل کویا همین دانسته از کارها
کفتی جفا کمتر کنم لوح وفا از بر کنم من از تو چون باور کنم چون آزمودم بارها

مگر آن شوخ زده شانه بزلفش که چنان بوی مشک آورد این باد صبا از چپ و راست
دوش با جلوه فرار از دل بی تاب گرفت باز گردیده چه خوش جلوه نما از چپ و راست

شاه اقلیم جنون گشته مخفی ز بی ات
سنگ بر کرده به دامن بچه ها از چپ و راست

آن زلف بر عذار دل آرا کجست و راست یا هندوی بر آتش موسی کجست و راست
تا کفر زلف دوست کج اندر کج او فتد کارم چو کار مؤمن و ترسا کجست و راست
صبح از نسیم کا کل و زلفش کره کره بنکر بر آن عذار چه زیبا کجست و راست
محراب ابروی تو بود سجده گاه دل باشیخ شهر بهر مدارا کجست و راست
در طاق حسنت ابروی کج راست خوش تماست زاهد بیا که قبله در اینجا کجست و راست
محمور تر است مست دو چشمش که واله است دزدیست از پی یغما کجست و راست
از راستی نمی کند دم کار دل کجست تا بر رخ آن دو زلف سمن سا کجست و راست
این نظم را چو زبور رخ زلف کاکی است زانروست این غزل که سرایا کجست و راست

از بیم غیر در پس دیوان روز شب
بجایاره مخفی بهر تماشا کجست و راست

ای آرزوی دیده و دل در هوای تست جانم اسیر سلسله مشک سبای تست
که خشم که کرشمه کهی ناز که عتاب مسکین کسی که شیفته و مبتلای تست
تا جان فدای خنجر نسیم کرده ام خواهی بخش و خواهی بخش رای رای تست

نهانه دل به مهر تو سرگشته است و بس هر ذره ز آب و کلم در هوای تست
آزاد گشت از همه آن کو غلام تست بیگانه شد ز خویش کسی که آشنای تست
آن خسته دل که دعوی عشق تو میکند سو کند راستش بقدر برای تست
کفتی که چیست حال دل توجه گویم من مبتلای اویم و او مبتلای تست
تا توتیای دیده نخواهیم از کسی زانرو که چشم ما همه بر خاک پای تست

مخفی چو رفت در سر جور جفای تو
جانش هنوز در سر مهر وفای تست

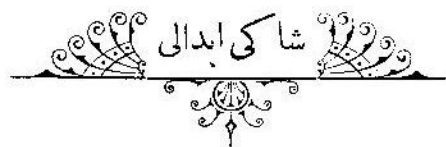

ترا تا زلف مشک آساست گاهی راست گاهی کج دلم را رشته بر پاست گاهی راست گاهی کج
نبود ارطاق ابرویت غرض در سجده زاهد به محراب از چه روشهاست گاهی راست گاهی کج
بر زاندر عذارت بر سر هم زلف کا کز را یکی را کج یکی را راست گاهی راست گاهی کج
کلاش کج بسر دیدم از آن کج راست فهمیدم که آن شیرین پسر باماست گاهی راست گاهی کج
به قلم میدهد فرمان کهی ابرو کهی مزکان به خونریزی چه بی پرواست گاهی راست گاهی کج
دلا اندر وفاداری مکن جز راستی کاری کورت آن دلبر زیباست گاهی راست گاهی کج

چو دست غم کلو کیرست از اینم آه دل مخفی
بسوی آسمان برخواست گاهی راست گاهی کج

وهمان ولایتده هجرتك ۱۳۰۸ هجری سنه سنده داعی حقه لیک دیوب خلاصه صاحب
طبع در. محصولات فکره بندن بر فرد اله کیمکه زرده تربیر اولندی.
در آن فصلی که خندد کل بنالد بلبل بی دل خلاف مرغ دل که اواناله در فصل خزان دارد

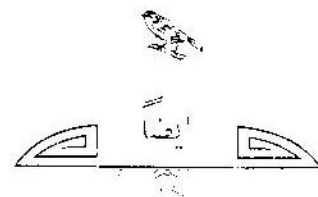
بو باک طینت و بلند رتبه که ابدال اوتادک صفت لری ایله متصف ایش اسم
شریفی ملا خلیل و والد ماجدی ملا حسین و مولد و منشائی قریه ابدال در.
اطلاعاته کوره شو ذات حمیده صفات الشمس سفته یتش رخت سفر آخرتی اکنه
آلش. ارتحالی ایسه هجرت نبویه دن ۱۳۱۲ سنه کهرک واقع اولمش. کوزل طبع
صاحبی در. بو ایکی نوحه که بری امام هام جناب ابی عبدالله علیه السلامک لساتجه
وبری جناب علیا مکرمه زینب خاتون علیها السلامک دینجهدر او جنابک نتایج
خاطر شریفندن در که نیت اولندی.

ایله مشتاق و صالم بیلیم دنیا نهدر غم نهدر محنت نهدر باشمده بو غوغا نهدر
طالم تجربیدی ده صبیای غم نوش ایتشم بو علائقدن اوزم بالمره مدهوش ایتشم
ملک مال خانمانی هم فراموش ایتشم بیلیم بو نشئده دنیا و مافها نهدر
کرچه خلقه علت غائی وجودم در نیم ترک قلماق بو وجودی اصل جودم در نیم

بو جنت مکان و خلد آشیان مشهدی اسد بک مرحومک خلف ارشدی در که
بجوحة جوانلغده که ایام عیش و زنده کائناتی ایش بو مکان فردوس نشاندہ بقدر
امکان اتخاذ علم و معرفت صرف اوقات ایش. منت مدیده بو دیار بهشت آئارده
عمر کچوردکن صکره دولت محروسة روس طرفندن مشهد مقدسه قونسول
تعیین اولندیغه منی ترک وطن مألوف ایدوب ارض اقدسه مشرف اولور. بعده
فسادک افسادنه که به معزول اولوب عشق آباد شهرینه عودت بیورر

عین طاعت قبله عشقه سجودم در بیم مسجد محراب منیر گوشه صحرا نهدر
 ماسوی الله شوقی قلبم بدن اخراج ایلم عالم ناسوتیدن لاهوته معراج ایلم
 حق یولنده ملک جسم جانی تاراج ایلم عاشق معشوق بیلمز سر نه در سودا نهدر
 کربلا طورینده من ادراک انوار ایستم لمعه نور تجلای رخ یار ایستم
 لن ترانی عالمده وصل دیدار ایستم مخفی عشق اولماز محبتده لن نه در آلمانهدر
 درک انوار ایجره مدهوش اولمازم موسی کی ظلم النسن آسمانه چقممازم عیسی کی
 ترک قیلام جسم جانی حضرت یحیی کی قاب قوسین عالمی در عیسی نه در موسی نهدر
 طور سینای شهادت کربلا دشتنده در بو شهادتده سماعت کربلا دشتنده در
 عهد میثاق امانت کربلا دشتنده در عالم انوار در موسی ید بیضانه در
 بو جفالنردن یتشمز قلبمه کرد ملال صبح عاشورادی حالا یتیموب وقت زوال
 اول سبیدن انتظارم تا کورم بزم وصال بیلمم خنجر نه در خنجر نه در اعدا نه در
 کرچکم یوز محنت غم عین راحت در بکا کربلا درد ملالی عیش و عشرت در بکا
 چکدیکم درد مصیبت ذوق لذت در بکا لذت جاوید خوش در لذت یحسانهدر
 حالت کرب بلا غوغای شور انگیز در قصه پر غصه احوال ملال آمیز در
 مختصر قیل شاکه طوفان محشر خیز در کیم کوره بو حشری بیلمز محشر کبری نه در

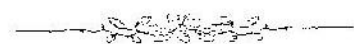
ای برادر جان حسین بوشبون غوغا نهدر دیبیده بو آه بو فرید و اوایلانه در

بوکلام غم فزا مردم که ایلمسن بیان آرتیرور درد غم ایلمز بی چوق ناتوان
 چون به معلوم اولور یوقدر حیاتکدن کان زینب سندن صورا دنیا و مافیها نهدر
 کرچه زینبدر آدیم بنت بتول ازهرم خواهر غمیده که ام اما کنیز کترم
 بنده قارداش سن کی مشتاق امر داووم جلوه گاه عشقه ادانا نه در اعلا نهدر
 فرقه اشرا در یوق اعتبار و اعتقاد کوز دیکوبدر قتلکه ظلم ایله بوقوم عناد
 حیف کیم واجب دکل عزرتله جنک و جهاد تا اولام قربان سکا مردم بو استغنا نهدر
 چون مقرر در کرک چکسون جفا آل رسول اولمازم هرگز جفای اشقیادن دل ملول
 کرچه چوق مشکدی هجرانک ولی قیلام قبول عاشق یحسانه راحه نهدر ایذا نهدر

نارده اور مقده اوزین اولماز حذر پروانده

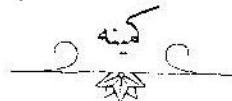
سر برهنه من دولانام مجلس بیکانده

الهی آی قالاتم یولنده گوشه ویرانده بیلمم منزل نه در مسکن نه در مأوی نه در
 چون بو خجرا ده یتوبدر قتلکه فرمان سکا حیف کیم نمکن دکل قربان ایدم بوجان سکا
 بنده ویرم بوا یکی طفی بو کون قربان سکا حق قربان اولمغه صغری نه در کبری نه در
 کرچکم بودشتنه یوز بیک غم و درد و بلا بی محاسبا صبر قیلام تادم روز جزا
 قائلو عمامه الیمده حشره کلم یا ایا بیلمم محشر نه در کوثر نه در طوبی نه در
 عرض قیلام باز آلها کو حسین کو کربلا کویزید بی حیا کو خولی و شمر دغا
 محشره بر شور صالاتم ترمسون عرش خدا بیله سونلر شیمه حول محشر کبری نه در
 چون انوب بوماقه ذرات عالم دل حزین شاکه دلخسته ام اولاتم عزادار غمین
 ایله دوشمش باشمه شوقیه بو شور حسین بیلمم طبعمده بو املا نه در انشا نه در

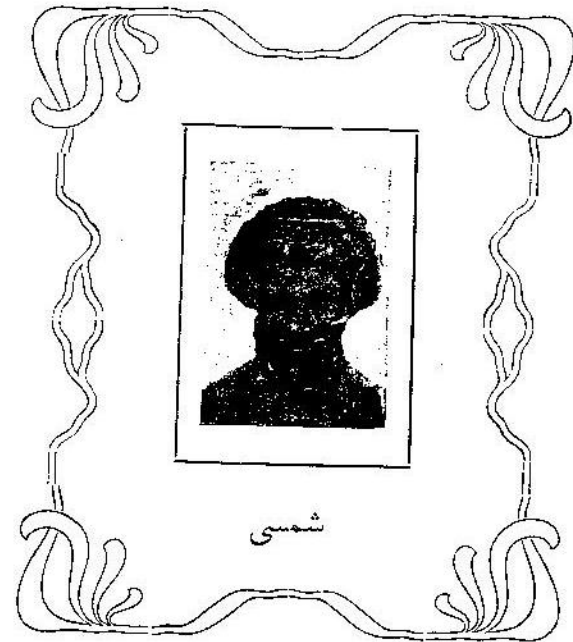

وطن مألوفه رجوع ایدوب بر آز مک استدکدن صکره کرزنه شهرینه
عازم اولوب بعد دو باره تبریزه عودت بیوروب همان مکانه هجرت نبوینک
۱۳۲۱ سنه سنده شمس عمری زوال ایدوب مغرب فایه باش چکیور . خلاصه
صاحب کلامدر . برج خاطرنندن طلوع ایدن بو بر غزلدرکه ازبار اولندی .

حسرت لعل لبک کوکلم ایدوب قان سن سز غم واندوهله کجندی بکا دوران سن سز
ای کوزم نوری ابراق اوله کوزمندن بر دم اشک چشمهله دوتار عالمی طوقان سن سز
لاله زار وجن و باغه کوکل میل ایتمز دفع قیلماز غم دل سیر کلستان سن سز
اولدی دیوانه کوکل سرو قدکدن آبرو دوئمشمه قیس صفت راه بیابان سن سز
جتم کلشن رویکدی لبک آب حیات نیلرم قصر چنان ای شه خوبان سن سز
کوکلی ایتدی مسخر سیه درد فراق یایمال غم اولوب بو دل ویران سن سز
رخساریکه مشتاقدی بوشمی زار نه روا حسرت رویکده ویره جان سن سز

برده (عفت) و (عصمت ده) (مستوره) اولان بو (ملک) سیماکه
(هلال) آسا شعرانی شیشه ایچره انکشت نمایدی مرحوم (آقا) میرزا بک
بابای فنا تخلصک (غرة العینی) فاطمه خانمندن عبارتند که بو سر زمینده کثرت
استعماله کوره فاطمی خانم آدلانوردی حقیرک اعتقادینه کوره شومعدن (عفاف)
که سپهر فکرین (قری) و بر (ذیا) (مهری) ایدی . اکر غیری بر
مملکتده اولسیدی هر آینه (زیور) طبعی انس مجالسک (مطربه) سی اولوردی
و (شهباز) بلند پرواز خیالی (تاج الدوله) کی (سلطان) الشعرانک باشلرنده دولا.

شمسی

شمس برج امامت وکلکون قباي عرصه شهادت حضرت ابی عبدالله علیه
السلامه اوزینی نوکر حساب ایدن جنابک اسم سامیسی مرحوم حاجی ملا نجف
قلی قره باغی درکه بدایت سنده پدری کربلایی آقا کشی مغفورک حضورنده وطن
اصلیسندن قطع علاقه ایدوب غربت اختیار ایلدی دارالسلطنه تبریزده ساکن اولدقدن
صکره عتبات عالی درجانه شرف باب اولور و بعده مراجعت ایدوب همان شهرده
روضه خوانلق ایله مشغول اولور بر مددن صکره بمضمون

حدیث کلستان مرغ چن را در فغان آورد
غریم از وطن حرفی مگوئیدم مگوئیدم

نورایدی و خودجنابی معرفتی سایه‌سند (مستی) و (نکارخانم) و (نورجهان بکم)
و (عایشه) و (طیبه) کبی زنان ایچره (فخریه‌سی) اولوبان چون کل
ولاله (خاتونلرک) سرنده کزیر ایدی. خلاصه صاحب دیوان در دیوانی ایسه
حال (حیاتنده) که جام احلی هنسوز (نوش) قیلماش ایدی نظر حقیره
چارمیشدی ولی فی الحال ذاتی کبی کوزدن (مخفی) در (رشحه) قلمندن کوز
قیافنده اولان ایکی کوزل غزلدرکه بوراده نقش اولندی.

جانا بونه جادو در قاش و کوز اراستنده نطقم دوتیلور کورکچ هر دم سوز اراستنده
کورسه زلیخا و یوسف سی زمنده مبهوت قالار یوز بکر قیز اراستنده
عذاب لیک جانا تشبیه ایدوب عاشقنار دانه سیدر کویا دوشمش یوز اراستنده
ای دل ایلمه ناله یرینه بتدی سالک اوزیک اودلاره باندک کوز اراستنده
عهدکده وفا و ارسه مبهوت نه طور مشمش وار کویه یوکور یورت جانک اوز اراستنده
خون جگریم کوزدن اول قدر روان اولمش لاف ایتمه کینه چوق کل کیر اوز اراستنده

ره عشق ایچره منظورم نیم اول تاجدارم در کوکل ملکینه سلطانم خجسته شهریارم در
ا کرچه کوشه غمه شکسته خاطریم لکن سر کوییکده دور ایدن خیال بیقرارم در
کند عشقه باغلو کیدوب کوکلم اینا نازسک بوا مره کوز دیکن شاهد دو چشم اشکارم در
شکنج زلفده کوکلم مطول ارزو ایلر سر زلفک کی برهم ریشان روزگارم در
سنگ اغیار ایله کوکلك اگرچه شاد خرم در همیشه ناله و افغان بنده شغل کارم در
سنگ کروار ایسه بوقامت موزون رخ کلکون بنده دوات جام بو عشق بایدارم در
کینه بی وفا کورسه سی والله ایچنمز ایرق ایدر سی بندر بو بخت کچ مدارم در

آذر

بو علین رتبت و فردوس منزلت مرحوم
ابراهیم بک ابن علی بکدر مغفور علی بک
ایسه رضوان مکان مرحوم مهدی
قلیخان جوانیشتر حضرتلرینه
مقرب بر شخص ایش که خان
مرحوم اکثر ایشلرنی معظم الیه
رجوع بیورارمش مختصر بو نکته
شناس که اواخر عمرنده دولت

امرلرنده وکالت ایتمک کلکده بین الناس مشهوردر بو ولایتده تاریخ مین
ایکی یوز الی برده کتم عدمدن وجوده کلوب وسنه مین اوج یوز ایکیده
عالم فانی دن دار بقایه رحلت ایدوب بهر حال اهل حال و صاحب کمال بوجود
ذیجود ایش هانسیکه افکار ابکاری کالانین اظهار و اشکار ایدر

ندانم ای سر زلف بتان چه دام بلایی
ندانم ای مرض عشق در جهان تو چه دردی
نه ممکن است تصور ز تو امیدر هایی
که نیست از تو در عالم بغیر مراد وایی

اگر بزلف تو کشد دلم چه جای تعجب
قسم به جان تو ای پادشاه ملك ملاحت
به آن خدای که چون تو نیا فریده دگر کس
قسم بجان تو ای سگدله که از دگران مهر
مقابل شب هجرت جهیم راجه عذابی
توزاهد ایدر کعبه من مقیم بکوش

وله یضاً

حدیث زلف تو چون در میان جمع در آید
نه بیچ تاب شب هجر میرسد به نهایت
نه ممکن است ز شرمین بگو هکن شکر آبی
برخم خورده دلم برده بی زقطره اشکم
بظلمت شب زلفت مریض چشم تو گوید
چه بحث های پریشان ز اهل حلقه در آید
نه فکر زلف سیاهت بعمرها بسراید
برای خاطر خسرو هزار کرشکراید
چو طفل کشیده صیدی که از بی اثر آید
برای زاحت بیبارکی خدا سحر آید

نظم

رباعی

دلم ز بوالهوسی طاقت و قرار ندارد
بدور عارض ماه تو چند خال ضرور است
بلی قرار ندارد کسی که یار ندارد
چرا که هجت بی مهر اعتبار ندارد

رباعی

خدا و ندا هرا نگو سینه دارد
خدا یا با فلک کارم مینداز
فلک پیوسته با او کینه دارد
که بامن کینه دیرینه دارد

ایضاً رباعی

خدا و ندا مرا تا کی قرا ری
ز محرومی خویشم شد یقیم
نمانده بعد از اینم اختیاری
دماغ بنده پرو ردن ندا ری

عاصی

بومعرفه دریاسنک غواصی مرحوم
ابراهیم بك و آذر تخلصك كهتر
برادری عبدالله بك جناب لریدر كه
اوایل سنده بقدر كفايت بو
ولایتده روسی وقارسی دیلارینه
آشنا اولور حد كاله يتشدن باده
اجلی نوش قیلانه كی كه اتفاق
دوشوب هجرتك مین ایکی یوز
طقسان برنجی ایله معرفتی
سایه سنده قفقاز تبراغنده اولان
ذوالعز والا احترام عرفلرك
غندنده شهرت تام اخذ ایدر

خصوصاً شهاخی شهرینك ارباب كاللرینك مایندده شو عصرده
سر آمد شعرای شیشه اولدقه كوره مشارالیهم ایله نظملاً و نثرأ
ارسال و مرسوللری اولارمش بیله كه آتی ده مندرج اولان بی خود تخلص
یازدیغی نامه ایله عاصی سندن نادم و پشیمان اولان زمان كان تشكر نامه
شاهد حال و كواهمقالدر مختصر كلام معظم الیه شو عصرده شیشه شهرینك اهل ذوق و ارباب
شوقندن اول منجی حساب اولنورمش بیله كه پریشان خاطرندن شعر دلداره
نسبت طلوع ایدن مطول اشعار جنابلرینك و شكاف و نكته دان اولسنی اشعار و بیان

ایدل غرض اشعار عاشقانه و ابیات عارفانه سندن ذیلاً درج اولمیش سوزلره اکتفا اولتور.

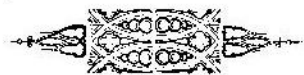
بی خود تخلصك یازدیغی نامه نك صور تیدر

خوابدن چون سحر اولدم بیدار
چشم پر خونمه یول تاپدی سرشك
حسرت زلف رخندن او مهین
یاد ایدندم لب شکر باریک
زلف پرتابی دوشنده یاده
هر زمان صوت ایله یادوست دیوب
که یراوزره دو کولوردی اشکم
که ایدردم غم ابرو سنده
که بکا خیده ایدردی قری
نه مغنی که ایده رفیع ملال
الغرض یو زغم واندوده ایله
ناکینان باصدی قدم منزلیه
و نه بت قامتی سرو کشمیر
کورسه ترسنبانی زاهد خشک
طاق ابرونه کردوشه کوزی

یاده دوشدی صنم لاله عذار
دل محزونمه اکشیدی غبار
روز روشن بکا اولمشیدی تار
قان یاشم خاکی ایدردی کلنار
قیورولاردیم نیجه کیم قیورلی مار
خاکی اشکمله ایدردم کلزار
که چخاردی کوکه آهمله شرار
سینمی ناخن حسرتله فکار
که کوروب حالی اغلاردی هزار
وته ساقی که ویره جام عقار
کچوروردم من غم دیده مدار
اول بت سرو قد کل رخسار
ودنه بت غیرت ماه فرخار
آتوبن سببه تی باغلار زنار
دخی مهر به اکثر زنهار

ایلدی منزلی اول حیر لقا
نافه نافه داغسودوب هر طرفه
سندروب شهد شکرر و نقی
مجلسه دوکندی لب جانجشی
دیدى یوز ناز ایله اولغیچه دهن
که کلوب نامه سی بر شخصک کیم
یاد ایدردک آنی هر صبح مسا
دیده ایمه هانی بس اول نامه
ناکه اعزاز ایله اول ماه لقا
الوین شوقیله سور و تدم کوزیمه
ساقیا دورمه ویر جام شراب
یوز و یروب بسکه بکا وجد سرور
چرخ اوروب چرخه آتام کز کلهی
قیلوب اول نامه ده یوز لطف عیان
آرتوروب رتبه می بر پایه ده کم
ایلیوب قطره تی بر بحر حساب
لطفندن صموه بی بال و پری
بو کرمانی کوکل صانمه عجب
بوهمان شخص فلک رتبه دی کیم
کیمیای نظری دوشه سه
تا اولاد قدر زر عالمده فزون
اولا احباب لرك زرتک عزیز

عکس رخساری ایله رشک بهار
زلف پر پیچ خلی مشک تبار
آجدی کفتاره لب شکر بار
لؤلؤ کوهر در شهوار
مژده اولسون سکا ای یخود زار
آرزو سیدی سکا رسم شعار
ذکر ایدردک سوزینی لیل نهار
تا ایدم جانمی مهرینه نثار
چیتاروب نامه تی قیلدی اظهار
او قویوب ذوقیله دل تاپدی قرار
مطربا ساز ایله آهنگله تار
کر قیلیم رقص دکدر بکا عار
قیلمسون عیب بکا خورد و کبار
ایلیسوب حال دلم استفسار
قالوب ادراکنه عاجز پندار
هم قیلوب ذره تی خورشید شمار
سویلیوب نامه ده شاهین شکار
کلسون هیچ سکا بوسوزد شوار
نجم بختیدی اکا خدمت کار
ایدر البته زر کامل عیار
ناکه اکسیرم تابانز آثار
دشمنک شاعر دربندکی خار

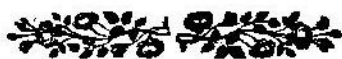
جواب عاصی

شکر کیم تربیت باد بهار
چاک پیراهن ایدوب یوسف کل
طره سنبلی مشاطه مثال
لاله جانسه توکوب می ژاله
دونوب آتشکده زردشته
باشلیوب شوریه مرغان چین
دل عشاقه سالوب سوز کداز
ماه هور ایتش عیان عارض کل
مردم انکه بزرگ و کوچک
بیله نوروزده دل نیریزین
ویر میوب کوش مخالف سوزینه
اول بت سادیه که نوررخه
زلفنی کورسه شریف مکه
ظلمت زلفی نشان شب قدر
چشمی صیاد غزالان ختن
وادی وحدته رخساری دلیل
دهنی سر عدمدن بر رمز
الغرض اول بت مه بیکر ایلن
سایه بید وکنار جوده
برطرف نسترن و سوسن وکل
برطرف نغمه مرغ خوشخوان
یار سرمست شراب کلکون
دولایوب دسته زلف سیهی
تا کهان بر بره دکدی درباغ

ایتدی سخن جنی رشک نکار
کرم اولوب مصر چنده بازار
ایلیوب باد صبا غایه یار
نوش ایدوب ترکس اولوب مست خار
اتشین کل قدمدن کنار
ناله زیر ویم و موسیقار
ناله دلکش قری و هزار
داغلوب کلشنه آندان انوار
عشق قانونین ایدر لر تکرار
ایدوب آباد اوبت کل رخسار
عاشق خسته دله اولمش یار
ایلیور سجده بتان فرخار
شیخ صنمان کی باغلار زنار
شمس رخساری ضیا بخشهار
کاکلی کاسد مشک تانار
عالم کژته زلفی آثار
وارلق امرینه ایلر اظهار
باغده دوتمشیدم عز وقرار
کرم ایدوب مشغله بوس کنار
بر طرف جام شراب سرشار
برطرف چنکونی و بریطوتار
من خراب نکه چشم خار
آختارودم دلمی تاربه تار
یتدی برقاصد فرخنده شعار

چخاروب عزتله بر نامه
آل که بونامه ایله یاد قیلوب
براقوب حلقه زلف سیهی
بونی کور کچ اومه اولدیفضبان
بو همان زلفدی کیم هجرنده
سکارام ایتشیدم بو زلفی
شایه کاه ایدر ایدیک لایه
بالواروب کاه صباه دردک
شیمدی نولدی آتی الدن قویدک
بونجه نامه واشعاردی کیم
دیدم ای قبله ارباب وفا
بونی برشخص یازویدر که ایدر
نامه سی ناسخ نظم قدما
دیکه وصفی دل قاصر در
چاره اولدر که وفا شیوه سی
تا که وار باغ جهانک اثری
کل کی دوستی اولسون خرم

دیدم ای عاصی بی صبر وقرار
سنی شمس العرفا الاخیار
ال اوزاتم آلیم آن طومار
دیدم ای شاعر بی صبر وقرار
روز روشن سکا اولمشیدی تار
که مقیددر اکا بیک دل زار
یتمسک کوکلکا آندان آزار
که بو دل مجمعه ایله کذار
چالسون اوزسائی سنی بو شهیار
شعر زلفمدن اوله خوش کردار
ایله بو جرءتمدن استغفار
فضلینه کل خلایق اقرار
خامه سی معدن در شهوار
بلکه یول بولمز اکا هیچ پندار
ایلیوم صبح و مساده تکرار
تا که کل وصله محرمدر خار
دشمنی خار کی بی مقدار

عاصی معاصی سندن توبه ایدن زمان شیروان
شعرالری یازدیغی لشکر نامه نك صورتیدر

الهی مسجد میخانه دولسون
اوله می خانه باقوشلر بطاق
نه کلدن اوتری بلبل ناله ایتسون
چن هختده اولسون داغ لاله
پوزولسون رواق ارد بهشی
صفای کاینات اولسون کدورت
سنگ من بعد ای پیر خرابات
دولکسون باده سی بیانه دولسون
اوچوب برمتزل ویرانه دولسون
نه دور شمع بر پروانه دولسون
یانوب بر آتش سوزانه دولسون
کلستان جهان نیرانه دولسون
پوعالم خلق ایچون زندانه دولسون
شراب لعل قلمک قانه دولسون

نچون کیم عاصی زار فتاده
ایدوبدر شیشه ایچره ترک باده

ایدوب تاثیر کا زاهد کلامی
چکوب ال خوبلر زلف رخندن
دل عاشق نك اول سنگین دل ایتمش
ته خنده فلاطون کبی باده
پوزلدی کعبه ارباب حاجت
شراب ناب باغری قانه دوندی
اولا خاک کله یکسان بار الیا
سالوب کوزدن شراب لعل قامی
عبادته کچورور صبح شامی
شکسته ساغر میشاو جامی
قالوب ذلتد یوخدور احترامی
صفادن دوشدی میکش لر مقامی
اولوب میکش لرین ساغر حرامی
نه کیم میخانه وار سقف ایله بامی

نچون کیم عاصی زار فتاده
ایدوبدر شیشه ایچره ترک باده

شکست اولسون خم صحبای خلر
مغنی ترک اولوب میخانه لردن
ناپه میخانه لرده زیب منبر
او جالسون ناله الله اکبر

تولکسون خاکه اشکم نك اومی کیم
نه بنک اولسون جهان ایچره نه باده
مزاجی برهم اولسون سلسیلاک
اساس عشرتم نك برهم اولسون
جهان ملکنده اولسون باده نایاب
جهال یار ایچون اولمشدی مظهر
نه جام اولسون نه مینا و نه ساغر
دونه ذقومه یارب آب کوثر
فلکدن عقد پروین قطب محور
بسان کام نایاب سکندر

نچون کیم عاصی زار فتاده
ایدوبدر شیشه ایچره ترک باده

خراب اولسون فضای کلستانلر
قوروسون شاخ برک تاك انکور
وصال دختر زیبای رزدن
ایدوب ساقیلرین زلفک بریشان
سرود شعر ایله می ماتندن
اولا میخانه لر ویرانه یعنی
الهی کورمسون من بعد می دن
خزان جور یله یودسون غنچه قانلر
الی قوینده قالسون باغبان لر
اولا محروم یارب نوجوان لر
دونه می ماتمین پیر مفسان لر
جهان ملکنده قالسون داستانلر
پوزولسون رونق دارالامان لر
صفا و ذوق آسایش روان لر

نچون کیم عاصی زار فتاده
ایدوبدر شیشه ایچره ترک باده

اکرمی اولسه کوثر دن عبادت
می کلامدن استغفر الله
شکست ایت یخودا جام شرابی
اویان غافل کتور ال جام میدن
کوزک بوم دیده روی دلستاندن
دخی سید یوقدی هیچ رغبت
من وسجاده و کنج عبادت
درست ایت ضوئیا اسباب طاعت
سنی مست ایتسون بو خواب غفلت
شراب ناپه راغب ایتمه رغبت

صفا دوشون صفادن طبع باک
 ظهور ایستون ظهوریدن کدورت
 یوزون ای دوستان دیوان شمری
 می محبوبدن ایتیک روایت
 نچون کیم عاصی زار قتاده
 ایدوبدر شیشه ایجره ترک باده

وله غزلیات

مشک در ماه اوزره بلمم یوخسه زلفک روی ارا یا که سحر ایله چکوبسن داره مهری موی ارا
 شانه خوفندن سیه بوش پریشاندر کوکل کیم بورنکیله دولانسون زلف غنبروی ارا
 خم قدایله قالمشم کوبیکده حیران ایعجب کوی چوکان ایجره عاجز درنه چوکان کوی ارا
 زاهد کج بحسه باخه ای کوکل دوت راه راست فرق وارمهراب الله اول قبله ابروی ارا

عاصی خار ایلوب اولشوخه بکزنش کلی
 بحث آنک ایچون وار انکله بلبل خوشکوی ارا

رسوالقیمه کردش پیمانه دی باعث می ایچمکه اول ترکس مستانه دی باعث
 جمعیت زلف ایجره کوکل اولدی پریشان شان شان اولابوظلمه کنه شانه دی باعث
 عشقمدن اولوب حسن رخک عالمه مشهور کل شهرته بلبل دیوانه دی باعث
 افسان ایدرم مونجه کنه بختم او یانمز ایل او یقونه رسم ایتمش افسانه دی باعث
 دون توبه و یروپسن بکا قهر ایلمه کورسک میخانه ده زاهد دیمه پیمانه دی باعث
 تسبیح وردا خانه خارده در رهن وارسم اکا کر سبجه صد دانه دی باعث

دل مرغی کوروب زلف ارا عاصی بنه خالین
 کردامه دوشه قتله بردانه دی باعث

طارضه کوزم اول زلف سمن سایه باخار نور خورشیده مقابل شب یلدا یه باخار
 وصل ایلی قاشک طاقه دل کوز تکمش عید اولانده کنی عادتدی یکی آیه باخار

غنچه سردهنک رمزنی بیلمک ایستر ایک لب بسته دی سان شرح معمایه باخار
 موبو کزدی ضیا نایمادی کوکلدن اثر نقدر پیچ خم زلف مطرایه باخار
 ترکسین کلشن ارا خیره لئوبدر چشمی سارالوب رشکیله اول ترکس شهلا یه باخار
 آدم ایستردی تا باقدیکا همتا بر سرو اوسیدندی کیدوب روضه ده طویایه باخار

عاصیا عمر یکی صرف ایله ره عشقنده
 بو امید یله که برکون من رسوایه باخار

ایدوب سرو روانم باغ ارا بر با قیامت
 چکوب قامت و یروب شمشاد سروه یوز خجالت
 قاجوب برکنجدن خوفیله دورمش ترکس شهلا
 که نور واحدی درک ایلز هر بی بصارت
 اوروب حسن رخدن دم مه کزمان دوشوب چاهه
 بودر اجری ایده سلطانه هر قول خیانت
 شب هجران ینشسه صبح وصله زلف جورندن
 ایدردم اول مه بی مهره طولانی شکایت
 پریشان ایتمه کوکل جمع ایکن زلف سیاه ایجره
 سن اول تازی صبا اول ناتوانه قیل عنایت
 شب هجران ارا اهم ستون بی ستون اولمش
 نچون کم باش چکر مندن وفاسز سرو قامت
 ترنجه فرق قویمازسه کالندن کورسه ک اول ماهی
 کوتور عاصی دن ال ناصح عبشر بوملا متلر

دائمان زاردن اول دلبر بدخو قاجار کویا صیاد کورمش رم قیلوب آهو قاجار
 بوقسه کیم بلش دکلدن ساز یاره مشکله رحم ایدوب زخم درونه یار مشکین مو قاجار
 بلزم آیانجه زلفیله خو طومش کوکل رسمد چون رده بر شاهین زره طهوه چار

شعله رویت مهوشا دم اورماز حسندن کویا کیم معجز موسی کوروب جادو قاجار
کز لوب کوکلم هجوم دد غمدن زلف ارا خوفدن دیوانه زرد کورسه هایو قاجار
سرو قدر ایچره کوییا کور میو بدر سروری قریوش دل اختار و در هر سودیوب کو کو قاجار

عاصیا کورمش که کل اول کارخه همتاد کل
بحث ایتمکدن سنکله بلبل خوش کو قاجار

الا ای شوخ شیرین کار بهمتا خدا حافظ غم عشقنده بسدر اولدیم رسوا خدا حافظ
نقدری نقد صر و ردی صرف اولدی شفته توکندی ماه ریود ابدی سودا خدا حافظ
نه ذلت ناپ وار کیم صرا دم بدافع هجرانه نه جور ظلمدن وار سنده بر پروا خدا حافظ
رقیب دیوم ورت قریبادی فردیس کورده درم بر لحظه و سلکدن کل هجر خدا حافظ
حریم کویته محرم ایدوب اغیاری من محروم قبول ایلر بو ظلمی غیرتم حاشا خدا حافظ
سک کویک انیسی اولمقه اولدی کوکل قانع اوهم رام اولمادی من بییکسه اصلا خدا حافظ

سر کویته مسکن طوتماغه عاصی دکل لایق
بوکوندن بیله اغیار ایلسون ماوا خدا حافظ

ای کنج حسن اوسته یاتان شاهار زلف بر لحظه تاری خاطرینه اول کنار زلف
آشفته خالدر ستمندن خطا و شام ماچین و چین هند حبش زنکبار زلف
ایشانه موغو کزوبن ایله جستجو کورهانده ایلوب دل مسکین قرار زلف
سردمک ایلورینه فی الجمله کوزلرک لکن یوزی قرائق ایدوبدر شعار زلف
یوز ویرمه سال اباغکا آل انتقامی کیم کوکلی بلالره قیامش دوچار زلف
لشکر چکوبد بخال خط چشم غمزده دن دل کشورک یقین ایده جک تارمار زلف

رسوانه نوعی اولمسون عاصی جهان ارا
راز نهاتی ایلش اشکار زلف

اولش مقامی زلف پریشانی کوکک بردم کسلمز آد ایله افغانی کوکک
رحم ایله سخت دکمه صبا تار زلفه اول پیچ تابه تابی کورم هانی کوکک
زار زلفه او یون کفره اوغرادای سالم قالیر نه نوعیله ایمانی کوکک
معتاد اولوب قرا کونه زلفنده خوشکچر بیک ظلم یتسه شام غریبانی کوکک

کویته عاصیا بو قدر ناله ایلرم
تأثیر ایدرمی اول مهه افغانی کوکک

یتورسه باغبان صنع اگر بیک نخل طوباتک اینا تمام راست سوزر عنا اوله اولسر وبالاک
کوروب لعل روان بخشک حدیث معجزی کویا ایاق چکمش جهانندن چشه حیوا - سبحان
تک فکری ایکی کوزدن ایدوب خواب غم جاری شکاف افش بودریا عه حکیم موسی تک
اولور مجنون نم تک جمله عاقلر طلوع ایتسه یوزک والشمس لیل زلفدن ای ماه لیلاتک
قدس و عبث زینت ویریر مشاطه قدرت الف هر کرا دلاری زیب ایله اولقد زینباتک
صنم لر همدمدر کسه یوسف صورتم ناکه نیجه پنهان ایدم اول بت لری آیا زلیخاتک

کوز آجیز مهریدن ای مه یوزک مشتاقیدر عاصی
ایده بیک مهوش عرض حسن مهر عالم آراتک

اولدک اسیر حلقه زلف دوتا کوکل ایتدک قرا کونم یوزک اولسون قرا کوکل
مونجه دیدم که خالسیه قامه ایته میل پسدم ایشتمدک بنم ای بیجا کوکل
سودای دانه سالدی سی دلم زلفه بو ظلمی جانکه نیجه کوردک روا کوکل
اجرکدی چک قیامته تک شانه جورنی دوش پیچ تابه هر دم اسنده صبا کوکل
حانه اوروبدی جمعیت زلف قتالکا آماده اول هلاککا ای ینوا کوکل
سودای خالدرن دکل آسوده هند شام آشفته حال زلفدی چین خطا کوکل

موتجه صبادن عاصی آتی ایله سراغ
بر یرده در اسیر کیم اولمزرها کوکل

کوکل منصورینه قورمش حییم دار زلفندن
مکر دون صبح شانه سخت دکش ایش در هم کاور کوشه هنوز آمدل بیار زلفندن
مدیم یوخ چاره دور کچ رویک سر بر دوش نه افسون ایلنوم کیم قور تاروم شهمار زلفندن
منی ایمانی یوخلار منع ایدر لر کفر زلفندن دیمز ال چکمزم صنعان صفت زمار زلفندن

اولوب دیوانه عاصی بر برینک اشتیاقده
اوزون ایللردی بر سودا باشنده وار زلفندن

رحم قیل دکه صبا زلف کج دلداره نه روا کیم دوشه وسته نده ایکن دلداره
عشق رویکنده اوروب لاف انا الحق کویا چکلوب زلفنده منصور صفت دلداره
هر خدنیک صفت مژگانده کر کم بولسه کمسیه ایته کان زلفک ارا دلداره
قویه کیم شانه دکه زلفه اوزک محرم سن شرحه شرحه اول انک تک اتی ای دلداره

عاصیا چین سر زلفده کم بولدی کوکل
ظلمت شب طامیق قدرتی یوخ دلداره

کوکل هر دم باخنده اول برینک لعل نایینه
اولور میلی فزون تر ساقک جام شرابینه

کنار جووده باغ ایچره وطن دوت کیم کوردن کسلر
دیسون تحویل ایدوب خورشید چرخین برج آینه
صبا تنها جفای شانه بسدر بودل زاره
ترحم ایله سن هم باعث اوله اضطرارینه

سکا یوزکز دیدم کیم مایل اوله زلف برچینه
نصیحت دو تمسک صبر ایله کاش ای دل عذابینه
یوزک تفصیر صافی در اکا سبحان رحمانک
نقدری آیه رحمت یازیش درت کتایینه
اولوب شهمار زلفک آتشین رخسار کا معتاد
نجون بس قیورلور باعث نه اولش اضطرارینه
خیال عارضک چخمزه کوکلدن نوله ای کل
اورار شه خیمه که تعمیر ایچون ملک خرابینه
نقدری کیم صو رار عاصی لب لعلکدن آلمز سوز
بایشمشدر حلاوتدن آجلمز سوز جوا یینه

قرا کوزلو قرا اولدی کونم زلفک کمی قاره بریشان حالیم انداندی بولمز دردیچه چاره
آلوب زلف مسلسل دور ماه عارک یکسر حرم راهین ویا مسرود ایدوب اعراب زواره
عجب اولمز اکر لال اوله طوطی غنچه ک غندن آچاند لعل شکر بار یکی هر لحظه کفتاره
کوکل لاف انا الحق عشق رویکنده اوراد اتم نوله منصور تک چکسه قرا زلفک آتی داره
کوکل مایلدی نوش اینسون لعلک شرابندن صداع حجر رفع اولسون که دوشمش رنج خاره
توکوب زهر هلاهل کام جانه افی زلفک نوله تریاق لعلک ایله بودرده بر چاره

یتوب حد نصابه حسن رویک مستحق کدر
زکات حسنکی ای شوخ لطف ایت عاصی زاره

وله بحر طویل

ای ظلمت زلف ایچره یوزی مهرمنور وی باغ رشاقده قدی سرو صنوبر

مقبول بار آتش سنی اول خالق اکبر

(ویرمش سکا زینت) (مشاطه قدرت) (بوخ سن کی لعبت)
(بوناز و نزاکت) (بولطف لطافت) (بو قد و بو قامت)
(هم حسن ملاحت) (ای آیه رحمت) (بوخ کسه ده اصلا)
(ای دلبر زیبا) (اولمز سکا همتا) (شیرین و زلیخا)

لایقدی که یوسف اوله سن سرورده چاکر ای قامتی عرعره دوداقی قند مکرر
رویک چین حسنده تا قالیدی بیسوق کل اوردی مقابله مکر لاف انا الحق
کلین قوروبن دار اوزینی آسدی معلق

(کیم بانه وباله) (دوشمه بو خیاله) (اولمز کل ولاله) (هتا اوجاله)
(خورشید مثاله) (اول عارض آله) (بو چشم خضاله) (بو خط و بو خاله)
(بلمم بونه کیسو) (نه سلسله مو) (نه ترکس جادو) (کیم جانم آلوب بو)
ابرو نیجه ابرو کیم اولوب بربره ملحق قان دو مککه آماده ایدوب تیغ دو پیکر
سن سیم بدن زلفی رسن غنچه دهن سن آشوب زمن سرو چین باب قن سن

سن سیم ذقن روی سمن وجهی حسن سن

ای روح روانم غارتگر جانم ای غنچه دهانم ابروی کانم
وی موی میانم غلمان و جانم طوطی زبانه من محمود زمانم
شمس قراوولوم شیرین سوزی دوزلوم طوطی کی سوزلوم سوزن آله کوزلوم
آهوی ختن سرو چین درعدن سن چانماز لیکا آب بقا چشمه کوثر
قان یاشم آخار ترکس جادونی کورنده کیم طفل تک بو ایدر آهونی کورنده
دیوانه کوکل ساسله مویی کورنده

دردم اولی بایند یوز مرد خرد مند تا اورمه لر بند مشکل ایشدر بند
ای دلبر دلبد هجران غمی تاجند ویرم سکا سوکند برایت منی خرسند
ویر بوسه پنهان جانم سکا قربان کیم محنت هجران باغرم ایلوب قان

کافرده یانار حالی دیگر کونی کورنده

سن هم بکا بر رحم قیل ای شوخ ستم کر

سن سک کل باغ ولقد کرم الانسان ماذاغ بصر چشم خازنده نمایان
والشمس فحی زلف رخک وصفه تیان

(ای دلبر زیبا) (منعشه یکتا) (رویکده هویدا) (کر اینسه تجلا)
(اول عارض حرا) (مدعوش اولوموسی) (اولمزیدیضا) (اول نورایله همتا)
(ای سوکلو یازو) (وی چشم خارم) (کورحالت زارم) (بوخ صبرو قرارم)

زمار سر زلفه او یوب عاصی نالان

آز قالدی ره عشقده ای بت اوله کافر

وله ایضا

ساقیا ای بت زدرین کمر سرو سمن بر صنم غنچه دهن سیم بدن ماه منور

یوزی لاله کوزی آله دوداغی قند مکرر

دولانوم باشکابدر بوتغافل بوتکاهل یتشوب فصل بهار آجیدی بو کون لاله وسنبل
اوجالوب چچه بلبل یتشوب کوکله غافل آجلوب نسنن وکل سمن مورد قنفل

غم الندن دوتولوب دل دوتوبان برده منزل

توک ایاغ ایچره بو کون مل نجه مل ووه روح روان راحت جان لعل بدخشان

(نجیدر آب بقا شهد مصفا) (انك عكسند هويدا) (اولوب اعجاز مسیحا)
(ایلیور مرد لر احیا) (چاتا بلمز اكا اصلا)
غم زدا لقدم یقین الله کلن چشمه کوثر
بیه موسم دروا کورمه دونوم باشکاساقی که قالوب گوشه محنته چکم رنج فراقی
منی کل ساله ایاقه اله آل بردم ایاقی

ن دروا محنت کردون ایدم من بی کسی دلخون نوله کریار اولانجتم آچیله طالع واژون
قالام اواره محزون اولانغم کونیکون افزون دولانه حال دکر کون کرم ایت ای بت موزون
ایدون کوکلی ممنون توك ایاقه می کللون

(نجه می وه وه) (باده دل کش) (می بی غش) (اوله هر کسه مشوش)
(اودی پیشك آکا درمان) (یارادوب قادر سبحان) (آنی سر چشمه حیوان)
(نجیدر لعل بدخشان) (نجیدر ای دل غافل) (نظرایت بردم اول عاقل)
(آکا زمزم دیمه ایدل) (هانی آنده بو فضایل)

آکاتای اولمز عقیق یمن و باده احر
برنجه جام بیایی ستود ایساقی ایدم نوش ایله بر لحظه منی باده کلکونه مدهوش
ایلیوب کوکلی قان هیراب ولعل بنا کوش
نجه مدندی که من حسرت اول چشم غزاله سر زلف و خط و خاله اولوبم دردم حواله
(چکریم هر کجه ناله) (توکلوب ماه جاله) (اوسیه زلف چو حاله)

بردین بوخدی ندم من دیمه اول لبلری باله

(نوله ای کوزلری آله) (بتشوب قرب وصاله) (باخام اول عارض آله)
(نجه یوز وه وه) (شمعه موسی ید بیضا) (نجیدر لاله حرا)
بو سوزم اولدی خطا مهر منور نجیدر

(خسرو خاور نجیدر) (مهر درخشان)
(اوله بلز بیه تابان) (کتومز هیچ کستان) (بیه بر نوکل خندان)
چون اودر شعله نور خدا نیرا کبر
(کل رویه اولوب افشان) (نه کوزل زلف پریشان)
یوخسه کلشنده کل اطرافین آلوب سنبل ریحان
نه عجب چاه زنجندان نه کوزل ترکس مستان

باری ای باد صبا سن من زاره نظر ایله اوبت ماهوشك کوبنه بردم گذر ایله
دوتوبن دامنن عرض ایله کیم
(رحم قیل ای تازه نکارم) (یوزی کل برك بهارم) (کل و کور حالت زارم)
(کسلوب صبر و قرارم) (کوزی سرمست و خوارم) (نجه کوز)
(وه وه دوزکس شهلا) (نجیدر جان ایدم یقما)

نجیدر ترکس مستت بیه مستانی وار
(ناوک مژگانمی وار) (آفت دورانمی وار) (غمزه پنهانمی وار)
شیوه مستانی وار خنجر برانمی وار
نجیدر ناوک مژگان کمی خونریز اوله خنجر
شکر قیل قدری بل عالم اراقادر ییچون سکالطف ایلیوب ای سرور وان قامت موزون
شرح هم دوخاند سر زلفك دهنگ نون

اولوب اغیار ایله یار اول بت کل پیرهم

(کل بدنم) (سیم تسم) (قامتی سروچیم) (کوزلری باب قتم) (قان ایچیم)
عزم سیاح قبیلون رشک اودینه یاخه تسم آخری بدنام اولوسن عرضمه کوش ایله نیم
(ای صنم ماه وشم) (موی سیاه - بشم) (بوخ نجه مو وه وه) (مشك معطر)
(نجیدر غالیه تر) (نجیدر سنبل وریحان) (اوله بلز بیه افشان) (اکا پاسته دی یوز جان)

ایده کرشانه پریشان آنی بیک دل اولو نالان

نه مناسبدر آکا تحفه چین تحفه عنبر
رحم قبل عاصی دلسته به ای سرو دل آرا صبر ارامنی هجران سپی ایلدی یغما
سنگ عشق کده اولوب قیس کی منزلی صحرا ویره لی کوکلی سن سروره بی مهرمهم

(کج کاهم) (کج نکهم) (پادشهم) (قبله کهم)

(زلف دراز سم) (طره چینی زرهم)

(خاکدردی سجده کهم) (دردم گرفتار اولوبم) (هجرایله یار اولوبم) خار اولوبم
(زار اولوبم) (حسرت دیدار اولوبم) (سندن ایراقه دوشوبم) (بار فراقه)
منی غم سالمش ایاقه نجه غم وه وه آتش سوزان نجیدر زحمت نیران نجیدر
نعمت و صلت بقدر لذتی واردر آنک ای شوخ یوز آنجه غمیله محنتی واردر

بیله جان سوز غم دهرده توش اولیه کافر

بر محمد دناك
آمری فنده

مستانه کوزک کورنجه جلاد دی محمود عشاق قانین توکمکه معناد دی محمود
جمله فتنه باعث ایضاد دی محمود سحرندن آلمک هر کوکل آزاد دی محمود

یوخ بر غمی دنیاده یقین شادی محمود

دوندردی کوزیم یاشنی ایکل کوزک آله بیک حیلله ایله کوکایمی سالدی کوزک آله
قورقوم بوذرایمانمی الدن کوزک آله برکافر بدمستدی سوز کون کوزک آله

دایم روشنی ظلم ایشی بیداد دی محمود

محرابه ایدر طمغه سنگ طاق هلاک جفت اولمش ایدر طاقتمی طاق هلاک
کج رودر آکا راست دیمک شاق هلاک چکمش یوزیکه تیغ اولوب آق هلاک

بی شک کنه زلفک آکا اوستاد دی محمود

ای قامتی عرصه دوداخی قند مکرر یوز نور ایدر کسب یوز کدن مه انور
چون پادشه عشقه کوکل اولدی مسخر هجران اودینه یاخه منی مثل سمندر

چون باغ رخک جنت شداد دی محمود

نه نوع اولوم رام من اول وحشی غزاله کیم وحشتین افزون ایلور آم ایله ناله
دل مرغی طمع ایلیمه لی دانه خاله دام سر زلفکده اولوب دزده حواله

بلم بونجه دام ونه صیاد دی محمود

ایجاد ایدوب آدم وهوانی خداوند منظور بودر دور زمان کردش ایدم چند
نسلدن آنک ظاهر اوله سن کی فرزند بو حسی کوروب فهم قیله مرد خردمند

کیم صانع صورت نجه استاد دی محمود

ناصر منی منع ایتمک صرف ایله اوقات عاصی ایدم اول ماهوشین ترکی هیات
دل باخته اولما قلغمی ایلوم اثبات بر خالی منی شش در حیرتده قویوب مات

یوخ چاره خلاص اولمه نراد دی محمود

وله ایضاً

ایدل نظرایت کورنجه دلداردی محمود مجموعه مهوشاره سردار دی محمود
رخسارک اوزم زلف سیه کاردی محمود کنج اوسته یاتوب یوخسه که شهرداری محمود

رعنا قدیکه سرو دیمک عار دی محمود

ای لعل لب مبطل اعجاز مسیحا وی نور رخی مقتبس شمله موسا
انکشت پیمبر کی بین الف آسا ابرودن ایدوب معجز شق القمر افشا

یاجادوی چشمکده کی اسحار دی محمود

تادوشدی کوزم سن کی بر مایه نازم صبرم تو کنوت تاب و توان کیتدی کدازه
محمود حقیقی سن سک باخه بجازه محمود اگر عاشقیدی حسن ایازه

محمود یوز اول قدر سکا واردی محمود

کر جمع اوله لر بر یره بو عالم مشهود حورو ملک وانس ویری جمله موجود
حسن رخک ایلر آنی بر لحظه ده نابود کوکلم سانورای ی یوزیککی آتش نمرود

آخرده یقین ایندی که کلزار دی محمود

زلفکیدی هر سو داغلوب ماه جاله یا بر سیه دن دوشوب آی دورینه هاله
ای قاشی کان کبریککی اوخ کوزلری آله عشق من ییچاره نی کورسالدی نه حاله

مدتدی کوکل هجر ایله بیاردی محمود

حدی نهدی کیم سرو اوله قدیکه همتا شمشاد و صنوبر نهدی یا هر صر طوبا
حق نمک لعلک ایچون ای بت زیبا کورسیدی سنی مصر ملاحتده زلیخا

حاشا مه کنعانه خریدار دی محمود

کیمدر که سنک حسکا همتا اوله یوسف شیرین و زلیخا یغیله یا اوله یوسف

چاقماز سکا کر جمله دنیا اوله یوسف قارشو کده اکر ایسته سه زیبا اوله یوسف

صال چاه ز نهدانه کنه کار دی محمود

ترك هوس كلشن وباغ ایلدی کوکلم زلف سیمك ایچره یطاق ایلدی کوکلم
افغانی ایله طاقی ماساق ایلدی کوکلم شانه کزوبن زلفی سراغ ایلدی کوکلم

کوردی چه غنیمده گرفتار دی محمود

بوی سر زلفك دلرم باد صبادن کوکلم ایدرم شام وسحر شاد صبادن
یعقوب کبی ایسترم امداد صبادن چون پیرهنك بویین ایدر باد صبادن

عاصی آکا هر صبح طلبکار دی محمود

وله نوحه

آباد اولای ایویك غمخانه کر بلا
میراب کوثرین اوغلی چکوب فغان
عادتدی دهرده باشن کسن زمان
افلاکه جولقانوپ فریاد العطش
سوسودیوب ایدر آخرتنامی غش
باتوی طاهره خاتون بی نظیر
قوللاری باغلانوب شاهه کیدراسیر
بو میزبانلق ایله سنی ملول
دوشمش قوم اوسته کلدسته رسول
چوخ حرمت ایلدك مهمانه کر بلا
قرب فراتده لب تشنه ویردی جان
مردمه سوسو کوستر قربانه کر بلا
اطفال اهلیت چون دختران نعلش
غمندن کلو بدیلر کور جانه کر بلا
زینب جفا شه نه اولموسك دلیر
راکیدی ناقه عربانه کر بلا
ایته سوال اکر تحشر کونی قبول
درد مین یایله میدانه کر بلا

ای آب روی سز آبك بودشت ارا بر قلمره ایجمدی اولاد مصطفی
دونسون کورم سنك ای دشت بر جفا آب فراتی آلفانه کر بلا

خون جگر اولوب بیمار شری آیدکلکی بس بو تب حرارتی
عباس اکبرك اندوه و فرقی کتندی او بیکی کور جانه کر بلا

ایتم سکا شیه کیمه دیاری فردوس هشتمین باغ ثمارتی
اغوشه چکمن اکبر مزارتی یار اولمسك عجب چانه کر بلا

مدفونی سنده چون اول سرور غریب کرد رهك ویرر عرش خدایه زرب
آخر نفس آکا تا اوله سك نصیب حسرتدی عاصی دیوانه کر بلا

وله غزلیات فارسی

مکر که دیده مؤذن خرام آن قدو قامت که ورد او قدو قامت شده است تا بقیامت
بخوبیت نه فزاید دگر برینت زیور که خود نمانده بدین حسن جایگاه زیادت
همین قدر میرا کن دوزلف خویش که مرا وداع سازم و گویم دلایرو سلامت
شنیده بودم مکر و صف کوی دوست که آدم ز کف بهشت بهشت در او نکر داقامت
حکایت ایست بکوش من امر پادشه عقل نشست عشق چو بر ملک دل به تحت خلافت

اگر بمشقی دهی عاصی امر آنچه که داری
بحق حق نکشتی عاقبت ز کرده ندامت

فاش گویم که خدای من ترساین است که دم عیسو یش درد دل شیرین است
بیندار حسن تورضوان ز حجاب راند هر چه در روضه ز علمان ز حورالعین است
ا همه روحست سراپا تن صاف جانا نتوان گفت که این جسم ز ماه طین است
دور از ماه رخت تاب سحر شب از سرشك مزه بردامم از پروین است

هان دلا بر سفر زلف بکش رخت میند آن نه چین است نه ما چین که در او صد چین است
مرد کوته نظر است آنکه بوصفت گوید کرکی سرو شنیده است بر رفتار این است

دل و دین را زنی کفر دوزلفش دادم
تا بگویند که عاصی بجهان بیدین است

باز چن کشت از نمنو شقایق چون رخ عذرا و اشک دیده و امق
از پی مدحت سرائی کل سوری بلبل خوشکوب صد زبان شده ناطق
دفتر حکمت کشوده از ورق کل میکند از راز دهر کشف دقایق
موسم عیش است و نوش ساقی کلرخ خیز بدهمی به می کشان موافق
بخودم از باده کن دمی که رهد دل از غم مالحولیایی قید و علائق
من نچنان با مجرم که نمایم بی روئی قول زاهدان منافق
نیست صراط آنکه از صراط برستی بلکه رسیدن بود به کنه حقایق
باده بیاور که فکر و دینی و عقبا عاشق آزاده را نباشد لایق

حام شفق کون بده بمعاصی مسکین
تا که و جودش بحق نمای و لاحق

ندامت که چه حوری نژاد زهره جینی بدین صفت نتوان گفت کرسلاطه طینی
بری ز ناریه امکان بر آمده بشر از کل باین آن تونمانی ز نور محض عینی
اگر مثل بزندت بماء خور بلطافت خطا بود تونه آنی جفا بود تونه اینی
بهر چه هست دلا کر نظر کنی بحقیقت بغیر سایه خورشید روی دوست نه بینی
غلام روی تومه بنده قدت شده شمشاد بحسن قامت و رخ رشک آسمان و زمینی
علاج کن دمی ای پادشاه ملک ملاح جراح دلمارا بخنده نمکینی

بغیر آنکه دل و دین بدادت عاصی مسکین
چه کرده است که باوی مدام بر سر کینی

سؤال و جواب

بده مزده ابجیان چرا آمد از در که یارم نه قاصد از آن ماه بیکر
چه آورده نامه بخط که جانان در او ثبت کشته است نام مکرر
چه برسید از ماجرای شب هجر دگر از چه از حالت دیده تر
زدل هیچ چیزی نوشته است آری چه سانس است اسیر است چون زار مظهر
چه دارد به یا حلقه غل و زنجیر بجا کشته ساکن بزلف مغیر
چه نوعست حالش پریشان و درهم چرا از جفا های ان کبر و کافر
لباسش چه سانس پوشیده نیلی چرا در هنای تو الله اکبر
در آن حلقه تنه است فی هست انیس اش قلند نه از هزاران فزون تر
نوشته دگر چه سلامت رسانده چه وقت حاضر الوقت در بزم دلبر
مهم بزم کرده است بی من نعم آه چه در بزم او بود ساقی و ساغر
دگر چه می و نقل دیگر چه مطرب که بد حاضر انجا رقیب ستمگر
رقیب از برای چه کرده سلام که افرو د از رشک بر جانت اخگر

دگر برکش عاصی چه دست از که از یار
چرا چونکه غیرش کشیده است در بر

خدا داد يك

يوکل کاشن معرفت و سرو
نو نهال جو بهار ملاح
و غدايب هزار آوای
بوستان فصاحت و شجاعت
کاشن صباحت مرحوم
ابراهيم بك آذر تخلصك
كهتر برادر يدر كه دهرك
بي مروت باغبانی اوتوز
سسته پسته مش كاشن
عمرين اوراخ و باد سموم
اجل معجلا كل دفترى
تك دفتر عمرينى اوراق
ايوب مختصر بهار
كاشن عمرى تر خزان

اولماته كوره قره باغك غزلخوان اولان بلبلرى هر برى بر
دليله معظم الهى توحه ايدرمشلىر از آنجهله تأسف ايدنلردن
بريده ميرزا كريم بك جنابلريد هانسكه آنك تأسف نامهك اوز اشعارندن
بقاق بو اوراق اوزره نكارش ايتك

صد حيف از حوادث اين چرخ بد سكال
غنچه دريده جامه بفشه بخود خميد
اعنى قرار قلب دل دوستان خود
محبوب جمله خلق خدا داد مه جمال
بريده شد بعضى چون نوكل از نهال
فرياد كرد قمرى بر آن سروى مثال

افسرده كشت كن بچمن ريخت خود بخود سوسن زبان بريده غدا دل شد دلال
افسوس آن جوان سمن بوى معذار ناكام خسته دل ز جهان كرد در تحال

كردم سوال وقت رحيلش سبا بكفت
بر اوج كاه قسمر ارم مى كشوده بال

اسكندر بك رسم بك اوف جنابلريك

غز اينده نظيره

بچمن زلف تو صد كاروان است جرس آسادم اندر ميان است
بقربانت قدم بر تربتم نه جفا مپسند كه مشق استخوان است
نزويد در چمن سروى ز غيبت در آن كاشن كه قدت در چنان است
حكايه مى كند زخم درون را سرشك آل كنز چشمم روان است
نيسارم كفت حرفى بي رضايت كه اول شرط با عشقت همان است
سرى را كر هواى دوست دارد بنا صبح كوكلها پرواى جان است

بكوش جان شو اغز سكندر
دمى بادوست عمر جاودان است

* میرزا صادق *

بوصادق القول دشوان مکان ایمان خان قرمباغی نك خلف الصدقیدر که
خوش صوت و شیرین صحبت اولماقنه کورده اعیان و اشرف ولایت ایله بحالست و موافقت
ایدرمش مشهور در که فردوسی طوسی علیه الرحمه نك شاه نامه سی سپهر سینه سنده
مناقش ایش کوزل و شور انکیز لحن ایله بحالست و محافل انسده اوقویارمش
خلاصه کویچک طبع صاحبی در بیلکه که تفلیس شهرینک و کوزلرینک تعریفی
حسن طبعی تعریف ایدر *

سحریش از طلوع مهر انور که خواب آلوده باشد چشم اختر
زهر سوماه رویان همچو خورشید برون آیند در کف جام جشید
چه رعنا ابروان ماه پیسگر چه زیبا دختران حور منظر
فروزان چهره ها از بادۀ تاب خسارین چشم ها از خواب در تاب
فشانده زلف کا کل بر سر دوش بمرک عاشقان اکثر سیه پوش
فکنده دست ها در کردن هم جوشاخ کل بهم کردیده توأم
زچاک بنده های صبح سینه نمایان چون فروع از آبکینه
کلاه ناز بر سر کج نهاده بسان مهر و مه عارض کشاده
بدین صورت چو جرک حور غلمان روان سوی کلیسا مرت کویان
چه گویم از کلیسا و صفایش هزاران مسجد و منبر فدایش
کشیده کیندش ز آن سان به بالا به پیش اش پست باشد چرخ اعلا
حضیض پایه اش از اوج پایه بفرق فرقدان افکنده سایه
شده خاج از سر کیند نمایان جومد نور از خورشید تابان
نمی خواهد دلیل عقل اینجا از این کیند بگردون رفته عیسی
بطاق در کبش صنع الیه نموده نقش رفعت دستکاهی
مکر خاکش ز فردوس برین است که دایم جلوه گاه حور عین است
به تعظیم درش از اوج افلاک نهد هر صبح دم خورشید برخاک

بجر خش می توانم داد رجھان که آن یک نور دارد این هزاران
فرو آویخته ناقوس از طاق چو زابروی بتان دلهای عشاق
باین نوا و صوت اهنگ که از آینه دلها برد زنگ
کشانش بصورت چون عزرا زیل قتاده پیش شان تورت و انجیل
بری رویان زهر سوسف کشیده زهاله دورمه بردف کشیده
سمن مویان کشیده صف زهرسو کشاده مهر آسا عارض و مو
زهر جانب پریشان جعد مشکین زهی نسیرین رو چون لاله رنگین
بیا ای زاهد محروم ابد دماغ تازه کن از بادۀ تر
ندارد کنج مسجد نشئه خیر بیانا مرد سپر دیرکن دیر
بیا اینجا که صنع الله اینجا ست چه صنع الله که خود الله اینجا است
بهشتی را که میخواستی در عقب بیا اینجا ببین حب القضا
بهشت این حور این غلمان ندارد اگر دارد بدین سامان ندارد
بیا اینجا زانوار صفایین بکش جامی بسر صنع خدا بین
مکو آثار مسجد غیر این است که خاک هر دو از یک سر زمین است
چو بر خیزد حجاب جهل و ابرام یکی باشد چراغ کفر و اسلام
اگر مسجد اگر تبحانه کردیر مراد از جمله چون حواست لا غیر
همه کر مؤمن و کر بت پرستیم زجام شوق یک معشوقه مستیم
کر سطوس و خدا و مرت معبود از این الفاظ یک معنی ایست مقصود
بکو باحق پرستان هر که هستند بتان این ولایت حق پرستانند

که می گوید بدین آیین این کفر
الیهی دین من قربان این کفر

❦ ذا کر نامی ❦

بودا کر تخلص ذا کر مذکورک نویسی و مرحوم آقابک نور دیده سی و سرور
سیاهی سی قاسم یک جناب از بدن عبارتند که آتا بایستک آدیله آدلانش ایمنش.
شاهسرای بر نحو یله شونله اوت ارفقه کوره کاه کاه جنابندن شیرین شعرلر
و تمکین سوزلر ظاهر اولورمش. الحاصل تاریخیک اوج یوز سکیزنجی هجریده
قاسم الارزاق حقیق دن قسمت دنیوی سی منقطع اولوب نعمت ابدیه نائل اولمش
صاحب طیمدر ذیلده درج اولمش اوج غزل اوجنابنددر که شو صحیفه لرده مندر جدر.

خوشدر تقدیر ایله یارم جفا بکا تا کیچم رقیب سویلامه سک بی وفا بکا
سرسر دیار هجرده سر کشته قلشم و صلاک امید یلم اولور دهنما بکا
ویرم نشار جان ودلی خاک بایسه ای کل کتوره نکمت زلفک صبا بکا
ضعفتم قلوبدی ایله خورد خوابدن خون دلم اولوبدی عزیزم غذا بکا
غم بسترده قویه منی زار ناتوان ویر شربت وصالدن ای دل شفا بکا
چوخ سی ایلام سک کویکله خود و تام آنلر علم اولمادی کوزلم آشنا بکا

ذا کر یازانده کاتب قدرت عریق عشق

درد غم و فراق یازیدر لکا بکا

بسم اوفاه رخسارم سالیب یوزدن نقاب اوینار
سناستک چرخده رقصه کلوبدر آتیب اوینار

دولانور حلقه زانی اوماهسک دور روینده

کون اظرافین آلوب کویا که بر مشکین غراب اوینار

شب هجران حرارتدن کوکل ای قبیله عشاق

دل بیچار نک مردم ایدر چوخ اضطراب اوینار

دوشوبدر آتشین رخساره مرده قیوریلور زلفک

دوشنده آتیه افعی ایدر چوخ اضطراب اوینار

❦ ۲۰۹ ❦

امید و صلیله ذا کر عزیزان ایله خرمدر

کوروب کویا یابان ایچره براتشه سراب اوینار

کنیز کوکاسدن اولبت خونخوار قیقوسی باشند کیدرنه زلف سیه کار قیقوسی
خال خطیک خیالی بنی درهم ایلمز کر اولماسه او طره طرار قیقوسی
جان و دیاله بن چکریم یار جورنی حقی بودر که اولیه اغیار قیقوسی
بلبل کلین جفاس چکمکدن انجیز آشفته ایتمه آتی کر خار قیقوسی

سن کی ذا کرین کوزلم کلیداری وار

داخی چکریمی دهرده کار قیقوسی

حاجی میرزا عبدالعلی

شو رضوان مکان مرحوم میرزا عباس ترابی تخلصیک ارشد اولان
اوغلیدر که تولد ایدوب شیشه شهرنده تحصیل علمه مشغول اوب اوز وطننده اولان
علم الوردن خصوصاً مرحوم عموسی حاجی میرزا علی اکبرک حضورنده علوم فنون
غریبه دن استفاده ایدوب مات عمرنی مدرسلک ایله باشه یتوروب ویر مدته شیشه
شهرنده اولان دولتی اعدادی معلم خانه سند، معلم علم الهی اوتوب سنه اسلامیته نک
۱۳۰۹ هجر ایانده مکة معظمیه مشرف اولوب اعمال حجی اتمامه یتوردن و نکره مکة
شهرنده داعی حق لیک دیوب حق تعالی حضرت تدریشه مهمان قالب بنی هاشم
قبرستانده مدفون اولوب و مدت عمری قرقیش ایل اولوب رحمة الله مرحومک
اشمارندن اله کتورمک ممکن اولمادی انحق نواب مستطاب شهزاده رضا قی میرزای
مرحومک اوغلی نواب رکن الدین میرزا نک ماده تاریخنده دیدیکی سوزلرک بر فرد نه
بوراده اکتفا اولندی.

هزار شکوه ازین دهر و از کون بنیاد که باغم و الم دید محنت است بنیاد

محزون

بومرد دیندار و نیکو اطوار که مرحوم ملا اسماعیل جانا بارتدن عبارت در مرحمت پناه
ورضوان جایگاه کربلای قاسمک خلقی در . معظم الیهک منشأ ولادت و محل
اقامت شیشه شهریدر خوشخط و صاحب سواد اولماقه کوره آخر عمرینه تک
مکتب دارلقه مشغول ایدی منتهای عمری ایسه هجرت نبویه دن بیک اوچ یوز
اون بر ایل کچمش اتفاق دوشوب . بواسعار آبدار آنک آثار افکارنددر
که یاد کار طریقله نکارش اولندی .

درد عشقک راحت روح روانمدر بنم راحت روح روانم مهر بانمدر بنم
چاک قیلمش کو کسی غمزه خدنگی تازه دن قانه دوش کوزیاشم کو کسم نشانمدر بنم
شور عشق ناله دل آم ایام فراق بر بساط آچش بکا عیش نهانمدر بنم
عشق سودا شدن ای ناصح منی منع ایله کیم منافیدر بوعقل ایله زیانمدر بنم
وارث فرهاد و مجنون و امق شیدا بنم عشق محراسی جنون ملکی مکانمدر بنم
حسرتندن کلرخک بن نجه فریاد ایتمیم بلبل شوریده ام غم کلستانمدر بنم
طره شیرنگی صالمش عارض کلکونه مه قرین عقرب اولمشدر قرائنمدر بنم
بخرغم طغیان ایدوب دوشدم بلا کردانه غرق ایدر آخرنی بو بحر عیانمدر بنم

حسن کلزاری ارا لال ایلین بلبلری

بلبل نالان بنم محزون فغانمدر بنم

مرکشته لکده زلف بریشانه یتشم زلفک هواسی ایله بری شأنه یتشم
بی قرب بر اسیر محقر کدا یکن قرب دریکده شأن سلیمان یتشم
طوف درک صفائی سعیده تاشتم کویا حریم کعبه عرفانه یتشم
ظلمات کفر زلفده کور کچ جمالکی کفار ایچنده کفر دن ایمانه یتشم
درد دیشک صدف دهنون لعل لبرک کوه هواسیله کزوب کانه یتشم

بیت الحزننده مسکن ایدن درد غم چکن یعقوب وار یوسف کنعانه یتشم
کلزار حسینک اوزره کل عارضک کوروب روشن دلیلله روضه مروانه یتشم
طلعن رقیب وجور فلك بخت فراق طاق ایلوب دی طاقی جانانه یتشم

محزون خوار صانه منی کنج فقرده

عیش و نشاط و کنج فراوانه یتشم

دکه شانه زلفه بوزمه کوکل جمعیتن کیم فزون ایلر بریشانلق کوکلر محتین
تارلفندن کوکل ال چکمه ایسترسک نبات چاه محتندن قوتار سه قورتارار جبل المین
عشق هواسک باشه سالمدر درد هجرک جانمه بن خلاص اولدم بحمد الله که چکمم زحمتین
ای کوکل کل ایده لم شام سحر عیش و طرب بخت یار اولدی که غیرین چکمدک یزمتین
جانده شوق وصل یازم سرده شور عشق یار دله دوق اختلاط دلبر مه طلعتین
آم حسرت چکممک ایله قانه دوندی کوکلر ای کوزم قان آغلا کیم بز بولما دق بر لذتین
جوری افرودر بزه اغیاره هم کم التفات داتلق اولمز دلبرک الحق که حق نعمتین

اولدی محزون عشقیله دیوانه مجنوندن فزون

شور شهر آشوبیله سندیردی مجنون شهرتین

* سالاک *

بوسالاک راه حقیقت و عامل احکام شریعتک نام نامی سی مرحوم میرزا
حسن بک و ابوی والا مقامینسک اسم کرامی سی مرحوم میرزا علی بک در ..
و میرزا علی بک مبرور ایسه صاحب سفره جود و مهمان نواز بوجود ایمش
که اوسیه آنک اولاد اعجادی مهماندار اوف مشهور درلر غرض معظم الیه
ایام جوانلقنده حسن علم و معرفته متوجه اولماقه کوره شهرک علمالربک

حضورنده خصوصاً مرحوم میرزا ابوالقاسم قاضی نك وحقیرك جدی
آقا عبد الرحیم مجتهد طاب تراهك خدمت لارنده اکتساب علم و آداب مشغول اولور
آخر الامر او اخر عمر نده ولد ارشدی مرحوم قاسم بك جناب لری كنجه
شهرینه روس طرفندن ناتاریوس تعیین اولقه كوره هان ولایت مسافرت
قیلوب برمدت او ولایتده قالدقدنصكره مریض اولوب وطن مألوفته مراجعت
بیوروب تاریخ ۱۳۱۲ نجی سنه هجریده داعی مهمان سرای حقه لیک دیوب میزبان
حقیقه مهمان اولور خلاصه صاحب کلامدر کلامندن فقط بیداهتا انشاد ایتدیکی
برفردده قانع اولوب ثبت دفتر ایتدیك .

فرد

به ابروی صرق آلوده دوچار شدم فغان که کشته شمشیر آبدار شدم

سائل

بو مرحومك كه اسم مباركي مشهدی حسین در سكونا ایتدكر
دیار جنت آئارده میر سیاب اوغلی مشهور و معروفدر . معزی الیه صاحب
دولت و صاحب معرفت بر شخصی ایدی حال حیاتنده ایکن علیننه مخصوص
اولان مایملکین جناب ابی عبد الله الحسین علیه السلامه وقف ایتدی .
الحاصل سنه بیک اوج یوز اون آلتی نجی هجریده رحمت خدایه واصل اولوب
صاحب طبع ایدی آتیده کی برنوحه آنك افکار نندندر که مندرج اولش .

عمه میدانده بو کون شورش فردا کورنور

باش آجق محشر ارا زهره زهرا کورنور

آلوب اورتایه عدو اکبر کلکون کفنی

نجه کیم خار دوتار دور کل و یاسمنی

کیم کوردرسه دیر اول یوسف کل پیرهنی

صحن کلزار جهانده گل رغبا کورنو

اود دوتوب سوز عطشدن جکرم اولدی کباب

کوك يوزك دود دلم چولقادى مانند سحاب

بو هواده کل اولوب آب دو چشممله تراب

هم دل سوخته چون ماهی دریا کورنور

بارالها بونجه طویدی کیوب قاره عروس

زانوی غمده قویوب باشی بی چاره عروس

کاهی سرخاب توکر عارض کل ناره عروس

قاسمك اللری قان ایله مخا کورنور

قوت دست اخ وارث موسی بی جنود

کورون بربره سویلردیلر اول قوم یهود

بازوی بنت یدالله اوله بلز مسدود

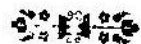
باشلر اوستنده تقدیر اول ید بیضا کورنور

سائل ناله و فریاد ایله صبح و مسا

جاری قیل کوز یاشی شوریه هر بزم عزرا

قالنر عقباده ندامتده یقین اهل وفا

مشری کوز یاشنه وارث یحیا کورنور

بهار عمر شریفی یتیمش بشده خزن اولمش سید جلیل القدر و عالی نژاد
و عالم و عامل خوش اعتقادك نام نامیسی آقامیر مهدی و ابوی و الامقامیسیك
اسم کرامیسی آقامیر هاشمدر متولد اولوب زنكه زور او زدنك برکشاد محالدم
واقع اولان (مملو) قریه سنده و بعد هجرت ایتش طسوغ نام قریه
هانسیكه هان مأواده تاریخ بیک اوچ یوز اون برنجی هجریده روح بر فتوحی
جنت المأوایه انتقال ایتش معروفدر جناب جلالت مأب قره باغ تاریخین
من اوله الی آخره مفصلاً ترتیب بیوروب که الآن بر پاره برلرده موجود
در خلاصه صاحب دیواندر دیوانی ایسه حین تألیف کتابده اله دو
شمدی و لکن نتایج خاطر شریفندن وصوله کن انحقق بو ایکی غزل ایله
مرحوم محمد بك عاشق تخلص یازدیغی اشعارینك جوابی در که رقم اولندی

جواب مرحوم محمد بك عاشق تخلص

یتشدی نامه نامی بن مهجور رسوایه مناسن عور مفلس یتدی نا که کنج عظمایه
ملاذاجذا بر در مکنون بیله خوش مضمون تا بولز کیرسه یوز کنز فیکر لر غواصی دریاه
جکوب بر عقد مرواریدی الحق رشته نظمه اوروب کوهر فشان طبعی خلل لؤلؤ لایله
بولطف ایله غزل مونجه کوزل اولمز حقیقتده صانار اهل نظر بکنزر بواججاز مسیحایه
کوروب آدم صنی بوصفحه فی الدن صالوب محفین دیدی منسوخ قیلدی بو محمددن کن آیه
وتور مرشدیم دمی غافل مثال بلبل بی دل که نا که قاصد و نامه و رود اولدی بو مأوایه
دیدم یارب نه ساعتر بو منزل آیتدر عجب هنر فخرتدر یتشدم مرش اعلایه
بوالله یادیمه دوشدی وصالیه کن کونلر تعرض ایلدم چرخه دوروب بحتم ایله دعوائیه

کتوردم خاطره ایام وصلی سویله دم ای دل در یغا قویمدی کردون اولام دلداره مسایه
آلشتم چون سمووار آتش نار فراقیله ایدوب یاد لب لعلك دیدم هنرم ایلیوم جایه
صاغنمه ساکن غربت دوتار اغیار ایله الفت وطنده بر قوری صحبت دکر یوز مال دنیایه
نهایت مرغ دل افسرده در پرواز قیلماقدن که کلشن خالیدر کلدن زمستان دوشمش اورتایه
اوله محرم ایکی همدما کر بی غم هان دم دهر ایدر بر شعبه ده نا که سالور هجرانی اورتایه

وله

جهانده هر کو کل آشفته در بر یار شوقده کمی ایمان خیالنده کمی ز نار شوقده
کمی صنماز اولوب بدل باغلامش زلف چلیپایه کمی مجنون اولوب بر لیلی و ش دلدار شوقده
بساط عشق در عالم حقیقت باخسه که اوضاعه عنادل کل هوا سنده سندر نار شوقده
ایکی دلداره عاشق در خمیده قری و بلبل بری سروك هوا سنده بری کلزار شوقده
زمانه اهلی عادت در کمی کسب حلال ایلر کمی کر کس صفت دایم اولور مرید شوقده
جو اتلر خوش سعادتدر که غافل کنز موب اولسون کهی تحصیل علم ایله کهی اشعار شوقده
سعادت ملکیکن سرمایه سی تحصیل اولان زمین خزان خسته و مسکین همیشه وار شوقده

اول عارض کلناری کورن آیه باخاری	نعلقین کورن اعجاز مسیحایه باخاری
بر کوز کوره اول زلف سیه چشم خاری	ریحان ترو ترکس شهلایه باخاری
مست لبک ای کل دخی میخانه فی نیلر	لعلکندن اوین ساغر صهبایه باخاری
خال سیاهی عارض آلکده کورن کس	کلزاره واروب لاله حمرایه باخاری
سرکشته سودای سر زلفك اولانلر	سرمایه دنیا ایله عقبایه باخاری
خم قامت ایله قاشلر کا سجده قیلانلر	مهرایه اولور قبلی یکی آیه باخاری

بر کس که اوله پادشه حق حقیقت
آخر بو خزان کی رسوایه باخاری

بوهادی تخلص که محل مادر زادی اولان شیشه ادا حسن قرا معروف
در آدی مرحوم حسن بك واب اجدینك اسمی رضا قلی بك در معلوماته
كوره معزی الیه بو بلدهده بقدر مقدور علم و معرفه بلدیت یتور سوكره آخر
عمرینه تك خرمدی فروش لیلای ایله كسب معیشت ایدر مش . لاجرم سنه
بیك اوچ یوزاون سكرنجی هجریده مالاقان آدیله آدلانان یرده داعی حقه لیلک دیوب
روحی رحمت خدایه مقرون وامام زاده ابهك جوار رحمتنده مدفون اولور
بو اوچ كوزل غزل آنندركه رقم اولندی .

شب ظلمات زلفك ده فغان آم زارم وار وصال صبح رویك فیضه چوخ انتظارم وار
كشلمش طاقت تاب و توانیم تاری شاهدر نه یول بولم وصال هجره نه صبر و قرارم وار
نكارامه جینا سرو قدك اشتیاقنده ایدن هر لحظه چشمه جاری چشم انكبارم وار
سكا کی رحلك بونجه ندندر بنرم ظالم كتور مزسن خیاله کیم منم بردلنكارم وار
حضور بكمه عزیزم ذر چه هر چند قدرم یوخ ولی غم یاریانده شاخصم چوخ اعتبارم وار
سك عقد ثریاك جیننده عرق منظوم بنده خواب كور مزیدده انجم شمارم وار

آچار مژگان اوخی هادی خیالمدن نجه روزن

خیالی كورمكه وده نه بخت هوشیارم وار

دولانور قاتم مخفی كوزیه قاش آراسنده اولورقان شبهه سز بكمه بولارون قاش آراسنده
اشاره ایلدور غمزده صف مژگانیه دایم توكون قانین ایدك پنهان ایکی سرداش آراسنده
اورانر زخم زخم اوستن بكا ناوكلرین هریان بیله كافرلك قالدیم من كلباش آرمسند
كلم كلر خلیله عزم سیركاستان ایتش من یچره آنلك اولیدم كاش آراسنده
خیال خانیله خسارده نردا وینویان كوكلم اودوزدی مایه صبرین عجب قلاش آراسنده

حساب ایتدی منام امن كوكلم كوكبه کیردی بیخابلیمز او كسلر تك كه قالدی داش آراسنده

ضیاء مهر رویك تابنه تاب ایتمین هادی
قالوب ویرانه لو كنجدمه کی خفاش آراسنده

كوكل نه زافیه که بیل باغلیایدی خرم اولیدی نه جورشانه چکیدى نه زاردرهم اولیدی
نه هرگز علم معما اولیدی عالمده نه نقطه دهنك سری یاهمیه اولیدی
نه تیر غمزه که طالب اولایدی سوزان دل نه آه شعله چکیدى نه دیدم برنم اولیدی
نه عارضك عرق بوس ایدیدی محرم تك نه حشر اولنجه كوزم كل یوزنده شبنم اولیدی
نه امر نهیدن اعراض ایدیدی بر عاش نه روضه ایچره او بی اعتبار آدم اولیدی
نه خوب رولر آدی بی و فالقه مشهور نه اهل عشق مجازی حریمه محرم اولیدی
اولیدی خالق جهان جمله غصه دین آزاد تمام درد زمانه بكا مسلم اولیدی

نه هادی وصلی سنكا یوز ویریدی عالمده

نه ده رقیب سیه دل حریف عالم اولیدی

مصری

بو مرحومك آدی مشهدی یوسف، ابن مغفور حاجی قرباندر محل مادر
زادی شیشه شهرندن عبارتدر مشار الیه خوش خلق و نیکو اطوار بر جوان ایدی
که تجارت امری ایله مشغول ایدی تاریخ بیك اوچ یوز ایكرمی اوچ نجی ایلده
ترك دنیای قانی ایدوبدر بویر فرد آنك قوه متخیله شدن ظهوره كلن دركه
استدراج اولندی.

خوب دولر جمع اولون زلفی یوزده افشاك ایلدون سنبلی درهم ایدوب كوكلی بریشان ایلدون

شاهین فکرتی سید کام بیانده معانی بدیع و مضامین رفیع شکار ایدن ذات
عالی مقدار مرحوم مشهدی عبدالحسینک ولد ارشدی مشهدی عبدل قره باغیدن
عبارتدرکه نشو نمایی و تربیه سی اولوب شیشه شهرنده و سنی الی بشه قریب
غریب فکریته دوشوب قصد توطن ایله بطور و وایکی شهرینه برادرلری ایله معاً
بعزم تجارت مسافرت ایتدیلر اوولایتده داد و ستاده مشغول اولوب و مبالغ
کثیره محصول ایتدیلر .

آخرالامر تارخیچیک اوچ یوز اوزدورت می ایله طایر و روانی کازار بهشت برینه
طیران ایتدی علی ای حال معظم الیه صاحب ابیات بی قصور و بداهتاً سوز
انشاد ایتکده شهرور ایدی بیله که مرحوم ناصرالدین شاهک وفاتندن سوکره
مرحوم مظفرالدین شاه تحت سلطنته اکلشن زمان اوز عوموسی نواب مستطاب
عباس میرزانی پادشاه روسیه نک جلوس میند . مائوس و تاج کذارلقینک تهیتندن
اوتری مأمور بیور مشلردر اوجاب بوا مرک تقدیمه مواظبت ایدوب بطور و وسقی
یولیه بطر بورغ شهرینه عبور و مرور ایدن وقت مرحوم شاهین تخاص نواب
عباس میرزا حضورنده بور باغنی بداهتاً انشاد ایدوب لایق انعام و خلعت اولور .

رباعی

ای شاه شیدرا برادر عباس وی کوکب مسعود منور عباس
بخرام بخرام که دهرانی باتست در ظل شهنشا مظفر عباس

خلاصه تخیلاتندن حصوله کلن بر دوسته یازدینی مکتوبندن سوکره
مندرج اولان فہرلیاتدرکه زنت کتاب اولوبلر

فدای جان توجانم بدم روزی غریب لجه فکرت حریق بوطة حسرت
غمین زار از فرقت بعد محنت مذمت کام بر چشم کھی بردل همی کردم چر ایدیدی
جانشرا که حالا اشک میریزی چرامنزل کرفتی زلف در هم را چنین از تارش آویزی
شد احوالم بریشان از غم هجران همه دم ناله و افغان کنان بودم که بوی مشک از سوی
بیابان بر مشام آمد بخود کفتم چه بوی است این بشیر از مصر سوی پیر کنعان است
یا پیراهن یوسف و یاباد صبا از کوی آن مهر و کدر کرده است بوی موی جانان
یادر آتش عود سوزان است بی تابانه ایستادم . بدیدم یک سواری بر در ایستاده
سلام داد گفتا کیست اینجا عاشق بی دل جدا کشته زکل بلبل غریبی نام او عبدل
که از سوی دیار یار اویم قاصدم ملفوفه دارم چونکه نام قاصدی بشنید کوشم رفت
هوش نطق خاموش خروش بخودی کرده دمی بیهوش کشته چون ستادم بوسه
برپایش نهادم زانکه از کویت کدر کرده ز چشمانش تسلی بر کرکتم چونکه بر رویت
نظر کرده بزاری کفتم آری آنکه کاری نیست جز شب زنده داری آن منم بهر
خدا کر نامه میداری بدستم ده گرفته آستین برپایش افتادم چودست از جیب برون
کرد کوا چون کف موسی هویدا شد بد بیضا بدستم داد نامه چون دم عیسا
بحجم مرده روح افزا گرفته نامه ازدستش بسر بنهاد و بیچشم مالیده بر بیت الحزن
رقم که شاید مونس شبهای هجران غریب بیکس نالان شود آروز تاشب بادو
صد تشویش بودم نامه یعنی چه الیهی از ره لطف کرم پیوسته یا از قهر چون شد
شد هوای روز و صلت بر سر آمد کشت جان بیتاب اشک دیده چون خواب شد
از نامه دلداری بدل دادم به پابر خواسته الحمد کوایان خواسم چون نامه بکشایم
ز شادی دستها لرزیده به بریدم سر نامه کشادم سورة تبت پیدا بر خود کشادم سر در آن
والیل هجران کوایا و الشمس شد نازل ز فرط والضحایش تا بفجر صبح روشن
خوانانم شد بمضمونش نظر کردم چنین مفهوم شد ما یز چرا کر عاشق من با خیال
شعله دایر نمی سوزی چو پروانه فدا در کوی منبای محبت جان نمیسازی باین

دیوانکی لاف محبت میزنی کفتم بخوان بهر خدایم بی وفا کر زنده بینی تا در این مدت
 ز هجران از برای آنکه با امید وصلت از بلای مرگ آزادم دیگر خود خواستم
 حال دل خود را بیان سازم خیالم گفتم برکن چون نوای مرده دیده از او نویسی
 شاید مردم چشم تماشا رخ دلبر کند دل گفت خاشا من نباشم چون فعلی
 کوهکن کرسنگ شکل خود به خود اغیار کرده سوی شیرین می فرستم این
 چه بجنونیت ای شاهین اگر سازی جدا مردم زدیده مردم اغیار نیست
 چون باشد چه شاید مردم بیکانه باشد محرم جانان اگر باد صبا از زلف
 مشکینش بر آرد بوی بر من پس بود حاجت بوصلش نیست حق شاهد . عناصر نیست
 در جسم همه عشق است خود عشقم .

نه از آب نه از آتش نه از خاک و نه از بادم

وله غزلیات

کوکل صیاد ایمن چشم غزالینه یاقین دورمه
 با خنده ز خندار آهو کی چوق بویکی بورمه
 کروب زلفندم دل احرامه شوت ابلر دلیل سن
 دولانیم باشکا قریان کسلر چوخ دولاندرمه
 حجاب ایتمه الیک رخسار بیکه جسم دوتار آتش
 بلوزی کون قباینه دوتوب خاشا کی باندیرمه
 قاجار شاه و کدا قارورده آهم شرارندن
 اماندر پادشاهم قورخورام غیریله اوتورمه
 اوزیکه آشیان دوتمه سر زلف پریشانی
 مثال کرم بیله باشکا بیچاره تورقورمه
 دیدی اغیار قانین ایچمکه قصد ایتمه ای شاهین
 چین قانی حرام اولماز ناحق کوکلک بولاندرمه

در یلدم بزم کلزار نکلار یمن آلاخلر تک
 سارالدم جو یبار اشک چشمم دن جالاخلر تک
 خدنک غمزه سی طش دل زاری میانندن
 دولاند قجه اولور بیجیده زلفه تاغلاقلر تک
 مقال مهر رویکن سکا ممکن دکل طور مق
 دولان شام صبا زلفنده ای دل یا با لاقلر تک
 رقیق تیشه ظلمیه درگاهندن اول یارک
 آتدی تخته جنم ضعیفم قامقا لاقلر تک
 هوای وصلنه بر ساده طفلین پیرکن دوشدم
 غم هجری دو کولدی اوسته قلاق قالاقلر تک
 لب لعلی ایجر اغیار ایله جام می کلکون
 بو محبتدن دوبر قانه کوکل هر دم دالاقلر تک
 سالوب جام زخم دانه کویا قانلودر کوکل
 آباغنه اوروب زنجیر زلفک قاندا لاقلر تک

اوزوله جان قویوب اغیار دستور العمل شاهین
 ایاق باساز طیبم باشم اوسته یا تالاقلر تک

عیدی صفت چکوبدی بی داره تلارک باعث کوکادی بکزیسه زناره تلارک
 دل شرحه لندی شانه صفت دوشدی یانکه آل دسکا آتیه کوزل داره تلارک
 ویردم عنان کوکلی بر نقطه خالیکا سالدی شکنج حلقه بر کاره تلارک
 چین اهتدر خطاسی وار ایمانی باندیرر ابلر سجود آتش رخساره تلارک
 کلزار حسنکا داغلو بدر بنفشه وار اقتصاده کوکلی نویوب آواره تلارک
 دور رخنده شعنه مهر تک بولور کردود آهم ایلسمه قاره تلارک
 نار فراقی شاهینه کوردک رواولی
 قور بوزی قور نویوب قاره تلارک

وزیر شاهی قیلور عشق خسته محنتدن نه عقلدن بوکا برچاره وار نه دولتدن
فصاحت نکه سیم دوشوب دل بریان نه اولدی باغی بلمم که کجی قسمتدن
منم عشق ایله عمر کجی سندن ازل کجی حق کورده سهك عالم جهالتدن
هر آی باشنده نه نوقاشکله بخته چنار ولیک قاش قرالانده باتار خجالتدن
ایناته قصه مجنونه کیم منم مجنون
جفایه تاب قیلوب دوشدم بیابانه سفیه اولسه برکس قاچاری قسمتدن

کوز کدن اشک روان چو بیار اولوب شاهین
نه حاصل اولدی سکا یار سرو قامتدن

عشق دیوانه سیم زلفک اولوب زنجیرم یوخدر عالمده بر عاقل کیم ایدم تدبیرم
دیدیک اولدورم اگر کویمه کلسن کلورم نه سنک دوشری سوزک وار نه منم تدبیرم
جمله عشا فکا دشنام ووروب شادایتدک سالماک یادم من زاری ندر تقصیرم
غنجی آجی لبک حالی سوردم دیدی کیم دوندروب باغری قانه کسوب تقریرم

جمع ایدوب طعنه داشتدان اوزیمه ایو تیکدم
اه شاهین که سرشکم پوزاجق تعمیرم

سالوب منی غم عشقک براوز که حاله بالام کوزکله کور میه سن کامزم خیاله بالام
شکایت غم هجرانی بر بهر ایدرم یتشه برده الیم دامن وصاله بالام
قاشک شایقی تیغ علی عمرانه یوزک محمد بکزر خالک بلاله بالام
سیاه بوش کوکل کبزنوبدی زلفکده یقین کینه یاتوب عارض کده خاله بالام
تمام خلق ایدر کعبه خدایه سجود اکوبدی قبله قاشک بی شه له بالام
کنه خار کوزک اوخ چکوب کان دوشش یقین ورو بدر آکا لبله بیاله بالام
اولور کناره ایدن امر داووره شاهین سکا محالدر عصیان کله خیاله بالام

کچن کیجه بکا بر ماه یاره همدم ایدی
که شمع عارضی خورشید ظلمت غم ایدی
کیرنده مغرب زلف ایچره شمس رخساری
دیدم قیامت اولور چونکه اوز که عالم ایدی
من فقر ایله کلشیدی ساخلاسون احیا
نچون که امام مبارک شب معظم ایدی
اوقوردیم آیه لبس کمنله نشی
ایناندم آندا که انظارده مجسم ایدی
زول سورة قرآن او کیجه اولماقده
انظارده خال و خطی بردلیل محکم ایدی
خلاسه اول کیجه جوشن کیر زلفندن
آجادی عقد دل چونکه اسم اعظم ایدی
آلور مرادینی احیا ایدن شب قدری
بکا او ماه شب قدردن مکرم ایدی
ال وایغین او بردم آقاردی شوق قدر اشک
لطیف پیکری کل برکی کبی شبنم ای ای
روا دکلدی که شاهین ذلیل حجر اولسون
بهشت وصله آخر اوده بر آدم ایدی

یارب نه اولدی بلبله کلزاره کلدی
شاخ کل اوسته کلکه گفتاره کلدی
یا ممکن اولمادی کیجه سیل سرشکمی
یا اوز یوزنده دوشدی کوزی قاره کلدی
مزکان اوخین او قاشی کان اوزدی سینه
صیده باخ که صیده اوروب یاره کلدی

جان رشته‌سی المده‌ها تار زلفه
کوزلر کوزم او یوسنی بازاره کلدی
قدیم کان اولوب قاشی تک انتظاردن
بختم کبی او طرله‌ری قاره کلدی
هر قدر دکدی سنک ملامت بوجسمه
بردم حدیث عشقی انکاره کلدی

ناز ایله بو نازینلر شل کوت ایلرلر منی
اولدروب قوش تک دوباره باش کوت ایلرلر منی
من نه کونه آدیم یارب بوکندم کونلر
کیم تنور عشقه دایم کوت ایلرلر منی
اوینارام هر وقت نزد حسنده بر خال ایله
ششدر حیرته مات اولدم لت ایلرلر منی
نیم خند ایله سالورلر اوستمه بار الم
کوستروب غربال ایله سو هوت هوت ایلرلر منی

صیدایدرلر که منی شاهین بو آهو کوزلورلر
بر برینه کاه تازی تک دوت دوت ایلرلر منی

واعظ کوروب قیاقده اول سرو قامتی
طولانی ایندی قصه روز قیامت

فاش ایندی سر عشقی بو آه دم بدم
معلومدر که دود اولور آتش سلامتی

سوردم دوداغی آجیدی سر دهانی
بیلدم که دیلده در هامو کشف کرامتی

ایچدم امید عفو یلهمی واعظ ایندی طمن
بیلدم بواش لک اوله جق بر ندامتی
دوشمزدی قیس چوللره لیلادن ال چکوب
اولسیدی بن تک عشقه کر استقامتی
وا خجلتا که جانی نچون یاره ویرمدم
روز وداع ایندی مندن سلامتی
شاهین بلور که مفتی آنی سنک سار ایدر
سکر قلوب وجودینه سنک ملامتی

وله نوحه

عمه هر یاره علی اکبر عطشانه دکر
بلامک رنگی قاجوب رخسار ایمانه دکر
اوخ دوتوب هر طرفک مه طرفک هاله کی
سیلوب قان یوزینه کل یوزینه زاله کی
سینه دن چکسه نفس زخم آجلور لاله کی
دیه سن باد صبا سخن کلستانه دکر

عمه آماده دوروب قلنه یوز بیک لشکر
جمله‌سی الدو دوتوب تیرسنان خنجر
اکبرم یاره نور یاره نور جن و بشر
جانه البته دکن یاره که جانانه دکر

ایندی بو غصه کوکل مرغنی ای عمه کیاب
نه رواد که شکار ایله شهبازی غراب

رسمدر قوم شیطانه دگر تیر شهاب

نه سبب تیر شیطاین مه تابانه دگر

سروقد اکبری دوزخادیلر شمر سنان

اوله جق محشره تک کوزلریمک اشکی روان

جسم پاکینه اوروبلر او قدر تیر سنان

دخی هر یاره دکن نیزه و پیکانه دگر

بیلیمز آخر اولور هانسی شریعتده روا

بر نفر قلینه اقدام ایدم یوز بیک اعدا

یاره دگدکجه آخار قانلو سرشکم کویا

دکن اوخ اکبره بو دیدم کربانه دگر

کوشتروب تیغ عدو باشده سماء الشقت

تندم اوخ یارمسی کویا که نجوم کدرت

حشر اولور کردوشه میدانه او سرو قامت

شورش اهل حرم مرشد سکا نه دگر

دشمن ایجره قالب ای عمه بایم فردو وحید

بر کلور اکبر شهزاده به بو چولده امید

آئیده ایلمه بو طایفه ظلمیه شهید

تازیانه من مظلومه نالانه دگر

شاهین ایستراوله زوار حسین ابن علی

چونکه حق بزمنه یوخ الدن سزاوار همی

روضه شاه شهیدانه اگر دکه الی

هیچ شک یوخدیکه خود روضه رضوانه دگر

وله ایضاً

چکل اوغول شاه چکوم زلف غیر افشانه

ایتمش لیانی زنجیر عدو دیوانه

دولانوم باشکا کل قویمه منی محنت ایله

دکل انصاف که سرکشته قالم ذلت ایله

اورسهر نیزه باشک باخارم حسرت ایله

نجه کیم شمع باخار سوخته هر پروانه

دلیم آغزمدن سو سوزدن قارالوب یانسه اگر

دیمزم سو دخی اولسمده من تشنه جگر

نور دیده عطش قلیمه کوز یاشی یتر

سو ایچون کیمه فرات اوسته دوشرسن قانه

کل بی خارسن عالمده سن ای لاله عذار

اولماسون تیر عدو کل بدنک اوزره جوخار

کلی کلشنده کوروب ناله ایدن بلبل زار

کل یوزک کورمه سه دل مرغی کلور افشانه

دل جان زلف رخک فکرین ایدر شام سحر

حال دل درهم اولوب شمده دوشر جانه شرر

کوز کتوردیکه خیاله لیکلی اشک دوکر

میزبان سو ویرور البته صوصوز مهمانه

جان اوغل قابله رویک کل حرایه دوز

مادرین ناله چکوب بلبل شیدایه دوز

کیمه میدانه فراقده قدیم یایه دوز

حیف در کیم اوله بوسینه هدف پیکانه

راضیم هر تقدیر یسه بکا جور جفا

عاشقه قسمت اولوب روز ازل درد بلا

اویشام زلف پریشانیکه من بخت قرا

بلورم مسکرم آخرده اولور ویرانه

کوزلرم کرچه توکر قلییمی غم یاخسه سرشک

آرتورور شعله سنی هر تقدیر آخسه سرشک

کوستورور مردم چشم یوزیکا باخسه سرشک

که کرک مردم اولان کوستره سو قربانه

صف چکوب قتلک ایچون لشکرکین کورنه روا

کلشن حشکی بایمال ایده بو قوم دغا

قری وش شوریه کوکودیرم صبح و مسا

دوغرانوب سروقدین دوشسه اگر میدانه

چنک اوروب دامن الطافیکه کیم روز شمار

لطف ایدوب قوییمه سن یاندیرمه نیرانه ده نار

وصف رخسار خطین دایم ایدر شاهین زار

چون مندر یراشور چوق دانوشوق قرآنه

وله ایضاً

سفر اولدی شام شومه یت اوزون هر آیه قرداش

باش آجیق ساج اولدی معجز بوکونی قرایه قرداش

غم دردی تابشوریدی بکا مادر زمانه ایلوبدی طفل درده منی طفل دایه قرداش

سالورام خیاله قدک نظره کلور قیامت اوچالور فغان آهم یتشور سمایه قرداش

کوچ اولور چخاند باشک سر نیزه سناه کوچراهل کاروان کون چخابر جدایه قرداش

کجه لردوشنده یاده تن زخمدار رویک ساناوم فلکده انجم باخارام هم آیه قرداش

نجه برکولده دیرلر کیم ایکی محبت اولماز باخارام کبی جدایه کبی کر بلایه قرداش

یخولوبدی سروقدک اورولوب جدایه باشک باشیم اوسته قانلو باشک سالور ایدمی سایه قرداش

یوزیکه باخانده کل کل توکلور سرشک آیم کلور عتد لب کوکلم اوسبب نوایه قرداش

یتشونجه شامه اولم بو خرابه لرده بی شک نجه تاب ایدر سکینه بو قدر جفایه قرداش

قولی باغلی روکشاده کوزی یاشی شینه سوزان نه روا بو قدر ذلت من بی نوایه قرداش

وار ایدم عفوسندن اوسبب همیشه شاهین بیکانوحه خوان اولوبدر کاوب التجایه قرداش

وله ایضاً

تیره روز اولدم علی مهر جمال کدر سبب لشکر شامک جفا سنه زوال کدر سبب

ظلمیه شمردن پامال ایدوب کلزاریک سولدروب سوز عطشدن لعل شکر یازیک

کودرمزم طوطی صفت آینه رخساریک لال اولوب نطق لب شیرین مقال کدر سبب

بقول قوله باغلانندی آل مصطفی خوردر کبار که پیاده که اولور ناقة عربان سوار

ایلینی بچون ایدوب زنجیره سالمش روزگار کردیرور صحرای چشمه کدر سبب

شرح حالیم قیلمنه هر کبریکندر بر قلم صفحه رخسارمه قانیله ایلرل رقم

مردم چشمم دو توبقان کوکلی کردالم خاک و خون باسمش اومشکین خط خال کدر سبب

کوفه دن چون ابن سعمه یتدی حکم قتل عام لشکرکین ایتدیلر بدر حینه انتقام

آغلارام هر دمه را خلق بکا اولدی حرام مفتر قوی ویرن خون حلال کدر سبب

نی نوا کلزاریک هر دمه کیم یاد ایلرم تانفس وارتنده بلبل کبی فریاد ایلرم

حشره تک قری صفت کوکودوب داد ایلرم دوغرانان شمشاد قد و اعتدال کدر سبب

متصل خوناب ایدر جاری بو چشم پرتمم آغلارم پیدا وینها صبرم از جوخدر غم

آیریلوب کل بیکرندن باشک اولمش مدمم بلزم افغانه هجرک یاوصال کدر سبب

یوزیروزلایه کون کوندن فزون درد بلا راه شامی ذکر ایدم یاشرح حال کر بلا

خم قدیله شهر دن شهره دوشوب صبح و مسا آغلارام پیوسته شق اولمش هلال کدر سبب

نوحه قبل شاهین علی اکبره شام و سحر آشکارا و نهسان قان آغلا سین جن و بشر
آغلا سک سوز جهنم دن سکاتیز خطر حوض کوثر قبرینه بواشک آلکدر سبب

میرزا جعفر

بومردی پرودانا و ظریف بذله کوی باتوانا که دفتر عرفادن باخبر و مضامین
کلام لریدن مستحضر در غفران پناه حاجی قاسمک اوغلیدر که اوایل عمرندن لباس
سفر آخرت ایله ملبس اولنه کی کهنه لباس فروشلق ایتمک ایله کسب معیشت
ایدرمش . خلاصه کیفیت وفاتی ایسه تاریخ بیک اوچ یوز ایکر می برنجی هجریده
اوز اوزینه سوء قصد ایتمک لک ایله ترک دنیای فانی ایتدی . علی ای حال صاحب طبع
و مقالدر و بوبر غزل اند اندر

بدم ساقی بمن بیانه چند بیاد مطرب در دانه چند
ز طفلان طریقت یاد کبرم زیران کهن فرزانه چند
بیای خم مرا جائی نشان دم که تا یایم دراو مستانه چند
زمسجد زاهدان کردند دورم سپردند مرا می خانه چند
بحمد الله فقام بر سر کار که تا بریا کنم ویرانه چند
من آن مرغ ضعیف و خال چینم فراخی یابدم از دانه چند

منم جعفر به مجنونی حریم
شود عاقل زمن دیوانه چند

کاتب

بوصاحب کلامین نام نامیسی میرزا محمد ابن مشهدی پیرام در تولد ایدویدر
شیشه شهرنده . روایت کورده متلبس ایتمش لباس فقر ایله . آخر عمرینه تک معیشت
ایدرمش دعا نویسلق ایله و منتهای عمری ایسه اتفاق دوشوب هجرت نبویه تک
۱۳۰۶ هجری ایلنده غرض صاحب ضعیفترین و مضامین تمکین در بوبر غزل ایله ایکی
فرد مشارالیه دن من باب یادکار شو و صحیفه لرده مرقوم اواندی .

وجودک اولسه هیچ اولماسین هزار ایدوست یوز کدن آیری ندر سیر لاله زار ایدوست
مقام عشقه دوت بر ایغیه الیمی نی آیا قساو بدی بوروز کارای دوست
بو شود عشقه دور مخالف کردون نه ایدم جک بکاز لک اوله حصار ایدوست
کوروم بودم سنی تحریک ظلم ایدن کیسه بنم کی چکه هر لحظه آموزار ایدوست
اگر غبار خط آینه جاله دوشه بو شیشه دل زاره دوشر غبار ایدوست
اوتار زلفه امان ادرمه شانه تاریه باخ که کوکمل اولور اوتار ایچره تار مار ایدوست
بو قد و قامتیه باغه کبر خرام ایله که پای بندک اوله سر و جویبار ایدوست
خی جویر باشکا اولدیروب خلاص ایله بو حسیرتیه کنه قویته انتظار ایدوست
شب فراقده کاتب تقدیر آمه چکر
ماچانه تک اوله بو چشم اشکبار ایدوست

کون سنی کورمک ایله چرخده آواره دوشوب سر برهنه اوسیدن درد یواره دوشوب
یردن اولشوخ کوروب چرخده با قدم قره دیه سن یاره لبوب مه یره بر یاره دوشوب

روسیاه

بو غفران پناه و رضوان جایگاه مشهدی مرتضی نام مرحوم کربلای
عسکر بیک اوغلی و مبرور ابراهیم خلیفک نومی در متولد اولویدر وطن
اصلی سی شیشه شهرینده و وفات ایدویدر . یکر می بش سنتده وفاتی ایسه بیک
اوچ یوز درت هجرتدن کجمن اتفاق دوشوب طبع صاحبیدر بو فرد
آنداند .

ورد ایلیوب بومصرعی پیوسته روسیاه قیلک قرا کونم بنم ای روسیاه زلف

آقا حسن مرحوم علی یوز باشی زاده

بو شاعر بلند پایه که حقیر ایله خویش وهم وطندر و اوزی ایچون تخلص قبول ایتمیوب و مستحسن سوزلرینک تمامین حسن آدیله اتمامه یئوروب صاحب مایه بر تاجر ایمش که اوایل سنندن رحمت خدایه واصل اولنه کی که اتفاق دوشوب هجرت نبویه نیک بیک اوچ یوز بیکرمی اوچنجی ایلنده نقد عمرین بازار معرفتده صرف قیلوب اغنی اغلب اوقات اهل معرفت ایله مجالست و موانست ایدوب و شعر سرالقه مشغول اولورمش . و نهایت درجهده ملیح و شیرین سوزلر دیرمش . هانسیکه فارسی و ترکی دیوانندن منتخب اولان اشعار آبدار که ذیلاً مندر جدر معرفتی اظهار و آشکار ایدر .

یوز کده زلف سیه ایله تابدار یاتوب کنار کلشنه کویا دوشوبدی مار یاتوب
امید وصل ایله صبرایت بلای هجره کوکل که مر خزانه یقین ایله بر بهار یاتوب
صباال اورمه اوزلفه داغتمه قوی دورسون که مر خنده آنک بردل فکار یاتوب
یوز کده خالک آنک دینک دوشوب که زاغ سیه اوزینه مسکن ایدوب طرفه لاله زار یاتوب
رقیبی یازیله کوردنجه ناله قیلمه کوکل بور سمدر که همیشه کل ایله خار یاتوب
قاشک خیالنه دوشکج اکیلدی کوکده هلال لیک خیالی ایله لاله داغده یاتوب

صبا نولور دینه - ن یاره کیم نه مدتدر
حسن قایو کده دل افکار خاکسار یاتوب

بولور خم قامت مر قانده برابر و کان کور کج اولور آشفته کوکلم طرّه عنبر فشان کور کج

کل رویک کورن دم ناله ایلر زار اولان کوکلم آنک تک کیم کلور افغانه بلبل کلستان کور کج
دکل بیوده بیتاب اولماقیم لعلک شیرا بندن نه ممکندر که تشنه سیر ایده آب روان کور کج
کنار اولمز کوکل بر دم سم زلف سیاه کدن بلی قوش مسکن ایلر نرده برخوش آشیان کور کج

دیلر دایم حسن دردین سکا ای مه بیان قیلین
ندیم کیم لال اولور نطق جالک هر زمان کور کج

دمادم یاد و صلاک لذت روح رواندر خیال قامتک سرمایه آه و فغاندر
نه مدتدر کوکلمه ناولک غمزه مکان دوتمش آیرمه تنندن ای جان سن آتی آرام جاندر
تو کر هجر کده دایم خون دل چشم رمه دیدیم بنای صبریمی ویران ایدن اشک رواندر
دکل انجم فلک کده کیم اوچالشم چاک سیتمدن شرار آتش دل شعله آه نهاندر
نه لازمدر بکا کیم سیر سرو کلستان ایتمک جالک کلشن عیشم قدک سرو رواندر
خیال کا کلکین خالی اولمز بر زمان کوکلم آنک هر تار ی بر جان رشته سی هر موی جاندر
دکل خم قامت هر کر فلک جور جفاستدن قیلان قدم دوتا پیوسته اول ابرو کاندر
کوکلدن قویعه جقسین ای حسن مژگان اوخین هر کر
شب هجران ارا آنلر انیس مهرباندر

سبب ایدل بکل اوز طالع اقبال دوندر که دایم سونسم غم همدم آه دروندر
یقیندر بو مطلب کیم وصاله یخزم هر کر بو یولده تیره بختم بسکه ایدل ره نموندر
لیک شوقیه دایم قان اولوب کوکلم آثار کوزدن یوز مده شاهد حالم سرشک لاله کوندر
داغتمه زلفی تاشوریده کوکلم اولماسن درهم صباال اورمه اول زلفه که زنجیر جنوندر
ندندر سوردم اول مهدن که زلفک بیج خم اولمش دیدی کیم دلر بالقده نیم آنلر فنوندر
کنار ایتمک کوزمدن عارضین اوله کنار ایلر کوکلمه هر نه کیم وار طاقت صبر سکوندر
شکایت اینجزم هر کر حسن چرخن جفاستدن
قیلان رسوا بی مردم ارا بخت زبوندر

بريشانلق اوزلفه دائما باد صبادندر
 بكا آشفته لك مردم اوزلف مشك سادندر
 دكل يكانه لردن خسته كوكل ناله سي مركز
 غم هجريله فریاد ايتديكم بر آشنادندر
 حذر قيل آتش آه دلدن كيم يانار جسمك
 بو آه ناله بس كيم اي قلك بر يينوادندر
 جفارس مين اونوت اهل وفا اول نازنين يارم
 كه حسن اهليه باقه بيوفا اولق جفادندر
 دهانك نطقه كلجك مرده جسم جان بولور حاصل
 مكر نطقك مسيحادن لك آب قعادندر
 غبار توتيانی كوزايجون مردم شفا سويلر
 ضياء چشم بيارم بنم بر خاك پادندر
 بولوبد رقاهتم خم اي حسن بر وجهي وار بالله

آكا بار ملامت دائما زلف دوتا دندر

لب لعلك مذاقین شربت شهيد شكر ويرمن
 كل رويك صفاسين بر تومهر قرويرمن
 كوكل ايتركه چيخن خاك پايكده نثار اولسون
 دوتوب مهر ك سراسر جسمي بر رهكدر ويرمن

خراب تركس لعلك آيلز هوشيار اولمز
 ليلك تك باده اولمز كوزلرك تك می اثر ويرمن
 يانار عشق آتيشنه دائما كوكل سمندر تك
 ندیم كيم آتش دلدن سكا بر كس خبر ويرمن

تايار ذوق صفا كوكل مهر خساريكي كورجك
 كلستان ايجره بو ذوق بكا كلبرك تر ويرمن
 خيالك مولسم در هم نشينم آه ناله مدر
 بو بر بزم صفادر بر كسه مطلق كدر ويرمن

شرار آه سينم بدن نيجون خلق احتراز ايلر
 يانار آتيجق بنم جانم بو اود خلقه ضرر ويرمن
 بنم له اولماسن كارك كه بن عشقيه خوشنودم

صفای عشقی مرکز زاهدان ورد سحر ويرمن
 بنی كيم كورسه سويلر اول نكارين جور طامندن
 وفاسندن آنك اصلا حسن بر كس خبر ويرمن

كوكل تازم ارا جام اولماسه عينم تمام اولماز
 كدورت خانه در مطلق او بر كيم آنده جام اولماز

قدح دوت ساقيا رسوا لقم تا خلقه فاش اولسون
 كيم اهل عشقدر هر كز خيال ننگ نام اولماز
 يوزيكده تار زلفك كورسه كر زاهد يقين ايلر
 اوباطل سوزدي دير لر جنت ايجره صبح شام اولماز

خيال سنبل ايلر می كورن زلفه، پریشانك
 سیه زلفك كهي كلشنده سنبل مشك قام اولماز
 اوشاقلردر دالمجه كيم دوشوب داشلار نی هريان
 عجب اجلاله يتدم بوندن آرتق احترام اولماز

قدم باس راه عشقه كورنه بر ملك فراغتدر
 غلطدر كيم ديش لر عشق ملكنده نظام اولماز
 خيال وصل قيلدم خشمناك اولدك قائم دوكدك
 ميسر اولمامش مطلوب ای مه انتقام اولماز

حسن كر آتش نيرانه يانسه تابی وار بالله
 فراقك دردينه ای مه لقا هر كز دوام اولماز

ای خوش اول بزم كيم آنده كزه پيوسته اياغ
 برقي طلعت يارم اوله اول بزمه چراغ

حسن رويك كورن ای مه کلی ايلر می خيال
 ياد كلزار قبولب كلشنه ايلر می دماغ
 بكا آثار قیامت اولر اول لحظه عيان
 كوزلر يمدن صما سرو قدك اولسه ايراغ

كيمدر عالمده سنك تك بو ملاخنده كوزل
 بد نظر كوزلرينه كاش الپي دوشه آغ

نقحه مشکبیدی کیم عالمی دوتمش یک سر
یوقه اول ماله قازلف همه آوردی دراغ

خیلی مدندی که نایابدی بسدن دل زار
ورودی مژگان اوخی زافتدن آتی شمعی سراغ
نه عجب کر چکه فریاد حسن شام سحر
آفتندن فلکک اولمادی بر لحظه فراغ

خیال اینکج لیک قان اولدی ای مه ناتوان کوکم
جفا وظالمیه پامال اولوب ویران اولان کوکم
کلن سرمست کوزلردن او مژگان اوخلرک جان تک
باسوندر باغربنه دایم ایدر ایلدن نهان کوکم
سرسنکم فطرمسی کیم لاله کوندر وجهی وار بالله
جگر برکاله سین بریر ویریر خلقه نشان کوکم
دیلر وصالک دمادم شاد اولور یاد وصالک له
شرار آتش هجرانیله دایم یانان کوکم
اولوبدر غم یطساقی بر زمان غمدن خلاص اونذر
اولان هر درده همدم هر بلایه یاسیان کوکم
آقان کوزدن عزیزم اشک کلکونم دکل هر کر
دونوبدر قاته هجرکله اولر کوزدن روان کوکم
آلوب کلزار و مالک غنایب زار و محزون تک
جزان فرقتکده دایما ایلر فغان کوکم
سر زافتدن هوا سیه حسن آشفته حال اولمش
ایراغ اولماز بلاو درد و غمدن بر زمان کوکم
صیادن کلشن ایجره رعب ویرکدن سؤال ایتدم
کلی افسرده قیلدم سبلی آشفته حال ایتدم

دیدم یحجک وصاله عرض ایدم حال دلم یک سر
یوزک کوردم غریزم لال اولوب ترک مقال ایتدم

لیکدن بر تننا ایلدم یوز بیک بلا چکدم
خطا کار اولدم ای مه قاته دوشدم بر خیال ایتدم
قاشک طاقین کوروب محرابه یوز دوندرمدم اصلا
سارالدم ضعف بولدم قامتی چون هلال ایتدم

قدم باسدم دیار عشقه ترک خانمان قیلدم
ملاوت داشلرک جورمده آثار جلال ایتدم
ال اوزدم مهر رخسارکله چرخن آفتابندن
لیک شوقیه کوز یاشین جگر قانیله آل ایتدم
کوکل مرغین بلا دامینه سالدم ایلدم بایند
حییم هر زمان کیم یاد زلف خط خال ایتدم
نیدر جرم عزیزم نازنینم سودیکم آخر
کنه کار اولمادم سندن تمنای وصال ایتدم
سراسر یاندی جسمم اودد و توب آهم نمر ازندن
کیمه کیم دردیمی اظهار قیلدم کشف حال ایتدم
بره عشق ایجره جان نقدین حسن صدق ارادته
نثار دلبر رعنا قد صاحب جمال ایتدم

کوکل تاوار الکنده اختیارین ترک جام ایتمه
ایحیوب می سرخوش اول دایم خیال نیک نام ایتمه
اوزاق کر هر کدا خصلتی لردن تا که عمرک وار
یتن ناهاله سر ویرمه آنیله صبح شام ایتمه
یزیشان خاطر اولمه کردشدن چرخ بدمهرک
جهان قیدیله هرگز عمر یکی ایدل تمام ایتمه

راضی هر تقدیر بشه بکا جور جفا

عاشقه قسمت اولوب روز ازل درد بلا

اویشام زلف بریشانیکه من بخت قرا

بلورم مسکنم آخرده اولور ویرانه

کوزلرم کرچه توکر قلیبی غم یاخسه سرشک

آرتورور شعله سنی هر تقدیر آخسه سرشک

کوستورور مردم چشم یوزیکا باخسه سرشک

که کرک مردم اولان کوستره سو قربانه

صف چکوب قتلک ایچون لشکرکین کورنه روا

کلشن حسنگی بایمال ایده بو قوم دغا

قری وش شوریه کوکودیرم صبح و مسا

دوغرانوب سرو قدین دوشه اکر میدانه

چنک اوروب دامن الطافیکه کیم روز شمار

لطف ایدوب قویسه سن یاندیره نیرانه ده نار

وصف رخسار خطین دایم ایدر شاهین زار

چون منلدر یزاشور چوق دانوشوق قرآمه

وله ایضاً

سفر اولدی شام شومه بیت اوزون هر آیه قرداش

باش آجیق ساج اولدی معجز بو کونی قرایه قرداش

غم دردی تابشرویدی بکا مادر زمانه ایلوبدی طفل درده منی طفل دایه قرداش

سالورام خیاله قدک نظره کلور قیامت اوجالور فغان آهم یتشور سمایه قرداش

کوچ اولور چخاند اباشک سر نیزه سنانه کوچراهل کاروان کون چخابر جدایه قرداش

کجه لر دوشنده یاده تن زخمدار رویک سالارم فلکده انجم باخارام هم آیه قرداش

نجه بر کوکله دیرلر کیم ایکی محبت اولماز باخارام کبی جدایه کبی کر بلایه قرداش

بخولوبدی سرو قدک اورولوب جدایه باشک باشیم اوسته قانلو باشک سالور ایمدی سایه قرداش
یوزیکه باخنده کل کل توکلور سرشک آیم کلور عند لب کوکلم اوسبب نوایه قرداش
یتشونجه شامه اولم بو خرابه لرده بی شک نجه تاب ایدر سکنه بو قدر جقایه قرداش
قولی باغلی روکشاده کوزی باشی سینه سوزان نه روا بو قدر ذلت من بی نوایه قرداش
وار ایدم غفوسندن اوسبب همیشه شاهین سکانوچه خوان اولوبدر کلوب التجایه قرداش

وله ایضاً

تیره روز اولدم علی مهر جمال کدر سبب لشکر شامک جفا سنه زوال کدر سبب

ظلمتیه شمردن پامال ایدوب کلزار یکی سولدروب سوز عطشندن لعل شکر باریکی

کودرمزم طوطی صفت آینه رخسار یکی لال اولوب نطق لب شیرین مقال کدر سبب

بقول قوله باغلانندی آل مصطفی خورد کبار که پیاده که اولور نافه عربان سوار

ایلیتی بجنون ایدوب زنجیره سالمش روزگار کردیرور سحر الزی چشم غزال کدر سبب

شرح حالیم قیلمغه هر کیریکندر بر قلم صفحه رخسارمه قانیله ایلر لر رقم

مردم چشمم درتوب قان کوکلی کردالم خاک و خون باسمش اوشکین خط خال کدر سبب

کوفه دن چون این سمده یتیمی حکم قتل عام لشکرکین ایتدیلر بدر حنینه انتقام

آغلارام هر دمده را خلق بکا اولدی حرام مقتلر قوی ویرن خون حلال کدر سبب

نی نوا کلزارینی هر دمده کیم یاد ایلرم تنافس وارتمده بلبل کبی فریاد ایلرم

حشره تنق قری صفت کوکودوب داد ایلرم دوغرانان شمشاد قد و اعتدال کدر سبب

متصل خوناب ایدر جاری بو چشم پر نعم آغلارم پیدا وینها صبرم آز چو خدر غم

آیریلوب کل بیکرندن باشک اولمش هدم بلزم افغانه هجرک یاوصال کدر سبب

یوزی ویرور لیلایه کون کوندن فزون درد بلا رامشامی ذکر ایدم یا شرح حال کر بلا

خم قدبله شهر دن شهره دوشوب صبح و مسا آغلارام پیوسته شوق اولمش هلال کدر سبب

کدای پیر مغان شو بدهر سلطان باش
 ز دیو نفس رها کن نکین و شرف
 هزار بار اگر لستزایت گوید
 بدست پیره زن دهر دون مدد دامن
 ترا چه سود چه ز کعبه چه بهره از مسجد
 بقید ماو منی همچو من مجرد شو
 تو زاهدی به ارادت طریق عشق سپر
 چو خورده می شادی ز جام وصل کثون
 به فکر زحمت رنج خار هجران باش
 حسن اگر سر آزاده کی بسر داری
 مقید سه آن زلف عنبر افشان باش

با خبر باش دلا تانبری رنج خطر
 شیوه رهروی این نیست که آموخته
 باید اول روش راه بیاموزی از آنکه
 خویشان را نچنان بسته بر قید جهان
 گاه در محنت جاهی که در فکر جلال
 طمع خام مهر رخت سفر نیست ترا
 تابگی در هوس نفس شوی جلوه نما
 دیدم بردار اگر عاقلی زین نقش و نگار
 قانع قسمت خو باش غنی شو ز همه
 بهر نیای دنی چند کنی رازق خویش
 پیش آبنای جهان دست تنها چه بری
 مالک نفس دنی باش خداوندی کن
 سیرت نیک محالست زهر دون و دنی

گر بخوای که شوی ای حسن آسوده بدهر
 به کسی رنج مده تا نرسد بر تو ضرر

آقا محمد

بو مرحوم و مغفور که صاحب خلق حسن و خلق احسن ایدی آقا حسن مذکور
 فرزند ارجمندی در یکر می بش سنده بوزنی تیره ترابه قویوب روح شریفی
 ارواح آل ابو ترابه ملحق ایتمش. زبرده محرر بریت مشارالیهك جمله خیالاتندن در.

واو ولایتده بقدر کفایه ارسطوی زمان و جالینوس دوران مرحوم جناب میرزا ابوالحسن حکیم باشی و حکیم لمسه حضور لرزنده تحصیل ایتش بعد از تکمیل وطن اصلیسنه تشریف فرما اولور طبابت امری ایله مشغول اولور . طبابتدن قطع نظر ادیب بی عدیل ایدی و اوسبیه منی بو شهرده واقع اولان اعدادی معلم خانه سنده علم الہی معلملکنه دولت طرفندن نصب و تعیین اولنش .

اطفال دبستان ایچون بر جلد کتاب نافع تصنیف بیور مشر . سل مرضنه مبتلا اولوب ۱۳۱۹ سنه هجریه سنده حکیم مطلق حکمی ایله شربت مرکی نوش قیلنش . خلاصه الکلام صاحب کلامدر .

شو ترجیع بند مشارالیهک نتایج خاطرندن در که زبرده درج اولندی .

خوش اول زمان که سنکله همیشه همدم ایدم بساط بزم جالکله شاد و خرّم ایدم
هوای عشقکله خوش بچوردی ایام صفای رویکله بی ملال و بی غم ایدم
شراب لعل لکله مدام سرخوش ایدم قبول بزمک ایدم دائماً مکرم ایدم
رقیب بولماز ایدی یول حریم عیش مزه دیار کویکله بر من همیشه محرم ایدم

بمان کونه قالوب ایدمی بو بی نوا نیجه کور

بلا و محنت هجرانه مبتلا نیجه کور

خیالک ایله شب روز گفتکو ایدرم صبور اولوب غم درد و بلایه خو ایدرم
بلا و درده رضایم که خسته جانم ایچون در دیاری کزوب درد جستجو ایدرم
شہید عشقک اولوب خالک کویک اولماق ایچون قان ایله چهره امیددی شست شو ایدرم
ویرنده جان غم اونده فراق حسرت ایله جمالکی کوزلیم کورمک آرزو ایدرم

میرزا صادق

بو حکیم حازق و همدم موافق که مرحوم میرزا لطیف شیشه‌ئی نک خلف
الصدق و ولد ارشدی در ایام شبابتده علم و معرفته خصوصاً طبابتہ شایق اولد
یغنه کوره مسقط الرأسندن آفاق چکوب دار السلطنه تبریزه عزیمت و مسافرت قیلور

یمان کونه قالب ایدی بوبی نوانجه کور
بلا و محنت هجرانه مبتلا نجه سکور

خوش اول کوزل کجه لر کیم هوای روییکده صباحه دك دولانوردم فضای کوییکده
وجودمه کدر ایتزدی غم کچردی خوش اوزون عمرهوس زلف مشک بوییکده
وفا بولنده یوروردم دالنجه سایه کبی دریغ اولدم اول کونده جستجو بوییکده
مروت ایت کرم ایت کلبه حزینه بر قدم قوی ایله نظر کیم فراق روییکده

یمان کونه قالب ایدی بوبی نوانجه کور
بلا و محنت هجرانه مبتلا نجه سکور

مشهدی اسد

بو باک طینت و ستوده خصلت آنی الذکر میرزا کریم بک جنابلربنک کهتر
برادرلری درکه بدایت حالنده قره باغده مسلمانجه بقدر الامکان تعلیم و تربیه کور-
کین صکره تجارت امورنده صرف اوقات ایتمن بعده ترک وطن مألوف ایدوب
عاقبة الامر خراسانده (۱۳۲۶) نجی سنه هجریده ارتحال دارنیم ایلمشدر. گاه
گاه حجله خاطرندن نهایت درجهده کوزل سوزلر ظاهر اولور ایدی کلامی ایسه
فی الحال کندی ذاتی کبی کوزدن غائبدر. مکر بر فرد که نجه غزلاره بدلدر.
چشم دنباله زاهد او دوشن خال دکل دانه سبجهدی کم کوشه محرابه دوشوب

ملا علی خلیفه

بومرد بایقوی وزاهدنی ریب وریا علین آرامگاه ملا کلبعلی نک خلفیدر که
ایام صباوتندن حد کاله یتشجیه دک مرحوم پدر بزرگوارینک حضورنده و خد

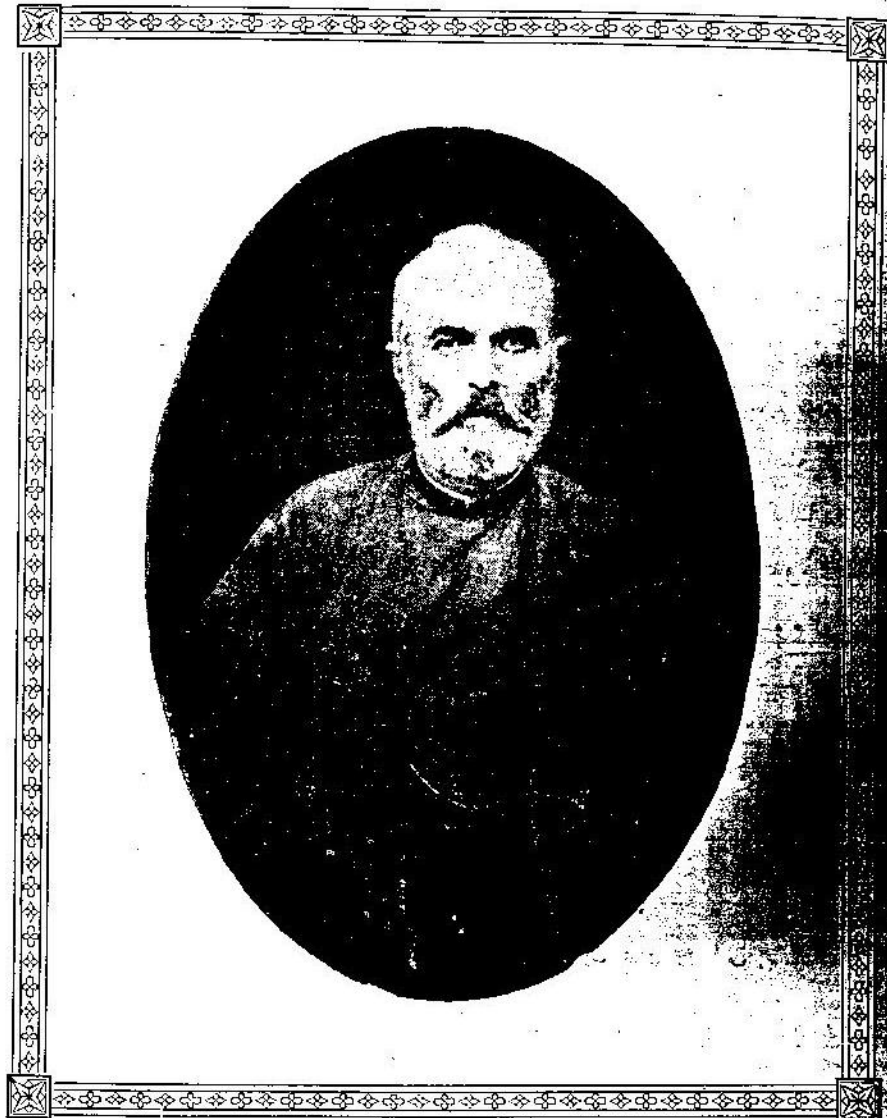
متنه تربیده بولوب حامتک هپسنگ اعتماد و اعتباری جهته او بزرگوارده کال
مهر و محبتی واریتش. امرتدریسده مهارت قام و تمام کوستروب و املا و انشاده
بهره وافی و نصیب کافی اخذ ایتش. معروف اولان انشاء میرزا کاظم آنک انشا آتند
ندرکه میرزا کاظم نامنده بر شاگردی جمع ایتشدر. کذلک حسن خطک افسانه
دارا ایتش. بوندن ماعدا عتبات عالیاته شرفیاب اولوب و مراجعت ایدوب دیگر
هیچ شیشه شهرندن کناره چیقاماش. تخمیناً ایتش بنی سنه عمر سورمش
و هجرتک ۱۳۱۰ نجی سنه مننده رحمت خفه ملحق اولمش. الحاصل صاحب طبع در.
محصولات فکری مندن المنزه کچن بر رباعی زیرده تخریر اولندی.

آن سروکه سر بندی عالم از اوست فخریه مجموع بنی آدم از اوست
بشت و فلک پیر همی قند هلال پیوسته مثال ابرو اتنی خم از اوست

ملا محمد قاضی

بوجت مکان که ملا سعید مرحومک ولد ارشدی در (علی خانلو) قریه منده
ضای عدمدن عالم شهوده قدم قویتمش و حد رشده و اصل اولدقدن صکره شیشه
شهرینه تشریف فرما اولوب تدرینه مشغول اولمانی بده کلاتی سایه منده جبرائیل
اوزدینه قاضی تعین اولوب دست قضاوتده اکلشمش. برمدت اوراده عمر
کچوردکن صکره زنکه زور اوزدینه امر قضاوت ایچون مأمور اولمش. اوسر
زمینده هجرتک ۱۳۲۴ سنه منده بهشت برینه ارنحال ایتش. بهر حال صاحب
طبع ایتش. قوه خیالاتدن بر فرد اله حکمکه زیرده مسطوردر.
چه سان زندگی خویش می نشویم دست بجان رسیدیم و جانا نیامدی بیادت

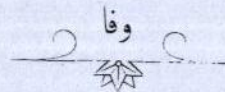
احمد بك

شومرحوم جعفر قلی بك مغفورك ارشداوغی ومحمد بك مبرورك نوه سیدر .
من حوم محمد بك ایسه رضوان مكن ابراهیم خان جوانشیرك قوداشی مهر علی
بكك خانی دركه آقا محمد شاه شیش قاعه سنده مفتول اولوب و ابراهیم خلیل خان
جابلكانه فرار ایتدكدن صكره مرحوم رشادتی جهته قره باغك پراكنده اولمش
اهالیسی باشه جمع ایدوب بر مدت حكمرانلق ایله مشغول اولمش . صكره شكی
حاكمی محمد حسن خانك حیلله سنه فریفته اولوب قره باغدن شكی شهرینه عازم اولمش
و اورایه یتشدیكی وقت محمد حسن خان انی طوتوب حبس ایتمش وحاكم شیروان
مصطفی خانه تسایم ایله مش . مصطفی خان ایسه مشارالیهی عداوت سابقه سنه كوره
قتله یتورمش . بر حال احمد بك مرحوم قره باغك كهرزلو قریه سنده تولدایدوب
اون بش سنه واصل اولدقدن صكره روس تربیه سی اوزره تحصیل علوم ایتك
آرزوسیه پترپبورغ شهرینه عزیمت ایدوب و (باولووسقی) نامیه موسوم اولان
مكتبده تحصیل فنون و معارف ایله مشغول اولمش . بعده صاحب منصب اولوب
روس و عثمانی محارب سنده بیوك شجاعتلر كوستره رك دولت طرفندن لایقانه نشا
نره نائل اولمش . ۱۸۵۰ نجی سنه میلادیه علی بك سلطانوف ایله دوئللویه
چیتوب صاغ الدن معیوب اولدیفته مبنی خدمتدن استعفا ایتمش و اوز املاكنی
اداره ایتككه مشغول اولمش . میلادی ۱۹۰۳ سنه سنده وفات ایتمش . خلاصه
صاحب انار و افكار بر وجود ایتمش . نتایج طبعندن بر وجه آتی بر فرد ایله
اكثفا اولندی .

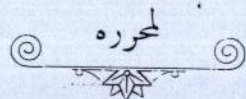
او باغده كه بتوردی همیشه لاله و كل سبب نه اولدی به خارزار اولدی كوكل

وفا

شو رحمت نوأمان که اسم شریفی مهدی قلی خاندن طائر علین آشیان کنیاز
 خضای داغستانك خلف الصدق در سلسله نسبی جنکیز خانه منتهی ولور . والدۀ
 ماجده سی ایسه جنت مکان مهدی قلی خاگ صیه سیدر . معظم الیه باک طینت
 و بلند همت و پاکیزه خصلت بر ذات ایدی . خلقی . کندی خلقی کبی احسن و احوالی کندی
 اوصافی کبی مستحسن و خوان نامتی صفحه رخساری کبی کشاده ایدی و آوو جنک
 آجیقانی بوحوالیده طارلق قوتنامشدی مکرکه کوزلارک دهاننده وادنارک قلوب
 ملعت نشاننده .

همان منم که میخوانند خانش بر دهر کس بقدر خود ز خوانش
 چه خوان از چشمه خورشید آبش مه مهر است کوئ قرص نانش
 چه خوان چون جبهه منم کشاده چه سان منم ندیده کس بسانش
 جهانی را عیان است این جنابش کند بذل ار بود ملک جهانش
 زبان عاجز ز توصیف کالش لسان قاصر ز تعریف و بیانش

خلاصه . اوایل بر مرتبه ده صاحب سخاوت ایدی که مثی کورلمش وایشید
 لمش ایدی .

جز در آینه و آبش نتوان دید نظیر جز در اندیشه و خوابش نتوان یافت بدل

هر بر اوصافدن قطع نظر دایما او خیالده ایدی که مبادا که بر فرق قلبی کندی
 حقنده رنجیده و یا اینکه بر ناملایم سخن دهاننه کنجیده اوله . معظم الیهک سوزلری
 شو حقیقه برهان قاطعدرکه بیورر :

بفرش چمن پای آهسته نه مبادا بر نجد ز تو خار و خس

الحاصل کندی اوائل عمر کران مایه سی علوم ادبیه و عروضه صرف ایتش
 ایدی و بر مدت لسانی منطقه آجش ایدی بر نحو ایله که امثال و اقرا نی اره سنده
 فضل و کالاتده ممتاز و نجابت و لیاقتنه نظراً دولت محروسه روس طرفدن قلیس
 سردار اکرمی حضورنده آطوداندیلق منصبی ایله سر افراز اولمش ایدی .
 امپراطور اعظم دولتین اره سنده اتفاق حاصل اولدینی ائشاده بعض امور مشار
 الیهی مأمور بیوررمش خلاصه . صاحب طبع خوش و مضامین دلکشدر دیوان
 خصوصی بوقدر . وقتاکه ۱۳۱۰ سنه هجریده شرف ملاقاتلری ایله مشرف
 اوله رق محمولات فکریه سی اولان اشعارینی طلب ایتدی کمده اوراق پریشان

اوزرنده اولدیغنی بیان بیوردی . اشبو کتابک حین تألیف و تخریرنده المزه
چکن اشعار آبداری ایله ترین صحائف قلندی .

مناجات

یارب توی که نیست مرا جز تو ملنجا سلطان ملک عدل و خداوند کبریا
چشم امید عالمیان سوی در کمت محتاج آستان تو درویش پادشا
جشید باجلال جم و فرّ خسروی در آستان خدمت تو کترین کدا
هرجا که هست خسته دلی مرهم از تو یافت کم کرده راهرا کرم تست رهنا
ستار هر عیوب و غفار هر کناه دارم امید عفو تو با خوف با رجا
در طینت کداست کنه کاری و خطا شایسته خداست کنه بخشی و عطا
خواهم که عمر من همه در توبه بگذرد در کرب و ندامت و درمانم و عزا
از کرده های خویش پشیمان و عذر خواه که رو بخاک عجز و کهی دست بردعا
شاید رسد نوید نجاتی و رحمتی شاید که در کشتی قلم عفو بر خطا
یارب چه گونه با همه جرم و گناه خویش عزم سفر کنیم سوی عالم جزا
فریاد از آن دمی که ز اعمال زشت ما در قبر تنگ تیره پیرسند ماجرا
بی یار و بی رفیق فساد بزر خاک خوار و ذلیل و خسته و پامال و بی نوا

نه طاقی که دست ندامت بسر زیم نه جامه که جامه خود را کنم قبا
باصد کناه باز امیدم بعفو تست آخر کجا رود ز در شاه خود کدا
نومید نیست از کرمت بنده که او کرده قبول پیروی دین مصطفی
دینش طریق راست زبانش زبان حق کتارش از درون دل الهامش از خدا
از روی باطن آمده شاه پیران از روی ظاهر آمده کر ختم انبیا
یاران او اگر چه بزکان دین بدند اما علیست نائب بر حق مصطفی
ایشان ستارکان و علی آفتاب دین ایشان پیادکان و علی شاه لاقی
اقرار بر شرافت او پیش دیگران کردیم از درون دل پاک و بی ریا
کی باشد آنکه بخت سیه یار من شود تا توییای دیده کنم خاک کربلا
یارب مباد آنکه جدا گردد عاقبت دست وفا ز دامن اولاد مررضی

وله ایضاً

ای نام تو ز یور بیانها آسایش دل سرور جانها
هر آنکه که مطربان سرایند افسانه تست در میانها
از تست طراوت ریاحین آرایش باغ بوستانها
گر جذبه مهر تو نبودی گردش نه نمودی آسمانها
چون فی به ترنم و فغانند از سوز تو بند استخوانها
خون در دل غنچه ها زداغت در سینه لاله صد نهانها

با آنکه تو خارج از مکانی خالی نه زهتیت مکان ها
 بالاتر از آنچه عقل داند بیرون ز تصور کمان ها
 کی حد و ثنای تو توان گفت کمر هر سرمو شود زبان ها
 در راه محبت تو خاشاک بهتر ز هزار برنیان ها
 در مانده محنت و بلایم ای از تو علاج ناتوان ها
 بر کار زمانه دل نه بستند آیند و روند کاروان ها

بر حال وفا عنایتی بخش

ای نام تو زیور بیان ها

ترا عیش شادی دمی کم مبادا ز غم های من بر دات غم مبادا
 نشاید ترا بار محنت کشیدن جوانی تو آن قامت خم مبادا
 نداریم با کس بغیر از تو انس ترا هم زیاران خود رم مبادا
 شنیدم که با ناکسی عهد بستی جو عهد من آن عهد محکم مبادا
 چونی آتش افتاد اندر دل من دلم را بجز ناله محرم مبادا

چودر ها بریزد وفا ازدو دیده

از این جنس در دامنش کم مبادا

عکس روی یار در جام شراب جلوه ها دارد چودر آب آفتاب

مظهر انوار الطاف خداست حیف باشد روی نیکورا نقاب
 با خیال روی او مژگان چشم مینسکارد نقشها بر روی آب
 کاش یکشب همچو من بیدار بود بخت من تایار را دیدم بخواب
 یار بی مهر است و صبرم اندکی آرزو دور است عمرم در شتاب
 از من مسکین نیاید جز دعا گرچه از خوبان ندیدم جز عتاب
 ماکه از نا محرمات نیستیم ماه رویا خوب از ما متاب

جز وفاداری و فارا جرم نیست

بی خطا کشتن چه می بینی صواب

چو شمع بزم غم گریانم امشب بسوزد رشته های جانم امشب
 نخسبم تا سحر از کریه و سوز کهی گریان کهی سوزانم امشب
 من از مستی شکستم ساغر خود تو مشکن ساقیا پیمانم امشب
 زجا رفته است پای عقل و تدبیر زسودای تو سر کردانم امشب
 دل از فید جهان آسوده دارم بملک عافیت سلطانم امشب
 وطن هرگز فراموشم نکردد درین محنت سرا مهمانم امشب

وفا شمع شبستان فراق است

زسیل اشک او ویرانم امشب

مینالم از غم میسوزم از تب یارب نیاید دیگر چین شب
دور از لب تو در بزم عشرت بمانه دارم باخون لبالب
از حالم امشب دیگر چه پرسی پیر آهنگ سوخت از آتش تب
تا دور کشی از چشمم ای ماه از دیده ریزم صد دانه کوب
با بی وفایان تو آشنائی با آشنایان بیگانه مشرب

حرف وفایت دریاد دارم

تا آخر عمر از درس مکتب

بی تو ای دوست مرا طاقت و تنهایی نیست جز وصال تو خیالی و تمنائی نیست
حور در خلد بدین حسن نباشد که تراست سرودر باغ بدین خوبی و رعنائی نیست
با چنین حسن لطافت که تو داری چه عجب عاشقان را ز وصال تو شکيائی نیست
چون صبا! گرچه در اقصای جهان گردیدم باز جز کوی توام منزل مأوائی نیست
من ز قلیس پیرون کی روم ای یار عزیز خوشتر از کوی تو در هر دو جهان جائی نیست

گر تنم خاک شود خاک سر کوی تو باد

تا بدانی که وفا عاشق هر جائی نیست

شهر قلیس که در روی وطن یار من است خاک او مرهم زخم دل بیمار من است
من ز غربت نکم شکوه در آن شهر عزیز که شک کوچه او یار وفادار من است

خاک آن بادیه کوی همه مشک ختن است خس و خاشاک در آن مرحله کلزار من است
گر در آن شهر بسی لاله رخ و سرو قدند آنکه محبوب تراست از دگران یار من است
گرچه او را بجز از جور و جفا کاری نیست سجده برخاک درش شام سحر کار من است
با خیال سر زلفش همه شب بیدارم شاهد حال درین قصه شب تار من است
بخت من بود که بیدار نشد در همه عمر و آنکه در خواب نشد دیده بیدار من است
من که پا بسته صیاد شدم نیست عجب عجب آنست که اونیز گرفتار من است

با همه جرم و خطا باز وفا بنده اوست

با همه جور و جفا باز وفادار من است

حاصل من بره مهر وفا ناکامیست ذلت و محنت بی حاصلی و بدنامیست
تا خیال سر زلف تو هم آغوش من است هر شبم کار پریشانی و بی آرامیست
لاله از سوختن کویه زغم های فراق پیش ارباب وفا بی ادبی و خامیست
لب شیرین بکشا تا بکشاید دل من قائم کر سخن لطف و کر دشنامیست
عقده کار مرا دست کی نکشاید ز آنکه دیوانه دلم بسته مشکل دامیست
زاهدان بامن دیوانه خدارا منشین انس ما بهر من تو سبب بدنامیست

هر کس در طلب نام و جاهیست وفا

مثل عنقا دل تو در طلب کنامیست

شراب نوش چه پرسی حدیث باقی و حادث که طی نمی شود این ره بگفتگوی مباحث
بغیر نشسته روحانی از شراب ندیدم ز روی شرع چرا نام اوست امّ خبائث
اگر بفطرت پاکی چه غم ز خوردن باده که آب تانک نباشد بفعل زشت تو باعث
زمحاسب نکنم باک و از کرامت می کنم ز شیشه حصاری به پیش سنک حوادث

بکار ارث داود خان وفا مبنی دلت
که ملک و مال نماید به ارث خواه و به وارث

ای عقل و دل اهل نظر داده بتاراج شاید که ستانی تو ز خوبان جهان باج
با این همه خوبی و لطافت که تو داری حیف است دل تیره در آن سینه چون عاج
بیرون نرود مهر وطن از دل تنگم تقدیر فضا کر کندم از وطن اخراج
ره در حرم دوست نداریم کشترا جز عجز و تحیر نبود حاصل معراج
معراج چه حاجت بود از اهل عیانی این قصه نیکو شنو از گفته حلاج
یک نور وجود است بصد جلوه ذرات یک بحر محیط است بصد کثرت امواج
هر مرغ حدیثی ز تو خواند به نوائی کر ناله بوم است اگر نغمه دراج

خاک در تو مایه فخر است وفارا
درویش ترا عار بود از کله تاج

ایکه نقد دل جان در سر بازار تو شد میل یوسف نکند هر که خریدار تو شد

تانسیم سحر از زلف تو بکشود کره هر کجا اهل دلی بود گرفتار تو شد
روی تو آینه حسن خدا بود خدا تا در او کرد نظر عاشق دیدار تو شد
میل بردیدن حوران بهشتی نکند هر که را روز پسین دیده به رخسار تو شد

باهمه مهر وفا از تو چرا دور شدم
آنکه بی مهر وفا بود چرا یار تو شد

کاش صیاد ز دل تنگی من یاد کند رحمت آید بمن و از قفس آزاد کند
آنکه یادش نرود از دل من در همه عمر وقت آنست که اونیز زمن یاد کند
شادی من همه در شادی و خوشحالی اوست چه شود کر به پیامی دل من شاد کند
باغبان چون در گلزار به گلچین بکشود خانه بلبل دل سوخته برباد کند
کل بنشاکامی بلبل همه جا خنده زند بلبل از خنده او ناله و فریاد کند
کوه دشت ارشود ناله اش از سینه تنگ بیستون بار دگر یاد زفرهاد کند

کر وفا میل بتدریس کند در تقلیس
قیس را عشق بیاموزد و استاد کند

چمن بی رخ تو صفائی ندارد گل گلستان دلکشائی ندارد
جو دوری ز چشم من ای روشنائی چراغ دلم روشنائی ندارد

ندانم چه دردبست درد جدائی که جز مرگ دیگر دوائی ندارد
خدارا مران از در خود سکی را که جز آستان تو جائی ندارد

در این شهر هرکس گرفتند یاری
وفا جز غمت آشنائی ندارد

چون حلقه های زلف کره گیر واکند دیوانه کان سلسله را رها کند
آن زلف خم به خم بدل بیقرار ما از تیره شب پیرس که هرشب چه ها کند
دیوانه وار بر سر کوش همی رویم شاید که یار نیز تماشای ما کنند
بی مهری از نکار من آموخت دور جرخ که اول وفانماید آخر جفا کند
کر سرو من قیام نماید به راستی در هر قدم هزار قیامت به پا کند
کویند یار باتو وفا در سر وفاست خوش گفتگوست کار چنین اش خدا کند

کر عمر امان دهد بسر دوستی وفا
چندان وفا کنیم که آخر وفا کند

مرا ساقی چومی در جام زر کرد حدیث زهد و تقوی مختصر کرد
بیاران داد جام عشرت اما مرا پیمان به پر خون چکر کرد

نسیم صبح بوی زلف او داشت دل دیوانه را آشفته تر کرد
رسوم عاشقی پروانه دانست که جان داد و حکایت مختصر کرد

ندانم باچه تاب و باچه طاقت
وفا شهای هجران را سحر کرد

شهر قفلس که خوش آب هوائی دارد صوت ناقوس سحرگاه صفائی دارد
هوش دل باز کن و ناله ناقوس شنو این نوائست که او راه بجائی دارد
عیب صنعان چه کنی ای که ندانی حالش گرچه ز نار به بست است خدائی دارد
کر کند سجده به ترسا بجه عیب ممکن نور حق در همه جا جلوه نمائی دارد
هر کجا می نکرد نور خدا می بیند در مقامات عیان رتبه و جائی دارد
قبر آن شیخ مرا قبله جان است و دل است تربت اش خاصیه روح فزائی دارد
به تمنای مداوا نرود سوی طیب آنکه در سینه خود داغ جدائی دارد

شهر شهر شده یار به بی مهری خود
لیک با اهل وفا مهر وفائی دارد

درویش حق که مسند او بود کس سوی خاک می نکرد کیمیا بود
عیب اش همین که خرقه زولیده در بر است در کسوت فقیر رسول خدا بود
اسکندری کجاست که در راه پر خطر مارا بسوی چشمه جان رهنا بود

کل کر انیس خار شود عیب او ممکن بلبل که بی وفاست کفش بی وفا بود
بر من چه گونه میگذرد بی تو روزگار داند کسی که باغم من آشنا بود

رحمی نکرد یار بحال دل وفا

یارب به درد عشق چو من مبتلا بود

بهار عمر کرامی چو می رود برباد بنوش باده کلکون هر آن چه باد آباد
زمانه کلین عیش مرا فکند بخاک مثال بلبل آواره می کنم فریاد
کجاست دست رسی تا بمن رساند دست کجاست داد رسی تا بمن دهاند داد
کدام عیش که باقیست تا با آخر عمر کدام غصه که او هم نمی رود از یاد
کدام سرو که باد خزان بدو توزید کدام ناله که آخر نمی رود بر یاد
چو شادی غم عالم همیشه در گذرند بعیش باش به مستی در این خراب آباد
خوشا دمی که چنان مست کردم از می ناب جهان هر چه در او هست می رود از یاد
مصورى که کشیده است نقش هستی من بدست داد صراحی بکف پیاله نهاد
چو نقش بند ازل نقش زد بدین ترکیب همیشه در کف من ساغر صراحی نهاد
مکو که عاقبت کار چیست یا چه شود که پرده از رخ این کار هیچ کس نکشاد

تلک مال در این دهر دل میند وفا

همین بس است که با نیکوئی کنندت یاد

دل یاری که مهربان با شد جورش از روی امتحان با شد
کرچه از غیر عشوه ساز کند لیک دل پیش دوستان با شد
دل او پای پند مهر وفاست کرچه برای دشمنان با شد
روی زردی و آه جانشوزی شاهد حال دوستان با شد
کر کند دشمنی و بی مهری دوستی ها در او نهان با شد
نفسی با حریف روحانی بهتر از عمر جاودان با شد

همه قربان خاک پای تو باد

کر وفارا هزار جان با شد

بس از وصل عزیزان زندگی دشوار میاید بس از دیدار ایشان کل بچشم خار میاید
دماغم آشنای نکبت پیراهن یار است مرا بوییدن کل های بستان عار میاید
ز روی مهربانی سویی بالینم نمی آید ولی از انتظارش جان بلب صدمبار میاید

وفا در بستر سخت صبوری کن مده جان را

شود روزی مسیحا بر سر بیمار میاید

ساقیا عمر هنر است ز خوابت بر خیز موسم عیش نشاط است و نه وقت پرهیز
هر کجا مینگری لاله بر آورده رخ هر کجا میکندری باد صبا غنیز پیز
با حریفان جفا پیشه و با باده صاف خوش بکنجی بنشین و زهمه عالم بگریز

ساقی لاله رخ و مطرب خوش صوت و نوا راح آن روح فزا نفی آن عیش انگیز
فرست از دست مده ساقی مجلس بخدا خیز بر جام بلورین می کلفام بریز
برده از روی بر انداز بسویم بگذر که کناه است درین فصل زخوبان پرهیز
حاصل عمر در این دهر همین یک نفس است حیف باشد که بغفلت گذرد عمر عزیز
با حریفان کدا طبع مخور باده صاف تاتوانی چو من از صحبت ایشان بگریز
غالباً کوزه می خاکسری سلطانی است باده با شرط ادب نوش کن ای اهل تمیز

نکته خوش زوفا بشنو و از یاد مده

بزم می بزم صفا آمده نه جای ستیز

میسازار از خود دل هیچ کس طریق سعادت همین است بس
بسوزد شی خانه عنکبوت دلش کر نسوزد بحال مکس
قضا دست صیاد را بشکند کرش رحم نباید به مرغ قفس
بفرش چمن پای آهسته نه مبادا برنجد ز تو خار و خس
توباه کی مهر بان باش و خود تنها ممکن مهربانی زکس
نیکویی کن ای دوست تازنده دگر بار بازت نکردد نفس
خوشا آنکه آسوده گردد می ز تحریک نفس و زکاید هوس

وفا راه انصاف راپیش گیر

طریق سعادت همین است بس

دلی از قید عالم رسته دارم بزنجیر محبت بسته دارم
دو ابروی تو محراب دل ماست بسویش سجده ها پیوسته دارم
ز می در شیشه تا یک قطره باقیست دل از آرایش غم شسته دارم
مرا در خانه دل مهمانیست بروی دیگران در بسته دارم

وفا سد شکوه دارم از غم دوست

ولی افغان خود آهسته دارم

بنکر برخ زرد من و اشک روانم سوزد ز غمت شمع صفت رشته جانم
شبها من و غمهای تو در گوشه محنت چون شمع عزرا تا بسجراشک فشانم
ای آنکه خیالت نرود از نظر من داری خبر از حالت چشم نکرانم
آن به که ز قلیس بیرون میروم آخر در شهر تو مشهور شده راز نهانم
اسرار محبت نتوان گفت بهر کس با مهر وفای تو بیستند دهانم
من لاف محبت زخم و صدق ارادت هرگز سخن شکوه نیاید بزبانم
هر گونه جفا از تو توان دید و لاکن دوری وجدایی ز حضورت نتوانم
سودای تو بیرون نرود از دل تنکم کر در طلب وصل تو سوزد تن و جانم
نه در هوس خلد و نه در غم دنیا بایاد تو آسوده دل از هر دو جهانم
دور از قدم تو سر من بار کران است قربان غبار رخت این بار کرانم
روزی که تم خاک شود در طلب دوست از خاک در دوست بجوید نشانم

اوستی بخولی غنچ

۲۶۶

بی جرم و خطا ترك وفا كرد دريغا
زان يار وفادار نه اين بود بگنم

۱۹۵

ی بی تو تیره روز من و روزگار من هر شب غم تو یار من و غمگسار من
از نکست بنفشه و سنبل چه حاصل است با بند زلف تست دل بیقرار من
آواره بلبلم که پرید ز کلشننت ویرانه آشیانه بود یادگار من
بابی وفایی کل و بل جور باغبان خوشتر که در قفس کدرد روزگار من
خونین سرشک من که روان شد بهر طرف کلها و لاله‌هاست بدور کنار من
من جان سپردم از غم دوری ولی دلت هرگز نه سوخت بر من و بر روزگار من
بود عجب ز خاکم اگر لاله سر زند صد گونه غم نهفته دل داغدار من
ای دوست کر بخاک من افتد کدار تو از دامن تو دست ندارد غبار من

نقاش روزگار که هر نقش کار اوست
نام وفا نوشت بسنک مزار من

افتاده جدایی به میان من و تو
کویند سخن ها ز زبان من و تو
برکار محبت نتوان پرده کشیدن
تا آخر عمر من زیادم نرود
آخر نه چنین بود کار من و تو
ویرانه کنند خانمان و من و تو
شد شهره شهر داستان من و تو
آنها که گذشت در میان من و تو

۲۶۷

ترسم که وفا زناله جانسوزش
آتش فکند بر آشیان من و تو

آمد بستم سرو روانم بسحرگاه با زلف پراکنده بر آن عارض چون ماه
هوش از سر من رفت چو آمد بستم تاب از دل من رفت از آن دولت ناکاه
تا بند زکیسوی کره کبرها کرد پر مشك شد از نکست آن خانه و خرگاه
کفتاک در خانه بر اغیار ببندیم تا از من تو دور شود دیده بد خواه
خواهم که من و تو به یکی پیرهن آیم کر پیک خیالیت نیابد سوی ما راه
که لب به لب من نه و که بر لب ساغر زان پیش که دوران شود از بخت نو گاه
شب های فراق آمده چون زلف درازم ایام فراق آمده چون عمر تو کوتاه
این کفت بر افکند ز سر چادر عصمت چون غنچه که بیرون شود از پرده سحرگاه
با حالت مستانه به بالین من آمد در بستم افتاد تو کوی که یکی ماه
بگذشت میان من او آنچه بیایست شد قصه میان من آن دل شده کوتاه
افسوس کنون آن همه بگذشت نماند است در دل بجز از حسرت در سینه بجز آه

جام و طرب عیش شد از باده لبالب
کام دل خود یافت وفا زان لب دلخواه

دیدار یار من بشب ماهتاب به مانند ماه عارض او بی نقاب به
برقع چه لازم است برخسار یار من نور خداست نور خدا بی حجاب به

در تاب می نشسته عرق بر عذار یار رویش ز گل خوشست عرق از کلاب به
تا عکس روی یار فتاده بساغریم امشب پیاله در کفم از آفتاب به
می ریز ساقیا مکن اندیشه از حساب در بزم دوستان کنه از صد ثواب به
چون رحمت عطای خدا بی نهایت است هم بنده را خطا و کنه بی حساب به
آن مدعی که شاد به محرومی تو بود امشب دلش در آتش حسرت کباب به

یارت چو یار تست وفا بخت ساز کار

دردست تو صراحی و جام شراب به

ای که بر بستر نازی و بختاب سحری آه صد آه ز بی خوابی من بی خبری
ناله ها دارم جانسوز جهانسوز ولی بدل سخت تو این ناله ندارد اثری
این چنین روز که من دارم این گونه شبی کاش روز دگری آید و شام دگری
ای خوش آن روز که از این دام رهایی یابم به امید سر کوبی تو زخم بال پری
خون پروانه که در کردن شمع است امشب تا سحرگاه از او نیز نماند اثری
کشته گان ره اخلاص مقامی دارند با ادب باش که بر تربت ایشان گذری

نعمت هر دو جهان گرچه عزیز است وفا

همت آن است که از هر دو جهان در گذری

گرچه بیرون شدم از شهر تراز کمرای لیک جز یاد تو ام نیست دگر همراهی

میروم وز غم تنهایی خود میسوزم نیست در ملک قره باغ مرا دلخواهی
چه کنم شرح غم دوری تنهایی خود تو که همدرد منی از غم من آگاهی
عاقبت خاک ره باد سبا خواهم شد تا مرا باز بکوی تو نماید راهی
عمر خود را بسر زلف تو ییوند کنم تا مبدل بد رازی شود آن کوتاهی
یاد کن از من و از حال من سوخته دل ای که دوری زمن و از غم من آگاهی
یک فروغیست که در جلوه که کون افتاد که سوی کعبه کشد گاه به آتشکاهی

کر وفا رفت ز کوی تو فراموش مکن

به زبان داشت دعا بی و به سینه آهی

قطعه

مرا میگفت میرزا صادق امروز که یارم کشته یا بد عم و سوز
گزیده از رفیقان کنج عزت مساوی کشته او را شام با روز
اگر آهی کشد از سینه تک بسوزد عالمی ز آن آه جانسوز
الا ای پای بند دام عزت الا ای روز شب در ناله و سوز
رسیده بر سرت صد درد محنت نشسته بردت صد تیر دلدوز
بیا با هم دگر سوزیم امشب چراغ دیده جان را بر افروز
زنها سوختن آخر چه حاصل دو هیزم را به هم خوشتر بود سوز

پوی جان آید از هوای وطن دل جان وفا فدای وطن
 کر بریزیم خون برای وطن لاله روید زدشت های وطن
 در دلم نیست جز محبت او این چنین بوده اقتضای وطن
 دولت ملک جاودانی یافت هر که دل داد در وفای وطن

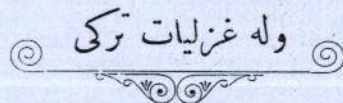
تا دل بامید رحمت برستم پیوند علایق از جهان بکستم
 یارب در توبه را برویم بکشا ز نار بریدم و صنم بشکستم
 پنهان ز تو عمریست که دردی داریم وز تاب غمت چهره زر دیداریم
 با این دل آتشین که در سینه ماست کربان جشمی و آم سمدی داریم
 کربار دگر وصل تو حاصل کردد مشکل که مرا دل به تو مائل کردد
 بر آینه شکسته کر چاره کنند پیوند دل شکسته مشکل کردد
 غم خانه دل ز دوریت ویران است در سینه چو لاله داغها پنهان است
 شمعیت وفا کز غم رویت همه شب با سوز و کذار تا سحر نالان است
 دل در غم عشق یار کربان بهتر این خانه ز سیل اشک ویران بهتر
 روزم جو شب هجر سیاه اولی تر حالم چه سر زلف پریشان بهتر
 یارب شب هجر را سحرکی باشد این ناله و زار را اثرکی باشد
 ترسم که در انتظار او جان سپرم ز آن یار سفر کرده خبرکی باشد

آن دشت که مقل شه دین بوده از خون شهیدان همه رنگین بوده
 هر لاله که سر زده ز خاک پایش شاهد به هزار زخم خونین بوده
 در واقعه تو دیده ها خون کزیند ارباب وفا ز ابر افزون کزیند
 تو در دل و دیده و خود می بینی کز غصه تو دیده و دل چون کزیند
 ای کاش که رو به کربلا می کردیم خاک قدم تو توتیا می کردیم
 باتیغ بر هنه و با سینه چاک جان در ره دین تو فدا می کردیم
 آن تیر بلا که جسم پاکت خستی ای کاش که او سینه ما بشکستی
 آن خار که بر پای عزیزت بخاید ای کاش که بر چشم وفا بنشستی

فرد

صد کنج پنهان بود مرا در دل یاران نا دیده گذشتند که این خانه خراب است

وله غزلیات ترکی

کل کلدی کلدی خبر اول کلمه زارندن یوق حاصلم بوفصلده باغ و بهارندن
 عیشم سنکله عیشدی کوکلم سنکله شاد سن سیر نه حاصلم چن ولاله زارندن
 یارب اولیدی من کی بیک درده مبتلا بو دهرده جدا ای دین یاری یارندن
 آخر روا دکل اوله کل خار ایله انیس بیکنه لر کی باقه بلبل کنارندن

اغیاره شرح حال قیلوب شکوه ایلمز یوز بیک جفا یتشه اکر یاره یاردن
بیغام یاره منتظرم تا که جان ویرم یارب خلاص قیل بی بو انتظاردن
مشکدی کاغذ ایله قیلام یاره عرض حال چوق در شکایتم اکا بوروز کاردن
بامال قیلدی ده امیدم نهالی دهقان کسر نهالی اکر دوشه باردن

محمور نشئه می غفلت اولان وفا
بیدار اولیدی کاش بو خواب خماردن

قره باغ ایچره بو تنه افه صبر و قرارم یوق غمکدن بشقه بو ویرانه دهر غمکسارم یوق
حضور کده غم عرض ایتمک بر دم مجالم یوق یولکده ذلم چوق خدمتکده اعتبارم یوق
کوچن بلبل کبی کیم ترک قیلمش صحن کلزاری خرابه مسکمندن بشقه ای کل یادکارم یوق
حوادث صرصری کورمش منم ناکام اولان بلبل کلم یوق کلشنم یوق آشیانم نوبهارم یوق
یولکده خاکسار اولدم ترحم قیلمادک بر دم بوهم خوش در که بندن دامنکده بر غبارم یوق

وجودم نقش ایدن نقاش الله جام می چکش
وفا ترک می و جام ایتمک بر اختیارم یوق

وله ایضاً

اول دکل شاعر که شعرک احترامین بیلمیه دعوی شعر ایله اما مقامین بیلمیه
بول تمناسیله شعرین عرض ایده هر نا که کوچه لرده خار اولوب اوزنک نامین

شعر حکمت در بسی عالی دی قدری شاعرک حیف اوله شاعرا کر قدرین کلامک بیلمیه
شرط در نا اهل اظهار ایتمه حال دلاک روزکاری نار اوله یاصبح و شامین بیلمیه
روز شب ورد زبان ایتمش وفا بو مصرعی لعنت اولسون شاعره کر اوز مقامین بیلمیه

نانوان

شعر القی فلکند مهر درخشان کبی رخشان اولان خورشید بانو بکم طائر
علین آشیان مهدی قلی خان مرحومک کریمه سی وصیه عصمت و سمیه سی در که آواز
مراتب حاجی کوش زهره و مشترینی کر قیلمشیدی و صیت سخاسی حسودان ارباب
کر می جاه مذله صالمشیدی سخا کسترلک که انک ایچون ارث پدریدر حضرتنه
منتقل و ذره برورلک که لازمه نام هایونی ایدی ذاتی اکا عامل دلیل بوکه همتی
لک اوجا اولان طاعک باشنده واقع اولمش شیشه شهرینه علی طریق سیل چون
چشمه تسنیم و سلسیل بر چشمه ظاهر ایتمش که اکر آب حیات ظلماتده پنهان
اولسیدی هر آینه اکا اسکندر جوتیا اولدی چشمه حیوان دیوردی و اکر کوثر
سلسال بهشت برینده اولماسنه معتقد اولماسه ایدی بی شبهه اکا کوثر سلسال سویلنور
ایدی موصوفه ایچون تاجبات باقی ایدی آب هان سرچشمه دخی باقی ایدی هم
چنین ایام تمزیه دارالغنده که واقع اولوب ۱۳۱۵ نجی سنه ده ماتم زده لک اشک

چشماری کبی جاری اولور ایدی. عاقبت کور و سر چشمه دن نایاب و غور اولدی.
مؤلف ریاض العائقین بواشعاری او مرحومه نك تمیزینده وماده تاریخنده انشاد
ایدوب بومطالبك ذیلنده مناسبته درج ایندم .

صبح چون خورشید رخسار رخ نمودار کوهسار شدنهان خورشیدبانو از نظر خورشیدوار
الله الله این چه خورشید است پنهان شد ز چشم شد جهان تاریک در چشم چو یک مشت غبار
شورش اندر خلق پیدا شد چو شد خور از میان زین علامت زه بیردم شد قیامت آشکار
رسم خور نیست پنهان کشت ظاهر کردد او این چه خورشید است یارب کرد غیت اختیار
هست این خورشید ماعکس نقیض آفتاب این یکی بر روی خاک و آن دگر در استار
ذره از وصف آن خورشید نتوان کفتمی بشمرم او صافش ار تا حشر ناید در شمار
هست بر کفتار من نام و نشان او کواه هر دورا ای دل اگر خواهی نمایم انقشار
نام آن بانو بود خورشید بانی و آن دگر چشمه باشد عزیزان هم جو کوثر خوشکوار
آب حیوانش اگر خوانم نکفتم کذب ز آنکه هست از وی زنده گانی همه خورد کبار
کر کسی کوید حیات شهر ما بردست اوست پس چه شد دست از حیات خود بشت آن شهریار
من همی گویم که اودانست این معنی که هست آب کوثر در خور این چشمه بخشد کردگار
ز آن سبب تمجیل کرد سوی هشت جاودان تا که کبرد ساغر از ساقی کوثر بی شمار
خلاصه صاحب طبعدر . اشعار آبداری ایسه چشمه موصوف تک روان
بلکه شیرین تر از آن در بویله که سر چشمه طبعندن نبعان ابدن آب جواهر کفتارک
شیر یندکنندن معلوم و آشکار اولور .

شور عشقك باشمه آخری سودا کتوریر بومشخصدی که عشق عاشقه غوغا کتوریر

تار زلفکدی بنی بویله گرفتار ایلوب نه کله باشمه اول زلف مطرا کتوریر
کل یوزی کورمک اگر ممکن اولیدی بردم هر زمان کورمک انی نور تجلا کتوریر
قاش و کوز نوک مژه فتنه ایچون جمع اولمش اوق آتوب تیغ چکوب هر بری دوا کتوریر
کوکی غارت ایدر اویله کنسار زلفک کوروم اول کل یوزیکی کیمیدیضا کتوریر
ناقه نك واری شعوری بوله عاشق کوییک آتی مجنونه طرف جذبۀ لیلا کتوریر
یوسفی صاعقه دوباره کوره یعقوب یوزینی مهر بازارینه ایله کرکیتسه زلیخا کتوریر
یوسفی مصرده بکر آلدی زلیخا نقده نقد جان الدۀ اولان عاشقه سودا کتوریر

صدق قلب ایه نثار ایتشیدک جان نقدین

نانوان مژده بوکون قتلکه فرما کتوریر

واریمدی سینه ده درد غم نهان اولورم فدا اولوم سکا کل ایله امتحان اولورم
فراقدن کیچمه یاتمازم صباچه کی خیال زلفکۀ باغلو کیدوبدی جان اولورم
بهار حسك ارا کور نیجه خزانم بن بهار لاله سی تک باغرم اولدی قان اولورم
ورق ورق دل جان هجرت ایچره اودلاشدی مثال کنجفه صد یاره اولدی جان اولورم
او خاک پایکی بن آتشیانه ایتشیدم وطندن آیری دوشوب ایمدی لامکان اولورم
دیدک که چک الکی دامنندن ال چکدم رحم ایلمدک آخر ای جوان اولورم
چکدم حسرتکی کورمدم خدا حافظ نظاره ایلمدک آه الامان اولورم
فدا او قامتکه کیم قضا نه خوش چکمش قدر بوکوب بلیمی ایلوب کمان اولورم

فراقدن توکنوب تاب طاقم بالله

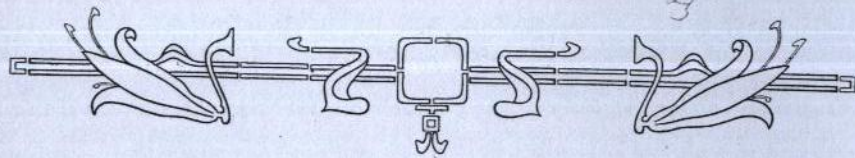
وصاله یتیم زار و نا توان اولورم

اسیر دانه اولوب دام زلفه دوشدی کوکل او نوع سلسله دن کیم ایدر رها کیتمه
 مریض عشق اولانه نیله سون طیب زمان سوای شهد لبک یوقدی بر دوا کیتمه
 کال شوقله قوی ایلوم خلیل آسا او خاک مقدمه که جاننی فدا کیتمه
 اکر فراقکی کورسه کورن کوزم چیقسون کوزمده خاک ره عین طوطیا کیتمه
 طواف کوییده سعیم نیجه اولور حاصل اکا که ذکر لبک ویرمسه صفا کیتمه
 خزینه کوهی تک اولوسه که نهان کوزدن وجودیکی ایلوب محض کیمیا کیتمه
 رقیب طعنه سی هجران غمی اولور مشکل بو ناتوانه کوروب انلری روا کیتمه

ولها ایضاً

زمانه صالیدی عجب محنت و ملاله بنی اوماه رودن ایراق ویردی غم زواله بنی
 توکندی تاب و توان ای خدای لم یزلی یاتیز بوجاننی آل یایتور وصاله بنی
 سکا نه قدر دیدم رحم قیل بکا کیتمه کل ایندی کورکه فراقک صالوب نه حاله بنی
 نه وقته که غم هجر کرده آه زار چکوم ترجم ایل کتور سنده بر خیاله بنی
 کسیلیدی صبر و قرارم فراقه تابم یوق روادی تنکه کتورسون بو آه ناله بنی
 تعجب ده نیچون رحمه کلدهک ظالم فراق اودینه یاقوب صالمسه که نه حاله بنی
 نه بخششی کونلر ایدی کیم سنکه مونس ایندم زمانه ایندی ایدوب سینه داغ لاله بنی

وصاله یتیموبن زار ناتوان قالدیم
 ایدوب فلک ینه حسرت اومه جماله بنی

فرزند ارجمندی میر عباس اغا که وفاتنده سوبله دیککی نوحه

نه اولدی بلبله کیم قبیلدی کلهستان ترکین اونودی کللرینی ایندی آشیان ترکین
 کیم ایله مونس اولوبدر کیمه صالوب مهرین رواقیدی ایلکم یار مهربان ترکین
 کوکل که خار جفادن همیشه نالاندر یرالیدر ایلمز ناله و فغان و ترکین
 چراغ روشن بزم امید کن یارب سبب نه اولدی او مه ایندی آشیان ترکین
 باقارمی غیریلره چشم پیر کنمانک ایدرمی عاشق اولان یوسف زمان ترکین
 سنک فراقکه جانمده تاب و طاقم یوقدی تن فسرده عزیزا ایدرمی جان ترکین
 جهانی ترک ایلمز کیم که عاشق جاندر حیاتدن اوزوب ال ایلمز جهان ترکین
 قرار جانمده کسدی جان توانا سن اوزولدی قوت جان ایندی ناتوان ترکین

ولها ایضاً

فرشته طلعت و مه روی خوش لقا کیتمه جمال ضوئی ایدن قلبی ضیا کیتمه
 مسیح تک نفسنی مردنی ایدن اخیا دهانی انجیره اولان چشمه بقا کیتمه

عاشق

بو محمد موافق سابقه حقایق حالته متذکر اولدیغمز مرحوم ملا زین العابدین ساغری نخلصک خلفی میرزا علی جنابلرندر عبارتدرکه ایام شبابتندن باش تیره ترابه چکنجه یهدک معلمک ایله مشغول اولمش . وفاتی ایسه هجرت نبویدن ۱۳۱۲ سنه کچهرک وافع اولمش . ذیلده محرر بش فرد مشار الیهک محصول خیالاتندن در .

ینه ای مهربان تولدی جدالق اختیارایتدک
نکارا قیل ترجم فرقه تاب توانم یوق
فلکدن بدبمله بی مروت کج مدار ایتدک
نیجه معشوقسک معشوقه رسمین بیلمدک اصلا
عجب هر جایی سن سرتیمی خلقه آشکار ایتدک
کورنده کل یوزک بلبل کرک شوقین زیاد ایتسون
سکایوز یول دیدم عاشق چک ال سن بی وفالردن
سوزمه باقما یوب سن اوز اوزیکی شر مسار ایتدک

محمود بك

بورضوان جایگاه کاظم بك وزیر وفک خلفی در . معلوم اولدینی وجه اوزره

بو شخص شاخص اکثر عمری بوسر زمینده عیش و عشرتله کچورر
ایمش.

وقتکه برادر جان برابرلی واخ روحانیلری ترک دنیای فانی قیلمشدر. مجرد
اولدیغه کوره پای تحت علی ابن موسی الرضا علیه التجه والتباه مشرف اولوب
نیجیللر او ارض اقدسده اشراف واعیان ایله عمر کچوردکن صکره وطن
مألو فنه عودت بیورر و هجرتک ۱۳۱۸ هجری سنه سنده بمقاد کل من علیها فان وداع
جان ایدوب برادران روحانیلرینک ارواحنه روح شریفی ملحق ایتشددر. خلاصه
صاحب طبع لطیف و کلام شریفدر. و بو اوج غزل نفز او جنابدن درکه تزین
صحائف کتاب قیلندی.

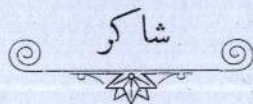
ز کفر زلف تودل درهم ویریشان است بداد وی نرسد کس چه کافرستان است
دلم ز زلف تو چون موی بر خیال آورد از آن چومویه بسوز کداز نالان است
شبان تیره شب آهنگ وش بزلفت دل بیاد صبح رخت تاسحر نواخوان است
دل ار مقید آن خال زلف شد چه عجب که خال عقدۀ دل زلف رشته جان است
محبت رخ وزلفت نه کمر ایمان است که هر دو ناسخ اعجاز پور عمران است
بکلشنی که در او شوخ کلمذار توی چه جاست روضه رضوان چه جای غلمان است
اسیر هر که چو محمود شد بزلف ایاز غلام حلقه بکوش است کر چه سلطان است

بردور عارض مهن سبزه چون دمید خورشید انورش بخط استوا رسید
کلهها همه ز سبزه سر آرند دائما ای بوالعجب که سبزه ز کل میشود پدید
مرویش آن خطاست و یا عکس زلف او یا مشک تر ز نافه چین بر سمن چکید
زلفش که بود خازن رو کاتب قضا خط را رقم نمود قراول ورا مزید

چون صبح روی یار ز خط تیره کی گرفت چشم امید من شد از آن تیره کی سید
هر مونی کز رخ چو کفش سر بدر نمود خاری شد بسینه مرغ دلم خلید
محمود شکوه کم ز خط کلمذار کن ایذای خار بهر کفش بایدت کشید

ای بر شمع عارض تومظهر آفتاب وی ز اقتباس نور رخت انور آفتاب
کی داشتی فروغ بدین پایه بردرت هر با مداد کر نه نهادی سر آفتاب
رویت بماء خلق دهد نسبت غلط پیش رخت ز ذره بود کمتر آفتاب
از تار زلف تست شب قدر در خفا وز پرتو جمال توشد اظهر آفتاب
در چین زلف روی ترا هر که دید گفت صیاد کیست کرده بدام اندر آفتاب
روشن نمی شود دل محمود بی ایاز دائم چو بنده کر بودش بر در آفتاب

شا کر

بو مرحوم که مشهدی علی اکبر نامیله معروفدر مشهدی عبدالحسین مغفورک
خلقی وغفران پناه میرزا ابوالحسن شهید تخلصک برادر زاده سی در ۱۳۲۴ سنه
هجری سنده دار دیادن عالم بقایه ارتحال ایتشددر زیرده محرر غزل مشارالیهک
ثمره افکارندندر.

عشق ایدوب عجب بی دیوانه ای صنم
مجنون کجی سالوبدی بیابانه ای صنم
یوسف سکا مقابل اولوب ایتسه بحث حسن
صال سن انی اوچاه زنخدانه ای صنم
وصلک اکبر میسر اوله خسته جانمه
یوق احتیاجی روضه رضوانه ای صنم
خلق تمام واله ایدر سرو قامتک
هردم ایدنده جلوه مستانه ای صنم

قوبه یانه فراق اودینه یوقدی طاقی

گل رحم قیل شا کر نالانی ای صنم

گل رحم قیل بو شا کر نالانه ای صنم

نکاری

شو سید عالی نسب که دارای علم و ادب ایش اسم شریفی حاجی میر حمزه
افندی در قره باغک زنکه زور اویزدینک جیچمنو نام قریه سنده تولد ایش .
صفحات مسرت آیات قره باغده تحصیل کمالات ایتدکدن صکره اما سیه بلده سنه
مهاجرت ایلمش و اوراده علم و معرفتی سایه سنده شهرت تامهیه مظهر اولمش .
اهل طریقت اولوق حسیله حقیقت اهلنک حسن نظر لرینی قازانمش . خلاصه
صاحب طبعدر . مظهر حسن توجهری اولان (نکاری) نامنده کی بر عفت پنا .
هک اسمیله مسمی اولان بر دیوانی وار ایسه ده اشبو کتابک حین طبعنده اله
کجور یله مدیکی جهته منتخبانی ابله تیزین صحیفه میسر اوله مدی .

ناصر

بو جوان خوش سیما و ناکام که اسم پدری حاجی قاسم در اصلاً ایران اها
بسندن اولوب شیشه شهرنده تولد ایشدر . عمرینک اکثر اوقاتی دیار غربته
دورمش . ۱۳۲۴ سنه هجریه ده اوتوز سنه بالغ اوله رق (قاقا) ده مرغ روح
بر فتوحی کلزار چنانه طیران ایشدر . طبع صاحبی در قوه فکریه سندن حصوله
کلن بر غنای بروجه آتی تزییر اولندی .

عسرت ایللرده کوکل همدم دلدار اولمش . وطن ایچره نیه بس درده گرفتار اولمش
دیمه زلف سیهم در دو کیلوب رویه کیم علم بخت سیاهمدی نکون سار اولمش
که هکن صورت شیرینی کورمش گویا که نحیره واروب صورت دیوار اولمش
غم خورشید جمال ابله دل پردردم زکس مست کبی خسته و بیمار اولمش
کوشه چشم نکارک سکا بس در ناصر که قناعتله کدا کاشف اسرار اولمش

وار ایدی دفتر عمری ایسه بو اورا فک حین ترتیبده کل دفتری تک اوراق اولدی
حقیر ایسه شیشه عمری ناکهان بلا طاشنه طوقونان کونده بوبش فرد ایله اظهار
نأسف و ابراز غمکینک ایتشم.

توی باکی بخاک تیره مستور و یا خوابیده در چشم سیه نور
الا ای نور عینم از چه کشتی سرشک آسا ز چشم مردمان دور
چه سان ایوب مارا صبر باشد تفت کشته است اکنون طعمه مور
ترا بادا همیشه رحمت حق شوی همواره توهم خوابه حور
خوشا بر تو که سال رحمت را چو رسیدم منادی گفت مغفور

خلاصه صاحب دیوان در دیوانندن منتخب اولان اشعار آبدار بونلدرکه
کوز یاشی ایله ترقیم اولدی.

افسوس حیف بدن او جانام آریلور جان ملکنی خرابه قویوب جانم آریلور
مشتاق غم کور ویده بی کوهکن کی شیرین دل و شکر لب و خندانم آریلور
باغ محبت اینجره بکا غصه طایشیروب بر الا کوزلی سرو خرامانم آریلور
کسوی یاره طایشو صبا شانه دکسون تل تل دوشنده کل یوزه یوز جانم آریلور

قان آغلاسون همیشه کرک قان اولان کوکل

باکی بلا اسیر یدی سلصانم آریلور

ن او یاره ایدر عاشقک بفر کلسون تنکچ عقرب آرا کیزلدوب قر کلسون
م شوبدی صبا آز قالب فدایی اولام سوله که باشک اوسته او دیده تر کلسون

باکی

بو جوان بی باک و شاعر ذی الادراک مرحوم حاجی اوجاق قلی اوغلی حاجی
صادق قره باغی تک نطفه باکی در که بلند و موزون طبعی و عمری تک کوتاه قامتی

کل بوزلیلر نه کوار دورمه اورور هاله کوزلر ایچره اویاری کوزم کزیرکل
 نه کعبه قبله بیلوب دوندروبدی یوزیتی او طاق قاشنه بالله یوزم دوزرکل
 شهادتین یرینه ادک ازبر ایلمشم تغافل ایلمسون وقت کیم کچر کل
 بو حسرت اولمکه اولماسون دیون راضی کوردم یوزینی و یروم جان ینه کیدرکل
 کرک بی اوز الیه بر کون مزاره قویه شکسته باکی اولور ایلیون خبر کل
 ینه ویرانه کولکم طره طرار ایلن اوبنار یقین اول قانهدونمش جانهدونمش مارایلن
 نکارا تاری حق ناله زارم کوروب تاره که مرپردهده مرلظه بربرکار ایلن
 بلا در همدم بالله بلادن اوز که یارم یوق تاپوب همکارینی پیوسته ادهم کارایلن
 صبا افسوس دایم کل غمنده جان ویرر بلبل ولا کن کلشن ایچره بی وفا کل خارایلن

دیوب منصور تک الحق انا الحق دردینی باکی
 اولان دیوانه کیسوکور ایندی دارایلن اوبنار

جلد اولک صوکی